

EVANGHELIA ESENIANĂ

ORIZONTURI SPIRITUALE

EDITURA ORFEU 2000

*În 1928, Edmond Bordeaux Szekely a publicat traducerea cărții întâi a Evangheliei eseniene sub titlul *Evanghelia eseniană a păcii*. Aceasta cuprinde numai o treime din manuscrisul aramaic descoperit de el în Arhivele Secrete ale Vaticanului.*

Versiunea englezească a acestei prime cărți a apărut în 1937 și, de atunci, micul volum a călătorit în lumea întreagă, a fost tradus în numeroase limbi, câștigând în fiecare an tot mai mulți cititori.

După aproape cincizeci de ani au apărut Cartea a doua. Cărțile necunoscute ale esenienilor și Cartea a treia. Manuscrisele pierdute ale Fraternității eseniene.

În 1981, a fost publicată postum, respectând cerințele doctorului Edmond Bordeaux Szekely, Cartea a patra. Învățăturile Celui Ales. Aceasta cuprinde un alt fragment al manuscrisului care, în aramaică, se află în Arhivele Secrete ale Vaticanului, iar în slavonă, în Biblioteca Habsburgilor din Viena.

Lucrarea de față cuprinde textul integral al celor patru cărți apărute ca volume separate sub egida International Biogenic Society.

Stilul poetic al traducătorului însuflețește frumoasele cuvinte ale Domnului Iisus și ale bătrânilor înțelepți din frăția eseniană.

Evanghelia Eseniană

**Ed. a II-a,
2009**

Edmond Bordeaux Szekely, nepotul lui Alexandre Szekely, eminent poet și Episcop al Bisericii Unite din Cluj, este descendent al lui **Alexander Csoma de Kőrös** (1784–1842), renumit filolog care a compilat prima gramatică a limbii tibetane, primul dicționar englez-tibetan și a scris un inegalabil studiu despre cercetătorii asiatici. A fost, totodată, și bibliotecar la **Royal Asiatic Society** din India.

Edmond Bordeaux Szekely și-a luat doctoratul la Paris, și alte titluri academice i-au fost conferite de universități din Viena și Leipzig. A fost profesor de filosofie și psihologie experimentală la Universitatea din Cluj. Cunoscător a zece limbi modeme, prof. Dr. Bordeaux Szekely s-a specializat în sanskrită, aramaică, greacă și latină. În 1928, împreună cu Romain Rolland, a înființat **International Biogenic Society**, un centru de sănătate care pune în practică tradițiile eseniene. Pe lângă traducerile sale cele mai cunoscute din *Manuscrisele de la Marea Moartă și Evanghelia Eseniană a Păcii* (peste un milion de exemplare traduse în 29 de limbi), mai trebuie menționate traducerile din *Zend Avesta* și a unor fragmente din codicele precolumbian al vechiului Mexic. Ultimile sale studii despre concepțiile eseniene asupra vieții s-au răspândit în lumea întreagă. Edmond Bordeaux Szekely a publicat peste 80 de cărți în domeniul filosofiei și al culturilor antice, cărți traduse în numeroase țări. Munca sa de cercetare de la **International Biogenic Society** este continuată de Norma Nilsson Bordeaux Szekely.

Evanghelia Eseniană

[Cartea întâi Evanghelia Eseniană a Păcii](#)

[Cartea a doua Cărțile necunoscute ale Esenienilor](#)

[Cartea a treia Manuscrisele pierdute ale Fraternității Eseniene](#)

[Cartea a patra Învățăturile Celui Ales](#)

Texte aramaice și ebraice traduse și editate de

EDMOND BORDEAUX SZEKELY

Traducerea din limba engleză

Radu Ilie Mânecuță

TITLUL ORIGINAL ÎN LIMBA ENGLEZĂ

The Essene Gospel of Peace

Book one The Essene Gospel of Peace Book two

The Unknow Books of The Essenes Book three

Lost Scrolls of The Essene Brotherhood Book four

The Teaching of The Elect

CUVÂNT ÎNAINTE

Datorită valorii lucrării de față, a aspectelor sensibile legate de ea și a complicațiilor din context, avertizez pe semenul cititor al ei, că acest cuvânt explicativ va fi mai dezvoltat decât unul obișnuit. Și pentru că sunt foarte numeroase aspectele pe care trebuie să le limpezim, va fi necesar să procedăm sistematic, cu o ordine riguroasă maximă.

Mai înainte de toate, firește, trebuie să lămurim ce reprezintă această lucrare, apoi cine este autorul ei și, în final, să demonstrăm veridicitatea ei. Vom vedea, în cursul acestei prezentări, extraordinarele ei implicații.

Lucrarea de față, însumează toate cele patru cărți apărute ca volume separate în Statele Unite, editate de International Biogenic Society (IBS) sub titlul generic *The Essene Gospel of Peace (Evanghelia eseniană a păcii)*, dar având următoarele subtitluri pe volume, astfel:

1. — *The Essene Gospel of Peace (Evanghelia eseniană a păcii)*;
2. — *The Unknown Books of the Essenes (Cărțile necunoscute ale esenienilor)*;
3. — *The Lost Scrolls of the Essenes (Manuscrisele pierdute ale esenienilor)*;
4. — *The Teaching of the Elect (Învățăturile celui ales)*.

Traducătorul și istoricul lucrării este Edmond Bordeaux Szekely, născut la Cluj (probabil în 1905, cum rezultă din cartea sa referitoare la descoperirea manuscrisului aramaic după care a efectuat traducerea *The Discovery of the Essene Gospel of Peace (Descoperirea evangheliei eseniene a păcii)*.

El a fost nepotul lui Alexandru Szekely, episcop unitarian de Cluj. Tatăl său, mare latifundiar din Transilvania, având moșii și în Franța, a fost de asemenea unitarian; mama sa, franțuzoaică, din familia de moșieri Bordeaux, a fost catolică.

Edmond Bordeaux Szekely a fost încă din adolescență un erudit. După cum mărturisește în cartea la care ne-am mai

referit, la vârsta de 18 ani, el vorbea curent latina și greaca, precum și 10 limbi moderne, de circulație.

Cred că faptul că mama sa a fost catolică a prevalat probabil în educația lui, aspect care explică decizia lui, după terminarea studiilor la Cluj, să meargă la mănăstirea catolică a ordinului Piarist, specializată în educație clasică, cu accent pe greacă, latină și literatură ecleziastică. Planul său era ca după absolvirea acestei școli monastice, să meargă la Universitatea din Paris, ca să-și completeze studiile la Sorbona, în vederea obținerii doctoratului în filosofie.

În vederea obținerii diplomei de absolvire la această școală, el și-a luat teza: *Să cânte Sfântul Francisc în inima noastră.*

Pentru a obține materialul biblic necesar, adecvat lucrării luate, directorul stareț al mănăstirii, monseniorul Mondik, îi face o scrisoare de recomandare către monseniorul Mercatti, prefectul arhivelor secrete ale Vaticanului (fost coleg de școală cu el).

Sub îndrumarea directă a Monseniorului Mercatti, găsește mai întâi material bibliografic referitor la Sfântul Francisc și apoi la invitația expresă a acestuia, descoperă și sursa: manuscrisele Sfântului Ieronim. Având în vedere deosebita importanță a acestuia, să stăruim puțin asupra lor.

Sfântul Ieronim, născut la mijlocul secolului al IV-lea la Stridon (pe teritoriul actualei Yugoslavii), a fost de o mare erudiție încă de tânăr. În afară de latină, el a învățat greaca și aramaica, precum și ebraica de la ermiții evrei și rabinii care au trăit în micile localități din deșert. El a început să descopere fragmente ale vechilor manuscrise și să le descifreze.

De asemenea, nu departe de valea ascunsă în care se afla, el a descoperit o așezare de anahoreți, de care Ieronim era sigur că sunt descendenții misterioasei Fraternități din secolele trecute. Aceștia trăiau în mici barăci, cu grădini irigate. Ei mâncau curmale și vegetale din grădinile lor. Aveau de asemenea în posesie fragmente ale vechilor manuscrise conținând învățăturile pe care și-au bazat viața.

Ca urmare a unui conflict religios, el a părăsit deșertul și s-a dus la Antiohia, unde a vizitat nazarinenii de la Beroce pentru a examina copia lor a *Evangheliei iudaice*, presupusă a fi originală. A tradus în latină 14 predici din „Jeremia”, 14 din „Iezechiel” și 9 din capitolul 6 din „Isaia”.

S-a înapoiat la mănăstirea sa, însoțit de Innocent și Heliodoros și un grup de tineri discipoli. De aici a fost chemat la Roma de Papa Damasus.

Papa Damasus, care ulterior a fost canonizat ca Sfântul Damasus, a fost poet și arheolog, fondatorul Bibliotecii Papale, iubitor de iluminare; el și-a scris singur manuscrisele. Dar cel mai memorabil serviciu pe care l-a făcut culturii noastre a fost invitația sa, făcută lui Ieronim de a-și părăsi iubitul său deșert și de a deveni secretarul său particular. Pentru că, atunci când Papa a recunoscut profunda cunoaștere a manuscriselor din secolul I de către Ieronim, el nu numai că l-a făcut secretarul său particular, ci i-a dat ca serviciu suplimentar, să traducă Noul Testament.

Traducerile latine din secolul al II-lea, potrivit Papei, prin constanta copiere și recopiere de către scribi, erau „pline de erori și pasaje dubioase”, astfel încât fiecare copie devenea o versiune diferită. Acum Ieronim și-a pus întreaga putere creatoare pe o abundență de material și sub patronajul Papei Damasus, el nu numai că a completat și revizuit *Evangheliile*, ci a tradus în latină, *Septuaginta*, „Psaltirea”, „Cântarea Cântărilor”, „Pildele lui Solomon” și „Eccleziastul”. El a tradus de asemenea „Cartea Iuditei”, „Cartea lui Tobit” și un număr de documente apocrife printre care și vechile fragmente ebraice și aramaice ale manuscriselor pe care le adunase de-a lungul timpului cu atâta răbdare. Acestea din urmă au provocat o furtună de critici și calomnii.

Ieronim scrisese Papei Damasus: „Cât de mult pot rectifica limbajul acestei versiuni, ducând-o înapoi la primele zile ale copilăriei sale? Există vreun Creștin fie învățat, fie neînvățat, care să nu mă acuze cu un limbaj violent și să nu mă denumească

falsificator și profanator, pentru că am avut îndrăzneala să adaug ceva la vechile manuscrise sau să fac vreo schimbare sau corecție?”

Vorbele sale au fost profetice. În timpul vieții Papei Damasus, autenticitatea traducerilor lui Ieronim n-a fost pusă la îndoială. Dar odată cu moartea protectorului său și sub presiunea marelui său adversar, Fericitul Augustin, vocile care s-au ridicat împotriva sa au devenit un tumult, când la denunțarea traducerilor lui Ieronim congregațiile grecești au cerut episcopilor să cheme mărturia rezidenților evrei. Majoritatea i-au ținut partea lui Ieronim, dar agitația continuă era prea mare pentru un filosof pacifist și, în august 315, Ieronim părăsea „Babilonul” cu inimă grea reîntorcându-se în Țara Sfântă.

El a luat iarăși drumul deșertului și a persistat în cercetarea fragmentelor ebraice, adunând tot mai multe din povestirile Fraternității Eseniene. El și-a continuat lucrarea la Betleem, traducând în latină „Vechiul testament”, „Cronicile”, „Cartea lui Iov” și lucrări ascetice în limba coptă printre altele. El a condus construirea unei mănăstiri în care a încercat să pună în practică o parte din Calea Eseniană. Până la moartea sa, n-a încetat nici o clipă cercetarea pentru adevăr, setea sa pentru cunoașterea atotcuprinzătoare nefiind niciodată potolită.

După moartea Sfântului Ieronim manuscrisele sale au fost împrăștiate, inclusiv traducerile sale din ebraică și aramaică, dar multe dintre ele au ajuns în sanctuarul Arhivelor Secrete ale Vaticanului și în mănăstirea Monte Cassino.

Continuarea „firului” are loc prin Sfântul Benedict. Sfântul Benedict s-a născut la Nursia în apropierea actualei localități Spoleto, Umbria, Italia, în anul 480.

El s-a stabilit la mănăstirea Monte Cassino, unde a introdus „Regula Santa”, după modelul esenian al Fraternității. O parte din copiile de la Monte Cassino s-au pierdut în timpul invaziei lombarde, dar relicvele care fuseseră duse la Roma, s-au reîntors aici în secolul al VIII-lea, în timpul Papei Zaharia.

Alte copii au fost distruse în secolul al IX-lea de către sarazini

și, în final, în timpul războaielor napoleoniene, aproape întreg patrimoniul original al Sfântului Benedict s-a pierdut.

În 1943, înaintea atacului aliat asupra mănăstirii ca fortăreață de rezistență germană, peste 40000 de documente au fost puse de călugări în lădițe și transportate în Arhivele Secrete ale Vaticanului.

În sfârșit, reajungem la Sfântul Francisc, care reprezenta tema lui Edmond Bordeaux Szekely și care a trăit și activat în secolul al XII-lea în spațiul actualei Italii, după modelul esenian.

Eruditul Edmond Bordeaux Szekely a început cercetarea în iunie 1923 (când avea 18 ani); cercetarea sa a durat 2 ani. În 1925 își citea cu voce tare (conform tradiției), teza sa la Sorbona, asupra descoperirilor efectuate la Vatican.

Să ne reîntoarcem însă la Arhivele Secrete ale Vaticanului și să vedem ce spune Edmond Bordeaux Szekely în încheiere:

„M-am uitat iarăși printre frumoasele manuscrise ale Sfântului Ieronim. Multe dintre aceste lucrări inestimabile au fost în general pierdute de multă vreme și am citit și recitat din comoara incredibilei bogății. Am aflat că alte copii ale lucrărilor sale au supraviețuit în alte mănăstiri benedictine, cum este biblioteca San Salvatore, unde o frumoasă copie a rămas timp de secole până la distrugerea abației, după care a ajuns la Biblioteca Laurenziană din Florența, unde este acum clasificată sub denumirea de *Evangelia Amiatino*.

Manuscrisele originale ale Sfântului Ieronim crezute pierdute în secolul al V-lea, au supraviețuit din fericire în mănăstirea benedictină de la Monte Cassino și în Arhivele Secrete ale Vaticanului. Printre aceste manuscrise s-a găsit și textul complet al *Evangeliei eseniene*.

Găsisem sursa: fragmentele ebraice ale *Evangeliei eseniene*, a cărei versiune în aramaică am citit-o din rafturile camerei închise a monseniorului Mercatti.”

Ulterior, după cum avea să menționeze în cuvântul înainte la ediția în engleză de la Londra din 1937, el a găsit în biblioteca

Habsburgilor de la Viena, un manuscris în slavona veche, reprezentând o copie a valorosului manuscris aramaic.

El crede că acest manuscris a ajuns în Europa, odată cu retragerea preoților nestorienii din fața invaziei hoardelor lui Ghingis-han în secolul al XIII-lea.

În anul 1928, aflându-se încă la Paris, Edmond Bordeaux Szekely publică pentru prima dată, în limba franceză, prima parte a manuscrisului aramaic, intitulată *L'Évangile de la Paix de Jesus Christ par le Disciple Jean (Evanghelia Păcii a Domnului Iisus Hristos de discipolul Ioan)*.

Tot în 1928, el înființează împreună cu scriitorul Romain Rolland, International Biogenic Society, (Societatea Internațională Biogenică).

Prima ediție publicată în Statele Unite a avut titlul *The Essene Gospel of Peace by John (Evanghelia eseniană a lui Ioan)*, iar în edițiile ulterioare, *The Essene Gospel of Peace (Evanghelia Eseniană a Păcii)*, titlu generic pe care îl poartă astăzi și celelalte volume.

Edmond Bordeaux Szekely mărturisește că atunci când a luat cunoștință de inestimabilul conținut al Evangheliei Păcii și și-a dat seama de urgenta necesitate de a-l pune la dispoziția semenilor în suferință de pe întreaga planetă, a hotărât să înceapă traducerea cu partea din manuscris care răspunde cel mai bine acestui deziderat.

După publicarea primei părți a traducerii manuscrisului în limba franceză în 1928, Edmond Bordeaux Szekely începe să colinde lumea pe toate meleagurile pe care le-a considerat purtătoare ale izvoarelor de cunoaștere umană și de spiritualitate.

Deși înființase I.B.S. În Statele Unite, el a locuit cu soția sa, Norma Nilsson Bordeaux Szekely, în Orosi, Costa Rica (unde a funcționat și cea mai importantă ramură a I.B.S. – Centro International de Salubridad Biogenica, E.I.R.L.).

După moartea regretatului erudit, soția sa s-a stabilit în Canada, la Nelson, Columbia Britanică, (B.C.), unde locuiește și în

prezent: I.B.S. International Box 849, Nelson B. C. Canada V116A5.

Cele patru cărți care compun ciclul complet al *Evangheliei eseniene*, nu au un caracter unitar; cartea întâi și cartea a patra fac parte integrantă din inestimabilul manuscris aramaic discutat mai înainte, în timp ce cartea a doua doar parțial, textul fiind completat cu traduceri ale manuscriselor eseniene descoperite la Qumran (Marea Moartă), cu care Edmond Bordeaux Szekely a avut contact direct la fața locului în 1947. Cartea a treia este alcătuită numai din astfel de texte.

Trebuie menționat aici că, în toate textele în care vorbește Domnul Iisus Hristos, numele Său apare spus în clar, cu doar două excepții: în fragmentul de text intitulat „Din cartea eseniană a Învățătorului Virtuții” din cartea a doua, unde apare denumirea de „Domnul” și fragmentul de text intitulat „Cele șapte căi ale păcii” din cartea a patra, unde apare sub denumirea misterioasă de „Maivârstnicul”.

Faptul că aceste fragmente au neîndoiește continuitate cu acelea în care numele Domnului Iisus apare în clar, precum și un mod de exprimare asemănător, identifică și în aceste fragmente de text pe Domnul Iisus.

Mai trebuie precizat aici că, Cartea a patra a apărut pentru prima oară la Orosi, Costa Rica, în 1981, adică la doi ani după moartea lui Edmond Bordeaux Szekely, conform instrucțiunilor sale testamentare.

Având în vedere importanța textului *Evangheliei eseniene*, nu mi-am permis nici un fel de licențe poetice, ci am tradus lucrarea cu rigoarea necesară unei traduceri tehnice, preferând chiar să fac concesii topicii englezești, pentru a păstra exprimarea cât mai exactă, cât mai apropiată de aceea a traducătorului din aramaică și ebraică. De altfel, în prefața la cartea a doua, Edmond Bordeaux Szekely arătase că el a refăcut textul rigid al traducerii inițiale la critica prietenului său, scriitorul Aldous Huxley, într-o formă mai „atractivă”.

Am mers atât de departe cu exigența în această direcție, încât

am păstrat atât grafica textului utilizată de autorul traducerii, cât și forma veche a limbajului folosit de el, prin aceasta dovedind că a căutat la rândul său să fie cât mai apropiat de aura textului tradus.

Cuvintele scrise de Edmond Bordeaux Szekely cu majuscule, le-am scris și eu cu majuscule.

Trebuie să recunosc aici că, totuși, mi-am permis o licență față de autorul traducerii din aramaică și ebraică și anume faptul că, ori de câte ori a fost vorba de Mântuitorul Iisus, eu l-am scris cu „Domnul Iisus” și nu simplu, „Iisus”. De asemenea, termenul „Master”, l-am tradus prin „Domnul” și nu prin „Maestru”.

Să trecem acum la partea cea mai dificilă a acestui „Cuvânt înainte” și anume la analiza sumară a ceea ce reprezintă textul de față sau, cu alte cuvinte, referitor la veridicitatea lui. Sau, încă mai clar formulată întrebarea: Sunt într-adevăr cuvintele rostite de Domnul Iisus Hristos, în textele din această carte, rostite în limba aramaică și conținute în manuscrisul de care vorbește Edmond Bordeaux Szekely, găsit de Sfântul Ieronim în secolul al IV-lea la supraviețuitorii esenieni sau urmașii lor, în zona în care a viețuit Fraternitatea Eseniană?

În ceea ce mă privește răspunsul este în modul cel mai categoric afirmativ. Să vedem care ar fi argumentele care pledează pentru o astfel de categorică susținere.

În 1986, când am intrat în posesia lucrării *La Vie Biogenique*, care mi-a prilejuit primul contact cu *Evanghelia eseniană a păcii*, eu terminasem atât conturarea modelului „energiei-sursă de viață” (bioenergia), cât și sinteza argumentelor fundamentale pentru modelul nutrițional uman corect și anume cel frugivor - crudivor 100%; aceste texte, care constituiau conceptele fundamentale pe care am elaborat cărțile mele, *Bioenergia darul Divinității*¹ și *Nutriția omului act sacru*², primeau o extraordinară confirmare prin spusele Domnului Iisus Hristos din *Evanghelia eseniană a păcii!*

---

1 Editura Miracol, octombrie, 1996.

2 Editura Miracol, noiembrie, 1996.

Pentru confirmarea afirmațiilor mele, mă voi referi în cele ce urmează la două din aspectele nutriționale fundamentale, din spusele Domnului Iisus:

La cererea expresă a mulțimii de bolnavi, de infirmi și suferinzi de tot felul pe care El îi vindecase, nu în mod miraculos (deși evident ar fi putut s-o facă printr-un simplu gest), ci prin explicarea Legii Sfinte a Tatălui Ceresc, Domnul Iisus le arată faptul, că de atunci înainte, ei nu mai trebuiau să mănânce carne și mâncarea ce a cunoscut focul morții, ci numai mâncarea „vie”, care a fost produsă de focul „vieții”. Cu privire la carne, Domnul Iisus arată că interdicția de a o consuma aparține Tatălui Ceresc și I-a dat-o lui Moise, odată cu permisiunea de a mânca „vegetale și semințele lor, fructele pomilor și semințele lor, precum și laptele animalelor din grija lor, căroră El le-a dat iarba verde a pământului”.

Trebuie constatat din aceste spuse că, în mod foarte misterios, în „Facerea” sau „Geneza” (I, 29) lipsește permisiunea de a consuma lapte, dar și aceea cu privire la interdicția de a mânca carne!

Cu privire la mâncarea gătită, Domnul Iisus o consideră moartă și provenind de la Satana, care este domnul suferinței, al bolilor și al morții. Mâncarea „vie” este de la Tatăl Ceresc, Domnul cel Viu, care o dă pentru viață.

Marele chimist american, Linus Pauling, arăta în cartea sa *Chimie generală*, că toate organismele vii ce există pe planetă, de la virus la om, sunt alcătuite din proteine a căror molecule sunt constituite din aminoacizi cu chiralitate (adică cu „înșurubare” în spațiu) levogiră (adică spre stânga).

Într-o valoroasă lucrare privitoare la cancer, dr. D. Ionescu Pantelimon, spune că toate țesuturile necrozate (adică moarte) au aminoacizii dextrogiri (adică având „filetele șuruburilor” în spațiu, invers celor vii, adică spre dreapta). De asemenea dr. Rada (1973), arată că după moartea celulelor, moleculele levogire se transformă în dextrogire. Ducând observațiile mai departe, am constatat că toate energiile care se manifestă prin

unde elicoidale dextrogire (cu excepția celor generate pentru suportul material al vieții ca la momentul Creației) sunt malefice, generatoare de suferințe, boli, distrugere, moarte și aparțin lui Satana. Ele sunt acelea care măresc vertiginos entropia generală a planetei, ducând-o spre extincție. Toate sentimentele negative, toate gândurile negative, care se manifestă prin unde elicoidale dextrogire, sunt malefice și provin de la Satana.

Sentimentele de iubire, sentimentele pozitive, gândurile pozitive, sunt energii care se transmit prin unde elicoidale levogire.

Alimentele vii, fructe și legume, semințe, lapte crud, miere, etc., sunt benefice, levogire, antientropice; ele provin de la Divin, de la Tatăl Ceresc și dau viață și sănătate.

Alimentele vii supuse încălzirii în procesele culinare cunoscute, nu numai că distrug total enzimele exogame (la temperaturi de peste 500 °C) și cea mai mare parte din vitamine (cele hidrosolubile, practic total), dar, prin procesul bine cunoscut în chimie de „racemizare”, 50% dintre moleculele levogire, vii, trec automat în dextrogire, adică sunt „omorâte”. La această devalorizare, se adaugă faptul, că toate substanțele bioorganice, vii, care sunt total solubile și miscibile în orice proporții cu limfa, sângele, etc., devin insolubile și se stochează în organismele care practică o astfel de nutriție contrară Legii Sfinte, cu consecințele de rigoare: blocaje și ecrane bioenergetice, generatoare de oribile și grave boli.

S-ar părea că identificarea acestei polarități categorice, decisive, benefic/malefic = levogir/dextrogir = viață/moarte = Divin/satanic, nu poate conduce la o anumită tendință maniheană, care identifică Conducători Divini separați al Binelui și al Răului. În *Evanghelia eseniană a păcii* nu există un astfel de pericol eretic, deoarece se exprimă clar („Comuniunea cu Tatăl Ceresc” din cartea a treia) că Tatăl Ceresc este Stăpânul Absolut și al Luminii și al Întunericului.

În „Comuniunea cu Îngerul Apei” tot din cartea a treia se exprimă clar următoarele:

„Legea Sfântă (a Tatălui Ceresc) este ca un râu care șerpuiește prin pădure: toate creaturile se adapă din acesta. El nu se refuză nimănui (subl. Ns.).

Acest pasaj este pur și simplu extraordinar: el evocă faptul că Satana folosește tot energia Tatălui Ceresc, pe care o dextrogirizează, folosind-o în scopurile sale malefice, în calitate de ispitor tolerat, fapt ce se petrece de la căderea îngerilor luciferici.

O confirmare că și în evangheliile canonice, Dumnezeu este Domnul Vieții, o găsim în „Evanghelia după Luca” (20, 38): „Iar Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor, căci toți trăiesc în El”.

De asemenea, o cercetare atentă a *Bibliei* cu privire la nutriție, confirmă că regimul frugivor-crudivor este cel corect și anume, în afară de „Facerea” (1,29), „Isaia” (1,11-15 și 19; 7, 14-15; 33, 15-16; 66, 17), „Psalmii” (1, 3; 22, 2; 26, 19; 80, 15), „Daniel” (1, 8-17), „Romani” (14, 2 și 21) și „Corintieni” (1, 7-8) – texte citate de dr. Ing. Virginia Faur și profesor Aurel Simionescu.

Este curios faptul că deși Edmond Bordeaux Szekely a scris peste 80 de lucrări, dintre care 20 cu referire directă la esenieni, nu apare nicăieri citat în literatura de specialitate referitoare la aceștia, deși printre lucrările sale a tradus și cea mai importantă lucrare după părerea mea, în această privință. Este vorba de *The Essene Code of Life (Codul esenian al vieții)* în care el redă faimoasa discuție dintre istoricul roman Josephus Flavius și Banus, esenianul, în timpul inițierii lui Josephus, în învățăturile eseniene.

Această precizare este necesară deoarece se remarcă o mare diferență între textele referitoare la esenieni date de exemplu de preot Athanase Negoită în *Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă* (București: Editura Științifică, 1993) și *Noul Testament și manuscrisele de la Qumran* și cele ale lui Edmond Bordeaux Szekely.

Alte argumente puternice privitoare la veridicitatea *Evangheliei eseniene a păcii* sunt următoarele aspecte la care se face referire clară în textul ei: structura integrală, holistică a

ființei umane, natura Divină a holografiei și identificarea Luminii Nepătrunse ca sălaș al Divinului, prin spațiul zerodimensional al Universului.

În „Fragmente din Cartea Eseniană a Domnului Iisus” din cartea a doua în textul intitulat „Cele șapte căi ale păcii”, precum și în textul cu aceeași denumire din cartea a patra, Domnul Iisus explică auditoriului Său, felul cum cele trei părți ale omului, corpul, inima și mintea, trebuie să realizeze pacea înșeptită, pentru a se împlini ca Fiu al lui Dumnezeu, prin devenirea intermediară, de Copil (Fiu) al Luminii.

Inima și mintea se identifică cu sufletul, respectiv spiritul, structura integrală, holistică a ființei umane fiind deci cea trinitară: corp, suflet, spirit. Este de altfel, modul cel mai explicit și corect al semnificației „creării omului după chipul și asemănarea lui Dumnezeu”. A contesta o astfel de structură trinitară a ființei umane, înseamnă a nega manifestarea Trinitară a Divinului.

Mai mult decât atât, prin incursiunea în lumea supra-sensibilă pe care am reușit să o facem datorită observațiilor clarvăzătorilor, suprasenzitivilor, măsurătorilor radiesteze și altele, expuse de mine în cele două cărți ale mele menționate, știm că structura ființei umane are șapte corpuri energetice-informaționale, sau emoționale-mentale-spirituale, pe șapte niveluri spațiale diferite, corespunzând și aici în mod uimitor, structurii septenare a Arborelui Vieții, realitate supremă ezoterică, cu cele șapte ramuri ale sale spre cer și șapte rădăcini, de la care pare să fi plecat în mod concret întreaga magie reală a numărului șapte. Ar fi prea stupid să dea cineva o explicație materialist-carteziană a realității șeptenare, bazată pe întâmplare și coincidență.

În ceea ce privește holografia, este uimitoare explicația simplă dată de Domnul Iisus Hristos în capitolul intitulat „Cele șapte căi ale păcii” din cartea a patra:

„În tărâmul Tatălui nostru Ceresc, există multe sălașuri și multe sunt lucrurile ascunse pe care încă nu le cunoașteți. Adevăr

zic vouă, Împărăția Tatălui nostru Ceresc este vastă, atât de vastă încât nici un om nu-i cunoaște limitele. Cu toate acestea, întreaga Sa împărăție poate fi găsită în cea mai mică picătură de rouă de pe o floare de câmp sau în mirosul ierbii proaspăt cosită pe câmpurile de sub soarele verii. Într-adevăr nu există cuvinte pentru a descrie împărăția Tatălui Ceresc”.

Un fragment din „Cele șapte căi ale păcii” din cartea a doua, prin Cuvântul Domnului Iisus, ne dă un indiciu extraordinar la o problemă care a generat numeroase discuții, fără finalitate clară, dar provocatoare de dezbinări, privind natura și Sălășluirea Tatălui Ceresc:

„Vreți să știți mai mult copiii Mei?
Cum să spunem cu buzele noastre
Ceea ce nu poate fi exprimat?
Este întocmai ca o rodie mâncată de un
mut,
Cum ar putea el să descrie gustul ei?
Dacă noi spunem că Tatăl Ceresc
Sălășluiește în noi,
Atunci ofensăm cerurile;
Dacă spunem că El nu sălășluiește în noi,
Este un neadevăr.
Ochiul care scrutează orizontul îndepărtat
Și al Aceluia care vede inimile oamenilor,
Nu fac decât una.
El nici nu se manifestă,
Nici nu se ascunde.
El nu este revelat,
Nici nerevelat.”

În cartea mea *Bioenergia darul Divinității* am discutat mai amplu acest aspect. Dar cum se poate ca Dumnezeu să fie în noi și în același timp să nu fie?

În numeroasele discuții care s-au purtat referitor la acest

aspect, s-au propus diferite răspunsuri, cel mai cunoscut fiind acela că Dumnezeu este în noi, este spiritul nostru. Este baza panteismului care animă toți gnosticii și în general filosofia orientală și extrem orientală ca bază a religiilor respective, în care Dumnezeu apare ca Principiu și nu ca Persoană, ca Ființă Vie. Răspunsul privitor la Spirit în ființa umană, nu poate fi decât unul singur: el este proiecția holografică a Tatălui Ceresc în om; este modelul care determină conștiința. Fiind o imagine, El este, dar în același timp, nu este în om.

Tot în cartea mea despre bioenergie am mai arătat cu privire la acest aspect al sălașului Tatălui Ceresc, al Divinului, că totuși mai există o soluție care ne dă răspunsul că Tatăl Ceresc poate, și există la propriu, în om: dar în lumea Sa aparte, a spațiului zerodimensional, care deși punctual, închide în el infinitul. În marele Infinit există o infinitate de manifestări zerodimensionale; doar în felul acesta Dumnezeu este omniprezent, dar fără a se amesteca cu nimeni și nimic. Acest spațiu zerodimensional, corespunde „Luminii nepătrunse și neapropiate” după cum exprimă Sfântul Ciprian sălașul Domnului.

Există încă multe argumente cu privire la veridicitatea textului *Evangheliei eseniene*. Printre acestea, ar fi asemănările până la identitate, cu texte ale *Noului Testament* canonic, cum sunt de exemplu: „Evanghelia după Matei” (6, 24-26; 23, 27), „Evanghelia după Marcu” (12, 27; 12, 30), „Evanghelia după Luca” (12, 22-24; 12, 27; 6, 13; 20, 38), „Evanghelia după Ioan” (1, 1-5 – cu excepția faptului că termenul „Cuvântul” este înlocuit prin „Legea” = Legea Sfântă; 7, 19; 14, 27; 16, 12). La acestea se adaugă întreg capitolul 13 din „Epistola întâi către Corintieni a Sfântului Apostol Pavel” care în fapt (aproape identic) este un fragment din ceea ce s-ar putea denumi cel mai extraordinar discurs despre Iubirea necondiționată a Domnului Iisus. Este Legea Fundamentală a Tatălui Ceresc.

Am considerat acest text al *Evangheliei eseniene* atât de important încât am redat discursul Hristic în întregime în cartea

mea *Bioenergia darul Divinității*. Iubirea necondiționată apare în numeroase rânduri în *Evanghelia eseniană* ca Lege fundamentală. Aș putea zice că apare ca un laitmotiv. Faptul că textul citat din „Epistola întâi către Corintieni a Sfântului Apostol Pavel” (13, 1-13) este, după cum am menționat, practic identic, cu cel din *Evanghelia eseniană*, cum ar trebui interpretat? Înseamnă că importanța textului este atât de mare încât, atunci când a luat cunoștință de el, după același manuscris al *Evangheliei eseniene a păcii* sau o **copie fidelă a acestuia, Sfântul Pavel l-a fixat definitiv în conștiința și memoria sa.**

În argumentarea veridicității textului *Evangheliei eseniene a păcii* sunt și unele aspecte, indirecte poate, aș zice formale, dar care apar în consens.

De exemplu, expresia „S-a dus iarăși în munte El singur”, cum apare în „Evanghelia după Ioan” (6, 15), este corespunzătoare modului în care este descrisă, în repetate rânduri, apariția (sau plecarea) Domnului Iisus, la (de la) mulțimea de oameni care Îl așteptau și aveau nevoie de El.

Un alt exemplu: În cartea întâi, *Evanghelia eseniană a păcii*, pentru a explica mulțimii de bolnavi care nu reușise să se vindece după „tratamentul” prescris, Domnul Iisus le spune parabola „Fiului risipitor”, menționând că rostul parabolilor este de a ajuta pe toată lumea să înțeleagă mai bine cele spuse. Este cel puțin curios faptul că, în evangheliile canonice, parabola „Fiului risipitor” apare numai în „Evanghelia după Luca” (15, 11-32), cu doi fii și cu un înțeles destul de confuz și forțat, în comparație cu înțelesul clar, logic al parabolei din *Evanghelia eseniană a păcii*. Este curios cum s-a deturnat înțelesul rostului parabolilor, de la acela de „ajutătoare de înțeles”, la acela de „rebusuri”?

Printre argumentele „secundare” s-ar înscrie și observația că, în cadrul textelor *Evangheliei eseniană a păcii*, toate denumirile calendaristice (ale lunilor) și ale vegetației din zonă, corespund cadrului geografic și istoric la care se referă acestea.

Desigur, textul *Evangheliei eseniene a păcii* cuprinde și unele aspecte foarte sensibile, cum ar fi fraternitatea omului cu arborii,

îngerii și mai ales acelea privind Maica Pământească.

Pierderea treptată a sensibilității ca urmare a practicării unei nutriții eronate, poluării multilaterale și stresului, precum și ignorarea structurilor reale ale omului și naturii înconjurătoare, ca efect al unei educații științifice și spirituale reduționiste, au făcut pe omul actual să nu mai simtă și să nu mai înțeleagă legăturile sale strânse cu tot ce este viu și în primul rând cu arborii. Acest lucru se petrece în pofida faptului că astăzi există lucrări, cum sunt acelea ale autorilor Peter Tompkins și Christopher Bird (*Viața secretă a plantelor*) și Robert Frederick (*Plantele, o lume care gândește*); în plus lucrările privind sensibilitatea plantelor ale dr. Marioara Godeanu, evocă natura uimitor de afectivă a plantelor față de om, precum și inteligența lor. Acest aspect, este evocat destul de amplu în cartea mea *Bioenergia darul Divinității*.

Problema „Înșelătoriei”, a „angelologiei” în general, firește că a preocupat curiozitatea umană din cele mai vechi timpuri.

În prezent, în ciuda progresului tehnologic (sau tocmai din cauza lui), situația este aceeași din totdeauna: unii (mai puțini) cred în existența îngerilor, iar alții (mai mulți), nu. Persoanele sensibile, cu o anumită „permeabilitate” mistică normală, cred în ei și chiar îi simt; persoanele insensibile, nu.

Este interesant de remarcat faptul că modul în care sunt prezentați îngerii în *Evanghelia eseniană* de către Domnul Iisus Hristos, se pare că nu este înțeles chiar de către autorul traducerii din aramaică, dr. Edmond Bordeaux Szekely. Felul cum îi evocă în alte lucrări ale sale, pare a se orienta mai degrabă către un înțeles simbolic și dacă ne-am referi la îngerii din natura înconjurătoare, fiecare din aceștia (Îngerul Apei, Îngerul Aerului, Îngerul Pământului, etc.) evocă suma proprietăților fizice, chimice și energetice ale mediului respectiv. Dar, atunci cum trebuie să înțelegem cele spuse de Domnul Iisus, în finalul recomandărilor Sale privind modul în care trebuie să mâncăm „De asemenea, în timp ce mâncați, gândiți că aveți deasupra voastră pe Îngerul Aerului și dedesubt, pe Îngerul Apei”, iar

atunci când se referă la „pâinea vie” și „grâul încolțit”, spune că cei ce le prepară să umezească mai întâi grâul, pentru ca Îngerul Apei să poată intra în el?

Când Domnul Iisus s-a referit la Arborele Vieții arătând că acesta este „Mister al Misterelor”, spune că El se află în mijlocul Grădinii Eternității, din Marea Eternității și că are șapte ramuri către cer și șapte rădăcini; cele șapte ramuri sunt alcătuite din cei șase îngeri ai Tatălui Ceresc împreună cu Tatăl Ceresc, iar rădăcinile sunt alcătuite din cei șase îngeri ai Maicii Pământești, împreună cu Maica Pământească. Cei șase îngeri ai Tatălui Ceresc sunt: Îngerul Înțelepciunii, Îngerul Puterii, Îngerul Creației, Îngerul Vieții Eterne, Îngerul Păcii și Îngerul Iubirii. Îngerii Maicii Pământești sunt: Îngerul Soarelui, Îngerul Apei, Îngerul Aerului, Îngerul Pământului, Îngerul Vieții și Îngerul Bucuriei. Este evident că în această ipostază, „îngerii” capătă apoteoza lor și anume devin mai degrabă diversele atribute ale lui Dumnezeu.

Unii autori par a identifica Arborele Vieții cu Arborele Sefirotic din literatura cabalistică. Noi însă avem datoria să încercăm să lămurim aspectele ezoterice în noua cunoaștere sacrală-spirituală, decât să ne afundăm mai mult în acestea. De aceea noi trebuie să pledăm pentru înființarea acestei cunoașteri umane a mileniului al treilea, cât mai urgent posibil, pentru a determina efectele ecumenice cele mai puternice și unificarea (sau mai bine zis, reunificarea) religiei cu știința, în adevărata cunoaștere umană.

Este interesant de remarcat că în multe fresce de pe zidurile Bisericilor Creștine Ortodoxe, în fundalul imaginii de prim plan a Sfintei Treimi, apare un arbore: Arborele Vieții.

În sfârșit, în *Evanghelia eseniană* mai apar și alți îngeri, care se apropie foarte mult de imaginea celor nouă sau zece categorii de îngeri întâlniți în *Scripturile* canonice.

Maica Pământească este cel mai sensibil și delicat dintre aspectele care se întâlnesc în *Evanghelia eseniană*.

Ea apare ca parte a Divinului care este implicată în aspectul material ai Realității: cu alte cuvinte apare ca Stăpână a Materiei,

a corpurilor fizice ale tuturor ființelor vii și a sănătății lor.

Potrivit unor autori cunoscători ai literaturii ezoterice, Maica Pământescă s-ar identifica cu Sfântul Duh sau Sfântul Duh ar avea implementat în El și aspectul feminin, matern.

Din *Scrisorile lui Thales din Argos către Empedocle atenianul*, rezultă că Sfânta Maică Maria, Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu, a fost din totdeauna „Prea Sfânta Pururea Fecioară Maică” chiar de pe vremea Atlantidei.

În aparițiile de la Amsterdam, dintre anii 1945–1959, ale Sfintei Fecioare Maria, Maica Domnului, Ea s-a autointitulat în mesajele transmise, „Maica tuturor popoarelor”, cerând să ne rugăm Ei, ca Apărătoarea noastră în fața Fiului, Domnul Iisus Hristos.

Îmi face impresia că un anumit misoginism endemic, moștenit de la toate cultele Asiei și Orientului apropiat, preluat de către Bisericile Creștine și în Europa și în America, au făcut ca toate abordările femininului în Divin, să fie făcute cu anumite prejudecăți. Acest lucru este în fond destul de curios, deoarece în hinduism, în Creațiune alături de Tatăl apare Adi Sakti, principiul feminin, Mama Divină, iar la chinezi, după Laozi, Dao, prin *xu* („vid”), reprezintă Mama tuturor făpturilor și lucrurilor existente, iar după tradiția indiană, Kundalini este reflectarea în om, a Marii Zeițe, a Mamei Divine.

După cum bine sesizează Dan Costian, referindu-se la existența Mamei Divine sau Mamei Primordiale, arată că de fapt, aspectul feminin este implementat în Tatăl, potrivit „Facerea” (1, 27): „Și a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său; după chipul lui Dumnezeu l-a făcut; a făcut bărbat și femeie”.

Pe de altă parte, să nu uităm că orice om simte că în el există o Mamă, care este mai mult decât mama care l-a născut și care este prima Ființă căreia îi lansează strigătul său de ajutor (chiar nemărturisit) în momentele sale de necesitate și de durere.

În traducere eu am utilizat denumirea de Maica Pământescă, considerând-o mai potrivită creștinismului ortodox. În engleză, denumirea era „Eartherly Mother” („Mama Pământescă”).

N-aș putea încheia mai bine referirile la aspectul Divin feminin, decât redând cuvintele Sfântului Ambrozie (secolul V): „Cine n-are Biserica de mamă, nu poate avea pe Dumnezeu de tată”.

Să trecem însă la noutatea cea mai extraordinară pe care o aduce *Evanghelia eseniană*:

Cartea a patra începe cu următorul text: „Și Domnul Iisus îi adună pe Fiii Luminii pe malul râului, pentru a le revela ceea ce le rămăsese ascuns; trecuseră șapte ani și toți erau maturi pentru adevăr, la fel cum floarea se deschide, când Îngerul Soarelui și Îngerul Apei o aduc la timpul înfloririi”.

Acest text, în afara faptului că suplimentar, constituie un argument pentru veridicitatea manuscrisului în discuție, indicând perioada de șapte ani necesară regenerării tisulare complete a corpurilor celor vindecați, care acum deveniseră Fii ai Luminii, **indică revenirea la ei a Domnului Iisus după șapte ani de la vindecarea lor, deci cele povestite în manuscris în primele două părți, s-au petrecut cu șapte ani înainte de perioada „publică” din viața Mântuitorului.**

Această constatare are o dublă mare importanță:

— Una, că spulberă toate speculațiile care s-au făcut cu privire la anii necunoscuți din viața Domnului Iisus și

— A doua, că precedând perioada publică din Palestina a Domnului Iisus, nu schimbă cu nimic canonul Bisericii Creștine Ortodoxe întemeiat pe Jertfa Răscumpărătoare a Mântuitorului.

Vechimea manuscrisului, dezvăluită prin cele de mai sus, arată că „Evanghelia după Ioan” este, în modul cel mai categoric, cea mai veche (și nu cea mai nouă cum se acreditează pe argumente superficiale). În felul acesta se confirmă ipoteza evangheliei primitive, expusă, printre altele, de Oscar Cullman în cartea sa, *Noul Testament* (București: Humanitas, 1993), în care se spune că cele trei sinoptice și-ar avea originea într-o sursă comună de origine aramaică de care nu mai dispunem. De ipoteza evangheliei primitive e legat numele lui Lessing (1775). Eichborn, adoptă și el aceeași soluție.

Capătă de asemenea consistență argumentele autorilor care au arătat că „Evanghelia după Ioan” a fost scrisă mai întâi în aramaică și apoi tradusă în greacă cum sunt C. F. Burney (1922); Charles C. Terrey (1923); W. F. Albright (1925); M. Black (1954); C. Daniel (*Scripta Aramaica* București: Editura Științifică și Enciclopedică, 1980).

În concluzie, nu încapе îndoială că manuscrisele pe care Edmond Bordeaux Szekely a efectuat traducerile din aramaică și ebraică sunt originale. Ele sunt pline de dezvăluiri extraordinare, începând de la rostul real al existenței omului în această viață, de modul de purificare a lui pentru a deveni Copil al Luminii și apoi Fiu de Dumnezeu. Este înțelesul apropiat pe care l-a exprimat și regretatul nostru părinte Dumitru Stăniloaiе în capitolul final „Despre Îndumnezeire” în cartea sa *Spiritualitatea Ortodoxă*.

Dar, după cum am arătat, cel mai extraordinar mesaj al Evangheliei Eseniene a Păcii, venind de la Domnul Iisus, este acela al IUBIRII NECONDIȚIONATE, care este prima lege fundamentală a tatălui Ceresc, Legea Sfântă.

Legea Iubirii Necondiționate ca relație între oameni, nu este opțională. Nu este o alegere democratică. Fiind energia levogiră, benefică, cea mai puternică din câte există, ea este singura șansă de reducere urgentă a entropiei planetare, la nivelul de a o face în continuare viabilă.

Oricâte am spune despre *Evanghelia eseniană a păcii*, ar fi insuficiente și inadecvate, și avea dreptate Edmond Bordeaux Szekely când încheia „Prefața” la ediția engleză de la Londra din 1937 astfel:

„Și adevărul se va mărturisi prin el însuși”.

Fie ca Lumina Sfântă a Domnului Iisus, care se manifestă în fiecare an la Mormântul Sfânt de la Ierusalim la slujba de Înviere a Arhiepiscopului Creștin Ortodox, Lumina Învierii, să pătrundă în sufletele noastre gonind toate răutățile și negativitățile din noi și dintre noi și luminându-ne mințile, să ne conformăm IUBIRII

NECONDIȚIONATE, care rezolvă toate problemele omenirii și ale Universului.

Pace vouă!

Radu Ilie Mănecuță
Ucea de Jos

Cartea întâi
Evangelhia eseniană a păcii

Prefață

Se vor împlini în curând două mii de ani de când Fiul Omului a învățat umanitatea calea, adevărul și viața. El a adus bolnavilor sănătatea, ignoranților înțelepciunea, iar celor care erau nefericiți fericirea. Cuvintele Sale au cucerit jumătate din lume și au format civilizația occidentală. Acest fapt dovedește vitalitatea lor eternă, valoarea lor supremă și incomparabilă.

Această carte nu cuprinde decât o treime din manuscrisul aramaic care se găsește în arhivele secrete ale Vaticanului și a manuscrisului în slavona veche păstrat în arhivele regale ale Habsburgilor (acum proprietatea guvernului austriac).

Noi datorăm existența acestor două versiuni preoților nestorieni care, sub amenințarea hoardelor lui Ghingis-han, au fost constrânși să se refugieze din Orient spre Occident aducând cu ei toate scripturile și icoanele lor.

Textul aramaic datează din secolul al III-lea după Hristos, varianta în slavona veche fiind o versiune literară a acestuia. Arheologia nu este încă capabilă să ne explice cum au călătorit aceste texte din Palestina până în interiorul Asiei, pentru a ajunge în mâinile preoților nestorieni.

Nu avem de adăugat nici un comentariu acestui text. El vorbește de la sine. Cititorul care va studia paginile următoare cu toată atenția necesară va simți în el suflul vieții eterne și puternica evidență a acestor adevăruri profunde de care umanitatea de astăzi are o nevoie mai urgentă ca oricând.

„Și adevărul se va mărturisi prin el însuși.”

Londra, 1937

EDMOND BORDEAUX SZEKELY

Prefață

La cea de-a 50-a aniversare a primei ediții (1978)

Cincizeci de ani s-au scurs de la prima ediție a Cărții întâi a *Evangheliei eseniene*, și de la crearea *International Biogenic Society*, dedicată tuturor aplicațiilor posibile ale învățământului etern al esenienilor în viața noastră de toate zilele din timpul secolului al XX-lea. În cursul celor cincizeci de ani trecuți, lumea a suferit ravagiile unui război mondial și se găsește din nou confruntată cu probleme aparent insurmontabile: poluarea la scară planetară, criza de energie, foamete și tensiuni crescânde între filosofii și gândiri politice divergente. Totuși, cuvintele lui Iisus continuă să semene grăunțele lor de pace și iubire în această lume tulburată. Din anul 1928 mai mult de zece milioane de persoane au primit mesajul *Evangheliei eseniene* și numărul lor este în continuă creștere. Victor Hugo a spus că „nu există putere mai mare decât aceea a unei idei căreia i-a sosit timpul”. Poate că nu este prea târziu pentru ca puterea de transformare a cuvintelor lui Iisus, în puritatea și amplitudinea lor inițială, să-și producă minunile într-o lume care n-a avut niciodată mai multă nevoie de ele.

EDMOND BORDEAUX SZEKELY

Evanghelia eseniană a păcii

Bolnavii și infirmii veniră în număr mare la Domnul Iisus și Îi spuseră:

„Dacă Tu cunoști toate lucrurile, spune-ne nouă pentru ce îndurăm atâtea suferințe? Pentru ce nu suntem sănătoși ca ceilalți oameni? Doamne, vindecă-ne ca și noi să devenim puternici și ca să ieșim din mizeria noastră. Mai știm că Tu ai puterea să vindecă toate bolile. Eliberează-ne de Satana și de toate relele teribile cu care ne acapareză; Doamne, fie-Ți milă de noi!”

Și Domnul Iisus le-a răspuns:

„Fericiți sunteți voi ca sunteți înfometați de adevăr, căci Eu vă voi potoli foamea cu pâinea înțelepciunii. Fericiți sunteți voi că ați bătut la ușă, căci Eu vă voi deschide ușa vieții. Fericiți sunteți voi de a voi să scăpați de Satana, căci Eu vă voi conduce în împărăția îngerilor Maicii noastre Pământești unde puterea lui Satana nu poate pătrunde!”

Foarte surprinși ei întrebară:

„Cine este Maica noastră și care sunt îngerii Săi? Unde se află împărăția Sa?”

„Maica voastră este în voi și voi sunteți în Ea. Ea este Acea care v-a născut și care v-a dat viață. De la Ea ați primit corpurile voastre și Ei i le veți înapoia într-o zi. Fericiți veți fi voi, când o veți cunoaște pe Ea și împărăția Sa, dacă veți primi îngerii Maicii voastre și vă veți conforma legilor Sale. Adevăr zic vouă, acela care va proceda așa nu va cunoaște niciodată boala, căci puterea Maicii noastre este mai presus de orice. Puterea Ei distruge pe Satana și împărăția lui, și Ea domnește asupra tuturor corpurilor voastre ca și asupra celor ale tuturor ființelor vii.”

„Sângele care curge în noi este născut din sângele Maicii noastre Pământești. Sângele Său cade din nori, țâșnește din adâncurile pământului, susură în pâraurile munților, se scurge abundant în râurile câmpiilor, dormitează în sânul lacurilor și

vuiește cu putere în mărire răscolite de furtuni.”

„Aerul pe care îl respirăm se naște din respirația Maicii noastre Pământești. Suflul Său este azurul din înălțimile cerurilor; el suspină pe vârfurile munților, freamătă prin frunzele pădurii, se ridică deasupra lanurilor de grâne, se calmează în văile profunde, se mistuie în deșert.”

„Duritatea oaselor noastre provine din oasele Maicii Pământești, din roci și din pietre. Acestea se înfățișează goale în fața cerului pe vârfurile munților; ele seamănă unor uriași ațipiți pe flancurile costișelor, unor idoli ridicați în deșert; se găsesc de asemenea ascunse în interiorul pământului.”

„Gingășia cărnii noastre provine din carnea Maicii noastre Pământești care se colorează în galben și în roșu când fructele se coc în pomi; Ea ne dă de asemenea hrana care izvorăște din brazdele câmpurilor.”

„Măruntaiele noastre sunt formate din măruntaiele Maicii noastre Pământești; ele sunt ascunse privirii noastre, ca și adâncimile invizibile ale Terrei”.

„Lumina ochilor noștri și auzul nostru se nasc din culorile și sunetele Maicii noastre Pământești; ele ne cuprind în întregime precum valurile mării peștii, sau curenții de aer păsările.”

„Adevăr zic vouă, omul este fiul Maicii noastre Pământești și de la Ea își primește corpul său, în același mod în care corpul unui copil se naște din pântecul mamei sale. Adevăr zic vouă, voi sunteți una cu Maica Pământească, Ea este în voi și voi sunteți în Ea. Din Ea v-ați născut, în Ea trăiți și în Ea vă veți întoarce. De aceea respectați legile Sale, pentru că nimeni nu poate trăi mult timp, nici fericit, fără să O respecte pe Ea și legile Sale. Căci respirația voastră este respirația Ei, sângele vostru, sângele Ei, oasele voastre, oasele Ei, carnea voastră, carnea Ei, organele voastre interne, organele Ei interne, ochii voștri și urechile voastre, ochii Săi și urechile Sale.”

„Adevăr zic vouă, dacă nu respectați o singură lege din Legile Sale, veți deveni prada bolilor voastre nemiloase și va fi multă suferință cu lacrimi și scrâșnete ale dinților. Vă spun că atâta

vreme cât nu urmați Legile Maicii voastre, nu veți scăpa morții. Dar Maica sa, se va atașa de aceia care I-a respectat Legile. Ea îl va vindeca de toate relele și el nu va mai cunoaște boala. Ea îi va da o viață lungă, îl va proteja de toate necazurile, îl va feri de atingerea focului, a apei și de mușcături de șerpi veninoși. Căci Maica voastră Pământească este Acea care v-a născut și Ea este Acea care vă menține viața în voi. Ea v-a dat corpul vostru și Ea singură are puterea să vă vindece. Fericit acela care își iubește Maica și se odihnește în pace la sânul Său. Chiar când v-ați întors de la Ea, Maica voastră vă iubește. Și cât de mult ați fi iubiți de Ea dacă ați reveni la Ea! Adevăr zic vouă, mare este iubirea Sa, mai mare decât cei mai înalți munți, mai adâncă decât cele mai adânci mări. Și aceia care își iubesc Maica, nu vor fi niciodată abandonați de Ea. După cum găina își apără puișorii, leoaica puii, mama născutul, tot așa Maica Pământească protejează pe Fiul Omului de toate relele și toate primejdiile.”

„Căci, adevăr zic vouă, numeroase pericole amenință pe Fiii Oamenilor. Belzebut, prințul tuturor demonilor, sursa tuturor relelor, stă la pândă în corpurile tuturor Fiilor Oamenilor. El este moartea, stăpânul tuturor calamităților și îmbracă aparențe atrăgătoare pentru a ispiti și seduce pe Fiii Oamenilor. El le promite bogății și putere, palate magnifice, îmbrăcăminte de aur și argint, o mulțime de servitori; el le promite încă renume și glorie, concubinaj și senzualitate, lăcomie și beții, viață desfrânată, zile de lene și trândăvie. El îl cunoaște pe fiecare flatând înclinațiile sale personale. Și în ziua în care Fiii Oamenilor au devenit sclavii tuturor acestor vanități și abominații, atunci ca plată el îi despuiază de toate bunurile căpătate de la Maica Pământească, pe care Aceasta le-a dăruit lor atât de abundent. El le ia respirația lor, sângele lor, oasele lor, carnea lor, organele lor interne, ochii și urechile lor. Și respirația Fiului Omului devine scurtă și dureroasă, răsuflarea sa e tot atât de urât mirositoare ca a animalelor impure. Sângele său se îngroașă și devine urât mirositor ca apa mlaștinilor, se coagulează și se înnegrește, asemănător nopții morții. Oasele sale se pietrifică și devin

noduroase. Ele se descompun și se sfărâmă, ca pietrele care cad de pe o stâncă. Carnea sa se încarcă cu grăsimi și cu apă, ea se descompune și putrezește și se acoperă cu cruste și abcese dezagăstătoare. Organele sale interne se umplu cu murdării abominabile, cu scurgeri împuțite de puroi, în care viermi mârșavi își stabilesc reședința. Vederea sa scade, până ce în final, noaptea profundă se instalează în ochii săi; urechile sale nu mai aud, până ce domnește liniștea mormântului. În acest mod, la sfârșitul vieții, prin propriile sale greșeli, deoarece nu a știut sa respecte Legile Maicii sale și pentru că a acumulat greșeală după greșeală, Fiul Omului își pierde viața. Toate darurile Maicii sale Pământești îi sunt luate: respirație, sânge, oase, carne, păr, organe interne, ochi și urechi și, în ultimul rând, viața, cu care Maica Pământească i-a încununat corpul.”

„Dar dacă Fiul Omului căzut în greșeală își regretă păcatele sale și le dezleagă, dacă el revine către Maica sa Pământească, dacă, respectând Legile Sale, el se eliberează din ghearele lui Satana rezistând ispitelor sale, atunci Maica sa Pământească îl va primi din nou la sânul Său. Ea își va revărșa iubirea Sa către Fiul regăsit și își va trimite îngerii Săi pentru a-l servi. Adevăr zic vouă, de îndată ce Fiul Omului rezistă lui Satana care sălășluiește în el și încetează să-l asculte, chiar în acea clipă, îngerii Maicii Pământești sunt gata să-l servească cu toată puterea lor și să-l elibereze din ghearele Satanei.”

„Căci nici un om nu poate sluji la doi stăpâni. Sau îl servește pe Belzebut și diavoliul săi, sau servește pe Maica sa Pământească și îngerii Săi. Sau el servește moartea, sau el servește viața. Adevăr zic vouă, fericiți cei care urmează Legile vieții și nu rătăcesc pe căile morții. În ei forțele vieții cresc puternice și ei scapă chinurilor morții.”

Toți aceia care erau în jurul Domnului Iisus ascultară aceste cuvinte cu uimire, căci ele erau pline de forță și îi învățau într-un mod cu totul nou decât o făcuseră preoții și scribii.

Soarele asfințise și totuși ei nu se înapoiaseră la ei acasă. Așezându-se în jurul Domnului Îl întrebară:

„Doamne, care sunt aceste Legi ale vieții? Rămâi încă cu noi și învață-ne. Noi vrem să ascultăm învățătura Ta pentru a ne putea vindeca și a deveni drepecți.”

Atunci Domnul Iisus S-a așezat în mijlocul lor și le-a vorbit astfel:

„Adevăr zic vouă, nimeni nu poate fi fericit dacă nu urmează Legea.”

La acestea cei din jurul Domnului Îi spuseră:

„Noi toți urmăm legile lui Moise, legiuitorul nostru, așa cum sunt consemnate în scrierile noastre Sfinte.”

Atunci Domnul Iisus le-a zis:

„Nu căutați Legea în Scripturile voastre, căci Legea este viață, în timp ce scrierea este moartă. Adevăr zic vouă, Moise n-a primit de la Dumnezeu Legile Sale prin scris, ci prin cuvântul viu. Legea este cuvântul viu al lui Dumnezeu cel Viu către profeții vii, pentru oamenii vii. Legea este scrisă în tot ce este viu. O veți găsi în iarbă, arbori, râuri, munți, păsările cerului, peștii lacurilor și mărilor, dar căutați-o mai ales în voi înșivă. Căci, adevăr zic vouă, că tot ce este înzestrat cu viața este mai aproape de Dumnezeu decât scrierile lipsite de viață. Dumnezeu a creat viața și toate ființele vii în așa fel ca ele să poată prin cuvântul nepieritor să-l învețe pe om Legile lui Dumnezeu cel Adevărat. Dumnezeu n-a scris Legile Sale pe pagini de carte, ci în inima voastră și în sufletul vostru. Ele se află în respirația voastră, în sângele vostru, în oasele voastre, în carnea voastră, în măruntaiele voastre, în ochii voștri, în urechile voastre și în părțile cele mai infime ale corpului vostru. Ele sunt prezente în aer, în apă, în pământ, în plante, în razele soarelui, pe vârfulurile munților și în abisuri. Toate acestea vă vorbesc ca voi să puteți înțelege Cuvântul și voința lui Dumnezeu cel Viu. Dar voi închideți ochii pentru a nu vedea nimic și vă astupați urechile pentru a nu auzi nimic.

Adevăr zic vouă, scrisul este opera omului, în timp ce viața și toate gazdele sale sunt opera lui Dumnezeu. De ce nu vă îndreptați urechile către cuvintele lui Dumnezeu înscrise în operele Sale? Pentru ce studiați voi scrierile moarte, operele

mâinilor oamenilor?”

„Cum putem noi să citim Legile lui Dumnezeu decât în Scripturi? Unde sunt ele scrise? Citește-ni-le acolo unde Tu le vezi, căci noi nu cunoaștem alte Scripturi decât acelea pe care le-am moștenit de la strămoșii noștri. Spune-ne Legile de care ai vorbit, ca, după ce le-am auzit, noi să putem fi vindecați și îndreptați.”

Domnul Iisus a zis:

„Voi nu puteți înțelege cuvintele vieții, pentru că trăiți în moarte. Tenebrele vă întunecă vederea, iar urechile voastre sunt atinse de surditate. Totuși, vă spun că nu vă este de nici un folos să aveți ochii fixați pe scrierile a căror literă este moartă, dacă prin acțiunile voastre voi renegați pe Acela care v-a dat scrierile. Adevăr zic vouă, că Dumnezeu și Legile Sale apar în ceea ce faceți voi. Ele nu se află nici în lăcomie și beție, nici într-o viață risipită prin excese și desfrânare, nici în căutarea bogățiilor sau în ura contra dușmanilor. Căci toate aceste lucruri sunt foarte îndepărtate de adevăratul Dumnezeu și de îngerii Săi. Toate aceste lucruri provin din împărăția tenebrelor și de la stăpânul tuturor relelor. Or, toate acestea le purtați în voi; și astfel Cuvântul Lui Dumnezeu și puterea Sa nu pot intra în voi din cauza tuturor gândurilor rele pe care voi le cultivați și a tuturor abominațiilor care sălășluiesc în corpul vostru și în sufletul vostru. Dacă vreți să vă pătrundă Cuvântul lui Dumnezeu cel viu și puterea Sa, nu murdăriți nici corpul vostru, nici spiritul vostru. Căci corpul vostru este templul spiritului, iar spiritul este templul lui Dumnezeu. Purificați de aceea templul vostru pentru ca Stăpânul Templului, să poată veni să ocupe acolo un loc demn de El.”

„La toate ispitele corpului și spiritului vostru, ispite care provin de la Satana, retrageți-vă la adăpostul ceresc al lui Dumnezeu.”

„Regenerați-vă și ajunați: Căci adevăr zic vouă, Satana și vrăjile sale nu pot fi înlăturate decât prin post și rugăciune. Înapoițați-vă acasă și postiți în singurătate, nelăsând să se bage de

seamă că ajunați. Dumnezeu cel Viu va vedea acest lucru și mare va fi răsplata voastră. Ajunați până ce Belzebut și toate relele sale vă vor fi părăsit și până ce toți îngerii Maicii voastre Pământești vor fi venit pentru a vă servi. Adevăr zic vouă, că atât timp cât nu veți fi ajunat, nu veți fi eliberați din ghiara lui Satana și de toate bolile care provin de la el. Ajunați și rugați-vă cu ardoare, cerând forța lui Dumnezeu cel Viu pentru a ajunge la vindecare. În timpul ajunării voastre evitați Fiii Oamenilor și căutați compania îngerilor Maicii voastre Pământești, căci acela care caută va găsi.”

„Căutați aerul pur al pădurilor și câmpurilor, căci acolo, în mijlocul lor, veți întâlni Îngerul Aerului. Descălțați-vă, dezbrățați-vă și lăsați Îngerul Aerului să vă îmbrățișeze întreg corpul. Apoi respirați îndelung și profund ca Îngerul Aerului să pătrundă în voi. Adevăr zic vouă, el va goni din corpul vostru impuritățile care îl murdăresc la exterior și la interior și astfel toate mirosurile urâte și murdăriile se vor degaja de la voi ca fumul focului care unduie în aer și se pierde în oceanul cerurilor. Căci, adevăr zic vouă, sfânt este Îngerul Aerului, care purifică tot ce este murdar și transformă în parfumuri suave toate substanțele urât mirositoare. Nimeni nu se poate prezenta în fața lui Dumnezeu, dacă Îngerul Aerului nu-l lasă să treacă. În fapt, totul trebuie să renască prin aer și prin adevăr, căci corpul vostru respiră aerul Maicii voastre Pământești și sufletul vostru respiră adevărul Tatălui Ceresc”.

„După Îngerul Aerului căutați Îngerul Apei. Descălțați-vă și dezbrățați-vă, și lăsați-l să vă îmbrățișeze corpul. Abandonați-vă cu totul în brațele sale mângâietoare și tot de atâtea ori cât circulați aerul cu respirația voastră, agitați apa prin mișcările corpului vostru. Adevăr zic vouă, Îngerul Apei va goni din organismul vostru toate impuritățile care îl murdăresc atât de dinafară, cât și pe dinăuntru. Tot felul de resturi urât mirositoare se vor îndepărta de voi, tot așa cum murdăria hainelor voastre se împrăștie în apa râului și pierde în curentul acestuia. Adevăr zic vouă, sfânt este Îngerul Apei, el purifică tot ce este murdar și transformă în parfumuri suave toate mirosurile urâte. Nimeni nu

se poate prezenta în fața lui Dumnezeu, dacă Îngerul Apei nu-l lasă să treacă. În fapt, totul trebuie să renască prin apă și adevăr, căci corpul vostru se scaldă în fluviul vieții terestre și spiritul vostru se scaldă în fluviul vieții eterne. Voi primiți sângele vostru de la Maica Pământească și adevărul de la Tatăl Ceresc.”

„Să nu vă închipuiți că este suficient ca Îngerul Apei să vă îmbrățișeze numai în afară. Adevăr zic vouă, impuritatea interioară este încă mai mare decât impuritatea exterioară. Or, acela care se purifică numai exterior, rămânând impur în interior, seamănă mormintelor care pe dinafară sunt acoperite cu picturi luminoase, dar care, în interior, sunt pline de tot felul de murdării oribile și de scârboșenii. Adevăr zic vouă, suportați ca Îngerul Apei să vă boteze de asemenea înlăuntru ca să fiți eliberați de toate păcatele voastre trecute; veți deveni și înlăuntru tot așa de puri ca spuma râului scânteind în razele soarelui.”

„Căutați, deci, o tigvă având o tijă de lungimea unui om: goliți-o de miez și umpleți-o cu apă de rău încălzită de razele soarelui. Atârnați-o de ramura unui copac, îngenunchiați pe pământ în fața Îngerului Apei și introduceți capătul tijei tigvei în anus astfel ca apa să poate pătrunde în toate măruntaiele voastre. Rămâneți îngenunchiați pe pământ, în fața Îngerului Apei și rugați-vă lui Dumnezeu să vă ierte toate păcatele trecute; rugați Îngerul Apei să vă elibereze corpul de toate murdăriile sale și de toate bolile sale. Lăsați apoi apa să se scurgă afară din corpul vostru ca acesta să fie curățat înlăuntru de tot ce a provenit de la Satana, de tot ce este impur sau urât mirositor. Cu ochii voștri veți vedea și cu nasurile voastre veți mirosi toate scârboșeniile și impuritățile care au murdărit templul corpului vostru; în același timp vă veți da seama de toate păcatele care se aflau în voi și de toate relele pe care le produceau. Adevăr zic vouă, botezul apei vă va elibera de aceste rele. Fiecare zi de post va reînnoi acest botez al apei și persistați până în ziua când apa care se scurge din corpul vostru va fi tot atât de pură ca spuma râului. Atunci cufundați corpul vostru în râul cu ape mișcătoare și acolo, în brațele Îngerului

Apei, mulțumiți lui Dumnezeu cel Viu care v-a eliberat de păcatele voastre. Acest sfânt botez făcut de Îngerul Apei înseamnă renașterea la o viață nouă. Căci, de îndată ochii voștri vor vedea și urechile voastre vor auzi. Apoi nu mai păcătuiți, ca Îngerul Aerului și Îngerul Apei să poată locui în voi pentru totdeauna și tot timpul să vă servească.”

„Și dacă, după aceasta mai rămân încă în voi câteva urme ale păcatelor anterioare, căutați Îngerul Soarelui. Descălțați-vă și dezbrăcați-vă și lăsați ca Îngerul Soarelui să vă îmbrățișeze întreg corpul. Respirați îndelung și profund ca Îngerul Soarelui să poată pătrunde în voi. El va goni din corpul vostru toate substanțele urât mirositoare și impure care vă murdăresc pe dinafară și pe dinăuntru. Tot ce este impur și urât mirositor se va îndepărta de voi, așa cum întunericul nopții se împrăstie în fața strălucirii soarelui care răsare. Adevăr zic vouă, sfânt este Îngerul Soarelui, el purifică și gonește orice impuritate și transformă în parfumuri suave toate mirosurile urât mirositoare. Nimeni nu se poate prezenta în fața lui Dumnezeu, dacă Îngerul Soarelui nu-l lasă să treacă. În fapt, toți trebuie să fiți încă o dată renăscuți de soare și de adevăr, căci corpul vostru este încălzit de razele soarelui Maicii Pământeste, în timp ce sufletul vostru este încălzit de lumina solară a adevărului Tatălui Ceresc.”

„Îngerii Apei, Aerului și Soarelui sunt frați. Ei au fost dați Fiului Omului pentru a-i servi, pentru ca el să poată totdeauna apela la unul sau la altul.”

„La fel de sfântă este îmbrățișarea lor. Ei sunt copiii invizibili ai Maicii Pământeste; în consecință nu separați pe aceia pe care Cerul și Pământul I-au unit. Fie ca acești trei îngeri frați să vă poată purifica în fiecare zi și ca ei să rămână în voi tot timpul ajunării voastre.”

„Căci adevăr zic vouă, puterea demonilor, toate păcatele și toate murdăriile vor părăsi în grabă corpul care este purificat de acești trei îngeri. Tot așa cum hoții fug dintr-o locuință, la sosirea stăpânului casei, unul părăsind-o pe ușă, altul pe fereastră, cel de-al treilea pe acoperiș, fiecare scăpând cum poate, așa fug

demonii bolii, toate păcatele trecute și toate murdăriile și bolile care se află în templul corpurilor voastre. Când îngerii Maicii Pământești vor fi intrat în corpurile voastre ca Stăpânul Templului să poată veni din nou, atunci toate mirosurile urâte vor părăsi în mare grabă corpul vostru, prin respirație sau prin piele; apele murdare se vor scurge prin gura voastră, pielea voastră, anusul vostru și organele voastre sexuale. Toate aceste lucruri voi le veți vedea cu ochii voștri, le veți mirosi cu nasurile voastre și le veți pipăi cu mâinile voastre. Și când toate păcatele și toate impuritățile vor fi părăsit corpul vostru, sângele vostru va deveni tot așa de pur ca sângele Maicii Pământești și ca spuma râului scânteind în lumina soarelui. Respirația voastră va deveni tot atât de pură ca parfumul delicios al florilor mirositoare, carnea voastră tot atât de pură ca și carnea fructelor care se coc printre frunzele pomilor; sclipirea ochilor voștri va fi tot atât de vie și de strălucitoare ca lumina soarelui ce strălucește pe cerul albastru. Atunci toți îngerii Maicii voastre Pământești vor fi în serviciul vostru. Și respirația voastră, sângele vostru, carnea voastră, vor fi una cu respirația, sângele și carnea Maicii voastre Pământești, iar sufletul vostru va putea atunci să devină una cu Spiritul Tatălui vostru Ceresc. Într-adevăr, nimeni nu poate ajunge la Tatăl Ceresc decât prin Maica Pământească; la fel cum nici un nou-născut nu poate înțelege învățătura tatălui său atâta timp cât mama sa nu l-a ținut la sânul său, cât nu l-a îmbăiat, alintat și pus în leagănul său pentru a dormi, după ce l-a hrănit. Locul copilului de vârstă mică este lângă mama sa. Când el este mai mare, tatăl său îl duce la câmp să muncească alături de el și copilul nu revine la mama sa decât la ora mesei. Atunci tatăl îl învață să știe să lucreze ca el. Și în ziua în care el vede că fiul său a înțeles ceea ce l-a învățat, și-și face bine treaba, tatăl îi dă toate bunurile sale. Ele pot deveni proprietatea fiului iubit și astfel el poate continua lucrarea tatălui.” Adevăr zic vouă, fericit este fiul care acceptă și urmează sfaturile mamei sale. Și de o sută de ori este mai fericit fiul care acceptă și urmează sfaturile tatălui său, pentru că vi s-a spus: „Respectă pe tatăl tău și pe mama ta ca

zilele tale să fie îndelungate pe pământ.” Dar vă spun, Fii ai Omului: Respectați pe Maica Pământească și urmați Legile Sale pentru ca zilele voastre să fie îndelungate pe pământ și respectați pe Tatăl vostru Ceresc ca viața voastră să fie eternă în Ceruri. Căci Tatăl Ceresc este de o sută de ori mai mare decât toți tații prin sămânță și prin sânge la un loc, și Maica Pământească este mai mare decât toate mamele trupești la un loc. În ochii Tatălui său Ceresc și al Maicii sale Pământești, Fiul Omului este încă mai scump decât în ochii tatălui său prin sânge și sămânță și în ochii mamei sale prin trup. Cuvintele și Legile Tatălui vostru Ceresc și ale Maicii voastre Pământești sunt mai pline de înțelepciune decât cuvintele și voința tuturor taților voștri de sânge și sămânță la un loc și a tuturor mamelor voastre prin trup la un loc. Și, de asemenea, mai mare este valoarea moștenirii Tatălui vostru Ceresc și a Maicii voastre Pământești, împărăția veșnică a vieții atât pământești cât și cerești, decât a tuturor moștenirilor lăsate de tații voștri de sânge și sămânță și de mamele voastre prin trup.”

„Adevărații voștri frați sunt toți aceia care ascultă de voința Tatălui vostru Ceresc și a Maicii voastre Pământești, și nu frații voștri de sânge. Adevăr zic vouă, că adevărații voștri frați după voința Tatălui Ceresc și a Maicii Pământești vă iubesc de o mie de ori mai mult decât frații voștri de sânge. Căci de la Cain și Abel, din ziua când frații de sânge au încălcat voința lui Dumnezeu, nu mai există fraternitate adevărată de sânge. Frați se comportă ca străini fața de frații lor. Iată pentru ce vă spun: iubiți pe adevărații voștri frați după voința lui Dumnezeu de o mie de ori mai mult decât frații voștri de sânge.”

„CĂCI TATĂL VOSTRU CERESC ESTE IUBIRE”

„CĂCI MAICA VOASTRĂ PĂMÂNTEASCĂ ESTE IUBIRE”

„CĂCI FIUL OMULUI ESTE IUBIRE”

„Prin iubire Tatăl Ceresc, Maica Pământească și Fiul Omului sunt una. Căci spiritul Fiului Omului a fost creat de spiritul

Tatălui Ceresc și corpul său din corpul Maicii Pământești. În consecință fiți perfecti ca spiritul Tatălui vostru Ceresc și corpul vostru de asemenea perfect ca al Maicii voastre Pământești. Iubiți pe Tatăl vostru Ceresc așa cum El vă iubește sufletul; iubiți pe Maica voastră Pământească așa cum vă iubește Ea corpul; iubiți pe adevărații voștri frați așa cum îi iubesc Tatăl vostru Ceresc și Maica voastră Pământească. Atunci Tatăl vostru Ceresc vă va da spiritul Său cel Sfânt și Maica voastră Pământească, corpul Său Sfânt. Atunci Fiii Oamenilor, ca frați adevărați, se vor iubi unii pe alții, așa cum au fost iubiți de Tatăl lor Ceresc și de Maica lor Pământească. Atunci ei vor deveni unii pentru alții adevărați consolatori; atunci vor dispărea de pe pământ toate relele și toate tristețele, și va fi iubire și bucurie pe Pământ. Pământul se va asemăna atunci cerurilor și împărăția lui Dumnezeu va sosi. Apoi Fiii Oamenilor își vor împărți moștenirea lor Divină, împărăția lui Dumnezeu. Căci ei trăiesc în Tatăl Ceresc și Maica Pământească, și Tatăl Ceresc și Maica Pământească trăiesc în ei. Și atunci cu împărăția lui Dumnezeu se va ajunge la sfârșitul timpului, căci iubirea Tatălui Ceresc dă tuturor viață eternă în împărăția lui Dumnezeu. Căci iubirea este eternă. Iubirea este mai tare decât moartea.”

„Chiar dacă eu vorbesc limba oamenilor și a îngerilor, dar nu am iubire, sunt ca alămurile sonore sau chimvalul care răsună. Chiar dacă prezic viitorul, dacă cunosc toate secretele și am toată înțelepciunea, chiar dacă am o credință puternică, capabilă să ridice munții, dacă nu am iubire, eu sunt nimic. Și chiar dacă împart toate bunurile mele săracilor și le dau tot ce am primit de la Tatăl meu Ceresc, dacă nu am iubire, eu nu voi obține nici un profit de înțelepciune. Iubirea este răbdătoare, iubirea este tandră. Iubirea nu este invidioasă, ea nu face rău, ea nu cunoaște nici orgoliu, nu este crudă; niciodată nu este egoistă, ea este înceată la mânie, ea nu-și imaginează necredința, nu se bucură de nedreptate, ci de dreptate. Iubirea apără totul, iubirea crede în toți, iubirea speră totul, iubirea suportă totul; niciodată ea nu se lasă; scrierile și cuvintele pier, cunoașterea dispărea, dar iubirea

rămâne. Noi trăim parțial în eroare, parțial în adevăr, dar când se va ajunge la plenitudinea perfecțiunii, tot ce este parțial va fi șters. La vârsta copilăriei omul vorbește ca un copil, gândește ca un copil, înțelege ca un copil. Devenind matur el abandonează toate aceste vederi copilărești, pentru că noi vedem ca printr-o sticlă și prin maxime obscure. Cunoașterile noastre sunt fragmentare în prezent; dar când vom ajunge în fața lui Dumnezeu nu vom cunoaște adevărul în parte, ci după cum ne va învăța El. În prezent ne rămân acestea trei: credința, speranța și iubirea; dar cea mai mare dintre ele este iubirea.”

„Și acum, eu vă vorbesc în limbajul lui Dumnezeu cel viu, prin Spiritul Sfânt al Tatălui nostru Ceresc. Încă nu există nimeni printre voi care să poată înțelege tot ce vă spun acum. Aceia care vă explică *Scripturile* vă vorbesc într-o limbă moartă, a oamenilor morți, prin corpul lor bolnav și muritor; toți oamenii pot să le înțeleagă, deoarece toți oamenii sunt bolnavi și toți sunt în moarte. Niciunul nu zărește lumina vieții. Orbul îl conduce pe orb pe căile întunecate ale păcatului, ale bolii și ale suferinței până ce toți sfârșesc a cădea în abisul morții.”

„Eu sunt trimis de Tatăl pentru a face să strălucească în fața voastră lumina vieții. Lumina se aprinde de la sine și împrăștie tenebrele, în timp ce tenebrele ignoră lumina. Am multe lucruri să vă spun, dar voi încă nu le puteți înțelege căci ochii voștri sunt obișnuiți cu tenebrele; lumina deplină a Tatălui Ceresc v-ar orbi. De aceea, voi nu puteți încă înțelege ceea ce vă spun cu privire la Tatăl Ceresc care m-a trimis la voi. De aceea, urmați mai întâi Legile Maicii voastre Pământești despre care v-am vorbit. Când îngerii Săi vor fi purificat și regenerat corpurile voastre, când ei vor fi întărit ochii voștri, veți fi capabili să suportați lumina orbitoare a Tatălui Ceresc. Când vă va fi posibil să fixați fără să clipiți strălucirea soarelui la prânz, veți putea privi lumina orbitoare a Tatălui vostru Ceresc, lumină de mii de ori mai strălucitoare decât mii de sori. Cum ați putea contempla lumina Tatălui vostru Ceresc, când voi nu puteți încă suporta strălucirea soarelui arzător? Credeți-Mă, soarele este comparabil cu lumina

unei lumânări pe lângă soarele adevărului al Tatălui vostru Ceresc. Trăiți în credință, speranță și iubire. Adevăr zic vouă, că veți fi recompensați. Dacă voi credeți în cuvintele Mele, credeți de asemenea Aceluia care M-a trimis, Domnul tuturor și căruia toate lucrurile Îi sunt posibile, căci tot ceea ce este imposibil oamenilor, le este posibil cu Dumnezeu. Dacă voi credeți în îngerii Maicii voastre Pământești și dacă voi urmați Legile Sale, credința voastră vă va susține și voi nu veți mai cunoaște niciodată boala. Sperați de asemenea în iubirea Tatălui vostru Ceresc, căci acela care are încredere în El, nu va fi niciodată dezamăgit și nu va cunoaște moartea.”

„Iubiți-vă unii pe alții, căci Dumnezeu este iubire; astfel îngerii Săi vor ști că voi mergeți pe căile Sale; aceștia vor veni la voi și vă vor servi. Și Satana, cu toate păcatele sale, toate bolile sale și toate impuritățile sale va părăsi corpul vostru. Mergeți, feriți-vă de păcate, botezați-vă voi înșivă pentru a renaște și nu mai păcătuți!”

Apoi Domnul Iisus se ridică. Toți rămaseră așezați, pătrunși de puterea cuvintelor Sale. Luna plină apăru printre norii destrămați și scaldă pe Domnul Iisus în lumina sa. Scânteieri țâșneau din părul Său; stând drept în mijlocul lor în lumina lunii, El părea să planeze deasupra pământului. Nimeni nu mișcă, nimeni nu scoase un sunet. Nimeni nu-și dădea seama de timpul care se scursese, căci timpul se oprise. Apoi Domnul Iisus și-a întins mâinile și le-a zis: „Pace vouă!” și astfel îi părăsi, tot așa de lin ca briza ușoară care făcea să freamăte frunzele arborilor.

Un timp îndelungat ei rămaseră nemișcați, și apoi, unul după altul, ei își reveniră ca după un vis îndelungat. Nimeni nu vroia să plece ca și cum cuvintele Aceluia care îi părăsise continuau să răsună în urechile lor, ca și cum ei încă ar mai fi auzit o muzică fermecată.

În cele din urmă totuși, cu sfială, unul din ei exclamă:

„Ce bine e să fii aici!”

Un altul adăugă:

„Dacă s-ar putea ca această noapte să nu se mai sfârșească.”

Alții, de asemenea:

„Dacă El ar fi vrut să rămână tot timpul cu noi!”

„El este Mesagerul Adevărului trimis de Dumnezeu, căci El a semănat speranța în inimile noastre.”

Nimeni nu se gândea să se ducă la casa sa. Ei ziceau:

„Eu nu mă mai întorc la casa mea unde totul este sumbru și fără bucurie. Pentru ce să mă înapoiez într-un loc unde nimeni nu mă iubește?”

Așa vorbeau între ei, căci erau aproape toți săraci, șchiopi, orbi, schilozi, cerșetori, fără cămin, disprețuiți din cauza mizeriei lor; numai mila pe care o stârneau le permitea să găsească refugiu pentru câteva zile în unele locuințe. Iar aceia dintre ei care aveau casă și familie spuneau:

„Noi de asemenea vrem să rămânem cu voi.”

Căci fiecare simțea cum cuvintele Aceluia care tocmai plecase au creat legături invizibile în cadrul micului lor grup. Toți simțiseră că au renăscut și, cu toate că luna era ascunsă după nori, ei vedeau deschizându-se în fața lor o lume de lumină. În inimile tuturor acestor oameni îmbobociră minunate flori ale unei frumuseți sublime, florile bucuriei.

Când soarele se ridică la orizont, toți îl întâmpinară ca pe un mesaj anunțând venirea împărăției lui Dumnezeu. Cu fața radiind de fericire, ei merseră la întâlnirea cu îngerii lui Dumnezeu.

Și numeroși bolnavi urmașii sfaturilor Domnului Iisus și se duseră pe malul râului susurând. Ei se descălțară și se dezbrăcară; ei ajunară abandonându-se Îngerilor Aerului, Apei și Soarelui care îi îmbrățișară, luară în posesie corpurile lor la interior și la exterior. Și toți și-au văzut relele, păcatele și necurătenia părăsindu-i în grabă. Și răsuflarea unora deveni tot atât de urât mirositoare ca materiile fecale; alții avură un aflax de salivă abundent și vomitară resturi cu un miros dezgustător. La unii scurgerea murdăriei se făcea pe gură, la alții pe nas, prin ochi sau urechi. Unii vedeau o sudoare infectă filtrându-se prin toți porii pielii întregului corp. Pe mai mulți se formară abcese enorme care eliberau un puroi urât mirositor; din corpul unora

se scurgea o urină abundentă; la mulți aceasta era îngroșată, tot atât de densă ca mierea de albine, la alții ea era de culoare roșie sau aproape neagră și aproape de consistența mălului de râu. Cei mai mulți expulzau din intestinele lor vânturi puturoase, asemănătoare suflurilor demonilor și degajau o putoare insuportabilă.

Și când ei se botezară singuri, Îngerul Apei intră în corpul lor și atunci se scurseră toate abomițiile și toate impuritățile păcatelor lor trecute; cum cade o cascadă de la munte, tot așa, din corpurile lor, se scurseră materii abominabile dure sau moi. Și solul unde s-a răspândit acest șuvoi a fost murdărit și mirosul a devenit atât de îngrozitor că nimeni nu rezista să stea în acel loc. Și demonii părăsiră măruntaiele lor sub formă de nenumărați viermi care se zvârcoleau în acest noroi poluat de toate aceste excremente; cu furie neputincioasă, furioși de a fi astfel expulzați din măruntaiele Fiilor Omului de către Îngerul Apei. Și asupra acestor viermi a coborât apoi puterea Îngerului Soarelui. Și ei pieriră în zvârcoliri disperate nimicite de Îngerul Soarelui. Toți tremurară de teroare când văzură toate aceste abomiții ale lui Satana de care îi eliberaseră îngerii. Și ei mulțumiră apoi lui Dumnezeu pentru a le fi trimis îngerii Săi să-i salveze.

Și erau unii chinuți de mari dureri, de care nu putuseră scăpa; și neștiind ce să facă ei se hotărâră să trimită un mesager către Domnul Iisus pentru a-L ruga să revină.

Abia plecară doi dintre ei pentru a-L căuta, că văzură pe Domnul Iisus apropiindu-se pe malul râului. Inimile lor se umplură de speranță și de bucurie când auziră salutul Său: „Pace vouă!”

Numeroase erau întrebările pe care ei doreau să I le pună dar, spre marea lor mirare, rămaseră tăcuți, nu le venea nici o idee în minte.

Atunci Domnul Iisus le-a zis:

„Am venit pentru că aveți nevoie de Mine”.

Unul din ei exclamă:

„Da, Doamne, avem nevoie de Tine, scapă-ne de durerile

noastre!”

Și atunci Domnul Iisus le-a vorbit în parabole:

„Voi sunteți asemănători fiului risipitor care timp de numeroși ani s-a dedat chefurilor și băuturii, petrecându-și, cu prietenii săi, toate zilele în orgii, libertinaj și desfrâu. În fiecare săptămână, fără ca tatăl său să știe, el contracta noi datorii și risipea fără socoteală totul în câteva zile. Cămătarii îi avansau mereu noi sume de bani pentru că tatăl său poseda mari bogății și plătea de fiecare dată, cu răbdare, datoriile fiului său. A fost în van ca tatăl său să încerce prin reproșuri blânde să schimbe comportamentul fiului său. El nici nu asculta îndemnurile tatălui său de a renunța la dezmăț, pentru a merge în câmp să supravegheze munca servitorilor. De fiecare dată fiul promitea tot ce i se cerea pentru că datoriile îi fuseseră plătite, dar chiar de a doua zi, el începea vechea viață. Și timp de mai bine de șapte ani el persistă în această viață destrăbălată. Dar în cele din urmă tatăl său își pierdu totuși răbdarea și refuză să mai plătească cămătarilor datoriile fiului său. «Dacă voi continua să plătesc de fiecare dată» își zise el «nu va mai exista sfârșit pentru păcatele fiului meu». Atunci cămătarii înșelați, în furia lor îl prinseră pe fiul risipitor pentru a-l face sclavul lor, așa ca prin muncă silnică să poată să le înapoieze banii care îi fuseseră avansați. Și atunci festinurile, bețiile și excesele zilnice au avut un sfârșit brusc. De dimineață până seara, cu sudoarea frunții sale, fiul trebuia să stropească câmpurile, și el suferea în tot corpul din cauza acestei munci cu care nu era obișnuit. El trebuia să trăiască doar cu pâine uscată, neavând altceva pentru a o înmuia decât lacrimile sale. După ce s-a străduit în căldură și oboseală timp de trei zile, el i-a spus stăpânului său: «Eu nu pot să mai muncesc, toate mădularele mă dor. Cât timp vrei să mă mai chinuiești?» «Până în ziua în care prin munca mâinilor tale, tu îmi vei fi înapoiat toate datoriile; astfel după șapte ani tu vei fi liber.» Fiul, disperat, răspunse plângând: «Dar eu nu voi putea niciodată suporta această viață mai mult de șapte zile. Fie-ți milă de mine, căci toate mădularele mă ard și mă dor!» Cămătarul îi strigă:

«Muncește!»; «Timp de șapte ani ți-ai risipit zilele și nopțile în orgii, acum tu trebuie să muncești timp de șapte ani. Nu îți voi ierta nimic, până ce tu nu-mi vei fi înapoiat datoriile tale până la ultima drahmă.»

Și disperat, cu mădularele chinuite de dureri, fiul se întoarce la câmp pentru a-și continua munca. Când sosi cea de-a șaptea zi, ziua Sabatului, în timpul căreia nimeni nu lucra, el abia se mai putea ține pe picioare, atât de mari fiind durerile și oboseala.

Atunci, adunându-și forțele ce îi mai rămăseseră, se îndreptă către locuința tatălui său, mergând clătănându-se. Aruncându-se la picioarele tatălui său, îi spuse: «Tată crede-mă și iartă-mi toate greșelile mele. Îți jur că niciodată nu voi mai trăi în orgii; eu voi fi de acum înainte un fiu ascultător în toate privințele. Eliberează-mă din ghiarele opresorului meu. Tată, privește mădularele mele dureroase și nu-ți mai înăspri inima!» Atunci lacrimi țâșniră din ochii tatălui; îl luă pe fiul său în brațe și i-a zis: «Să ne veselim, căci astăzi o mare bucurie ne-a fost dată; fiul meu iubit pe care îl pierdusem, în sfârșit s-a regăsit!» El îl îmbrăcă în cele mai frumoase haine și tot timpul zilei își sărbătoriră bucuria. A doua zi dimineață, tatăl îi dădu fiului un sac cu bani ca să-și plătească toate datoriile. Când fiul reveni acasă, tatăl său îi spuse: «Fiul meu, vezi cât de ușor este ca printr-o viață de orgii să contractezi datorii a căror returnare să ceară șapte ani de muncă grea.» «Tată, este deja foarte greu de a avea de restituit șapte zile.» Atunci tatăl își atenționează fiul: «Numai pentru această dată ți-a fost permis să-ți plătești datoriile în numai șapte zile în loc de șapte ani. Restul ți-a fost iertat. Dar vezi ca în viitor să nu te îndatorezi din nou. Căci te asigur, tatăl tău nu te va mai ierta încă o dată pentru că tu ești fiul său. Pentru oricare datorie nouă tu va trebui să muncești din greu timp de șapte ani așa cum este prevăzut în legile noastre.»

„Tată, din această zi eu voi fi fiul tău ascultător și iubitor și nu voi mai face nici o datorie, căci am învățat cât este de greu s-o plătești.”

Fiul se duse apoi pe câmpurile tatălui său și a supravegheat

de atunci înainte, în fiecare zi, munca lucrătorilor. Niciodată el nu impunea o muncă prea dură lucrătorilor, căci el își amintea propria sa suferință. Anii trecură: grație zelului său, el mări averea care îi fusese încredințată și îi aduse tatălui său de zece ori mai mult decât risipise în cei șapte ani de orgii. Și când tatăl văzu că fiul său se arăta omenos cu lucrătorii și avea mare grijă de toate posesiunile sale, îi zise:

„Fiule, eu văd că toate bunurile mele sunt pe mâini bune. Eu îți dau ție toate turmele mele, casa mea, terenurile mele și averile mele. Acestea să fie moștenirea ta; continuă să le fructifici ca eu să mă pot bucura de tine.” Când fiul primi moștenirea de la tatăl său, el plăti datoria tuturor debitorilor săi care nu puteau s-o plătească, căci el nu uitase că și lui îi fusese iertată atunci când n-a putut-o plăti. Și Dumnezeu îl binecuvântă, dăruindu-i o viață lungă cu mulți copii și multe bogății, pentru că el se purta bine cu toți servitorii și turmele sale.”

Apoi Domnul Iisus le-a spus bolnavilor care Îl înconjurau:

„V-am vorbit în parabole ca voi să puteți înțelege mai bine Cuvântul lui Dumnezeu. Cei șapte ani de festinuri, de beții și de orgii reprezintă păcatele trecutului. Satana este creditorul cel rău. Datoriile sunt bolile. Munca dură simbolizează durerile. Fiul risipitor sunteți voi înșivă. Plata datoriilor se face gonind din voi demonii și bolile pentru a vă vindeca corpul. Sacul de bani primit de la tatăl este puterea eliberatoare a îngerilor. Tatăl este Dumnezeu. Posesiunile tatălui sunt constituite din pământ și ceruri. Servitorii tatălui sunt îngerii. Câmpurile tatălui reprezintă lumea care va fi transformată în împărăția cerurilor dacă Fiii Omului vor fi de acord să muncească în uniune cu îngerii Tatălui Ceresc. Căci, adevăr zic vouă, este mai bine ca fiul să-L asculte pe Tatăl său și să supravegheze pe servitorii Tatălui său în câmp, decât să devină dator cămătarului cel rău și să fie forțat să muncească cu sudoarea frunții sale, ca un sclav, pentru a-și plăti toate datoriile. Este de dorit de asemenea ca Fiii Omului să se supună Legilor Tatălui lor Ceresc și să lucreze împreună cu îngerii Săi în Împărăția Sa decât să devină dator lui Satana,

domnul morții, maestrul tuturor păcatelor și al tuturor bolilor, și să trebuiască să-și plătească păcatele prin dureri și sudoare. Adevăr zic vouă, mari și numeroase sunt păcatele voastre. Ani îndelungați voi ați cedat ispitelor lui Satana. Ați fost lacomi, băutori, perverși și datoriile voastre s-au tot adunat. Și acum, voi trebuie să plătiți datoria și plata este dură și dificilă. În consecință, nu vă neliniștiți chiar de la începutul celei de-a treia zile, cum a făcut fiul risipitor, ci, așteptați cu răbdare cea de-a șaptea zi care este sfântă: prezentați-vă atunci cu o inimă umilă și supusă în fața Tatălui vostru Ceresc ca El să vă ierte păcatele și să vă plătească datoriile făcute. Adevăr zic vouă, Tatăl vostru Ceresc vă iubește cu o iubire infinită, căci El de asemenea vă permite să vă plătiți în șapte zile, datoriile voastre de șapte ani. Acelora care trebuie să plătească datorii de șapte ani, dar plătesc cinstit și perseverent până în ziua a șaptea, Tatăl Ceresc le va ierta datoriile pentru toți acești șapte ani.” Un bolnav care suferea de dureri teribile întrebă:

„Dar dacă noi am păcătuit de șapte ori șapte ani?”

„Chiar și în acest caz, Tatăl vostru Ceresc vă va ierta datoriile voastre în de șapte ori șapte zile.”

„Fericiți aceia care vor stăruii până la capăt, căci demonii lui Satana scriu într-o carte toate faptele voastre rele, cartea corpurilor voastre și a sufletelor voastre. Adevăr zic vouă, nu există nici o faptă vinovată care să nu fie scrisă și aceasta încă de la începutul lumii, înainte chiar de Tatăl nostru Ceresc. Or, dacă este posibil de a scăpa de legile făcute de regi, niciunul din Fiii Omului nu va scăpa celor făcute de Dumnezeu. Când veți apărea în fața Lui, demonii lui Satana vor depune ca martori împotriva voastră, din cauza faptelor voastre, și Dumnezeu va vedea păcatele voastre înscrise în cartea corpurilor voastre și a sufletelor voastre, și inima Sa se va întrista. Dacă voi vă căiți de păcatele voastre, și dacă prin post și rugăciuni faceți apel la îngerii lui Dumnezeu, fiecare zi pe care continuați să o petreceți în ajunare și rugăciune vă va fi înregistrată de îndată, și îngerii lui Dumnezeu vor șterge din cartea corpurilor voastre și a sufletelor

voastre un an de fapte rele. Și când ultima pagină va fi astfel ștersă de toate păcatele voastre, ea devenind albă, puteți să vă prezentați în fața lui Dumnezeu, iar Dumnezeu se va bucura în inima Sa și vă va ierta toate păcatele. El vă va elibera din ghearele lui Satana și de suferință. El vă va primi în sălașul Său și va ordona servitorilor Săi și îngerilor Săi să se supună poruncilor voastre. El vă va acorda o viață lungă și nu veți mai simți niciodată încercările bolilor. Dacă, începând din acest moment, vă veți petrece zilele îndeplinind lucrările lui Dumnezeu, îngerii lui Dumnezeu vor înscrie toate faptele voastre bune în cartea corpurilor și sufletelor voastre. Adevăr zic vouă, nici o faptă bună nu va rămâne ignorată de Dumnezeu și aceasta încă de la începutul lumii. Căci de la regii și guvernatorii voștri veți aștepta în zadar recompensa voastră, în timp ce Dumnezeu recunoaște întotdeauna faptele voastre bune.”

„Și, când veți apărea în fața Sa, îngerii vor fi martorii voștri pentru faptele bune. Și Dumnezeu le va vedea înscrise în corpurile voastre și în sufletele voastre și se va bucura de aceasta. El va binecuvânta corpurile voastre, sufletele voastre și faptele voastre bune dându-vă ca moștenire împărăția Sa pământească și cerească, ca voi să găsiți în aceasta viața eternă. Fericit este acela care poate intra în împărăția lui Dumnezeu, pentru că el nu va mai cunoaște moartea.”

După aceste cuvinte se făcu o mare tăcere. Și aceia care erau descurajați găsiră în acest discurs o forță nouă; ei vor continua să ajuneze și să se roage. Bolnavul care vorbise primul Îi zise:

„Eu voi stăruî până în ziua a șaptea.”

Și, de asemenea, cel de-al doilea Îi declară:

„Eu, de asemenea, voi stăruî până la de șapte ori șapte zile.”

Domnul Iisus le-a răspuns:

„Feriți cei care perseverează până la capăt, căci ei vor moșteni pământul!”

Unii dintre bolnavi nu se mai puteau ține pe picioare; ei reușiră cu chinuri să se târască în fața Domnului Iisus și să-L roage:

„Doamne, suntem torturați de durere, spune-ne ce trebuie să facem.”

Ei Îi arătară picioarele lor diforme, cu oase răsucite și noduroase și Îi explicară:

„Îngerii Aerului, Apei și Soarelui nu ne-au ușurat durerile. Totuși noi ne-am botezat noi înșine, am ajuns și ne-am rugat, noi am urmat sfaturile Tale în toate privințele.”

„Adevăr zic vouă, oasele voastre vor fi vindecate. Nu pierdeți curajul. Apropiati-vă mai bine de Îngerul Pământului, vindecătorul oaselor, căci ele provin din pământ și în pământ se vor întoarce.”

El le indică cu brațul un loc lângă malul râului unde scurgerea apei și căldura solară transformaseră pământul în noroi argilos.

„Introduceți picioarele voastre în noroi ca Îngerul Pământului să poată alunga din oasele voastre toate murdăriile și toate bolile. Veți vedea pe Satana și toate durerile voastre fugind în grabă de îmbrățișarea Îngerului Pământului; nodozitățile oaselor voastre și toate durerile voastre vor dispărea și membrele vor fi întărite.”

Bolnavii urmară aceste sfaturi știind că vor fi vindecați.

Mai erau încă acolo alții care îndurau suferințe teribile, cu toate că persistaseră în ajunarea lor. Consumați de o febră intensă, ei erau la capătul puterilor. Când ei căutau să se ridice din locurile lor de suferință pentru a merge la Domnul Iisus, capul lor se răsucea, ca și cum ar fi fost scuturat de un vânt puternic; de câte ori încercau să se ridice, recădeau la pământ.

Atunci Domnul Iisus merse spre ei și le zise:

„Voi suferiți, căci Satana și bolile sale chinuie corpul vostru. Dar nu vă temeți, căci puterea lor asupra voastră se apropie de sfârșit. Căci Satana este asemeni hoțului mândros care a intrat în casa vecinului său, pe când acesta era plecat, cu intenția de a-i fura bunurile. Dar, avertizat, vecinul se întoarce în fugă acasă. Hoțul care deja adunase tot ce-i plăcuse, îl vede pe stăpân alergând în goană. Furios că nu poate lua ceea ce-și alesese, el încearcă să spargă și să distrugă totul, astfel ca nici celălalt să nu se bucure de bunurile dorite. Dar stăpânul casei intră imediat și îl

împiedică pe vecinul cel rău să-și ducă intenția la îndeplinire: el îl apucă și-l dădu afară din casă. Adevăr zic vouă, așa procedează Satana când ia în posesie corpurile voastre care sunt sălașul lui Dumnezeu. El pune stăpânire pe tot ce jinduiește: răsuflarea voastră, sângele vostru, oasele voastre, carnea voastră, măruntaiele voastre, ochii voștri și urechile voastre. Totuși, prin ajunarea voastră și prin rugăciuni, voi ați chemat stăpânul corpurilor voastre și îngerii Săi. Văzând revenind adevăratul stăpân al corpului vostru, Satana știe că sfârșitul domniei sale se apropie. În furia sa, el își manifestă pentru ultima dată puterea sa malefică ca să distrugă corpul vostru înaintea sosirii Stăpânului. Iată pentru ce el vă chinuie atât de îngrozitor, pentru că el simte că i se apropie sfârșitul. De asemenea, inimile voastre să nu se mai tulbure, pentru că îngerii lui Dumnezeu vor apare de îndată pentru a-și ocupa din nou locurile lor și de a le transforma în temple ale lui Dumnezeu. Ei îl vor prinde pe Satana pentru a-l alunga din corpurile voastre împreună cu toate bolile sale și toate murdăriile sale. Și veți fi fericiți pentru că voi veți primi recompensa fermității voastre, fiind eliberați pentru totdeauna de boală.”

Printre cei care ascultaseră pe Domnul Iisus, era unul care suferea încă mai mult decât ceilalți. Corpul său era atât de uscat ca un schelet și pielea tot atât de galbenă ca o frunză de toamnă. În extrema sa slăbiciune el nu putea, chiar ajutându-se de mâini, să se târască spre Iisus. El se mulțumi să-l strige de departe:

„Doamne, ai milă de mine, căci de când există lumea nimeni n-a îndurat dureri ca mine. Știi că Tu ești cu adevărat un Trimis al lui Dumnezeu și sunt sigur că dacă Tu vrei, poți să gonești pe Satana din corpul meu într-o clipă. Îngerii lui Dumnezeu nu trebuie să asculte de Trimisul lui Dumnezeu? Vino Doamne, și gonește pe Satana din corpul meu, căci el se dezlănțuie în mine și teribile sunt torturile sale.”

Și Domnul Iisus i-a răspuns:

„Satana te chinuie astfel pentru că tu ai ajunat deja multe zile și nu i-ai mai plătit tributul său. Tu nu-l mai hrănești cu toate

scârboșeniile cu care, până în prezent, tu ai murdărit templul spiritului tău. Tu îl chinuiești prin foame; în furia sa, el se răzbună. Nu te teme, căci adevăr îți spun, Satana va fi gonit înainte ca să fie distrus corpul tău; pentru că, de când tu ai început să ajunezi și să te rogi, îngerii lui Dumnezeu protejează corpul tău; din acel moment, Satana a pierdut puterea de a te distruge. Furia sa este neputincioasă, fără efect asupra îngerilor lui Dumnezeu.”

Atunci toți se apropiară de Domnul Iisus, implorându-L cu ardoare:

„Doamne, fie-Ți milă de el, căci el suferă mai mult decât noi toți și dacă Tu nu gonești pe Satana din el de îndată, ne temem că nu va mai apuca ziua de mâine.”

Domnul Iisus le-a răspuns:

„Mare este credința voastră. Fie după voia voastră; veți vedea imaginea oribilă a lui Satana și puterea Fiului Omului. Voi goni din tine pe puternicul Satana prin puterea Mielului Nevinovat al lui Dumnezeu, cea mai plăpândă creatură a lui Dumnezeu. Pentru că Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu îl face pe cel mai slab, mai puternic decât cel mai puternic.”

Și Domnul Iisus începu să mulgă o oaie care păștea pe pășune. El vărsă laptele pe nisipul încălzit de razele soarelui zicând: „Iată, puterea Îngerului Apei a intrat în acest lapte. Acum puterea Îngerului Luminii Soarelui va intra de asemenea.” Laptele începu să fiarbă datorită căldurii soarelui.

„Și, iată, Îngerul Apei și Îngerul Soarelui se vor uni cu Îngerul Aerului.”

Vaporii laptelui în curs de fierbere începură să se ridice lent în aer.

Vino și aspiră prin gură forțele Îngerilor Apei, Soarelui și Aerului ca să poată pătrunde în corpul tău și să gonească departe pe Satana.”

Și bolnavul pe care Satana îl chinuia, începu să aspire profund vaporii albicioși pentru a-i face să pătrundă în el.” „Satana va părăsi corpul tău de îndată, căci el este înfometat de trei zile,

negăsind în tine hrană. El va ieși din tine pentru a-și potoli foamea cu acest lapte în curs de fierbere, sub formă de vapori pregătiti pentru el, pentru că acest aliment îi place mult. El îi va simți mirosul și nu va putea să reziste foamei care deja îl chinuie de trei zile. Atunci Fiul Omului îi va distrage corpul pentru a nu mai putea să chinuiască pe nimeni.” Atunci corpul bolnavului fu apucat de febră, el vru să vomite dar nu putu. Aerul îi lipsea, el căuta cu disperare să respire și se prăbuși în brațele Domnului Iisus.

„Acum Satana va părăsi acest corp. Priviți-l.”

Și Domnul Iisus arată gura deschisă a bolnavului.

Atunci toți văzură cu surprindere și cu teroare pe Satana ieșind sub aspectul unui vierme oribil care se îndrepta spre vaporii de lapte. Domnul Iisus luă apoi două pietre ascuțite în mâini pentru a zdrobi capul lui Satana, apoi trase afară din corpul bolnavului corpul întreg al monstrului care era aproape tot atât de lung cât statura unui om. De îndată bolnavul începu să respire și durerile sale încetară.

Plină de groază mulțimea privea corpul abominabil al lui Satana.

„Vezi ce animal scârbos purtai și hrăneai la sânul tău timp de ani de zile. Eu l-am scos și l-am omorât pentru a nu te mai chinui niciodată. Mulțumește-l lui Dumnezeu care a permis ca îngerii Săi să te elibereze și pe viitor nu mai păcătui, ca Satana să nu intre din nou în stăpânirea corpului tău. Fie ca de azi înainte corpul tău să devină un templu dedicat lui Dumnezeu.” Cuvintele și puterea Domnului Iisus îi impresionară pe toți profund. Ei Îi spuseră:

„Cu adevărat Doamne, Tu ești un Trimis al lui Dumnezeu și Tu cunoști toate secretele Sale.”

Domnul Iisus le-a răspuns:

„Iar voi fiți Fiii adevărați ai lui Dumnezeu, ca să puteți participa de asemenea la puterea Sa și să fiți inițiați în cunoașterea secretelor Sale. Căci înțelepciunea și puterea nu pot decurge decât din iubirea lui Dumnezeu. Iubiți deci din toată inima voastră și din tot sufletul vostru pe Tatăl vostru Ceresc și

pe Maica voastră Pământească. Serviți-i, dacă vreți ca la rândul lor îngerii Lor să se pună în serviciul vostru; faceți în așa fel ca toate acțiunile voastre să fie închinat lui Dumnezeu. Nu hrăniți pe Satana, căci plata păcatului este moartea, în timp ce în Dumnezeu se află răsplata binelui, iubirea, care este cunoașterea și puterea vieții eterne.”

Apoi toți îngenuncheară pentru a mulțumi lui Dumnezeu pentru iubirea Sa.

Iar Domnul Iisus plecă promițându-le:

„Eu voi reveni către toți acei care persistă în rugăciune și post până în ziua a șaptea. Pace vouă!”

Bolnavul pe care Domnul Iisus l-a eliberat de Satana se ridică, căci forța vieții pătrunsese din nou în el și orice durere îl părăsise. El respira liber și ochii săi își regăsiră strălucirea. El îngenunche pe locul în care stătuse Domnul Iisus și sărută plângând urmele pașilor Săi.

Pe malul râului mulți bolnavi începură să ajuneze și să se roage cu îngerii lui Dumnezeu, timp de șapte zile și șapte nopți. Și, pentru a fi urmat sfaturile Domnului Iisus, mare fu răsplata lor. La începutul celei de-a șaptea zile, îi părăsi orice durere. Cum soarele se ridica la orizont luminând pământul, ei Îl văzură pe Domnul Iisus venind la ei din munți, cu capul aureolat de lumina soarelui răsărind.

„Pace vouă!”

În cea mai profundă tăcere, ei îngenuncheară în fața Lui și Îi atinseră marginea mantiei Sale, ca semn de mulțumire pentru vindecarea lor.

„Nu Mie trebuie să-Mi mulțumiți, ci Maicii voastre Pământești care v-a trimis îngerii Săi vindecători. Mergeți și nu mai păcătuiți pentru ca să nu mai redeveniți prada bolilor.

Faceți în așa fel ca îngerii vindecători să rămână paznicii voștri.”

Ei Îi răspunseră:

„Unde trebuie să mergem, spune-ne Tu care porți cuvintele vieții eterne, spune-ne care sunt păcatele pe care nu trebuie să le

mai comitem pentru a nu mai cunoaște niciodată boala?” Domnul Iisus răspunse:

„Fie după credința voastră!”

Și El se așeză în mijlocul lor spunându-le:

„Li s-a spus strămoșilor voștri: «Respectați pe Tatăl vostru Ceresc și Maica voastră Pământească și urmați poruncile Lor ca zilele voastre să fie prelungite pe pământ.» Îndată după acesta poruncă, li s-a dat o a doua: «Să nu ucizi!» Căci viața a fost dată tuturor de către Dumnezeu și ceea ce Dumnezeu a dat nu îi este permis omului de a lua. Adevăr zic vouă, tot ce trăiește pe pământ provine de la o Mamă unică. Iată pentru ce acela care ucide, își ucide fratele. De la acest criminal Maica Pământească își va întoarce fața Sa: Ea îl va lipsi de sânul Său dădător de viață și îngerii Săi vor fugi de la el; Satana va locui în corpul său. Carnea animalelor ucise va deveni propriul său mormânt. Căci, adevăr zic vouă, acela care ucide se ucide pe el însuși și acela care mănâncă carnea animalelor ucise mănâncă corpul morții. În sângele lor, fiecare picătură din sângele victimelor va deveni otravă; în respirația lor, respirația le va deveni urât mirositoare; în carnea lor, carnea le va deveni abcese purulente; în oasele lor, oasele lor se vor pietrifica; în intestinele lor, acestea vor putrezi; în ochii lor, aceștia se vor solzifica și în urechile lor, acestea vor forma secreții ceroase. Moartea lor va deveni moartea sa. Numai dacă-L serviți pe Tatăl Ceresc, datoriile voastre de șapte ani vă vor fi iertate în șapte zile. Satana nu vă înapoiază nimic, va trebui să plătiți pentru tot: ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior, arsură pentru arsură, rană pentru rană, viață pentru viață, moarte pentru moarte, căci răsplata păcatelor este moartea. Nu ucideți și nu mâncați niciodată carnea victimelor voastre inocente, dacă nu, veți deveni sclavii lui Satana; aceasta este calea suferinței care duce la moarte. Acționați din contră, după voința lui Dumnezeu ca îngerii Săi să poată să vă servească pe drumul vieții. Ascultați aceste cuvinte ale lui Dumnezeu:”

„Iată, v-am dat toate plantele care poartă semințe de pe

pământ și toți pomii cu fructele lor și semințele lor: acestea să fie hrana voastră. Animalelor de pe pământ, păsărilor din aer, animalelor care se târăsc pe pământ, tuturor animalelor în care există un suflu de viață, Eu le dau iarba verde ca hrană. Laptele animalelor care se mișcă și trăiesc pe pământ va fi de asemenea pentru voi o hrană. La fel cum lor le dau iarba verde, vouă vă dau laptele. Dar carnea și sângele care însuflețește animalele, voi nu trebuie să le mâncați. Vă voi cere cont pentru sângele lor clocotitor, sângele lor în care rezidă sufletul. Vă voi cere socoteală de fiecare animal ucis, ca și de sufletele oamenilor omorâți. Căci Eu, Domnul vostru Dumnezeu, sunt un Dumnezeu puternic și zelos, pedepsind pe drept samavolniciile părinților care mă urăsc până la a treia și a patra generație; și arătându-mi îndurarea față de miile de oameni care Mă iubesc și care urmează poruncile Mele. Iubește pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău și cu toată puterea ta, aceasta este prima și cea mai mare poruncă. Și iată o a doua, care îi este asemănătoare: «Iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși.» Nu există porunci mai mari ca acestea două.”

După ce au auzit aceste cuvinte, toți rămaseră tăcuți, apoi unul dintre ei întrebă:

„Doamne, ce trebuie să fac când văd în pădure un animal sălbatic sfâșiindu-mi fratele? Trebuie să las să piară fratele meu sau să omor animalul sălbatic? Dar, dacă îl omor, nu încalc Legea?”

Domnul Iisus i-a răspuns:

„În timpurile străvechi, li s-a zis strămoșilor: «Toate animalele care se mișcă pe pământ, toți peștii mării și toate păsările aerului au fost supuse puterii voastre.» Adevăr zic vouă, dintre toate creaturile care trăiesc pe pământ, singur omul a fost creat după imaginea lui Dumnezeu. Este motivul pentru care animalele sunt pentru om și nu omul pentru animale. Nu veți încălca deci Legea dacă voi veți omorî un animal sălbatic pentru a salva viața fratelui vostru. Căci, adevăr zic vouă, omul este mai mult decât un animal. Dar, acela care, fără motiv, omoară un animal care nu-l

atacă, fie pentru plăcerea de a-l omorî, fie pentru a-și procura carnea sa, pielea sa sau coarnele sale, acela comite un act rău, căci se transformă el însuși în animal feroce. Este motivul pentru care sfârșitul său va semăna cu acela al animalelor sălbatice!”

Un altul spuse de asemenea:

„Moise, care a fost cel mai mare în Israel, a permis părinților noștri a mânca carnea animalelor pure și a interzis numai carnea animalelor impure. Pentru ce ne interzici Tu folosirea cărnii tuturor animalelor? Care este Legea care vine de la Dumnezeu? Este a lui Moise sau este a Ta?”

Domnul Iisus a răspuns:

„Dumnezeu a dat strămoșilor voștri, prin intermediul lui Moise, zece porunci. «Aceste porunci sunt prea dure», declarară strămoșii voștri și ei nu putură să le respecte. Plin de compasiune pentru poporul său și nedorind ca acesta să piară, Moise îi dădu atunci de zece ori zece porunci. Căci acela ale cărui picioare sunt solide ca muntele Sion n-are nevoie de cârje, dar acela ale cărui membre sunt prea slăbite are nevoie de acestea pentru a merge. Și Moise a zis lui Dumnezeu: «Inima mea este plină de tristețe, căci poporul meu va pieri. Căci ei sunt fără cunoaștere și nu pot înțelege poruncile Tale. Ei sunt ca și copiii mici care nu înțeleg încă cuvintele tatălui lor. Permite Doamne, ca să le dau alte legi ca ei să nu piară. Dacă ei nu pot fi cu Tine Doamne, fă în așa fel ca ei să nu fie contra Ta; astfel se vor menține până în ziua când vor fi copti pentru cuvintele Tale și când Legile Tale le vor putea fi revelate».”

„Moise sparse atunci cele două table de piatră pe care erau gravate cele zece porunci și le dădu în schimb de zece ori zece porunci. Din aceste zece ori zece porunci, scribii și fariseii au făcut de o sută de ori zece porunci și au încărcat umerii voștri cu poveri zdrobitoare, poveri pe care ei înșiși n-au știut să le poarte. Cu cât poruncile sunt mai apropiate de Dumnezeu, cu atât mai mic este numărul lor. Cu cât se depărtează de Dumnezeu, cu atât numărul lor crește. Iată pentru ce scribii și fariseii au atât de multe legi. Acelea ale Fiului Omului sunt șapte, cele ale îngerilor

sunt trei, iar cele ale lui Dumnezeu se reduc la una.”

„Eu vă învăț numai Legile pe care voi sunteți capabili să le înțelegeți pentru a deveni oameni și să urmați cele șapte legi ale Fiului Omului. Mai târziu, îngerii necunoscuți ai Tatălui Ceresc vă vor releva de asemenea Legile lor, ca în sfârșit, Sfântul Spirit al lui Dumnezeu să poată coborî în voi și să vă conducă la Legea Sa.”

Toți rămaseră minunați de această înțelepciune și ziseră: „Continuă Doamne, învață-ne toate legile pe care noi suntem capabili să le înțelegem.”

Și Domnul Iisus continuă:

„Dumnezeu a dat această poruncă strămoșilor voștri: «Să nu ucideți.» Totuși inima lor era împietrită și au ucis. Atunci, pentru ca măcar ei să nu mai ucidă oameni, Moise le-a permis să omoare animale. Dar inima strămoșilor voștri se împietri și mai mult și ei omorâră fără alegere, oameni și animale. Dar, Eu vă spun: «Nu ucideți nici oameni, nici animale și nici alimentele pe care le duceți la gură. Căci dacă voi mâncați alimente vii, ele vă vor însufleți, dar dacă voi mâncați alimente moarte, ele vă vor omorî la rândul lor. Căci viața provine numai din viață, iar din moarte nu rezultă decât moarte întotdeauna. Tot ceea ce omoară alimentele voastre, omoară de asemenea corpul vostru și tot ceea ce omoară corpul vostru, omoară de asemenea spiritele voastre».”

„Corpurile voastre devin ceea ce este hrana voastră, după cum spiritele voastre devin ceea ce gândiți. Iată pentru ce voi nu trebuie să mâncați nimic din ce focul, frigul sau apa au distrus. Căci alimentele gătite, înghețate sau intrate în putrefacție ard, îngheață și putrezesc, de asemenea, corpul vostru. Nu fiți ca un țaran smintit, care ar semăna pe terenul său grăunțe fierte, înghețate sau putrezite. În toamna care ar urma el n-ar recolta nimic de pe terenul său și mare ar fi amărăciunea sa. Din contra, fiți ca țaranul care seamănă în câmpul său grăunțe pline de viață, care îi vor înapoia însutit sămânța pe care a semănat-o. Adevăr zic vouă, trăiți numai cu focul vieții și nu tratați alimentele voastre cu focul morții, care omoară atât hrana voastră cât și

corpurile și sufletele voastre.” Cineva din mulțime întrebă:

„Doamne, unde se află focul vieții?”

„În voi, în sângele vostru și în corpurile voastre.”

Alții întrebară:

„Unde se află focul morții?”

„Este focul care arde în afara corpurilor voastre, care este mai cald decât sângele vostru. Cu acest foc al morții voi gătiți alimentele voastre în casele voastre și pe câmpurile voastre. Adevăr zic vouă, același foc care distruge alimentele voastre distruge și corpurile voastre, asemănător focului răutății care vă răvășește gândurile și vă corupe spiritele. Căci corpul vostru este ceea ce mâncați, iar spiritul vostru este ceea ce gândiți. Nu mâncați, deci, nimic din ceea ce a fost ucis de un foc mai arzător decât focul vieții. Mâncați toate fructele pomilor, plantele câmpurilor, precum și laptele animalelor, care se potrivesc cel mai bine pentru hrana voastră. Toate aceste alimente au crescut, s-au copt și au fost preparate de focul vieții; toate sunt daruri ale îngerilor Maicii voastre Pământești. Dar, nu mâncați niciunul din acele alimente care își datorează savoarea focului morții, căci sunt ale lui Satana.” Foarte mirați unii întrebară:

„Doamne, cum trebuie să coacem fără foc pâinea noastră cea de toate zilele?”

„Lăsați îngerii lui Dumnezeu să prepare pâinea voastră: umeziți mai întâi grâul vostru ca Îngerul Apei să intre în el. Apoi plasați-l la aer ca Îngerul Aerului să-l îmbrățișeze de asemenea. Lăsați-l apoi de dimineața până seara expus la razele soarelui, pentru ca Îngerul Soarelui să coboare în el.

Prin binecuvântarea acestor trei îngeri, germenul vieții se va dezvolta rapid în grâul vostru. Apoi zdrobiți grâul vostru și faceți hostii³

așa cum făceau părinții voștri când părăseau Egiptul, această casă a robiei. Puneți-le la razele soarelui de la răsărit până în momentul când este deasupra voastră pe cer și întoarceți-le pe partea cealaltă pentru ca Îngerul Soarelui să îmbrățișeze și

---

3 Turtă subțire din aluat nedospit.

cealaltă față și lăsați-le până la apusul soarelui. Sunt Îngerii Apei, Aerului și Soarelui care au hrănit și au făcut să se coacă grâul pe câmpuri; ei trebuie, de asemenea, să pregătească pâinea voastră. Același soare, care grație focului vieții a făcut să crească și să se coacă boabele de grâu, trebuie să coacă pâinea voastră prin același foc. Căci focul soarelui dă viață grâului, pâinii și corpului. Dar, focul morții omoară grâul, pâinea și corpul. Dar îngerii vieții lui Dumnezeu cel viu nu servesc decât oamenii vii, căci Dumnezeu este Dumnezeul vieții, iar nu Dumnezeul morții.”

„Astfel mâncați tot ce se găsește pe masa lui Dumnezeu: fructele pomilor, grăunțele și ierburile câmpurilor, laptele animalelor și mierea albinelor. Orice alt aliment este opera lui Satana și conduce la păcate, la boli și la moarte. Din contra, hrana bogată care se găsește pe masa lui Dumnezeu dă corpurilor voastre forță și tinerețe; de îndată boala va rămâne departe de voi. Din această masă a lui Dumnezeu și-a luat hrana bătrânul Matusalem și, adevăr zic vouă, dacă voi faceți la fel, Dumnezeul vieții vă va acorda, la fel ca și patriarhului, o viață îndelungată pe acest pământ.”

„Adevăr zic vouă, Dumnezeul vieții este mai bogat decât toate bogățiile pământului, masa Sa este mai abundentă și mai înzestrată decât cele mai bogate mese de pe întreg pământul. De asemenea, în tot timpul vieții voastre mâncați la masa Maicii voastre Pământești și nu vă va lipsi nimic. Când mâncați la masa Sa, mâncați toate cele ce se găsesc acolo. Nu mai gătiți și nu mai amestecați alimentele unele cu altele, ca intestinele voastre să nu se transforme în materie putredă.

Căci, adevăr zic vouă, aceasta este un lucru scârbos în ochii lui Dumnezeu.”

„Și nu fiți asemenea servitorului lacom care înhață porțiile altora de pe masa stăpânului său, devorând totul și amestecând totul în lăcomia sa. Și când stăpânul va observa acest lucru, îl va goni de la masa sa, plin de mânie. Și când ceilalți vor fi terminat masa lor, el va aduna toate resturile și va chema pe servitorul cel lacom, zicându-i: «Ia acestea și le mănâncă cu porcii, căci locul

tău este cu ei în cocină, și nu la masa mea».”

„În consecință, aveți mare grijă de templul corpului vostru și nu-l murdăriți cu tot felul de scârboșenii. Declarați-vă mulțumiți cu două sau trei feluri de alimente pe care le veți găsi întotdeauna pe masa Maicii voastre Pământești, și nu fiți avizi să devorați toate cele ce vedeți în jurul vostru. Adevăr zic vouă, dacă voi amestecați tot felul de alimente, în corpul vostru războaie fără sfârșit vor avea loc, și el va fi distrus, după cum casele și împărățiile divizate unele contra altora aleargă la propria lor pieire. Pentru că Dumnezeu vostru este Dumnezeul păcii și nu va da niciodată sprijin aceluia care sunt divizați. Nu stârniți mânia lui Dumnezeu față de voi pentru a nu vă goni de la masa Sa și ca voi să nu fiți forțați să recurgeți la masa lui Satana în care corpul vostru va fi corupt de focul păcatelor, al bolilor și al morții.”

„Când mâncați, nu mâncați niciodată până la saturație. Fugiți de ispitele lui Satana și ascultați vocea îngerilor lui Dumnezeu. În orice clipă, Satana și puterea sa vă duc în ispită ca voi să mâncați din ce în ce mai mult. Trăiți prin spirit, rezistați dorințelor corpului și să știți că ajunările sunt întotdeauna plăcute în ochii îngerilor lui Dumnezeu. Cântăriți deci cantitatea care vă trebuie pentru a vă sătura și reduceți-o cu o treime.”

„Aveți grijă ca greutatea hranei voastre zilnice să nu fie sub o „mină” dar să nu depășească două „mine”⁴

”. Atunci îngerii lui Dumnezeu se vor pune pentru totdeauna în slujba voastră și voi nu veți mai recădea niciodată în sclavia lui Satana și a bolilor sale.”

„Nu tulburați lucrarea îngerilor în corpul vostru, luând mese prea dese. Căci adevăr zic vouă, că acela care mănâncă de mai mult de două ori pe zi realizează în el opera lui Satana, îngerii lui Dumnezeu vor abandona acest corp și de îndată Satana va intra în posesia lui. Mâncați numai când soarele este la punctul său culminant pe cer și o a doua oară, când apune. Astfel nu veți cunoaște niciodată boala, căci aceia care procedează după cum v-am arătat, vor găsi favoarea în ochii Domnului. Dacă doriți ca

---

4 Mina este o unitate de măsură de pe vremea biblică reprezentând 0,575 kg.

îngerii lui Dumnezeu să se bucure de corpul vostru și ca Satana să fugă departe de voi, nu luați decât o singură masă pe zi la masa lui Dumnezeu. Și astfel zilele voastre vor fi prelungite pe pământ, căci acest mod de comportament este agreabil în ochii lui Dumnezeu. Întotdeauna nu mâncați decât dacă masa lui Dumnezeu este întinsă în fața voastră și nu mâncați decât ceea ce se găsește pe această masă. Căci adevăr zic vouă, Dumnezeu cunoaște bine ceea ce corpul vostru are nevoie și când are nevoie.”

„Încă de la începutul lunii Iiar⁵

mâncați orez; în timpul lunii Șivan mâncați grâu, cea mai perfectă dintre ierburile purtând sămânță. Faceți pâinea voastră zilnică cu grâu ca Domnul să poată avea grijă de corpul vostru. În timpul lunii Tamuz, mâncați struguri acri pentru ca să poată slăbi corpul vostru și ca Satana să fugă de el. În timpul lunii Elul, recoltați strugurii ai căror suc vă vor servi de băutură. În timpul lunii Heșvan, recoltați strugurii dulci zaharisiți și uscați de Îngerul Soarelui: ei vă vor fortifica corpul, căci în ei rezidă îngerii Domnului. Mâncați smochine bogate în suc în timpul lunilor Av și Șvat, iar ceea ce rămâne, lăsați să vi le păstreze Îngerul Soarelui. Voi le veți consuma împreună cu carnea migdalelor în tot timpul cât pomii nu poartă nici un fruct. Utilizați ierburile care cresc după ploaie în timpul lunii Tevet ca să vă purifice sângele de toate păcatele voastre. În aceeași lună începeți să beți laptele animalelor voastre, căci Domnul a destinat ierburile câmpiilor tuturor animalelor care dau lapte, pentru ca ele să contribuie cu acest aliment la hrana omului. Adevăr zic vouă, fericiți aceia care mănâncă numai la masa lui Dumnezeu și care refuză toate

---

⁵ Calendarul iudaic, spre deosebire de calendarul internațional, este strict lunar. Ca urmare, corespondențele lunilor sunt aproximative. Începând cu Anul Nou evreiesc care are loc, de regulă, în septembrie, denumirile lunilor și corespondentele lor europene sunt: Tișri (septembrie), Heșvan (octombrie), Kislev (noiembrie), Tevet (decembrie), Șvat (ianuarie), Adar (februarie), Nidan (martie), Iiar (aprilie), Șivan (mai), Tamuz (iunie), Menahem Av, precurtat Av (iulie), Elul (august). Anii bisecti nu au aceeași periodicitate ca în calendarul internațional și se realizează prin adăugarea unei luni, Adar II.

scârboșeniile lui Satana. Nu consumați alimente spurcate aduse din țări îndepărtate, ci mâncați ceea ce produc proprii voștri pomi, căci Dumnezeu vostru știe bine de ce aveți nevoie, când și unde. Căci El acordă tuturor popoarelor, tuturor împărățiilor, hrana care se potrivește fiecăruia cel mai bine. Nu mâncați ca păgânii care înfulecă în grabă și-și murdăresc corpurile lor cu tot felul de scârboșenii.”

„Forța îngerilor lui Dumnezeu intră în voi odată cu alimentele vii pe care Domnul vi Le oferă pe masa Sa regească.”

„De asemenea, în timp ce mâncați, gândiți că aveți deasupra voastră pe Îngerul Aerului și dedesubt pe Îngerul Apei. De fiecare dată de câte ori mâncați, respirați lent și profund, pentru ca Îngerul Aerului să poată binecuvânta mesele voastre. Mestecați bine hrana voastră până devine lichidă, ca Îngerul Apei să intre în sânge în corpul vostru. Și mâncați încet ca și cum ați face o rugăciune pe care o adresați Domnului. Pentru că adevăr zic vouă, puterea lui Dumnezeu va intra în voi, dacă veți mânca în acest mod la masa Sa. Celor la care Îngerul Aerului și Îngerul Apei nu coboară în timpul mesei, Satana le transformă corpurile lor în materie putrezită și Domnul nu-i va mai accepta la masa Sa.”

„Pentru că masa lui Dumnezeu este un altar și acela care mănâncă la masa Sa, este într-un templu. Adevăr zic vouă, Fiul Omului vede corpul său transformat într-un templu și interiorul său într-un altar, dacă el urmează poruncile lui Dumnezeu. Nu puneți, deci, nimic pe altarul lui Dumnezeu când sufletul vostru este iritat și să nu aveți gânduri mânioase față de nimeni în templul Domnului.”

„Nu pătrundeți în sanctuarul Domnului decât dacă simțiți în voi chemarea îngerilor Săi, căci tot ceea ce voi mâncați în tristețe, în mânie sau fără poftă, se transformă în otravă în corpul vostru. Într-adevăr, suflul lui Satana murdărește aceste alimente. Plasați cu bucurie ofrandele voastre pe altarul corpului vostru și faceți în așa fel ca să fie îndepărtate de voi toate gândurile rele în timp ce voi primiți în corpul vostru forța lui Dumnezeu provenind de la masa Sa. Nu luați niciodată loc la masa lui Dumnezeu înainte să fi

fost chemați de Îngerul Apetitului.”

„Astfel, la masa Sa regală fiți bucuroși cu îngerii Săi, aceasta fiind plăcut inimii lui Dumnezeu; iar viața voastră va fi lungă pe pământ, căci îngerul cel mai drag al lui Dumnezeu, Îngerul Bucuriei, vă va servi în toate zilele.”

„Nu uitați că a șaptea zi este sfântă și consacrată lui Dumnezeu.”

„Timp de șase zile hrăniți corpul vostru cu darurile Maicii voastre Pământești, dar cea de-a șaptea zi consacrați corpul vostru Tatălui Ceresc. În cea de-a șaptea zi nu luați nici o hrană lumească, trăiți numai cu cuvântul lui Dumnezeu. În timpul acestei zile, rămâneți în compania îngerilor Domnului în împărăția Tatălui Ceresc, și lăsați pe îngerii lui Dumnezeu să construiască împărăția cerurilor în corpurile voastre, după cum, timp de șase zile voi ați lucrat în împărăția Maicii Pământești. În timpul celei de-a șaptea zi, nu permiteți nici unei hrane să împiedice în corpul vostru lucrarea îngerilor. Dumnezeu vă va da atunci viață lungă pe pământ și vă veți putea bucura de viață eternă în împărăția cerurilor. Căci, adevăr zic vouă, din ziua în care toate bolile vor fi dispărut de pe pământ, voi veți trăi pentru totdeauna în împărăția cerurilor.”

„Dumnezeu vă va trimite în fiecare dimineață Îngerul Soarelui pentru a vă deștepta. Ascultați de îndată apelul Tatălui vostru Ceresc și nu vă lăsați dominați de lene, nu mai rămâneți în patul vostru, căci afară vă așteaptă Îngerul Aerului și Îngerul Apei.”

„Lucrați tot timpul zilei cu îngerii Maicii Pământești ca să-i cunoașteți din ce în ce mai bine pe ei și pe lucrările lor. După apusul soarelui, când Tatăl Ceresc vă trimite Îngerul Somnului, dormiți și odihniți-vă, rămâneți toată noaptea cu acesta. Atunci, Tatăl vostru Ceresc vă va trimite îngerii Săi necunoscuți pentru a vă ține companie în tot timpul nopții.” „Acești îngeri necunoscuți vă vor învăța multe lucruri privind împărăția lui Dumnezeu, după cum îngerii Maicii Pământești, pe care îi cunoașteți, vă vor fi instruit despre diverse lucruri ale împărăției Sale, în timpul zilei. Adevăr zic vouă, în fiecare noapte veți fi gazdele împărăției

Tatălui Ceresc dacă veți urma poruncile Sale și, când vă veți deștepta dimineața, veți simți în voi puterea îngerilor necunoscuți.”

„Și Tatăl Ceresc vi-i va trimite în fiecare noapte, ca ei să poată construi spiritul vostru, după cum în fiecare zi Maica Pământească vă trimite îngerii Săi, pentru a construi corpul vostru. Pentru că, adevăr zic vouă, dacă în timpul zilei Maica Pământească vă ține în brațele Sale și în timpul nopții Tatăl Ceresc vă trimite sărutul Său, atunci Fiii Oamenilor devin Fiii lui Dumnezeu.”

„Rezistați zi și noapte ispitelor lui Satana, nu stați treji noaptea, nici nu dormiți ziua, ca nu cumva îngerii lui Dumnezeu să plece de la voi.”

„Și nu vă bucurați de nici o băătură și de nici un fum de la Satana care vă țin treji noaptea și vă fac să dormiți ziua. Pentru că, adevăr zic vouă, toate băăturile și toate fumurile lui Satana sunt abominații în ochii lui Dumnezeu.”

„Nu vă prostituți nici noaptea, nici ziua, pentru că prostituția este asemenea unui trunchi a cărui sevă a fost scursă din ei. Acest copac va pieri înainte de vreme și nici nu va da roade. De aceea, nu vă desfrânați ca nu cumva Satana să vă usuce corpul și ca Domnul să vă facă sămânța nefertilă.”

„Evitați tot ceea ce este prea fierbinte sau prea rece. Pentru că este voința Maicii voastre Pământești ca nici căldura, nici frigul să nu dăuneze corpului vostru. Și nici nu permiteți corpurilor voastre să fie mai fierbinți sau mai reci decât le fac îngerii lui Dumnezeu. Și dacă voi respectați poruncile Maicii voastre Pământești, atunci de îndată ce corpul vostru devine prea cald, Ea vă trimite Îngerul Frigului pentru a vă răcori și dacă corpul vostru devine prea rece, vă va trimite îngerul căldurii pentru a vă reîncălzi. Urmați exemplul îngerilor Tatălui Ceresc și ai Maicii Pământești care lucrează neîncetat zi și noapte în împărăția cerurilor și pe pământ. De aceea, primiți, de asemenea, în voi îngerul cel mai puternic al Tatălui, Îngerul Creației, și lucrați împreună în împărăția lui Dumnezeu. Urmați exemplul apei

curgătoare, a vântului care suflă, a soarelui care se ridică și apune, a creșterii plantelor și arborilor, a animalelor care aleargă și ținopăie, a lunii care crește și descrește, a stelelor care apar și dispar; uitați-vă cum toate se mișcă și își îndeplinesc lucrările lor. Tot ce este viu trebuie să se miște și numai ce este mort rămâne imobil. Dumnezeu este Dumnezeu a tot ceea ce trăiește, în timp ce Satana este stăpân a tot ce este mort.”

„Serviți, de aceea, pe Dumnezeu Cel viu astfel încât curentul etern al vieții să vă poată susține și să scăpați de imobilitatea morții. Lucrați fără încetare la instaurarea împărăției lui Dumnezeu pentru a nu fi aruncați în împărăția lui Satana. O bucurie eternă abundă în împărăția vie a lui Dumnezeu, în timp ce o profundă tristețe întunecă împărăția morții a lui Satana.”

„Fiți de aceea adevărați Fii ai Maicii voastre Pământești și ai Tatălui vostru Ceresc pentru a nu cădea sub jugul lui Satana. Atunci Maica voastră Pământească și Tatăl vostru Ceresc vă vor trimite îngerii Lor pentru a vă învăța, a vă iubi și a vă servi. Ei vor înscrie poruncile lui Dumnezeu în mințile voastre, în inimile voastre și în mâinile voastre, ca voi să puteți cunoaște, simți și aplica poruncile lui Dumnezeu.”

„În fiecare zi, rugați-vă Tatălui Ceresc și Maicii voastre Pământești, ca spiritul vostru să devină tot atât de perfect ca Sfântul Spirit al Tatălui vostru Ceresc, și corpul vostru tot atât de perfect precum corpul Maicii voastre Pământești. Pentru că, dacă voi înțelegeți, simțiți și ascultați poruncile Lor, tot ceea ce veți cere în rugăciunile voastre vă va fi dat, căci înțelepciunea, iubirea și puterea lui Dumnezeu depășesc totul.”

„Rugați-vă, deci, astfel Tatălui vostru Ceresc:”

„Tatăl nostru Carele ești în ceruri, sfințească-se numele Tău. Vie împărăția ta, făcă-se voia Ta în cer ca și pe pământ. Dă-ne nouă astăzi pâinea noastră cea de toate zilele. Și ne iartă nouă datoriile noastre, precum și noi le iertăm datornicilor noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău. Căci ale Tale, sunt în toți vecii, împărăția și puterea și mărirea, amin.”

„Și rugați-vă de asemenea Maicii voastre Pământești:”

„Maica noastră Pământească, sfințească-se numele Tău. Vie împărăția Ta și fie ca voia Ta să se facă în noi ca în Tine. Îngerii pe care îi ai în serviciul Tău, trimite-ni-i nouă. Iartă-ne nouă păcatele noastre, precum și noi ispășim păcatele noastre către Tine. Nu permite ca să cădem pradă bolilor, ci ne eliberează de orice rău. Căci ale Tale sunt Pământul, Corpul și Sănătatea. Amin.”

Și toți, împreună cu Domnul Iisus, se rugară Tatălui Ceresc și Maicii Pământești.

Apoi, Domnul Iisus le-a mai spus:

„După cum corpul vostru a fost regenerat de îngerii Maicii voastre Pământești, fie ca spiritul vostru să fie renăscut de îngerii Tatălui Ceresc. Deveniți, deci, adevărați Fii ai Tatălui vostru Ceresc și ai Maicii voastre Pământești și adevărați frați ai Fiilor Oamenilor. Până acum ați fost în război cu Tatăl vostru, cu Maica voastră și cu frații voștri, și i-ați servit lui Satana. De astăzi voi trăiți în pace cu Tatăl Ceresc, cu Maica Pământească și cu Fiii Oamenilor. Fie ca singura voastră luptă să fie împotriva lui Satana, ca el să nu vă mai răpească pacea. Eu vă dau pacea Maicii voastre Pământești pentru corpul vostru, și pacea Tatălui Ceresc pentru spiritul vostru. Fie ca dubla lor pace să domnească între Fiii Oamenilor!”

„Veniți la Mine toți cei oboșiți și care îndurați dureri și nenorociri. Pacea Mea vă va întări și vă va consola, căci ea este infinit plină de bucurie. Este motivul pentru care Eu vă salut întotdeauna în acest mod:”

„Pace vouă!”

„Salutați-vă în același mod unii pe alții, ca în corpul vostru să coboare pacea Maicii voastre Pământești și în spiritul vostru, pacea Tatălui Ceresc. Numai atunci veți trăi în pace între voi, căci împărăția lui Dumnezeu va fi în voi.”

Și acum, înapoiți-vă la frații voștri cu care ați fost în război până acum, și dați-le și lor pacea. Pentru că fericiți sunt aceia care caută pacea, căci ei vor găsi pacea lui Dumnezeu. Mergeți și nu mai păcătuiți. Și dați tuturor pacea voastră, după cum și Eu vă dau pacea Mea. Pacea Mea vine de la Dumnezeu. Pace vouă!”

Cu aceste cuvinte îi părăsi.

Și pacea Sa coborî asupra tuturor; în inima lor a luat loc Îngerul Iubirii, în capul lor înțelepciunea legii și în mâinile lor, puterea renașterii. Ei se întoarseră printre Fiii Oamenilor pentru a aduce lumina Păcii celor care luptau încă în tenebre. Și ei se despărțiră salutându-se unul pe altul astfel:

„Pace vouă!”

Cartea a doua

Cărțile necunoscute ale esenienilor

*O, dacă cuvintele mele
Ar putea să fie gravate în piatră
Pentru totdeauna!
Eu știu, Creatorul meu este viu.
El va apare la sfârșitul timpurilor
Pe pământ și în ceruri.
Și chiar dacă viermii vor distruge corpul meu,
Tot îl voi vedea pe Dumnezeu.*

Psalmi de recunoștință
din Manuscrisele de la Marea Moartă

Prefață

Prefața mea începe printr-o confesiune: această carte nu este prima, ci a doua versiune a cărții a doua a *Evangheliei eseniene*. Într-adevăr, mi-au trebuit câțiva ani de muncă riguroasă pentru a elabora o prima traducere plină de nenumărate note filologice și exegetice. Într-un elan de entuziasm și de mândrie am prezentat lucrarea prietenului Aldous Huxley. Cincisprezece zile mai târziu, i-am cerut părerea. „Foarte rău”, mi-a răspuns el, „chiar mai rău decât acele tratate de scolastică pe care nimeni nu le citește! Ea nu-mi dă nici o poftă de cunoaște cartea a treia, atât este de plictisitoare”. Cum eu am rămas uluit el a continuat: „Tu ar trebui să o rescrii și să-i insuflă viața care animă toate celelalte cărți ale tale. Fă-o frumoasă, agreabilă, conformă gustului secolului XX. Eu sunt sigur că esenienii nu se exprimau cu atâtea note și trimiteri în josul paginii! În forma sa actuală cartea ta nu va interesa decât câțiva cititori dogmatici care frecventează seminarele de teologie și găsesc o plăcere masochistă în a citi astfel de lucrări”. „În schimb” a adăugat el surâzând, „ea este remarcabilă pentru a lupta contra insomniei; de fiecare dată când încerc s-o citesc, adorm imediat! Tu ai putea face publicitate într-o revistă de sănătate: descoperiți un nou somnifer! Cu această carte, nu mai e nevoie de produse chimice nocive, ea te adoarme imediat! Ar fi cel mai bun mijloc de a vinde câteva exemplare”.

Această critică mi-a spulberat elanul și am aruncat manuscrisul într-un sertar pentru mai mulți ani, timp în care am continuat să primesc sute de scrisori cerând apariția cărții a doua și a treia ale *Evangheliei eseniene* după cum promisesem în prefața cărții întâi. În final, mi-am făcut curaj și m-am pus pe muncă. Cu trecerea timpului, observațiile prietenului meu mi-au apărut într-o lumină nouă și am rescris întreaga carte considerând-o ca un text literar și poetic asupra marilor probleme ale vieții.

A rămâne fidel originalului și a prezenta adevărurile eterne

într-un stil adaptat pentru oamenii secolului XX, nu a fost o sarcină ușoară. Totuși m-am străduit ca să fac cunoscut mesajul exemplar al esenienilor.

Prietenul meu Aldous Huxley nu mai este în viață pentru a citi această a doua versiune. Am impresia că el ar fi apreciat-o deoarece nu cuprinde nici o trimitere. Judecata finală revine totuși cititorilor mei. Dacă cartea a doua și cartea a treia vor deveni tot atât de populare ca prima, atunci toți anii mei de eforturi vor fi recompensați.

San Diego, California

1 noiembrie 1974

EDMOND BORDEAUX SZEKELY

Introducere

Există trei căi care duc la Adevăr. Prima este calea conștiinței, a doua este calea naturii, iar cea de-a treia este experiența acumulată de generațiile trecute pe care o primim prin capodoperele tuturor timpurilor. Din cele mai vechi timpuri omul și umanitatea au urmat toate aceste trei căi.

Prima cale către Adevăr, calea conștiinței, a fost urmată de marii mistici. Ei considerau conștiința ca fiind realitatea cea mai apropiată de noi și cheia universului. În cursul mileniilor ei au descoperit că legile conștiinței umane nu erau aceleași cu cele ale universului material.

Există în conștiința noastră o unitate dinamică și, în același timp, unică și multiplă. Într-adevăr, într-o fracțiune de secundă, conștiința noastră poate fi simultan ocupată de gânduri, idei, asociații, imagini, reminiscențe și intuiții diverse care, toate, fac parte dintr-o aceeași realitate dinamică. Iată pentru ce legile matematice, care permit înțelegerea universului material, nu sunt valabile în domeniul conștiinței unde doi plus doi nu fac în mod necesar patru. Misticii au descoperit de asemenea că măsurile greutatea, ale timpului și spațiului nu sunt aplicabile conștiinței pentru care secunde pot deveni ore sau orele minute.

Câmpul conștiinței noastre nu poate fi evaluat în dimensiuni „spațiale” și noțiunea sa a timpului îi este proprie. Misticii au înțeles că ea nu este numai realitatea noastră imediată și profundă, ci și o sursă unică de energie, armonie și cunoaștere. Pentru esenieni pe drumul care duce din totdeauna spre Adevăr au apărut marile intuiții, marile învățături și capodoperele umanității.

Din nefericire, intuițiile geniale își pierd vitalitatea cu trecerea generațiilor. Ele sunt deformate, modificate și, în final, sunt transformate în dogme; adesea aceste valori sunt pietrificate în instituții și ierarhii organizate. Uneori, un căutător al Adevărului

le redescoperă esența originară.

Exagerarea este marele pericol care îl paște pe călătorul care urmează calea conștiinței. El gândește că drumul său este unicul și neglijează celelalte abordări. Adesea el aplică legile conștiinței umane universului material unde acestea nu sunt valabile și ignoră legile proprii acestuia. Misticul își creează adesea o lume artificială, din ce în ce mai depărtată de realitate, și pierde contactul cu realitate sfârșind prin a trăi într-un turn de fildeș.

Cea de-a doua cale către Adevăr este calea naturii. În timp ce prima cale, a conștiinței, pornește din interior și pătrunde în întregul univers, calea naturii procedează invers. Ea pornește din lumea exterioară. Este calea științifică care s-a sprijinit întotdeauna pe experiment; metodele sale sunt inductive și deductive, ea lucrează cu măsurători riguroase în spațiu și timp și face toate corelațiile posibile.

Cu telescoapele sale, ea pătrunde adânc în univers pentru a atinge diverse sisteme solare și galactice. Prin analiza spectrală ea determină elementele constitutive ale diferitelor planete. În sfârșit, prin calcule matematice prevede mișcarea corpurilor cerești. Aplicând legea cauzei și a efectului, oamenii de știință stabilesc un lung șir de cauze și efecte care îi ajută să măsoare și să explice universul, și chiar viața.

Dar, ca și misticii, oamenii de știință exagerează uneori. În timp ce știința a transformat viața omenirii și a creat mari valori pentru oamenii din toate timpurile, ea a eșuat în găsirea unei soluții definitive pentru existența vieții și a universului. Oamenii de știință au un lung șir de cauze și efecte în cele mai mici amănunte, dar nu au nici cea mai mică idee ce s-a întâmplat la capătul șirului. Ei nu au nici un punct solid de care să lege sfârșitul acestui șir. Astfel, calea către Adevăr prin natură și universul material nu poate răspunde la marea și eterna întrebare privind începutul și sfârșitul tuturor lucrurilor.

Cei mai mari savanți recunosc că, dincolo de lungul șir de cauze și efecte, există și altceva. Totuși, există și oameni de știință dogmatici care neagă orice altă apropiere de Adevăr în afară de a

lor și care consideră că ceea ce nu intră în categoriile și clasificările lor este lipsit de realitate.

Calea către Adevăr, prin natură, nu este calea oamenilor de știință dogmatici, la fel cum prima cale nu este calea misticilor unilaterali. Natura este o mare carte deschisă în care poate fi găsit orice, dacă învățăm să extragem de aici inspirația care a fost acordată marilor gânditori din toate timpurile. Dacă îi învățăm limba, natura ne va revela toate legile vieții și universului.

De aceea, marii maștri ai tuturor timpurilor s-au îndreptat spre natură: Zarathustra și Moise în munți, Buddha în pădure, Iisus și esenienii în deșert, ceea ce le-a permis să urmărească simultan calea conștiinței și cea a naturii. Aceste două căi nu sunt contradictorii ci se completează armonios una pe alta. Astfel marii învățători au ajuns la minunate și profunde adevăruri care au inspirat milioane de oameni milenii de-a rândul.

A treia carte către Adevăr este reprezentată de înțelepciunea, cunoașterea și experiența acumulată de marii gânditori ai tuturor timpurilor transmise în forma marilor învățături, a scripturilor și cărților sacre cât și a marilor capodopere ale literaturii universale care formează împreună ceea ce astăzi se numește cultură universală. Pe scurt, deci, accesul nostru către Adevăr se poate face prin cele trei căi simultan: conștiință, natură și cultură.

În capitolele următoare vom urma această cale întreită către Adevăr și vom studia și traduce câteva din marile scrieri sacre ale esenienilor.

Există diferite căi de a studia aceste mari scrieri. O cale – cea a tuturor teologilor și a bisericii oficiale – este de a considera fiecare text ca unul literar. Aceasta este calea dogmatică care a rezultat dintr-un lung proces de pietrificare, în care adevărurile sunt transformate inevitabil în dogme.

Când teologii au urmat această cale ușoară, dar unilaterală, ei s-au încurcat în complicații și contradicții nesfârșite și au ajuns la concluzii la fel de depărtate de Adevăr ca și interpretările științifice ale acestor texte care le consideră fără valoare și fără

valabilitate. Abordările teologilor dogmatici și oamenilor de știință exclusiviști reprezintă două extreme.

A treia eroare este de a crede, așa cum fac câțiva simboțiști, că această carte nu are decât un conținut simbolic. Cu modul lor de a exagera acești simboțiști fac mii de interpretări contradictorii ale acestor mari scrieri. Spiritul tradițiilor eseniene este opus tuturor acestor trei căi de interpretare a acestor veșnic tinere scrieri și urmează un mod de abordare complet diferit.

Metoda eseniană de interpretare a acestor cărți este, pe de o parte, să le plaseze într-o corelație armonioasă cu legile conștiinței umane și ale naturii și, pe de altă parte, să ia în considerare faptele și evenimentele ținând cont de timpul și locul unde acestea au fost scrise. Această interpretare ia în considerare gradul de evoluție și de înțelegere al oamenilor cărora li se adresează mesajul.

Deoarece marii maeștri au trebuit să-și adapteze învățătura la nivelul ascultătorilor lor, a fost necesar ca aceștia să formuleze atât învățături ezoterice cât și învățături publice. Mesajul public a fost inteligibil pentru toată lumea și a fost exprimat în termenii unor reguli, forme și ritualuri variate care răspundeau nevoilor de bază ale oamenilor și perioadei istorice corespunzătoare. În paralel, învățăturile ezoterice au supraviețuit de-a lungul timpului, parțial prin scrieri, parțial prin tradiții orale, fără forme, reguli, ritualuri și dogme, fiind păstrate și practicate de mici grupuri de oameni.

În acest spirit au fost traduse evangheliile eseniene respingând atât metodele dogmatice de interpretare pur științifică și literară cât și exagerările simboliste. Am încercat să traducem *Evanghelia eseniană* în lumina conștiinței și a naturii și, în același timp în armonie cu marile tradiții ale esenienilor de a căror fraternitate aparțineau autorii *Manuscriselor eseniene de la Marea Moartă*.

Viziunea lui Enoh

Cea mai veche revelație

Dumnezeu vorbește Omului.

„Îți spun
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Ți-am vorbit
Când te-ai născut.
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Ți-am vorbit
La prima ta privire.
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Ți-am vorbit
La prima ta vorbă rostită.
Fii liniștit.
Să știi

Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Ți-am vorbit
La primul tău gând.
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Ți-am vorbit
La prima ta dragoste.
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Ți-am vorbit
La primul tău cântec.
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin iarba pășunilor.
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin arborii pădurii.
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin văi și dealuri.
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin munții sfinți.
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin ploaie și zăpadă.
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin valurile mării.

Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin roua dimineții.
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin pacea serii.
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin splendoarea soarelui.
Fii liniștit
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin stelele strălucitoare.
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu

Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin furtună și nori.
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin tunet și fulger.
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți vorbesc
Prin misteriosul curcubeu.
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți voi vorbi
Când vei fi singur.
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți voi vorbi
Prin înțelepciunea Părinților
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți voi vorbi
La sfârșitul timpului.
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți voi vorbi
Când tu vei fi văzut îngerii Mei.
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți voi vorbi
În toată eternitatea.
Fii liniștit.
Să știi
Că Eu
Sunt
Dumnezeu.

Îți spun:
Fii liniștit.
Să știi

Că Eu
Sunt
Dumnezeu.”

Fragmente din Cartea eseniană a lui Moise

Cele zece porunci

Și muntele Sinai se afla în întregime în fum, deoarece Domnul pogorâse pe el în flăcări: și fumul se înălța ca fumul unui cuptor și întregul munte se cutremura puternic.

Și Domnul pogorî pe vârful muntelui Sinai; și Domnul chemă pe Moise la El; și Moise se duse, urcând la El.

Și Domnul îl chemă pe Moise în afara muntelui, zicând: „Vino la Mine pentru că vreau să-ți dau Legea pentru poporul tău, care va fi un legământ pentru Copiii Luminii.

Și Moise merse la Dumnezeu. Și Dumnezeu îi spuse aceste cuvinte:

„Eu sunt Legea, Dumnezeul tău, care te-am scos din adâncimile robiei întinericului.”

„Tu nu vei avea altă Lege în afară de Mine.”

„Tu nu-ți vei face nici o altă imagine a Legii nici în ceruri, nici pe pământ. Eu sunt Legea invizibilă, fără început și fără sfârșit.”

„Tu nu-ți vei face legi false, pentru că Eu sunt Legea și întreaga Lege a tuturor legilor. Dacă tu te vei lepăda de Mine, vei avea parte de dezastre generație după generație.”

„Dacă tu păstrezi poruncile Mele, tu vei intra în Grădina Infinită, unde se înalță Arborele Vieții în mijlocul Mării Eterne.”

„Tu nu vei încălca Legea. Legea este Dumnezeul tău, care te va judeca.”

„Respectă pe Maica ta Pământească, ca zilele tale să fie îndelungate pe pământ și respectă pe Tatăl tău Ceresc ca să ai viață eternă în ceruri, pentru că Pământul și cerurile sunt date ție de Lege care este Dumnezeul tău.”

„Tu vei saluta pe Maica ta Pământească în dimineața Sabatului.”

„Tu vei saluta pe Îngerul Pământului în dimineața celei de-a

doua zi după Sabat.”

„Tu vei saluta Îngerul Vieții în a treia dimineață după Sabat.”

„Tu vei saluta Îngerul Bucuriei în a patra dimineață de la Sabat.”

„Tu vei saluta Îngerul Soarelui în a cincea dimineață de la Sabat.”

„Tu vei saluta Îngerul Apei în a șasea dimineață de la Sabat.”

„Tu vei saluta Îngerul Aerului în a șaptea dimineață de la Sabat.”

„Tu trebuie să saluți toți acești îngeri ai Maicii Pământeste și să te consacri lor pentru a putea să intri în Grădina Infinită în care se înalță Arborele Vieții.”

„Tu te vei închina Tatălui Ceresc în seara Sabatului.”

„Tu vei face comuniuni cu Îngerul Vieții Eterne în cea de-a doua seară de la Sabat.”

„Tu vei face comuniuni cu Îngerul Creației în cea de-a treia seară de la Sabat.”

„Tu vei face comuniuni cu Îngerul Păcii în cea de-a patra seară de la Sabat.”

„Tu vei face comuniuni cu Îngerul Puterii în cea de-a cincea seară de la Sabat.”

„Tu vei face comuniuni cu Îngerul Iubirii în cea de-a șasea seară de la Sabat.”

„Tu vei face comuniuni cu Îngerul Înțelepciunii în cea de-a șaptea seară de la Sabat.”

„Tu vei face comuniuni cu toți acești îngeri ai Tatălui Ceresc ca sufletul tău să se îmbăieze în Fântâna Luminii și să intre în Marea Eternității.”

„Cea de-a șaptea zi este a Sabatului; tu îți vei aduce aminte întotdeauna de această zi și o vei păstra ca sfântă. Sabatul este ziua Luminii Legii, Dumnezeuul tău. În această zi, tu nu vei lucra nimic, ci vei căuta Lumina, Împărăția Dumnezeuului tău și toate lucrurile îți vor fi date ție.”

„Să știi că șase zile tu ai lucrat cu îngerii, dar cea de-a șaptea tu o vei petrece în Lumina Domnului tău, care este Legea Sfântă.”

„Tu nu vei lua viața nici unei ființe vii. Viața vine numai de la Dumnezeu; El o dă, El o ia.”

„Tu nu vei strica iubirea. Ea este dar sfânt al Tatălui Ceresc.”

„Tu nu-ți vei vinde sufletul, dar neprețuit al lui Dumnezeu, pentru că bogățiile lumii sunt ca semințele care au căzut pe pământ pietros și, neavând rădăcini, trăiesc foarte puțin.”

„Tu nu vei fi martor fals al Legii și n-o vei utiliza împotriva fratelui tău. Numai Dumnezeu cunoaște începutul și sfârșitul tuturor lucrurilor pentru că ochiul Său este unic și El este Legea Sfântă.”

„Tu nu vei râvni la averea vecinilor tăi. Legea îți dă mult mai multe daruri, chiar Pământul și cerurile, dacă tu păstrezi Poruncile Domnului Dumnezeuul tău.”

Și Moise a ascultat vocea Domnului, și a încheiat cu El legământul dintre Domnul și Copiii Lumii.

Și tablele au fost lucrarea lui Dumnezeu, și scrierea era scrierea lui Dumnezeu gravată pe ele.

Dar poporul nu știa ce s-a întâmplat cu Moise și atunci s-au adunat, și-au scos cerceii de aur din urechi, i-au topit și au făcut un vițel. Și ei au început să se închine idolului și să-i ofere jertfe.

Și ei au mâncat, și au băut, și au dansat în fața vițelului de aur pe care l-au făcut ei, și s-au abandonat corupției și răului în fața Domnului.

Și s-a întâmplat ca Moise să treacă aproape de locul respectiv, unde el a văzut vițelul de aur, și dansul, și ticăloșia poporului; și Moise s-a înfuriat tare și a aruncat tablele din mâini, spărgându-le pe munte.

A doua zi dimineață, Moise a spus poporului: „Voi ați făcut un mare păcat. Ați negat pe Creatorul vostru. Voi urca la Domnul și voi pleda pentru iertarea păcatului vostru.”

Și Moise s-a înapoiat la Domnul și a spus: „Doamne, Tu ai văzut pângărirea Legii Tale Sfinte. Copiii Tăi și-au pierdut credința, și se închină întunericului, și au făcut un vițel de aur. Doamne iartă-i, pentru că sunt orbi la lumină.”

Și Domnul i-a spus lui Moise: „Iată, la începutul timpului a

existat un legământ între Dumnezeu și om, și flacăra sfântă a Creatorului intra în el. Și el a fost făcut Fiul lui Dumnezeu și i s-a dat lui păstrarea moștenirii, ca prim-născut, și să facă fertil pământul Tatălui său și să-l păstreze sfânt. Dar cine s-a lepădat de Creator, a fost aruncat din drepturile de prim-născut și în ochii lui Dumnezeu nu există nici un păcat mai cumplit.”

Și Domnul i-a mai spus: „Numai Copiii Luminii pot păstra Poruncile Legii. Ascultă-Mă ce-ți spun: Tablele pe care tu le-ai spart nu vor mai fi niciodată scrise în cuvintele oamenilor. Așa cum tu le-ai dat înapoi pământului și focului, ele vor trăi nevăzute în inimile acelor care vor fi capabili să urmeze Legea lor. Poporului tău, de slabă credință, care a păcătuit față de Creator, chiar când tu ședeai pe pământ sfânt în fața Dumnezeului tău, îi voi da o altă Lege. Ea va fi o lege neînduplecată care-i va încorseta pe oameni, pentru că ei nu cunosc încă Împărăția Luminii.”

Și Moise a ascuns Legea invizibilă în pieptul său și a păstrat-o ca semn Copiilor Luminii. Și Dumnezeu i-a dat lui Moise Legea scrisă pentru popor, și a coborât la el, și i-a vorbit cu inimă grea.

Și Moise le-a spus: „Acestea sunt legile pe care vi le-a dat Dumnezeu vouă.”

Tu nu vei avea alt Dumnezeu afară de Mine.

Tu nu-ți vei face nici un chip cioplit.

Să nu iei numele Dumnezeului tău în deșert.

Să-ți amintești ziua Sabatului, s-o păstrezi ca sfântă.

Respectă pe tatăl tău și pe mama ta.

Să nu ucizi.

Să nu comiți adulter.

Să nu furi.

Să nu depui mărturie falsă împotriva vecinului tău.

Să nu râvnești la casa vecinului tău, nici la soția sa, la nici un alt lucru care aparține vecinului tău.

Și a fost o zi de jale și de ispășire pentru marele păcat față de Creator care nu s-a sfârșit. Și tablele sparte ale Legii nevăzute

trăiesc ascunse în pieptul lui Moise până ce au apărut Copiii Luminei în deșert și îngerii au apărut pe pământ.

Comuniunile

Bolnavii și chinuiții mergeau pe malul unui râu pentru a-L reîntâlni pe Domnul Iisus. Și asemenea copiilor, ei uitaseră Legea și tot asemenea copiilor, căutau pe Tatăl lor pentru a-L ruga să le arate greșelile și de a-i aduce pe calea cea bună. Și când soarele se ridica la orizont, ei Îl văzură pe Domnul Iisus coborând de pe munte și îndreptându-Se către ei, cu capul aureolat de lumină. El ridică mâna și le zise zâmbind:

„Pace vouă!”

Dar lor le fu rușine să răspundă la salut, căci fiecare în felul său se abătuse de la învățăturile sfinte și îngerii Maicii Pământești și ai Tatălui Ceresc nu mai erau cu ei.

Un bărbat ieși în față și declară cu tristețe:

„Doamne, avem nevoie de înțelepciunea Ta. Noi știm ce este bine și totuși ne atașăm răului. Noi știm că pentru a intra în împărăția cerurilor, trebuie să mergem cu îngerii zilei și ai nopții, dar picioarele noastre iau calea răului. Lumina zilei nu luminează decât mersul nostru către plăcere și noaptea cade asupra nechibzuitei noastre letargii. Spune-ne, Doamne, cum putem să vorbim cu îngerii și să rămânem în compania lor, astfel ca Legea să ardă în inimile noastre cu o flacără durabilă?”

Și Domnul Iisus le-a zis:

„Să ridici ochii la ceruri,
Când toți oamenii privesc în pământ,
Nu este ușor.
Să adori îngerii
Când toți oamenii adoră faima și bogățiile,
Nu este ușor.
Dar cel mai dificil lucru dintre toate
Este de a gândi cum gândesc îngerii,
Și de a acționa ca îngerii.”

Cineva exclamă: „Dar, Doamne, noi suntem doar oameni, nu îngeri! Cum putem noi spera să urmăm calea lor? Spune-ne ce trebuie să facem?”

Și Domnul Iisus le-a răspuns:

„După cum fiul moștenește pământul de la tatăl său,
Tot așa, noi am moștenit Pământul Sfânt
De la părinții noștri.
Acest tărâm nu este un câmp de lucrat,
Ci un loc în sufletul nostru
Unde noi putem construi
Templul nostru Sfânt.
Dar chiar și un templu trebuie construit
Piatră cu piatră,
Tot așa vă voi da pietrele necesare,
Pentru a ridica acest Templu Sfânt
Pe care noi l-am moștenit
De la Părinții noștri
Și de la Părinții Părinților noștri.”

Și toți se adunară în jurul Domnului Iisus, și fețele lor exprimau dorința de a auzi cuvintele ce aveau să le pronunțe buzele Sale. El își ridică capul spre soarele care răsărea și strălucirea razelor sale se reflecta în ochii Săi, în timp ce El vorbea:

„Templul Sfânt poate fi construit
Numai cu vechile Comuniuni,
Acelea care sunt vorbite,
Acelea care sunt gândite,
Și acelea care sunt trăite.
Pentru că dacă sunt spuse numai cu gura,
Ele sunt ca stupul mort
Pe care albinele l-au părăsit
El nu mai dă miere.
Comuniunile sunt o punte

Între om și îngeri
Și întocmai ca o punte,
Ele nu pot fi construite decât numai cu răbdare,
Pentru că iată, chiar un pod peste un râu
Este făcut piatră cu piatră
Până ce se poate trece de pe un mal pe celălalt.

Comuniunile sunt în număr de patrusprezece,
După cum îngerii Tatălui Ceresc
Sunt șapte,
Și îngerii Maicii Pământești
Sunt tot șapte.
Și după cum rădăcinile pomului
Se afundă în pământ și sunt hrănite,
Iar ramurile lor
Se întind ca niște brațe spre ceruri,
Tot așa omul, asemenea trunchiului copacului,
Cu rădăcinile sale se afundă
În sânul Maicii sale Pământești,
Iar sufletul său se înalță
Către stelele strălucitoare ale Tatălui său Ceresc.
Iar rădăcinile Arborelui
Sunt îngerii Maicii Pământești
Iar ramurile lui,
Îngerii Tatălui Ceresc.
Și acesta este Arborele Sfânt al Vieții
Care se înalță în Marea Eternității.

Prima Comuniune este cu
Îngerul Soarelui.
El vine în fiecare dimineață
Și, asemenea unei logodnice, iese din camera sa,
Pentru a arunca lumina aurie asupra lumii.
O, tu nemuritor cursier, scânteietor de lumină
Înger al Soarelui!
Nu există căldură fără tine.
Nici foc,
Nici viață.

Frunzele verzi ale arborilor
Te venerează.
Prin tine, micul bob de grâu
Se metamorfozează în râuri de fire aurii
Unduind în bătaia vântului.
Prin tine înflorește floarea.
În străfundul ființei mele,
Niciodată nu mă voi ascunde
De tine.
Înger al Soarelui,
Sfânt mesager al Maicii Pământești,
Intră în Templul Sfânt din mine
Și dă-mi focul vieții!

Cea de-a doua Comuniune este cu
Îngerul Apei.
El aduce ploaia pe câmpiile însetate
Și umple puțurile aride.
Da, noi te venerăm
Apă a vieții.
Din marea cerească
Curg și șiroiesc ape
Către izvoarele nesecate.
În sângele meu curg
Mii de izvoare pure,
Și vapori, și nori,
Și toate apele
Care se răspândesc pe toate cele șapte împărății
Toate apele
Pe care le-a făcut Creatorul
Sunt sfințite.
Vocea Domnului
Este deasupra apelor;
Vocea Sa izbucnește în tunet.
Domnul domnește asupra tuturor apelor.
Înger al Apei,
Sfânt mesager al Maicii Pământești,
Intră în sângele care circulă în mine

Spală-mi corpul în ploaia
Care cade din ceruri
Și dă-mi Apa Vieții!

Cea de-a treia Comuniune este cu
Îngerul Aerului
Care răspândește parfumul
Suav al câmpurilor,
Al ierbii de primăvară după ploaie,
Al mugurilor de
Trandafiri de Sharon.
Noi venerăm Suflul Sacru
Care este mai presus
De toate lucrurile create.
Pentru că, iată, spațiul luminos,
Etern și suveran
În care se deplasează nenumăratele stele
Este aerul pe care îl inspirăm
Și aerul pe care îl expirăm.
Iar în momentul care separă inspirația
De expirație
Sunt ascunse toate misterele
Grădinii Infinite.
Înger al Aerului,
Sfânt mesager al Maicii Pământești
Intră adânc în mine
Asemenea rândunicii care împodobește cerul,
Ca să cunosc secretele vântului
Și muzica stelelor.

Cea de-a patra Comuniune este cu
Îngerul Pământului.
El este acela care face să țâșnească
Grăunțele și strugurii
Din plenitudinea pământului.
El este acela care face să se nască copiii
În pântecul mamelor, din unirea cu soții lor.
Aceluia care cultivă pământul

Cu cele două mâini ale sale
Îi va aduce,
Din abundență, fructe și grâu,
Spice aurite
Care cresc pe pământ
În timpul primăverii,
Peste tot cât se întinde pământul,
Peste tot unde curg apele,
Peste tot unde strălucește soarele,
Pentru a dăruii oamenilor hrana lor de toate zilele.
Aduc omagiu acestui pământ întins,
Ale cărui drumuri duc departe,
Acestui bogat și fecund pământ
Care este Maica ta, plantă sacră!
Da, aduc omagiu solului
Pe care crești tu,
Tu care împrăștii un parfum atât de dulce,
Produs bun al Domnului.
Acela care însămânțează grâu, iarbă și fructe,
Seamănă Legea.
Secerișul său va fi abundent.
Recolta sa va ajunge la maturitate pe coline.
Pentru a recompensa pe aceia care respectă Legea,
Domnul le trimite Îngerul Pământului,
Sfânt mesager al Maicii Pământesteți,
Pentru a face să crească plantele,
Pentru a face ca pântecul femeii să fie fertil
Și astfel, Pământul să nu înceteze niciodată să răsune
De râsul copiilor.
Să adorăm pe Domnul în El!

Cea de-a cincea Comuniune este cu
Îngerul Vieții
Acela care dă putere și vigoare omului.
Pentru că, iată, dacă ceara nu este pură,
Cum ar putea lumânarea să dea o flacără constantă?
Mergi, atunci, către arborii cu ramuri înalte
Și înaintea unuia dintre ei, care este frumos,

Înalt și majestos,
Spune aceste cuvinte:
«Te salut pe tine, O, bunule Arbore al Vieții,
Făcut de Creator!»
Atunci Râul Vieții
Va curge între tine și Fratele tău,
Arborele.
Și, astfel, tu vei avea
Sănătatea corpului,
Sprinteneala picioarelor,
Auzul fin,
Brațele puternice
Și privirea de vultur.
Astfel este Comuniunea
Cu Îngerul Vieții,
Sfânt mesager al Maicii Pământești.

Cea de-a șasea Comuniune este cu
Îngerul Bucuriei.
El este acela care coboară pe pământ
Pentru a da frumusețe tuturor oamenilor.
Pentru că Domnul nu poate fi slăvit cu tristețe
Nici cu crize de disperare.
Abandonați plânsetele și lamentările voastre
Și cântați Domnului un nou cântec:
Cântați Domnului întreg Pământul.
Fie ca cerurile să se bucure
Și Pământul să se înveselească.
Fie să se bucure câmpurile,
Fie ca toate apele să aplaude,
Și colinele să se bucure împreună
În fața Domnului.
Pentru că vă veți naște în bucurie
Și veți crește în pace,
Veți auzi cântând munții și colinele.
Înger al Bucuriei,
Sfânt mesager al Maicii Pământești,
Voi cânta pentru Domnul

Atât cât voi trăi.
Voi cânta laude Dumnezeului meu
Cât timp voi exista.

Cea de-a șaptea Comuniune este cu
Maica Pământească,
Care ne trimite îngerii Săi
Pentru a călăuzi rădăcinile omului
Și a le trimite adânc în pământul binecuvântat
Noi o invocăm pe Maica Pământească,
Apărătoarea Sfântă!
Păstrătoarea!
Ea este Acea care va reface lumea!
Pământul Îi aparține
Și răspunde de deplinătatea lumii
Și de toți cei care o locuiesc.
Noi adorăm pe buna, puternica,
Binefăcătoarea Maică Pământească
Și toți îngerii Săi,
Generoși, curajoși
Și plini de putere;
Surse ale stării de bine și ale sănătății.
Prin strălucirea și gloria Ei
Plantele cresc pe pământ
Datorită izvoarelor inepuizabile.
Prin strălucirea și gloria Ei,
Vânturile suflă
Antrenând norii
Către izvoarele eterne.
Maica Pământească și cu mine suntem Una.
Eu am rădăcinile în Ea
Iar Ea își găsește încântarea în mine
Potrivit Legii Sfinte.”

A urmat o îndelungată tăcere, ca și cum ascultătorii ar fi cântărit cuvintele Domnului Iisus. Exista o nouă putere în ei, iar dorința și speranța străluceau pe fața lor. Și atunci un om vorbi: „Doamne, noi suntem plini de ardoarea de a începe Comuniunile

cu îngerii Maicii Pământești, Care a plantat Marea Grădină a Pământului. Dar care sunt îngerii Tatălui Ceresc care guvernează noaptea? Cum putem noi vorbi cu ei, care sunt atât de departe de noi și care sunt invizibili ochilor noștri? Pentru că noi putem vedea razele soarelui, putem simți apa rece a râului în care ne scaldăm și strugurii sunt calzi la atingerea noastră, când s-au copt în vii. Dar îngerii Tatălui Ceresc nu pot fi văzuți, sau auziți, sau pipăiți. Doamne, spune-ne ce trebuie să facem?”

Și soarele dimineții aureola capul Său cu glorie, în timp ce Domnul Iisus privindu-i, le spuse:

„Copiii Mei, voi știți că Pământul
Și tot ce găzduiește el
Nu este decât o reflectare a
Împărăției Tatălui Ceresc?
Și după cum voi sunteți alăptați și îngrijiți
De mama voastră când sunteți copii,
Dar mergeți la câmp să vă ajutați tatăl
Când ați crescut,
Tot așa îngerii Maicii Pământești
Vă călăuzesc pașii
Către Acela care este Tatăl vostru
Și către toți îngerii Săi Sfinți,
Ca voi să puteți cunoaște adevărata voastră casă
Și să deveniți adevărați
Fii de Dumnezeu.
Când suntem copii,
Vedem razele soarelui,
Dar nu Puterea care l-a creat;
Când suntem copii,
Auzim susurul pârâului care curge,
Dar nu Iubirea care l-a creat.
Când suntem copii,
Noi vedem stelele,
Dar nu mâna care le-a împrăștiat
Pe cer,
Întocmai cum un țăran împrăștie sămânța sa pe câmp.

Numai prin Comuniunile
Cu îngerii Tatălui Ceresc
Noi învățăm să vedem nevăzutul,
Să auzim ceea ce nu poate fi auzit,
Și să rostim cuvinte de nerostit.

Prima Comuniune este cu
Îngerul Puterii
Care dă căldura soarelui
Și călăuzește mâna omului
În toate lucrările sale.
A Ta, O, Tată Ceresc,
A fost puterea
Când ne-ai dat o cale fiecăruia dintre noi.
Prin puterea Ta
Picioarele mele mă vor purta
Pe calea Legii;
Prin puterea Ta
Mâinile mele vor îndeplini lucrările Tale.
Fie ca râul de aur al puterii
Să curgă întotdeauna de la Tine către mine,
Și corpul meu să se întoarcă tot timpul către Tine,
Ca floarea care se întoarce după soare.
Pentru că nu există putere în afară de aceea
A Tatălui Ceresc.
Restul nu este decât un vis neclar,
Asemănător unui nor care maschează fața soarelui.
Nu există nici un om care să aibă putere
Asupra spiritului,
Nici asupra sufletului în ziua morții.
Numai acea putere care vine de la Dumnezeu
Poate să-l scoată din
Cetatea Morții.
Călăuzește lucrările și faptele noastre
O, Înger al Puterii,
Sfânt mesager al Tatălui Ceresc.

Cea de-a doua Comuniune este cu

Îngerul Iubirii,
Ale cărui ape vindecătoare curg
Într-un curs inepuizabil Venind din
Marea Eternității.
Dragilor, să ne iubim unii pe alții:
Pentru că iubirea vine de la Tatăl Ceresc
Și oricine iubește
Este născut de Ordinea Cerească
Și cunoaște îngerii;
Pentru că fără iubire
Inima unui om este uscată și crăpată
Ca fundul unui puț uscat,
Și cuvintele lui sunt goale
Ca o ploscă goală.
Dar cuvintele iubirii sunt ca mierea,
Dulci sufletului;
Cuvintele de iubire în gura unui om
Sunt ca apele de adâncime,
Iar fântâna iubirii ca un pârâu.
Da, s-a spus în zilele străvechi:
Tu vei iubi pe Tatăl Ceresc
Cu toată inima ta,
Și cu toată mintea ta,
Și cu toate faptele tale,
Și vei iubi pe frații tăi,
Ca pe tine însuși.
Tatăl Ceresc este iubire
Și cine sălășluiește în iubire
Sălășluiește în Tatăl Ceresc,
Și Tatăl Ceresc în el.
Acela care nu iubește este ca o pasăre rătăcitoare
Alungată din cuib;
Iarba îi lipsește și
Apa râului are un gust amar.
Dacă un om spune:
„Iubesc pe Tatăl Ceresc,
Dar urăsc pe fratele meu.”
El este un mincinos

Pentru că dacă nu iubește pe fratele său
Pe care îl vede,
Cum ar putea iubi pe Tatăl Ceresc
Pe Care el nu l-a văzut?
Copiii Luminii sunt aceia care
Merg împreună cu Îngerul Iubirii,
Pentru că ei iubesc pe Tatăl Ceresc,
Și iubesc pe frații lor,
Și urmează Legea Sfântă.
Iubirea este mai puternică
Decât curenții apelor de adâncime
Iubirea este mai puternică decât moartea.

Cea de-a treia Comuniune este cu
Îngerul Înțelepciunii
Care eliberează pe om de teamă,
Deschide inima sa
Și ușurează conștiința sa.
Sfântă Înțelepciune
Înțelegere care se desfășoară
Continuu,
Asemenea unui sul sacru,
Și care nu provine din învățătură.
Întreaga înțelepciune vine
De la Tatăl Ceresc
Și este cu El pentru totdeauna.
Cine poate număra boabele de nisip ale mării,
Și picăturile ploii,
Și zilele eternității?
Cine poate afla înălțimea cerurilor
Și dimensiunile pământurilor?
Cine poate spune când a apărut Înțelepciunea?
Înțelepciunea a fost creată
Înaintea tuturor lucrurilor.
Acela care este fără înțelepciune
Este asemenea aceluia care spune lemnului:
„Trezește-te!”, și pietrei mute:
„Ridică-te și învață!”

Cuvintele sale sunt goale
Și acțiunile sale periculoase
Ca acelea ale unui copil care agită în aer sabia tatălui
său

Și ignoră tăișul lamei.
Dar coroana înțelepciunii
Face pacea și sănătatea
Să înflorească,
Amândouă fiind daruri ale lui Dumnezeu.
O, Tu, Ordine Cerească!
Și tu, Înger al Înțelepciunii!
Eu vă voi adora și voi slăvi Tatăl Ceresc!
Tatăl Ceresc este Acela
Care permite râului gândurilor din noi
Să curgă către
Sfânta Mare a Eternității.

Cea de-a patra Comuniune este cu
Îngerul Vieții Eterne,
Care aduce omului Mesajul eternității.
Pentru că acela care merge cu îngerii
Va învăța să zboare
Deasupra norilor
Și casa sa va fi
În Marea Eternă
Unde se înalță Arborele Sfânt al Vieții.
Nu aștepta moartea
Să-ți reveleze marele mister.
Dacă tu nu cunoști Tatăl tău Ceresc
În timp ce picioarele tale calcă solul prăfos,
Nu vor mai exista nimic decât umbre, pentru tine
În viața ce va urma.
Aici și acum
Este misterul revelat.
Aici și acum
Este cortina ridicată.
Nu-ți fie frică, O, omule!
Prinde-te de aripile

Îngerului Vieții Eterne
Și zboară pe căile stelelor,
Lunii, soarelui
Și ale Luminii nesfârșite,
Mișcându-te jur împrejur
În revoluțiile lor circulare eterne,
Și zboară spre Marea Cerească
A Vieții Eterne.

Cea de-a cincea Comuniune este cu
Îngerul Creației,
Care cântă împreună cu albinele în zumzetul lor
În timp ce ele fac fără încetare mierea aurie;
Cu păstorul care cântă la fluier
Veghind ca turma să nu se risipească;
În cântecul fetei
În timp ce mâna sa mânuiește fusul.
Și dacă voi credeți că acestea
Nu sunt la fel de minunate în ochii Domnului
Ca rugăciunea cea mai avântată
Transmisă de ecoul celor mai înalți munți,
Atunci vă înșelați.
Pentru că munca cinstită a mâinilor umile,
Este o rugăciune zilnică de recunoștință,
Iar muzica plugului
Este un cântec vesel pentru Domnul.
Acela care mănâncă pâinea lenei
Trebuie să moară de foame,
Pentru că un câmp de pietre
Poate produce numai pietre.
Pentru el ziua este fără nici un rost,
Noaptea este un trist cortegiu de vise rele.
Sufletul leneșului
Este invadat de buruienile nemulțumirii;
Dar acela care merge în compania
Îngerului Lucrului
Posează în el un câmp întotdeauna fertil,
În care grâul și strugurii

Și tot felul de ierburi și flori
Plăcut mirositoare cresc din abundență.
Tu vei recolta ce ai semănat.
Omul lui Dumnezeu care și-a găsit rostul
Nu mai are nevoie de nici o altă binecuvântare

Cea de-a șasea Comuniune este cu
Îngerul Păcii,
Al cărui sărut conferă calmul,
Și a cărui față este ca suprafața
Apelor neclintite,
În care se reflectă luna.
Eu voi invoca Pacea,
Al cărei suflu este prietenesc,
A cărei mână descrețește fruntea.
În domnia Păcii,
Nu există nici foame, nici sete,
Nici vânt rece, nici vânt cald,
Nici bătrânețe, nici moarte.
Dar acela care n-are pacea în sufletul său,
N-are nici un loc în care să poată construi Templul

Sfânt;

Deoarece, cum ar putea lucra tâmplarul
În mijlocul unei tornade?
Sămânța violenței nu poate aduce
Decât o recoltă tristă,
Iar pe un strat uscat
Nu poate crește nimic viu.
Căutați deci Îngerul Păcii
Care este ca steaua dimineții
În mijlocul unui nor,
Ca luna plină,
Ca un măslin frumos încărcat cu fructe,
Ca soarele strălucind deasupra templului Celui

Preaînalt.

Pacea sălășluiește în inima tăcerii
Fii liniștit și să știi că Eu sunt Dumnezeu.

Cea de-a șaptea Comuniune este cu
Tatăl Ceresc,
Care este,
Care a fost și
Care va fi întotdeauna.
O, Mare Creator!
Tu ai creat Îngerii Cerești
Și Tu le-ai revelat Legile Cerești!
Tu ești refugiul meu și cetatea mea.
Tu ești din veci de veci.
Doamne, Tu ai fost Sălașul nostru
În toate generațiile.
Înaintea formării munților
Sau chiar înainte ca
Tu să fi făcut Pământul,
Din veci de veci,
Tu ești Dumnezeu.
Cine a făcut apele
Și cine face plantele?
Cine a unit vântul
Cu norii furtunii
De la cele mai blânde la cele mai puternice?
Cine, O, Mare Creator
Este izvorul Vieții Eterne
În sufletele noastre?
Cine a făcut Lumina și întunericul?
Cine a făcut somnul
Și animația orelor zilei?
Cine a făcut prânzurile
Și miezurile de noapte?
Ești Tu, O, Mare Creator!
Tu ai creat Pământul.
Cu puterea Ta,
Ai proiectat lumea.
Prin înțelepciunea Ta,
Și ai desfășurat cerurile
Cu iubirea Ta,
Relevă-mi natura Ta O, Tată Ceresc,

Care este puterea
Îngerilor Sfintei Tale Împărății.
Tu ai dat imortalitatea și
Ordinea Cerească O, Creator,
Și cel mai bun dintre toate darurile,
Legea Ta Sfântă!
Eu voi lăuda lucrările Tale
Tot timpul
Cu cântece de recunoștință
În toate generațiile timpului.
În zorii zilei
Îmbrățișez pe Maica mea,
La venirea nopții
Mă atașez Tatălui meu
Și cu scurgerea
Tuturor serilor și dimineților,
Voi respira Legea Lor Sfântă,
Și nu voi întrerupe aceste Comuniuni
Până la sfârșitul timpului.”

Și deasupra cerurilor și pământului se lăsă o mare tăcere și
pacea Tatălui Ceresc și a Maicii Pământeste străluci deasupra
capetelor Domnului Iisus și ale mulțimii.

Fragmente din Cartea eseniană a Domnului Iisus

Cele șapte căi ale păcii

Și văzând mulțimile, Domnul Iisus urcă pe un munte, și discipolii Săi precum și toți cei însetați de vorbele Sale, veniră la El. Și văzându-i adunați în jurul Său, le vorbi astfel:

„Pace vă aduc vouă, copiii Mei,
Pacea înșeptită
A Maicii Pământești
Și a Tatălui Ceresc.
Pace aduc corpului vostru,
Pacea călăuzită de Îngerul Puterii,
Pace aduc inimii voastre,
Pace călăuzită de Îngerul Iubirii;
Pace aduc minții voastre,
Pace călăuzită de Îngerul Înțelepciunii.
Prin Îngerii
Puterii, Iubirii și Înțelepciunii,
Voi veți străbate cele Șapte Căi
Ale Grădinii Infinite
Și corpul vostru, inima voastră și mintea voastră
Vor fi o Unitate
În zborul Sacru către Marea Cerească a Păcii.

Adevăr zic vouă,
Căile sunt șapte
Prin Grădina Infinită
Și fiecare trebuie traversată
De corpul, inima și mintea voastră
Împreună în unitate,
Ca nu cumva să vă împleticiți și să cădeți
În abisul neantului.
Pentru că după cum o pasăre nu poate zbura cu o

singură aripă,

Tot așa, Pasărea Înțelepciunii
Are nevoie de cele două aripi ale Puterii și Iubirii
Pentru a zbura deasupra abisului
Până la Arborele Sfânt al Vieții.

Căci corpul singur
Este ca o casă abandonată văzută de departe;
Ceea ce părea frumos
Nu este decât ruină și tristețe
Când este privit de aproape.
Corpul singur Este ca un car din aur
Pe care făuritorul său l-a pus pe un pedestal
Pentru a nu se uza în contact cu pământul.
Dar ca idol de aur,
El este urât și fără grație,
Pentru că numai în mișcare
Își revelează rostul.
Întocmai ca un gol întunecat de fereastră
Când vântul a stins lumânarea,
Este corpul singur,
Fără inimă și fără minte
Pentru a-l umple cu lumină.

Iar inima singură,
Este ca un soare fără pământ pe care să strălucească,
O lumină în gol.
O minge de căldură cufundată
Într-o mare de întuneric.
Pentru că atunci când un om iubește,
Acea iubire se îndreaptă numai către
Propria distrugere
Dacă nu există mâini pentru îndeplinirea
De fapte bune
Și nici minte pentru a țese flăcările dorinței
Într-o țesătură de psalmi.
Inima singură
Este ca o tornadă în deșert,

Fără corp și fără minte
Care o fac să cânte
Printre chiparoși și pini.

Iar mintea singură
Este un sul sacru
Care s-a uzat cu trecerea anilor
Și trebuie distrus.
Adevărul și frumusețea cuvintelor sale
Sunt neschimbate
Dar ochii nu mai pot citi
Literale șterse
Și se sfărâmă între degetele care îl țin.
Așa este mintea fără inimă
Pentru a exprima cuvinte,
Și fără corp
Pentru a-și îndeplini acțiunile sale.
La ce ar mai fi de folos înțelepciunea
Fără o inimă care s-o simtă
Și fără o limbă care să-i dea grai?
Mintea singură
Este sterilă ca pântecul unei femei în vârstă,
Fără inimă și fără corp
Pentru a-l umple de viață.

Pentru că iată, adevăr zic vouă,
Corpul, inima și mintea,
Sunt ca un car, un cal și un căruțaș.
Carul este corpul
Făurit pentru îndeplinirea voinței
Tatălui Ceresc
Și a Maicii Pământeste.
Inima este cursierul înflăcărat,
Glorios și curajos,
Care trage cu curaj carul,
Indiferent că drumul este bun,
Sau presărat cu pietre și
Barat de trunchiuri de arbori

În calea sa.
Iar căruțașul este mintea
Care ține hățurile înțelepciunii
Văzând pe deasupra ce se întâmplă
Până departe la orizont,
Călăuzind carul prin roțile și frânele lui.

Aplecați-vă urechea, O, voi ceruri
Și voi vorbi;
Și ascultă, O, pământule,
Cuvintele pe care le va rosti gura mea.
Învățătura mea va cădea în picături ca de ploaie
Cuvântul meu se va împrăștia ca roua,
Ca ploaia liniștită
Pe iarba delicată
Și ca aversele pe câmpuri.

Binecuvântat este Copilul Luminii
Care are corpul puternic
Pentru că el a fost în uniune cu Pământul.
În fiecare zi voi veți avea ca o sărbătoare
Cu toate darurile Îngerului Pământului:
Grâul auriu și meiul,
Strugurii purpurii de toamnă,
Fructele coapte ale pomilor,
Mierea albinelor de culoarea chihlimbarului.
Veți căuta aerul proaspăt
Al pădurilor și câmpurilor
Și acolo, în mijlocul lor
Veți găsi Îngerul Aerului.
Scoateți încălțările și îmbrăcămintea
Astfel ca Îngerul Aerului
Să vă îmbrățișeze întregul corp.
Respirați prelung și adânc
Astfel ca Îngerul Aerului să intre în voi.
Intrați apoi în apa rece și curgătoare a râului
Astfel ca Îngerul Apei
Să îmbrățișeze întreg corpul vostru.

Aruncați-vă în brațele sale
Și în ritmul respirației
Deplasați apa cu corpul vostru.
Căutați Îngerul Soarelui
Și lăsați-vă în îmbrățișarea lui
Care vă purifică cu flăcări sfinte.
Toate aceste lucruri aparțin
Legii Sfinte A Maicii Pământestei,
Acea care v-a dat naștere.
Acela care a găsit pacea corpului
A construit un templu sfânt
În care să poată sălășlui pentru totdeauna
Spiritul lui Dumnezeu.
Cunoașteți această pace cu mintea voastră,
Doriți această pace cu inima voastră
Și îndepliniți această pace cu corpul vostru.

Binecuvânt este Copilul Luminii
Care are mintea înțeleaptă
Pentru că el va crea cerul.
Mintea celui înțelept
Este un câmp fertil
Care dă o recoltă foarte bogată.
Dacă voi arătați unui om înțelept
O mână de semințe de grâu
El va vedea cu ochiul minții sale
Un câmp de grâu auriu.
Dacă voi arătați aceeași mână de boabe de grâu
Unui prost
El va vedea numai ce este înaintea lui,
Și le va trata ca pietre fără valoare.
Și, așa cum câmpul omului înțelept
Dă recolte abundente,
Și al celui prost
Da numai pietre,
Așa este și cu gândurile noastre.
După cum snopul de grâu auriu
Există ascuns în bobul de grâu,

Tot așa împărăția cerurilor este
Ascunsă în gândurile noastre.
Dacă ele vor fi pline cu
Puterea, Iubirea și Înțelepciunea
Îngerilor Tatălui Ceresc
Ele ne vor conduce la Marea Cerească.
Dar dacă ele vor fi murdărite
Cu corupție, ură și ignoranță,
Ele ne vor înlănțui picioarele
De pilonii durerii și ai suferinței.
Nici un om nu poate sluji la doi stăpâni;
Nici gândurile rele nu pot rămâne într-o minte
Plină cu Lumina Legii.
Acela care a găsit pacea cu mintea sa
A învățat să zboare dincolo
De Tărâmul Îngerilor.
Fie ca să cunoașteți această pace cu mintea voastră,
Să doriți această pace cu inima voastră,
Și s-o îndepliniți cu corpul vostru.

Binecuvântat este Copilul Luminii
Care are inima curată
Pentru că Îl va vedea pe Dumnezeu.
Pentru că Tatăl Ceresc v-a dat vouă
Spiritul Său Sfânt
Și Maica Pământească v-a dat
Corpul Ei Sfânt,
Tot așa voi să iubiți
Pe toți frații voștri.
Iar adevărații voștri frați sunt toți aceia care
Îndeplinesc voința Tatălui vostru Ceresc
Și a Maicii voastre Pământești.
Fie ca iubirea voastră să fie ca soarele
Care strălucește deasupra tuturor creaturilor
pământului
Nu numai asupra unei frunze de iarbă sau a alteia.
Și această iubire va curge ca un izvor
De la frate la frate,

Și pe măsură ce este consumată
Ea este refăcută
Pentru că iubirea este eternă.
Iubirea este mai puternică
Decât curenții apelor de adâncime.
Iubirea este mai puternică decât moartea.
Și dacă un om nu iubește
Acela construiește un perete între el
Și toate creaturile Pământului
Și acolo va sălășlui
În singurătate și durere.
Sau el poate deveni asemeni unui vârtej de râu,
Care atrage în adâncime
Tot ce plutește prea aproape de el.
Deoarece inima este o mare cu valuri puternice,
Și iubirea și înțelepciunea trebuie s-o tempereze,
După cum soarele cald străbate norii
Și liniștește marea agitată.
Acela care a găsit pacea cu frații săi
A intrat în împărăția Iubirii
Și va vedea pe Dumnezeu în față.
Fie să cunoașteți această pace cu mintea voastră,
Să doriți această pace cu inima voastră
Și să împliniți această pace cu corpul vostru.

Binecuvântat este Copilul Luminii
Care a construit pe pământ
Împărăția cerurilor,
Pentru că el va sălășlui în ambele lumi.
Voi veți urma Legea
Fraternității
Care spune că nimeni nu va fi nici bogat,
Nici sărac,
Și că toți vor lucra împreună
În Grădina Fraternității.
Dar că fiecare va urma propria cale
Și că fiecare va asculta de propria inimă.
Pentru că în Grădina Infinită

Există multe și diverse flori.
Una va spune că ea este cea mai bună
Deoarece culoarea sa este purpurie.
O alta, că ea este avantajată
Deoarece lujerul său este mai lung și mai delicat
Deși frații pot fi de rase diferite
Ei toți trudesc împreună
În via Maicii Pământeste,
Și își înalță vocile împreună
În lauda Tatălui Ceresc.
Și împreună rup pâinea sfântă,
Și în tăcere împărtășesc sfânta masă
A recunoștinței.
Nu va exista pace între popoare
Atâta vreme cât nu va fi o singură grădină a
fraternității

Pe pământ.
Deoarece, cum ar putea fi pace
Când fiecare om își urmărește propriul său câștig
Și-și vinde sufletul în sclavie?
Tu, Copil al Luminii,
Adună-te cu frații tăi
Și apoi porniți și răspândiți-vă
Pentru a-i învăța căile Legii
Pe aceia care au nevoie să le audă.
Acela care a găsit pacea
Cu fraternitatea omului
A lucrat el însuși
Alături de Dumnezeu.
Fie să cunoașteți această pace cu mintea voastră,
Să doriți această pace cu inima voastră,
Și să îndepliniți această pace cu corpul vostru.

Binecuvântat este Copilul Luminii
Care a studiat Cartea Legii,
Pentru că ea îi va fi ca o lumină
În întunericul nopții
Și ca o insulă de adevăr într-o mare de minciună.

Să știți, cuvântul scris
Care vine de la Dumnezeu
Este o reflectare a Mării Cerești,
Așa cum stelele sclipitoare
Reflectă fața cerului.
După cum cuvintele
Părinților din vechime
Sunt gravate cu mâna lui Dumnezeu
Pe manuscrisele Sfinte,
Tot așa Legea este înscrisă în inimile
Credincioșilor care le studiază.
Pentru că li s-a spus bătrânilor
Că la început au existat uriași
Pe pământ
Și oameni puternici din vechime,
Oameni de renume.
Iar Copiii Luminii
Vor păzi și păstra
Cuvântul lor scris,
Ca să nu redevenim sălbatici
Și să cunoaștem
Împărăția Îngerilor.
Să știți, de asemenea,
Că numai prin cuvântul scris
Veți putea descoperi acea Lege
Care este nescrisă,
După cum apa care izvorăște din pământ
Are o sursă ascunsă
În adâncimile secrete ale pământului.
Legea scrisă
Este instrumentul prin care
Este înțeleasă Legea nescrisă,
După cum ramura mută a unui pom
Devine fluier cântător
În mâinile ciobanului.
Sunt mulți aceia care
Ar vrea să rămână în liniștita
Vale a ignoranței

Unde se joacă copiii
Și fluturii dansează în soare
În timpul vieții lor scurte de o oră.
Dar nimeni nu poate întârzia acolo mult timp,
Pentru că la orizont se înalță, sumbri,
Munții uceniciei.
Sunt mulți aceia cărora
Le este teamă să-i traverseze
Și, de asemenea, sunt mulți
Care au căzut poticnindu-se și rănindu-se
Pe pantele lor abrupte și accidentate
Dar credința este călăuza
Peste prăpăstiile larg deschise
Și perseverența îi susține
Pe parcursul rocilor prăpăstioase.
Dincolo de vârfurile înghețate ale acestui efort,
Se întind pacea și frumusețea
Grădinii Infinite a Cunoașterii
Unde înțeleșul Legii
Este făcut cunoscut
Copiilor Luminii.
Aici, în centrul pădurii sale,
Se înalță Arborele Vieții,
Mister al misterelor.
Acela care a găsit pacea
Cu învățăturile Patriarhilor,
Prin lumina minții,
Prin lumina naturii
Și prin studiul Cuvântului Sfânt,
A străbătut locul mascat de nori
Al Patriarhilor,
Unde sălășluiește Sfânta Fraternitate,
Despre care nici un om nu poate vorbi.
Fie să cunoașteți această pace cu mintea voastră,
S-o doriți cu inima voastră
Și s-o îndepliniți cu corpul vostru.

Binecuvântat este Copilul Luminii

Care a cunoscut-o pe Maica sa Pământească,
Pentru că Ea este Acea care i-a dat viața.
Să știți că Maica voastră este în voi
Și voi sunteți în Ea.
Ea v-a născut
Ea v-a dat viața.
Ea este aceea care v-a dat corpul vostru,
Și Ei Îi veți reda, într-o zi,
Acest corp.
Să știți că sângele care curge în voi
Este născut din sângele Maicii voastre Pământești.
Sângele Ei cade din nori
Țâșnește din pântecul pământului,
Susură în pâ râurile munților
Se scurge în abundență în râurile câmpiilor,
Dormitează în lacuri,
Vuieste cu putere în mările furtunoase.
Să știți că aerul pe care îl respirați
Este născut din respirația
Maicii voastre Pământești.
Respirația Ei este de azur
În înălțimile cerurilor,
Suspină pe vârfurile munților,
Freamătă printre frunzele pădurii,
Unduie câmpurile de cereale,
Se liniștește în văile adânci,
Se încălzește în deșert.
Să știți că tăria oaselor voastre
Este născută din oasele
Maicii voastre Pământești
Ea, a cărei carne se colorează în galben și roșu
În fructele pomilor.
Lumina ochilor voștri
Și auzul urechilor voastre
Sunt născute din Culorile și sunetele
Maicii voastre Pământești,
Care vă scaldă în întregime
Ca valurile mării, peștii

Și ca vârtejul de aer, păsările.
Adevăr zic vouă,
Omul este Fiul Maicii Pământești,
Și de la Ea își primește Fiul Omului
Întregul său corp,
Chiar dacă corpul nou-născutului
Este născut de pântecul mamei sale.
Adevăr zic vouă,
Voi sunteți una cu Maica Pământească;
Ea este în voi și voi sunteți în Ea.
Din Ea v-ați născut,
În Ea trăiți,
Și în Ea vă veți întoarce.
Păstrați, de aceea, Legile Ei,
Pentru că nimeni nu poate trăi îndelungat,
Și nu poate fi fericit
Decât acela care respectă pe Maica sa
Pământească,
Și urmează Legile Ei.
Sângele vostru este sângele Ei,
Respirația voastră este respirația Ei,
Oasele voastre – oasele Ei,
Carnea voastră – carnea Ei,
Ochii și urechile voastre – ochii și urechile Ei.
Acela care a găsit pacea
Cu Maica sa Pământească,
Nu va cunoaște niciodată moartea.
Fie să cunoașteți această pace cu mintea voastră,
Să doriți această pace cu inima voastră
Și să îndepliniți această pace cu corpul vostru.
Binecuvântat fie Copilul Luminii
Care Îl caută pe Tatăl său Ceresc
Pentru că el va avea viață eternă.
El va sălășlui în locul secret Al Celui Preaînalt
Va avea adăpost la umbra Celui Atotputernic
Pentru că El a dat ca sarcină îngerilor Săi
De a veghea asupra voastră în toate modurile.
Să știți că Domnul a fost

Sălașul nostru
În toate generațiile.
Înaintea formării munților
Sau chiar înainte ca El să fi făcut
Pământul și lumea,
Chiar din veci de veci
A existat iubirea
Între Tatăl Ceresc
Și copiii Săi.
Cum s-ar fi putut desface această iubire?
De la început
Și până la sfârșitul timpului
Flacăra sfântă a iubirii
Va înconjura capetele Tatălui Ceresc
Și a Copiilor Luminii.
Cum ar putea atunci această iubire să se stingă?
Pentru că ea nu arde ca o lumânare,
Nici ca un foc care distruge pădurea,
Ci ea arde cu flacăra Luminii Eterne,
Iar această flacăra nu poate fi consumată.
Voi, aceia care iubiți pe Tatăl vostru Ceresc
Conformați-vă poruncii Sale,
Mergeți cu îngerii Săi sfinți
Și găsiți-vă pacea voastră cu Legea Sa Sfântă.
Pentru că Legea Sa este Legea în întregime
Ba mai mult, este Legea Legilor.
Prin Legea Sa, El a făcut
Pământul și cerurile să fie una,
Munții și marea Sunt lumea Sa.
El ne-a făcut cu mâinile Sale
Ne-a plămădit
Și ne-a dat înțelegerea
Ca noi să putem învăța Legea Sa.
El este învăluit cu Lumină
Ca într-o îmbrăcăminte,
El a desfășurat cerurile
Ca pe o cortină,
El a făcut norii – carul Său;

El merge pe aripile vântului.
El a făcut să țâșnească izvoarele în văi,
Iar respirația Sa este în arborii puternici.
El ține în mâinile Sale locurile adânci ale Pământului.
A Sa este puterea colinelor
Și cea a mării,
Iar mâinile Sale au făcut uscatul.
Toate cerurile declară Gloria lui Dumnezeu,
Iar bolta înstelată arată Legea Sa,
Iar Copiilor Săi
Le-a lăsat moștenire Împărăția Sa,
Acelora care au mers cu îngerii
Și au găsit pacea lor cu Legea Sa Sfântă.
Vreți să știți mai mult, copiii Mei?
Cum să spunem cu buzele noastre
Ceea ce nu poate fi exprimat?
Este întocmai ca o rodie mâncată de un mut:
Cum ar putea el descrie gustul ei?
Dacă noi spunem că Tatăl Ceresc
Sălășluiește în noi,
Atunci ofensăm cerurile;
Dacă noi spunem că El nu sălășluiește în noi,
Este un neadevăr.
Ochiul care scrutează orizontul îndepărtat
Și al Aceluia care vede inimile oamenilor,
Nu fac decât una.
El nici nu se manifestă,
Nici nu se ascunde.
El nu este revelat,
Nici nerevelat.
Copiii Mei, nu există cuvinte
De a exprima ceea ce este El!
Noi știm numai că
Noi suntem copiii Săi
Și El este Tatăl nostru.
El este Dumnezeuul nostru
Și noi suntem copiii turmei Sale,
Oile din grija Sa.

Acela care a găsit pacea
Cu Tatăl său Ceresc
A intrat în Sanctuarul Legii Sfinte,
Și a făcut un legământ cu Dumnezeu
Care va ține de-a pururi.
Fie să cunoașteți această pace cu mintea voastră
Să doriți această pace cu inimile voastre,
Și să îndepliniți această pace cu corpul vostru.
Chiar dacă cerul și pământul ar dispărea
Nici o literă a Legii Sfinte
Nu se va schimba sau nu se va șterge.
Pentru că la început a fost Legea,
Și Legea era cu Dumnezeu
Și Legea era Dumnezeu.
Fie ca Pacea Înșeptită
A Tatălui Ceresc
Să fie cu voi totdeauna.”

Fragmente identice cu Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă

*Și Enoh merse cu Dumnezeu;
și ei nu mai fu;
pentru că Dumnezeu îl luă la El.
„Geneza eseniană” 5, 24*

Legea a fost plantată în grădina Fraternității pentru a lumina inima omului și a întinde înaintea lor toate căile adevăratei virtuți, un suflet umil, un temperament liniștit, o natură generoasă, plină de compasiune, bunătate, înțelegere și intuiții permanente, și înțelepciune puternică care crede în toate lucrările lui Dumnezeu, o încredere nezdruccinată în multele Sale binecuvântări și un cuget de cunoaștere în toate lucrurile Marelui Ordin, sentimente loiale față de toți copiii adevărului, o puritate radiantă care înlătură orice impuritate, discreție privind toate lucrurile ascunse ale adevărului și secretele cunoașterii interioare.

***Din „Manualul de Disciplină”
Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă***

Tu m-ai făcut să cunosc
Lucrurile Tale adânci, misterioase.
Toate lucrurile există prin Tine
Și nimic nu există fără Tine.
Prin Legea Ta
Tu ai călăuzit inima mea
Ca eu să-mi îndrept pașii fără ezitare
Pe căile virtuții
Care duc la Tine.

***Din „Cartea imnurilor” – VII
Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă***

Legea a fost proiectată pentru a recompensa Copiii Luminei cu pace vindecătoare și abundență, cu viață lungă, cu sămânța roditoare a binecuvântărilor eternității cu bucurie eternă în imortalitatea Luminei eterne.

Din „Manualul de Disciplină”

Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă

Îți mulțumesc Ție, Tată Ceresc,

Pentru că Tu m-ai condus la izvorul unei ape curgătoare, la izvorul viu dintr-un ținut al uscăciunii udând o grădină eternă a minunilor,

Arborele Vieții, mister al misterelor ale cărui ramuri se dezvoltă etern și ale cărui rădăcini se alimentează din fluxul vieții dintr-o sursă eternă.

Iar Tu, Tată Ceresc, protejezi fructele Sale cu îngerii zilei și ai nopții și mistui orice cale cu flăcările Luminei eterne.

Din „Psalmi de recunoștință”

Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă

Îți sunt recunoscător Ție, Tată Ceresc,

Pentru că Tu m-ai înălțat la nivelul eternității și am întâlnit minunățiile clarității.

Tu m-ai călăuzit să ajung în compania Ta eternă din adâncimile pământului.

Tu ai purificat corpul meu pentru a mă atașa armatei de îngeri ai pământului și sufletul meu pentru a ajunge în compania îngerilor cerești.

Tu ai dat omului eternitatea să laude în zori și în amurguri lucrările și minunățiile Tale cu cântece vesele.

Din „Psalmi de recunoștință”

Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă

Eu voi lăuda lucrările Tale cu cântecele Recunoștinței continuu, de-a lungul timpului în momentele zilei și în ordinea lor firească: cu ivirea zorilor și cu întoarcerea serii și plecarea luminii, și plecarea întunericului și venirea zilei, continuu, în toate generațiile timpului.

Din „Psalmi de recunoștință”

Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă

Fie ca Ei să vă binecuvânteze cu toate binefacerile, fie ca El să vă apere de toate relele și să vă lumineze inimile cu cunoașterea vieții și să vă acorde înțelepciunea eternă.

Și fie ca El să vă dea binecuvântările Înșeptite pentru pacea veșnică.

Din „Manualul de Disciplină”

Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă

La venirea zilei îmi îmbrățișez Maica Pământească; la venirea nopții, mă unesc cu Tatăl Ceresc; și în asfințit, și în zori respir Legea Lor; și nu voi întrerupe aceste Comuniuni până la sfârșitul timpurilor.

Din „Manualul de Disciplină”

Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă

El a destinat omului două spirite care îl vor însoți. Există două spirite, al adevărului și al minciunii: adevărul născut din izvorul Luminii, minciuna – din adâncimile întunericului.

Stăpânirea tuturor copiilor adevărului este în mâinile Îngerilor Luminii astfel ca ei să poată merge pe căile Luminii.

Spiritele adevărului și minciunii luptă în inima omului, făcându-l să se comporte cu înțelepciune sau prostie.

Și în funcție de cum va moșteni adevărul el va evita întunericul.

Binecuvântați toți aceia care au tras la sorți Legea pentru că ei vor merge corect pe toate drumurile lor.

Fie ca Legea să-i binecuvânteze cu tot binele și să-i păzească de tot răul, și să le ilumineze inimile cu intuiție pe cărările vieții, și să-i răsplătească cu cunoașterea lucrurilor eterne.

Din „Manualul de Disciplină”

Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă

Eu am realizat viziunea interioară și, prin Spiritul Tău în mine, am aflat secretul Tău minunat.

Prin pătrunderea Ta mistică

Tu ai produs un izvor de cunoaștere care a creat în mine o fântână de putere revărsând ape vii, un potop de iubire și o înțelepciune atotcuprinzătoare asemănătoare splendorii Luminii eterne.

Din „Cartea immurilor”

Manuscrisele eseniene de la Marea Moartă

Fragmente din Cartea eseniană a Învățătorului Virtuții

Domnul mergea spre malul râului, acolo unde se adunase mulțimea avidă de a-l asculta cuvintele. După ce i-a binecuvântat pe toți, El i-a întrebat ce îi preocupă. Unul dintre ei Îl întrebă:

„Doamne, spune-ne nouă, care sunt acele lucruri cărora trebuie să le acordăm cea mai mare valoare și care sunt lucrurile de care trebuie să ne ferim?”

Și Domnul le-a răspuns:

„Toate nenorocirile suferite de oameni sunt produse de acele lucruri care sunt în afara noastră; pentru că ceea ce este în interiorul nostru nu ne poate face niciodată să suferim. Un copil moare, o avere este pierdută, casa și câmpul au ars și toți oamenii sunt lipsiți de ajutor și se plâng cu voce tare: «Ce mă fac acum? Ce se va întâmpla de-acum cu mine? Voi scăpa de acest lucru?» Toate acestea sunt cuvintele acelor care sunt descurajați sau se bucură de evenimente pe care ei nu le stăpânesc. Dar când noi ne întristăm de ceea ce nu este în puterea noastră, ne asemănăm copilului mic care plânge când soarele a apus. S-a spus strămoșilor voștri să nu râvnească la nimic din ceea ce aparține vecinului și acum Eu vă spun vouă să nu doriți nimic din ceea ce nu este în puterea voastră, pentru că numai ceea ce este în voi vă aparține; iar ceea ce este în afara voastră, aparține altuia. În aceasta constă fericirea: să cunoașteți ceea ce vă aparține și ceea ce nu vă aparține. Dacă vreți să aveți viață veșnică, păstrați eternitatea în voi și nu vă agățați de umbrele lumii oamenilor care poartă germenii morții.”

„Nu sunt, toate cele ce vi se întâmplă, în afara puterii voastre? Ba da. Și nu există în voi cunoașterea despre bine și rău? Ba da. Nu este deci în puterea voastră să tratați tot ceea ce vi se întâmplă în lumina înțelepciunii și iubirii, în locul disperării și tristeții? Ba da. Poate vreun om să vă împiedice să faceți astfel? Nimeni nu poate. Atunci nu vă mai plângeți: «Ce mă fac acum? Ce se va întâmpla de-acum cu mine? Voi scăpa de acest lucru?»

pentru că orice vi s-ar putea întâmpla voi veți judeca în lumina înțelepciunii și iubirii și veți vedea toate lucrurile cu ochii îngerilor.”

„Pentru că dacă voi veți cântări fericirea, potrivit celor ce vi se pot întâmpla, înseamnă să trăiți ca sclavi. Iar a trăi ca îngerii care vorbesc în voi înseamnă a fi liberi. Voi veți trăi în libertate numai ca adevărați Fii ai lui Dumnezeu și plecați-vă fruntea numai la poruncile Legii Sfinte. Dacă voi trăiți în acest mod, atunci când Îngerul Morții va veni la voi, voi veți putea întinde mâinile către Dumnezeu și veți putea spune: «Noi n-am neglijat Comuniunile pe care le-am primit de la Tine pentru a cunoaște Legea Ta și a merge pe căile îngerilor; noi nu Te-am dezonorat prin actele noastre; vezi cum am utilizat ochiul care vede în noi; Te-am blamat vreodată? Am țipat împotriva a ceea ce ni s-a întâmplat, sau am dorit ca să fie altfel? Am dorit să încălcăm Legea Ta? Pentru că ne-ai dat viața Îți mulțumim pentru lucrurile Tale pe care ni le-ai dat spre folosință atât de mult timp și noi suntem mulțumiți; ia-le înapoi și pune-le unde dorești, pentru că toate lucrurile sunt ale Tale din eternitate».”

„Să știți că nici un om nu poate sluji la doi stăpâni. Să știți că voi nu puteți dori să aveți lumea averilor și de asemenea Împărăția Cerurilor. Bogățiile, pământurile și puterea, nu aparțin omului, pentru că ele sunt ale lumii. Dar împărăția Cerurilor este a voastră pentru totdeauna, pentru că ea este în voi. Și dacă voi veți dori și veți căuta ceea ce nu vă aparține, atunci în mod sigur veți pierde ceea ce este al vostru. Adevăr zic vouă, că nimic nu este dat pe nimic. Pentru că orice lucru, atât în lumea oamenilor cât și a îngerilor, are un preț. Acela care râvnește după belșug și averi, trebuie să alerge după ele, să sărute mâinile aceluia pe care nu-i admiră, să irosească timp și oboseală la alte uși ale oamenilor, să spună și să facă lucruri false, să dea cadouri de aur, argint și uleiuri scumpe; toate acestea și încă mai multe, trebuie să facă un om pentru a obține bogății și favoare. Și când ați obținut acestea, ce aveți? Vă va da acesta bogăție și putere siguranță pentru eliberarea de teamă, pace minții, o zi petrecută

în compania îngerilor Maicii Pământeste, o noapte petrecută în compania îngerilor Tatălui Ceresc? Doar nu vă așteptați să primiți pe degeaba lucruri atât de mari? Când un om are doi stăpâni, fie că iubește pe unul și-l urăște pe celălalt, fie că va ține la unul și-l va disprețui pe celălalt. Voi nu puteți servi lui Dumnezeu și în același timp să serviți lumii.”

„Întâmplător puțul vostru a secat, uleiul prețios s-a vărsat, v-a ars casa, grădina s-a ofilit; dar voi tratați tot ce vi se întâmplă cu înțelepciune și iubire. Ploaia vă poate umple din nou puțul secat, casele pot fi din nou construite, alte semințe pot fi semănate; toate acestea pot trece și veni din nou și trece iarăși. Dar Împărăția Cerurilor este eternă și nu va trece. Să nu schimbăm, deci, ceea ce este etern pe ceea ce poate pieri într-o oră.”

* * *

„Când voi sunteți întrebați de care țară aparțineți, să nu spuneți că de cutare sau de cutare, deoarece dacă este adevărat că săracul corp fizic, aparține unui colțisor oarecare de pe pământ, voi, O, Copii al Luminei, aparțineți Fraternității care cuprinde toate cerurile și dincolo de ele și de la Tatăl vostru Ceresc au coborât nu numai semințele taților și bunicilor voștri dar a tuturor ființelor care au fost create pe Pământ. Într-adevăr, voi sunteți Fii de Dumnezeu și toți oamenii sunt frații voștri. Și având pe Dumnezeu, Creatorul vostru și Tatăl vostru și Păzitorul vostru, aceasta nu ne eliberează de toate supărările și de teamă?”

„De aceea, vă spun vouă, nu vă gândiți să adunați bunuri lumești, posesiuni, aur și argint, pentru că acestea nu aduc decât corupție și moarte. Căci, cu cât mai mare va fi tezaurul bogăției voastre, cu atât mai groși vor fi pereții mormântului vostru. Deschideți larg ferestrele sufletului vostru și respirați aerul proaspăt al omului liber! De ce vă preocupați pentru veșminte? Priviți cum cresc crinii de pe câmp; ei nu trudesec, nici nu deapănă și vă spun totuși că nici chiar Solomon în întreaga sa glorie n-a fost împodobit ca aceștia. De ce trebuie să vă preocupați de

hrană? Priviți darurile Maicii voastre Pământești, fructele coapte ale pomilor și grăunțele aurii ale pământului Ei. De ce vă preocupați de casă și de terenuri? Un om nu vă poate vinde ceea ce nu-i aparține și el nu poate fi proprietarul a ceea ce aparține tuturor. Acest pământ întins este al vostru și toți oamenii sunt frații voștri, îngerii Maicii Pământești merg cu voi în timpul zilei, îngerii Tatălui Ceresc vă călăuzesc în timpul nopții, iar în voi este Legea Sfântă. Fii de rege, încetați, deci, să mai poftiți fleacuri. Luați, deci, loc la masa de sărbătoare și îndepliniți-vă moștenirea cu respect. Pentru că în Dumnezeu trăim, ne mișcăm și avem lumea noastră. Într-adevăr noi suntem fiii Lui și El este Tatăl nostru.”

* * *

„Este liber numai acela care trăiește după cum dorește să trăiască, care nu este împiedicat în actele sale și a cărui dorințe își găsesc finalitatea. Acela care nu este împiedicat este liber, dar acela care poate fi constrâns este în mod sigur un sclav. Dar cine nu este sclav? Numai acel om poate să nu fie sclav care nu dorește nimic din ce aparține altora. Dar care sunt acele lucruri ce vă aparțin vouă? Copiii Mei, numai împărăția Cerurilor care este în voi, unde sălășluiește Legea Tatălui vostru Ceresc, vă aparține vouă. Împărăția Cerurilor este asemenea unui negustor în căutare de perle bune care, atunci când găsește una de mare preț, merge și vinde tot ca s-o poată cumpăra. Și dacă această perlă prețioasă îi aparține pentru totdeauna, de ce s-o schimbați pe pietre și pietricele fără nici o valoare? Să știți, casa voastră, pământul vostru, fiii și fiicele voastre, toate bucuriile averii și supărările nenorocirilor, nu vă aparțin, chiar dacă părerile altora v-o confirmă. Dar dacă voi poftiți aceste lucruri, și țineți tare la ele, și vă îngrijorați, și vă bucurați după ele, atunci sunteți sclavi și sclavi veți rămâne.”

„Copiii Mei, nu permiteți lucrurilor care nu sunt ale voastre să vă dezbine. Nu permiteți atracției lumești să se dezvolte în voi, ca

o viță repede urcătoare pe stejar, ca să nu suferiți când o veți desprinde. Voi veniți pe lume fără apărare în pânțelele mamelor voastre și tot fără apărare plecați. Lumea dă și lumea ia înapoi. Dar nici o putere de pe pământ sau din cer nu vă poate lua Legea Sfântă care este în voi. Voi puteți vedea părinții voștri măcelăriți, iar voi puteți fi izgoniți din țară. Atunci voi veți pleca cu inima voioasă pentru a trăi într-o altă țară și veți privi cu milă pe ucigașii părinților voștri, știind că și ei la fel vor pieri. Pentru că voi știți că voi și Adevărații voștri Părinți veți trăi în siguranță în adevărata voastră țară. Pentru că Adevărații voștri Părinți sunt Tatăl vostru Ceresc și Maica voastră Pământească. Moartea nu vă poate separa de adevărații voștri părinți și pentru adevărata voastră țară nu există exil. Și în voi, ca o stâncă ce rezistă tuturor furtunilor, stă Legea Sfântă, fortăreața și salvarea voastră.”

Fragmente din Evanghelia eseniana a lui Ioan

La început a fost Legea, și Legea era cu Dumnezeu, și Legea era Dumnezeu. Tot așa a fost la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute de Dumnezeu; și fără El n-a fost nimic făcut care a fost făcut. În El era viața. Și viața era lumina oamenilor. Și lumina a strălucit în întuneric, și întunericul n-a cuprins-o.

Din locuri îndepărtate ale deșertului veniă Frații pentru a purta mărturia Luminii, ca toți oamenii prin ei să poată merge în lumina Legii Sfinte. Pentru că lumina adevărată iluminează pe fiecare om care vine pe lume, dar lumea nu cunoaște acest lucru. Asemenea celor mulți, ei au primit Legea, și lor li s-a dat puterea de a deveni Fii de Dumnezeu și de a intra în Marea Eternă unde se înalță Arborele Vieții.

Iar Domnul Iisus i-a învățat spunându-le: „Într-adevăr, adevăr zic vouă, că dacă un om nu se naște iarăși, el nu poate vedea Împărăția Cerurilor.”

Iar un om a întrebat: „Cum poate un om să fie născut, dacă el este bătrân? Poate el intra a doua oară în pântecul mamei sale și să fie născut?”

Și Domnul Iisus a răspuns: „Într-adevăr, adevăr zic vouă, dacă un om nu este născut de Maica Pământească și Tatăl Ceresc, și nu merge cu Îngerul Zilei și Îngerul Noptii, nu poate intra în Împărăția Eternă. Ceea ce este născut din carne este carne; iar ceea ce este născut din Spirit, este spirit. Iar carnea corpului tău este născută de Maica Pământească, iar spiritul din tine este născut de Tatăl Ceresc. Vântul bate și voi auziți sunetul lui, dar nu știți de unde vine. Așa este și cu Legea Sfântă. Toți oamenii o aud, dar n-o cunosc, deși de la prima respirație este cu ei. Dar dacă ei sunt născuți din nou de Tatăl Ceresc și Maica Pământească, ei vor auzi cu urechi noi și vor vedea cu ochi noi, și flacăra Legii Sfinte se va aprinde în ei.”

Un om a întrebat: „Cum pot fi aceste lucruri?”

Domnul Iisus le-a răspuns: „Într-adevăr, adevăr zic vouă, noi spunem ceea ce știm și mărturisim ceea ce am văzut; și, iată, nu primiți mărturia noastră. Pentru că omul este născut să meargă cu îngerii și nu să caute pietre prețioase în nămol. Lui i-a lăsat Tatăl Ceresc moștenirea Sa, ca el să construiască Împărăția Cerurilor pe pământ, dar omul și-a întors fața de la Tatăl său și a început să se închine lumii și idolilor ei. Și aceasta este condamnarea: lumina să vină în lume, dar oamenii să iubească mai degrabă întunericul decât lumina, deoarece acțiunile lor au fost rele. Pentru că fiecare care a făcut rău, deși a avut lumină, nu a venit la ea. Pentru că noi suntem Fiii lui Dumnezeu, și în noi este glorificat Dumnezeu. Iar Lumina care strălucește în jurul lui Dumnezeu și al copiilor Săi, este Lumina Legii Sfinte. Dar acela care urăște lumina neagă pe Tatăl său și Maica sa care i-au dat naștere.”

Un alt om a întrebat: „Doamne, cum putem noi cunoaște lumina?”

Și Domnul Iisus i-a răspuns: „Într-adevăr, adevăr zic vouă, Eu vă mai dau o nouă poruncă: Să vă iubiți unul pe altul, așa cum vă iubesc pe voi aceia cu care lucrați împreună în Grădina Fraternității. Prin aceasta oamenii vor ști că toți sunt deopotrivă frați, întocmai după cum noi toți suntem Fiii lui Dumnezeu.”

Un om a întrebat: „Toată povestirea Ta este despre fraternitate, dar noi nu putem toți să aparținem fraternității. Totuși noi dorim să preamărim lumina și respingem întunericul, pentru că niciunul dintre noi nu dorește răul.”

Și Domnul Iisus a răspuns: „Inima ta să nu se tulbure. Voi să credeți în Dumnezeu. Să știți că în casa Tatălui nostru sunt multe camere și fraternitatea noastră nu este decât o sticlă întunecată reflectând Fraternitatea Cerească căreia îi aparțin toate creaturile cerului și ale pământului. Fraternitatea este via, iar Tatăl nostru Ceresc este fermierul. Oricare ramură din noi care nu produce fructe, este aruncată; iar fiecare ramură care produce fructe este curățată de El, ca ea să poată produce și mai multe fructe. Rămâneți cu noi și noi să rămânem cu voi. Deoarece nu

oricare ramură poate produce fructe prin ea însăși, excepția stă în vița de vie, tot așa și voi progresați numai dacă rămâneți în Legea Sfântă, care este stânca pe care se sprijină fraternitatea noastră. Acela care rămâne în Lege este ca acela care adună multe fructe; pentru că fără Lege voi nu puteți nimic. Dacă omul nu rămâne în Lege, el este ca o ramură îndepărtată și se veștejește; și oamenii taie și îndepărtează astfel de ramuri și le ard în foc.”

„Și întocmai ca frații care au rămas în iubire unul pentru altul, așa cum i-a învățat Îngerul Iubirii, tot așa noi vă cerem să vă iubiți unul pe altul. Nu există iubire mai mare între oameni, decât de a învăța Legea Sfântă unul de la altul și de a se iubi unul pe altul. Tatăl Ceresc este în noi și noi suntem în El și noi vă întindem mâinile cu iubire și vă cerem să fiți ca unul din noi. Gloria pe care ne-a dat-o nouă, noi v-o dăm vouă; ca voi să puteți fi ca unul, așa cum noi suntem ca unul. Pentru că Tatăl vostru din Ceruri v-a iubit înainte de crearea lumii.”

Astfel învățau frații Legea Sfântă pe aceia care îi ascultau și s-a spus că ei au vindecat bolnavii și suferinzii cu diverse plante și cu tratamente minunate ale soarelui și apei. Și, de asemenea, ei au făcut multe alte lucruri, încât cărțile care s-ar putea scrie n-ar putea încapa în întreaga lume. Amin.

Fragmente din Cartea eseniană a Revelațiilor

Iată, Îngerul Aerului Îl va aduce,
Și toți ochii Îl vor vedea,
Și fraternitatea,
Întreaga vastă fraternitate a Pământului,
Își va ridica vocea ca unul Pentru a-l cânta.
Așa să fie. Amin.

Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul;
Care este, care a fost și care va fi în veci.
Și vocea îmi vorbea și eu m-am întors să văd
Vocea care îmi vorbea.
Și, întorcându-mă, am văzut șapte candelă de aur;
Și, în mijlocul luminii lor strălucitoare,
Am văzut pe Cineva asemenea Fiului Omului,
Îmbrăcat în alb, alb ca zăpada.
Iar vocea Sa umplea aerul ca susurul unei ape curgătoare;
Iar în mâinile Sale erau șapte stele
Pline de lumina strălucitoare a cerurilor de unde au venit.
Iar când El vorbea, fața Sa împrăștia lumină,
Luminoasă și aurie ca o mie de sori.

Și El a spus: „Nu te teme, Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă,
Eu sunt începutul și sfârșitul.
Scrie lucrurile care au fost, care sunt și care vor fi de aici
înainte,
Misterul celor șapte stele care
Îmi umplu mâinile
Și al celor șapte candelă de aur luminând cu lumina eternă.
Cele șapte stele sunt îngerii Tatălui Ceresc,
Iar cele șapte candelă, îngerii Maicii Pământestești.
Iar spiritul omului este flacăra
Care se împrăștie între lumina stelelor și candelăle

strălucitoare:

O punte de lumină sfântă între cer și pământ.

Aceste lucruri ți le spune

Acela care ține cele șapte stele în mâinile Sale,

Care merge în mijlocul flăcărilor celor șapte candelă de aur.

Cel ce are urechi, să audă ce spune Spiritul:

„Aceluia care va birui, Eu îi voi da să mănânce din Arborele Vieții,

Care se înalță în mijlocul Paradisului strălucitor al lui Dumnezeu”.

Și atunci am privit, și, iată,

O ușă s-a deschis în cer:

Și o voce care se auzea din toate părțile, asemenea unei trâmbițe,

Mi-a vorbit: „Vino înapoi,

Și-ți voi arăta lucruri care trebuie să se petreacă”.

Și imediat am fost acolo, în spirit,

La pragul ușii deschise

Și am intrat prin ușa deschisă

Într-o mare de lumină strălucitoare.

Iar în mijlocul oceanului orbitor de raze era un tron;

Iar pe tron era Cineva a cărui față era ascunsă.

Și exista un curcubeu în jurul tronului,

Care avea aspectul unui smarald.

În jurul tronului se aflau treisprezece scaune înalte.

Și pe aceste scaune am văzut șezând treisprezece bătrâni,

Învăluți în raze de lumină albă,

Iar fețele lor erau ascunse de nori de lumină în vârtej.

Și șapte lămpi de foc ardeau în fața tronului:

Focul Maicii Pământești.

Iar înaintea tronului străluceau șapte stele ale cerului:

Focul Tatălui Ceresc.

Înaintea tronului

Era o mare de sticlă asemenea cristalului:

Pe aceasta erau reflectate

Toți munții și toate văile și oceanele Pământului

Și toate creaturile de pe acesta.

Iar cei treisprezece bătrâni care se închinau în fața splendorii

Aceluia

Care ședea pe tron, a cărui față era ascunsă

Din a căror mâini țâșneau râuri de lumină, de la unul la altul,

Strigau: „Sfânt, Sfânt, Sfânt,

Domnul Dumnezeu Atotputernic,

Care a fost, este și va fi.

Tu ești binecuvântat, O, Doamne

Să primești gloria, și onoarea, și puterea,

Pentru că Tu ai creat toate lucrurile”.

Și apoi am văzut în mâna dreaptă

A Aceluia care ședea pe tron,

A cărui față era ascunsă

O carte scrisă în interior,

Sigilată în partea din spate

Cu șapte sigilii.

Și am văzut un Înger întrebând cu voce răsunătoare,

„Cine este demn să deschidă cartea,

Și să-i desfacă sigiliile?”

Și nici o ființă din ceruri, nici de pe pământ, nici de sub pământ

N-a fost capabilă să deschidă cartea, nici să-i desfacă sigiliile.

Și eu am plâns că n-a putut fi deschisă cartea,

Nici nu eram capabil să citesc ce era scris.

Iar unul dintre bătrâni mi-a spus: „Nu mai plânge.

Ridică-ți mâna, și ia cartea,

Iată, chiar cartea cu șapte sigilii, și deschide-o.

Pentru că ea a fost scrisă pentru tine,

Cel mai de jos dintre cei de jos,

Și totodată cel mai de sus dintre cei de sus”.

Și am întins mâna și am apucat cartea.
Și iată, coperta s-a deschis,
Și mâinile mele au atins paginile aurite,
Și ochii mei contemplant misterul celor șapte peceți.

Și am contemplat și am auzit vocea multor îngeri
Din jurul tronului,
Iar numărul lor era de zece mii de ori zece mii
Și mii de mii, spunând cu voce răsunătoare:
„Toată gloria, și înțelepciunea, și puterea,
Și energia în vecii vecilor,
Aceluia care va revela misterul misterelor”.
Și am văzut vârtejul de nori de lumină aurie
Întinzându-se ca o punte fierbinte între mâinile mele,
Și mâinile celor treisprezece bătrâni,
Și picioarele Aceluia care ședea pe tron,
Și a cărui față era ascunsă.

Și eu am deschis primul sigiliu.
Și am văzut, și am contemplat Îngerul Aerului.
Și între buzele sale curgea suflul vieții,
Și el îngenunche pe Pământ
Și dădu omului suflurile Înțelepciunii.
Și omul inspiră.
Iar când el expiră cerul se întunecă,
Și dulcele aer deveni respingător și fetid,
Și nori de fum rău atârnav în părțile joase ale Pământului
Și mi-am întors fața de la această priveliște cu rușine.

Și am deschis cel de-al doilea sigiliu.
Și am văzut și am contemplat Îngerul Apei.
Și între buzele sale curgea apa vieții,
Și el a îngenunchiat pe Pământ
Și i-a dat omului un ocean de Iubire.

Și omul s-a băgat în apele limpezi și strălucitoare.
Și când el a atins apa râurile limpezi s-au întunecat,
Și apele cristaline au devenit groase ca noroiul,
Și peștele s-a sufocat în întunecimea respingătoare,
Și toate creaturile au murit de sete.
Și mi-am întors fața de la această priveliște cu rușine.

Și am deschis cel de-al treilea sigiliu.
Și am văzut și am contemplat Îngerul Soarelui.
Și între buzele sale curgea lumina vieții,
Și el a îngenunchiat pe Pământ,
Și a dat omului focurile Puterii,
Și puterea soarelui a intrat în inima omului,
Și a luat puterea și a făcut cu ea un soare fals,
Și prin aceasta el a răspândit focurile distrugerii,
Arzând pădurile, lăsând pustii văile verzi,
Lăsând numai oasele carbonizate ale fraților săi.
Și mi-am întors fața de la această priveliște cu rușine.

Și am deschis cel de-al patrulea sigiliu,
Și am văzut și am contemplat Îngerul Bucuriei.
Și între buzele sale curgea muzica vieții,
Și el a îngenunchiat pe Pământ,
Și a dat omului muzica Păcii.
Și pacea și bucuria au înflorit în sufletul omului,
Ca o muzică,
Dar el a auzit numai discordanțele neînduplecate ale tristeții
și nemulțumirii,
Și el și-a ridicat sabia,
Și a tăiat mâinile făcătorilor de pace,
Și a mai ridicat-o încă o dată,
Și a tăiat capetele cântăreților.
Și mi-am întors fața de la această priveliște cu rușine.

Și am deschis cel de-al cincilea sigiliu.

Și am văzut și am contemplat Îngerul Vieții.
Și între buzele sale
Curgea sfânta alianță între Dumnezeu și Om,
Și el a îngenunchiat pe Pământ,
Și i-a dat omului darul Creației.
Și omul a creat o seceră din fier de forma unui șarpe,
Iar recolta pe care a adunat-o a fost foametea și moartea.
Și mi-am întors fața de la această priveliște cu rușine.

Și am deschis cel de-al șaselea sigiliu.
Și am văzut și am contemplat Îngerul Pământului.
Și între buzele sale curgea râul Vieții Eterne,
Și el a îngenunchiat pe Pământ,
Și a dat omului secretul eternității,
Și i-a spus să deschidă ochii,
Și să contemple misteriosul Arbore al Vieții din Marea
Infinită.

Dar omul și-a ridicat mâna și și-a scos proprii ochi,
Și a zis că nu există eternitate.
Și mi-am întors fața de la această priveliște cu rușine.

Și am deschis cel de-al șaptelea sigiliu.
Și am văzut și am contemplat îngerul Maicii Pământeste.
Și el a adus cu el un mesaj de lumină strălucitoare
De la tronul Tatălui Ceresc.
Și acest mesaj era numai pentru urechea omului,
Acela care merge între Pământ și Cer.
Și a șoptit acest mesaj în urechea omului,
Dar el nu l-a auzit.
Dar eu nu mi-am mai întors fața cu rușine
Ci, iată, mi-am întins mâna spre aripile îngerului
Și mi-am îndreptat vocea spre cer spunând:
„Spune-mi mesajul pentru că eu aș vrea să mănânc fructul
Arborelui Vieții care crește în Marea Eternității”.
Și îngerul m-a privit cu mare tristețe,

Și s-a făcut tăcere în ceruri.

Și apoi am auzit o voce care era asemenea vocii

Care suna ca o trâmbiță spunând:

„O, Omule, vrei tu să vezi răul pe care l-ai produs

Când tu ți-ai întors fața de la tronul lui Dumnezeu,

Când tu n-ai folosit darurile

Celor șapte îngeri ai Maicii Pământești

Și ai celor șapte îngeri ai Tatălui Ceresc?”

Și o teribilă durere am simțit în mine, ca și cum aș fi simțit

Sufletele tuturor aceluia care au fost orbiți

Pentru a nu vedea decât dorințele lor carnale.

Și am văzut cei șapte îngeri care stăteau în fața lui Dumnezeu.

Și lor li s-au dat șapte trâmbițe.

Și un alt înger a venit și s-a așezat la altar,

Având o cădelniță din aur.

Și i s-a dat multă tămâie

Pe care el o va oferi ca ofrandă, împreună cu rugăciunile
tuturor îngerilor

Spre altarul de aur care se afla în fața tronului.

Și fumul de tămâie se ridică în fața lui Dumnezeu

Din mâna îngerului.

Și îngerul luă cădelnița,

Și o umplu cu focul de la altar,

Și-l aruncă pe Pământ,

Și se auziră voci, și tunete,

Și fulgere și cutremure,

Și cei șapte îngeri care aveau cele șapte trompete

Se pregăteau să sune.

Și primul înger sună,

Și urmară grindină și foc amestecate cu sânge,

Și acestea au fost aruncate pe pământ,

Și pădurile verzi și pomii au fost arși.

Și toată iarba verde a fost transformată în cenușă.

Și sună și cel de-al doilea înger împreună cu cel de-al treilea,
Și un mare munte de foc
Se prăbuși în mare,
Și vapori de sânge se ridicau de la pământ

Și sună și cel de-al patrulea înger,
Și, iată, se produse un mare cutremur de pământ,
Și soarele se întunecă ca o pânză groasă,
Iar luna se făcu ca sângele.

Și sună și cel de-al cincilea înger,
Și stelele cerului căzură pe pământ
Întocmai cum cad curmalele înainte de a le veni vremea,
Când sunt scuturate de un vânt puternic.

Și sună și cel de-al șaselea înger,
Și cerul se retrase ca un sul care este rulat,
Și pe întregul Pământ nu mai exista nici un pom,
Nici o floare, nici un fir de iarbă.
Și eu ședeam pe Pământ,
Și picioarele mele se afundau în solul moale și gros amestecat
cu sânge,
Când eu mă îndreptam pentru a scruta cu privirea orizontul.
Și o mare liniște se așternu asupra întregului pământ.

Și sună și cel de-al șaptelea înger
Și am văzut o ființă puternică coborând din ceruri
Învăluită într-un nor,
Și un curcubeu era deasupra capului său.
Și fața sa era ca soarele,
Și picioarele sale ca stâlpi de foc.
Și ea avea în mână o carte deschisă,
Și își puse piciorul drept pe mare și piciorul stâng pe uscat
Și strigă cu o voce tare care era minunată de auzit:
„O, Omule, vrei tu ca această viziune să se realizeze?”

Și eu am răspuns: „Tu știi, O, Prea Sfinte
Că aș face orice
Ca aceste lucruri teribile să nu se petreacă.”

Și El a spus: „Omul a creat aceste puteri ale distrugerii.
Ele au fost născocite de propria sa minte.
Omul și-a întors fața
De la îngerii Tatălui Ceresc și ai Maicii Pământeste,
Și și-a făurit propria sa distrugere.”

Și eu am spus: „Atunci nu există nici o speranță, înger
luminos?”

Și o lumină orbitoare țâșni ca un râu din mâinile sale
Când El răspunse: „Există întotdeauna speranță,
O, tu, pentru care au fost create cerul și pământul.”
Și apoi îngerul,

Cel care ședea cu un picior pe mare și cu celălalt pe uscat, își
ridică mâinile la cer,

Și jură pe Acela care trăiește din eternitate,
Care a creat Cerul și tot ce există în el,
Precum și Pământul cu tot ce există în el
Și marea cu tot ce conține ea,
Că acest timp va înceta într-o zi.

Ziua în care vocea celui de-al șaptelea înger va răsună,
Misterul lui Dumnezeu va fi revelat aceluia
Care au mâncat din Arborele Vieții
Care se înalță pentru veșnicie în Marea Eternă.

Iar vocea vorbi iarăși spunând:

„Mergi, ia cartea care este deschisă în mâinile îngerului
Care stă cu un picior pe mare și cu celălalt pe uscat.”

Și eu am mers la înger și i-am spus:

„Dă-mi cartea,

Pentru că eu doresc să mănânc din Arborele Vieții
Care se înalță în mijlocul Mării Eterne.”

Și îngerul mi-a dat cartea,

Și eu am deschis cartea, și am citit în ea
Tot ce s-a întâmplat, se întâmplă
Și se va mai întâmpla.

Am văzut holocaustul care va cotropi pământul,
Și marea distrugere
Care va îneca toate popoarele sale în oceane de sânge.
Și am văzut, de asemenea, eternitatea omului
Și iertarea infinită a Atotputernicului.
Și am văzut sufletele oamenilor ca pagini albe în carte
Totdeauna gata pentru ca un nou cântec să fie scris.
Și mi-am ridicat fața
Către cei șapte îngeri ai Maicii Pământești
Și cei șapte îngeri ai Tatălui Ceresc,
Și mi-am simțit picioarele atingând sfânta frunte a Maicii
Pământești,
Și degetele mele atingând sfintele picioare ale Tatălui Ceresc,
Și am înălțat un imn de Recunoștință:

„Îți mulțumesc Ție, Tată Ceresc,
Că m-ai condus la izvoarele râurilor curgătoare,
La un izvor viu într-un ținut al uscăciunii,
Alimentând cu apă Grădina Eternă a minunilor,
Arborele Vieții, mister al misterelor,
Care-și înalță ramurile nemuritoare în creștere eternă
Și își trage seva prin rădăcinile sale din râul vieții
Provenind dintr-o sursă eternă.
Și Tu, Tată Ceresc,
Protejează fructele sale
Cu îngerii zilei și ai nopții
Și cu flăcările Luminii Eterne care arde orice cale.”

Dar vocea vorbe iarăși,
Și iarăși ochii mei fură covârșiți
De splendorile împărăției luminii: „Atenție, O, Omule,
Tu poți pași pe calea dreaptă

Și poți merge în prezența îngerilor.
Tu poți cânta Maicii Pământești în timpul zilei
Și Tatălui Ceresc în timpul nopții.
Și, prin ființa ta, poți parcurge calea de aur a Legii.
Dar îi vei lăsa tu pe frații tăi
Să se cufunde în vârtoarea de sânge,
În timp ce pământul se cutremură de durere și geme
Sub lanțurile sale de piatră?
Poți tu să bei din cupa vieții eterne,
Când frații tăi mor de sete?”
Și inima mea a devenit grea de compasiune,
Și eu am privit, și, iată,
A apărut o mare minune în ceruri:
O Femeie îmbrăcată în soare și cu luna sub picioare,
Și pe capul Său o coroană de șapte stele.
Și eu am știut că este izvorul apelor curgătoare
Și Mama Pădurilor.

Și am mers pe nisipul mării,
Și am văzut o sălbăticiune ridicându-se din apa mării,
Iar din nările sale adia un aer respingător și scârbos,
Și unde se ridica din mare, apele limpezi se transformau în
noroii.

Corpul său era acoperit cu o carapace neagră și fumegândă,
Iar Femeia îmbrăcată cu soarele
A întins brațele sale spre fiara
Care se apropia și a prins-o în brațe.
Pielea Ei se înfiora sub suflul viciat al animalului,
Căruia îi sfărâmă spatele între brațele Ei de stâncă,
Și acesta se cufundă în mâl cu lacrimi de sânge.
Și din gura fiarei ieșiră armate de oameni
Agitându-și săbiile și luptând unul cu altul.
Și ei luptară între ei cu o teribilă furie,
Și-și tăiară membrele, și-și scoaseră ochii,
Până ce căzură într-o groapă de mâl

Urlând în agonie și durere.

M-am apropiat de marginea hăului, și mi-am băgat mâna în el,
Și am putut să văd un vârtej de sânge,
Și oameni în interior, prinși asemenea unor muște în pânză de păianjen,

Și am vorbit cu voce tare spunând:

„Fraților, lăsați săbiile din mâini și prindeți-mi mâna

Încetați să mai murdăriți și să profanați pe Acea

Care v-a dat naștere,

Și pe Acela care v-a lăsat moștenirea,

Pentru că zilele târguielilor voastre au trecut

Și trecute, de asemenea, sunt zilele voastre de vânătoare și
ucidere,

Iar acela care ține în captivitate va avea parte de captivitate,

Și acela care omoară cu sabia trebuie să moară de sabie,

Și negustorii Pământului vor plânge și vor jeli,

Căci nimeni nu va mai cumpăra nimic.

Negustori de aur, argint, de pietre prețioase,

De perle și de lenjerie fină, de purpură, de mătăsurii și de
vopsele,

De marmură, de vite și de oi, de cai,

De căruțe, de sclavi și de suflete umane,

Toate acestea nu le veți mai putea cumpăra, nici vinde,

Pentru că totul este afundat într-o mare de sânge.

Pentru că v-ați întors capul de la Tatăl vostru Ceresc și de la

Maica voastră Pământescă

Și pentru că voi venerați animalul care construiește un
paradis din piatră.

Aruncați săbiile, frații mei, și apucați-mi mâna”.

În clipa în care degetele noastre se unire

Am văzut în depărtare un mare oraș

Alb și strălucitor, la orizontul îndepărtat lucitor ca alabastrul.

Și se auziră voci și tunete, fulgere țâșniră

Și un mare cutremur de pământ se dezlănțui,

De o amploare încă necunoscută pe pământ.
Atât de puternic și de mare a fost cutremurul că
El împărți marele oraș în trei
Și orașele noroadelor se prăbușiră.
Și marele oraș veni în amintire în fața lui Dumnezeu
Bând până la fund cupa Asprei Sale Mâinii.
Și insulele porniră în derivă, iar munții dispărură.
Și căzu asupra oamenilor o mare grindină din cer,
Fiecare piatră având greutatea unui talant⁶

Și un Înger puternic luă o mare stâncă asemenea unei pietre
de moară

Și o aruncă în mare spunând:

„Astfel cu violență va fi distrus orașul cel mare

Și nu va mai fi reconstruit.

Și sunetele harpiștilor, și muzicienilor, și flautiștilor,

Precum și a cântăreților, și a trâmbițașilor

Nu vor mai fi auzite în tine.

Și nici un meșteșugar de nici un fel ar fi

Nu se va mai găsi în tine,

Și nici sunetul morilor nu vor mai fi auzite

Deloc în tine,

Și nici lumina vreunei lumânări

Nu va mai lumina în tine deloc,

Nici vocile mirelui și a miresei nu vor mai fi auzite

Deloc în tine,

Pentru că negustorii au fost marii oameni ai pământului

Și prin vrăjitoriile tale au fost înșelate toate națiunile.

În înlănțuirea ta a fost risipit sângele profeților, al sfinților

Și al tuturor celor care au fost masacrați pe pământ”.

Și frații mei îmi prinseră mâna

Și cu mare greutate se târâră afară din mâl,

Și ei se așezară rătăciți, pe plaja de nisip,

---

⁶ Cf. *Biblia*, „Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul”, București: Institutul Biblic, 1975.

Și cerul se deschise și spălă, cu ploaie, trupurile lor goale,
Și am auzit o voce din cer, ca a multor ape la un loc,
Și ca a unui mare tunet,
Și am auzit vocea harpiștilor cântând cu harpele lor,
Și ei cântară un nou cântec în fața tronului.
Și am văzut un alt înger zburând în mijlocul cerului,
Ducând cântecele zilei și ale nopții
Și Evanghelia Eternă pentru a o predica celor
Care rămân pe Pământ,
Acelora care se târâseră din mâl
Și ședeau goi și spălați de ploaie în fața tronului.
Și îngerul strigă: „Temeți-vă de Dumnezeu și gloriificați-L
Pentru că ora judecății Sale a sosit
Și închinați-vă Aceluia care a făcut Cerul și Pământul
Și marea, și fântânile de apă.”

Și am văzut cerul deschizându-se, și am contemplat un cal alb,
Și Acela care era așezat pe el se numea Credința și Adevărul,
Și judeca cu Dreptate.
Ochii Săi erau ca flăcările focului,
Și pe capul Său erau multe coroane,
Și era învăluit în lumină albă strălucitoare,
Și picioarele Sale erau goale,
Și numele Său era Cuvântul lui Dumnezeu.
Și Sfânta Fraternitate L-a urmat pe cai albi,
Îmbrăcată în țesături fine, albe și curate.
Și ei au intrat în Grădina Infinită Eternă
În mijlocul căreia se înalță Arborele Vieții.
Și mulțimea de oameni goi, spălați de ploaie, veniră în fața lor,
Tremurând pentru a primi judecata lor
Pentru că păcatele lor erau multe și au pângărit Pământul.
Mai mult decât atât, ei au distrus creaturile pământului și ale
mării,
Au otrăvit solul și au stricat aerul,
Și au îngropat vie, pe Maica ce le-a dat naștere.

Dar n-am văzut ce li s-a întâmplat deoarece privirea mi se schimbă,

Și am văzut un nou Cer și un nou Pământ,
Căci primul Cer și primul Pământ dispăruseră,
Și nu mai exista nici marea.

Și am văzut orașul sfânt al Fraternității

Venind de la Dumnezeu din cer,

Pregătit ca o mireasă împodobită de soțul ei.

Și am auzit o voce puternică din cer spunând:

„Iată muntele Casei Domnului Ridică în vârful munților
Și înălțată deasupra colinelor.”

Și toată lumea se îndreptă acolo.

„Veniți să mergem la muntele Domnului,

La Casa lui Dumnezeu.

Și El ne va învăța căile Sale,

Și noi vom merge pe aceste căi

Pentru că Legea Sa se va înălța din Sfânta Fraternitate.

Iată, tabernacolul lui Dumnezeu este cu oamenii,

Și El va sălășlui cu ei și ei vor fi poporul Său,

Și Dumnezeu Însuși va fi cu ei și va fi Dumnezeuul lor.

Și Dumnezeu le va șterge lacrimile din ochii lor,

Și nu va mai exista moarte,

Nici tristețe, nici plânsete,

Nu va mai exista nici un fel de durere,

Căci ceea ce a fost aparține trecutului.

Aceia care se războieră, transformă săbiile în brăzdare

Și lănciile lor în cosoare.

Nici un norod nu va mai ridica sabia împotriva unei alte
norod.

Nici nu vor mai învăța războiul,

Pentru că ceea ce a fost aparține trecutului.”

Și El vorbi din nou: „Eu reînnoiesc toate lucrurile.

Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul.

Eu voi da să bea celor însetați
Din fântâna apei vieții libere.
Iar acela care va învinge obstacolele va moșteni totul.
Și Eu voi fi Dumnezeuul lui, iar el va fi Fiul Meu.
Dar fricoșii și necredincioșii,
Și răii, și criminalii, și toți mincinoșii
Își vor săpa propria lor groapă, unde vor fi îngropați cu foc și
sulf arzător.”

Și din nou imaginea mi s-a schimbat,
Și am auzit vocile Sfintei Fraternități ridicându-se într-un cânt
Care spunea: „Veniți să mergem în lumina Legii.”
Și am văzut orașul sfânt,
Și Frații care au pătruns acolo.
Și orașul nu mai avea nevoie de soare,
Nici de lună să-l lumineze,
Pentru că îl lumina gloria lui Dumnezeu.
Și am văzut râul pur al Apei Vieții,
Limpede ca un cristal, venind de la tronul lui Dumnezeu,
Iar în mijlocul râului se înălța Arborele Vieții
Care purta patrusprezece feluri de fructe
Și le oferea celor înfometăți de el.
Și frunzele arborelui servesc pentru vindecarea națiunilor.
Și noaptea nu mai exista,
Și ei nu mai aveau nevoie de lumânări, nici de lumina soarelui,
Pentru că Domnul Dumnezeu le dădea lumină,
Și ei domniră pentru totdeauna.
Am atins vederea interioară.
Și prin Spiritul Tău în mine
Am auzit secretul Tău minunat.
Prin intuiția Ta mistică
Tu ai făcut ca un izvor de cunoaștere
Să se dezvolta în mine,
O fântână de putere antrenând ape vii,
Un torent de iubire și o înțelepciune atotcuprinzătoare
Asemenea splendorii Luminii Eterne.

Cartea a treia

Manuscrisele pierdute ale fraternității eseniene

Ne-am îndepărtat cu aroganță de natură și spiritul zeului Pan este mort. Sufletul oamenilor este scindat între speranța unității și sabia credințelor dogmatice care-i separă adânc pretutindeni. A trăi în armonie cu universul transformă viața într-o ceremonie majestoasă; a te ridica împotriva acestuia e ca și cum te-ai târî pe marginea unei prăpăstii. Și, totuși, în această epocă de orbire, anunțul unei schimbări se manifestă iar pe pământ. Conștiința umană se trezește iarăși și vocea învățătorilor din vechime răsună divin peste micul nostru pământ. Acesteia îi dedic această carte. Evanghelia eseniană reprezintă o cale de ieșire din dilema omului modern.

E.B.S.

Prefața

Această a treia carte a *Evangheliei eseniene* este o culegere de texte de mare valoare spirituală, literară, filosofică și poetică care rezultă din întrepătrunderea a doua tradiții.

Cronologic, prima este tributară acelor tradiții impuse poporului evreu în Babilon, de la *Epopoea lui Ghilgameș* la *Zend-Avesta* zoroastriană. A doua conține tradițiile *Vechiului* și *Noului Testament*, începând cu epoca lui Enoch și a patriarhilor, trecând până la Profeți și misterioasa Fraternitate eseniană.

În uitata bibliotecă a Fraternității eseniene de la Marea Moartă, acolo unde au fost găsite cele mai multe manuscrise, textele celor două tradiții erau amestecate. Ele se urmăreau într-o stranie succesiune: extraordinara simplitate cubistă a primei cu majestoasa poezie expresionistă a celei de-a doua.

Textele originale ale acestei colecții pot fi clasificate în aproximativ trei grupe: circa șaptezeci la sută din ele sunt diferite atât de vechile cărți sacre ale *Avestei* cât și de *Vechiul* și *Noul Testament*, douăzeci la sută sunt similare, iar zece la sută sunt identice.

Prezentându-le, scopul meu nu a fost nici filologic, nici estetic. M-a interesat mai mult valoarea lor poetică și spirituală, mai atractivă pentru omul secolului nostru.

Sper că această a treia carte să aibă tot atâta succes ca prima și să aducă, la rândul ei, lumină eternă secolului nostru dezorientat.

EDMOND BORDEAUX SZEKELY

Introducere

Din cele mai îndepărtate perioade ale antichității există o învățătură universală plină de o înțelepciune eternă. Ea ne-a parvenit atât prin fragmentele hieroglifelor sumeriene, cât și prin vestigii vechi de opt sau zece mii de ani. Unele simboluri precum soarele, luna, aerul, apa și celelalte forțe ale naturii provin chiar dintr-o epocă mai veche, anterioară cataclismului care marchează limita Pleistocenului. Nimeni nu știe de câte mii de ani datează această învățătură.

A studia această învățătură și a o pune în practică înseamnă a face să renască în inima fiecărui om cunoașterea intuitivă capabilă să rezolve atât problemele sale individuale cât și pe cele ale lumii întregi.

Se găsesc urme ale acestei învățături în aproape toate religiile. Principiile sale fundamentale se învățau în vechea Persie, în Egipt, India, Tibet, China, Palestina, Grecia și în alte părți. Dar, sub forma sa cea mai pură, ea a fost transmisă de către esenieni, această Fraternitate misterioasă care a trăit pe țărmul Mării Moarte în Palestina și pe malul lacului Mareotis în Egipt, în perioada secolelor III-II î.Hr. și a secolului I d.Hr. În Palestina și în Siria membrii Fraternității erau cunoscuți sub numele de esenieni, în timp ce în Egipt, ei erau numiți terapeuți sau vindecători.

Partea ezoterică a învățaturii lor este dată în *Arborele Vieții*, *Comuniunile eseniene cu îngerii* și *Cele șapte căi ale păcii*. Învățătura exoterică se găsește în „Cartea întâi” a *Evangheliei eseniene* și în recent descoperitele *Manuscrise eseniene de la Marea Moartă*.

Se ignoră originea Fraternității și nu se cunoaște cu certitudine numele ei. După unii, ea ar proveni de la Enoh, care ar fi fost fondatorul, căci el a fost primul care a primit comuniunile cu lumea îngerească.

Alții consideră că numele vine de la Israel, aleșii poporului,

căroră Moise le-a adus comuniunile pe care lumea îngerească i le-a revelat pe muntele Sinai. Dar oricare ar fi fost originea sa, este sigur că Fraternitatea eseniană s-a perpetuat timp îndelungat, poate sub alte denumiri, și în alte țări.

Învățătura a apărut în *Zend-Avesta* zoroastriană. Zarathustra a expus un mod de viață care a fost urmat timp de mii de ani. Aceasta conține, printre altele, conceptele fundamentale ale brahmanismului, ale *Vedelor* și *Upanisadelor*; sistemele yoga din India provin din aceeași sursă. Mai târziu, Buddha exprimă aceleași idei de bază și arborele său sacru evocă Arborele Vieții esenian. În Tibet se regăsește, de asemenea, această învățătură în Roata tibetană a Vieții.

De asemenea, pitagoreicii și stoicii Greciei antice au urmat principiile și o bună parte din modul de viață esenian. Aceeași învățătură a constituit și un element al culturii adonice a fenicienilor, a Școlii de filosofie din Alexandria, în Egipt, și a influențat mai multe ramuri ale culturii occidentale precum francmasoneria, gnosticismul, cabala și creștinismul. Iisus i-a dat expresia cea mai sublimă în cele Șapte Fericiri din „Predica de pe Munte”.

Esenienii trăiau pe malurile lacurilor și râurilor, departe de orașe și sate și împărțeau totul. Ei erau în esență agricultori și arboricultori, marea lor cunoaștere a solului și a condițiilor climaterice permițându-le să cultive, cu un minimum de efort, o varietate remarcabilă de fructe și legume pe pământuri aproape deșertice.

Ei nu aveau servitori sau sclavi și au fost primii care au condamnat sclavia atât în teorie cât și în practică. Ei nu aveau, printre ei, nici bogați și nici săraci, considerând aceste două condiții ca devieri față de Lege. Propriul lor sistem economic se baza în întregime pe Lege, și ei au demonstrat că toate nevoile materiale ale omului pot fi satisfăcute fără probleme și fără lupte prin cunoașterea acestei Legi.

Esenienii consacrau mult timp studiului textelor vechi și anumitor domenii ale cunoașterii cum ar fi educația, tehnicile

vindecării și astronomia. Li se spunea moștenitori ai caldeenilor și perșilor pentru astronomie și ai egiptenilor pentru arta vindecării. Ei se pregăteau pentru profeții prin ajunări îndelungate. Erau, de asemenea, experți în utilizarea plantelor pentru îngrijirea oamenilor și animalelor.

Esenienii duceau o viață simplă și regulată, sculându-se în fiecare zi înaintea zorilor pentru a studia și a face comuniuni cu forțele naturii, se îmbăiau în apă rece în mod ritualic și purtau îmbrăcăminte albă. După munca zilnică pe câmp sau în vii, luau mesele în comun și în tăcere. Ei aveau un profund respect pentru tot ce este viu: nu mâncau niciodată carne și nu beau băuturi fermentate. Rugăciunile deschideau și terminau aceste mese, iar serile erau consacrate studiului și comuniunilor cu forțele cerești.

Seara era începutul zilei, iar Sabatul, sau ziua sfântă, începea de vineri seara, prima zi a săptămânii pentru esenieni. Această zi era rezervată studiului, dialogului, primirii vizitatorilor și muzicii. Au fost descoperite vestigii ale instrumentelor lor muzicale.

Modul lor de viață le permitea să atingă o sută douăzeci de ani, chiar și mai mult, și li se atribuie o uimitoare forță și rezistență. În toate activitățile lor ei exprimau iubirea creatoare.

Ei au trimis în lume vindecători și învățători precum Sfântul Ilie, Sfântul Ioan Botezătorul, Sfântul Ioan și marele Învățător esenian, Iisus.

Apartenența la Fraternitate nu era dobândită decât după o perioadă de încercare de un an și o perioadă de inițiere de trei ani. Mai erau necesari încă șapte ani înainte de a avea acces la învățătura integrală.

Noi știm despre esenieni grație scrierilor contemporanilor lor, naturalistul latin Pliniu, filosoful Filon din Alexandria, istoricul latin Flavius Iosephus, și mulți alții.

O parte a învățăturii exoterice este conservată la Vatican în textul aramaic, un alt text în slavona veche fiind descoperit în biblioteca Habsburgilor, în Austria. Acesta ar fi fost adus din Asia

în secolul al XIII-lea de către preoții nestorieni care au fugit din calea hoardelor lui Ghingis-han.

Ecouri ale acestei învățături există și astăzi sub diferite forme, în anumite ritualuri ale ordinului masonic, în simbolul candelabrului cu șapte brațe, în salutul „Pace vouă” utilizat din epoca lui Moise și chiar în cele șapte zile ale săptămânii care și-au pierdut de mult semnificația lor spirituală.

O învățatură atât de veche și de persistentă de-a lungul veacurilor nu putea fi opera unei singure persoane sau a unui grup, ci interpretarea, printr-o succesiune de mari învățători, a Legii universului, Lege fundamentală, tot atât de eternă și imuabilă ca și cursul stelelor, identice astăzi cu cele de acum două sau zece mii de ani.

Învățătura expune Legea, arată că devierile omului sunt cauza tulburărilor sale și îi indică calea prin care acesta poate ieși din dificultățile sale.

Cele șapte legăminte

Doresc și mă voi strădui
Să trăiesc asemenea Arborelui Vieții
Plantat de către marii maestri ai Fraternității,
Cu Tatăl meu Ceresc,
Care a plantat Grădina Eternă a Universului
Și mi-a dat spiritul,
Cu Maica mea Pământească
Care a plantat Marea Grădină a Pământului
Și mi-a dat corpul,
Cu frații mei
Care lucrează în grădina Fraternității noastre.

Doresc și mă voi strădui
Să păstrez în fiecare dimineață Comuniunea
Cu îngerii Maicii Pământești,
Și în fiecare seară
Cu îngerii Tatălui Ceresc,
Așa cum au stabilit
Marii maestri ai Fraternității noastre.

Doresc și mă voi strădui
Să urmez Calea Păcii înșeptite.

Doresc și mă voi strădui
Să-mi perfecționez corpul care acționează,
Corpul meu care simte,
Și corpul meu care gândește,
Potrivit Învățăturilor Marilor maestri ai Fraternității noastre.
Întotdeauna și oriunde voi asculta cu respect
Pe Domnul meu,
Care îmi aduce Lumina Marilor maestri din toate timpurile.

Eu mă voi supune Domnului meu
Și voi accepta hotărârea Sa
Privind orice nemulțumiri sau plângeri aș putea avea
Împotriva oricărui dintre frații mei
Care muncesc în Grădina Fraternității;
Și nu mă voi plânge de nici un frate
Lumii din afară.

Eu voi păstra totdeauna și oriunde secretul
Tuturor tradițiilor Fraternității noastre
Pe care Domnul mi le va spune
Și nu voi dezvălui nimănui aceste secrete
Fără permisiunea Domnului meu.
Eu nu voi pretinde niciodată ca fiind a mea
Cunoașterea primită de la Domnul meu
Și voi crede întotdeauna în El.
Pentru toată această cunoaștere
Eu nu voi utiliza niciodată învățătura și puterea pe care le-am
dobândit
Prin inițierea primită de la Domnul meu
Pentru scopuri materiale sau egoiste.

Eu intru în Grădina Eternă și Infinită
Cu venerație față de Tatăl meu Ceresc,
Maica Pământească și,
Marii maestri,
Venerație față de Învățătura Sfântă,
Pură și Salvatoare,
Venerație față de Fraternitatea Celui Ales.

Rugăciune eseniană

Prolog

Când Dumnezeu a văzut că poporul
Său era pe cale de pieire
Pentru că el nu vedea Lumina Vieții,
El a ales pe cei mai buni din Israel
Pentru a face să strălucească Lumina Vieții
În fața fiilor oamenilor.
Acești aleși au fost numiți esenieni,
Deoarece ei învățau pe cel ignorant,
Și vindecau pe cel bolnav,
Și se adunau mereu în seara celei de-a șaptea zile
Să sărbătorească cu îngerii.

Rugăciune

Bătrânul: Maica Pământescă, dă-ne nouă Hrana Vieții!
Frații: Noi vom mânca Hrana Vieții!
Bătrânul: Înger al Soarelui, dă-ne nouă Focul Vieții!
Frații: Noi vom întreține Focul Vieții!
Bătrânul: Înger al Apei, dă-ne nouă Apa Vieții!
Frații: Ne vom îmbăia în Apa Vieții!
Bătrânul: Înger al Aerului, dă-ne nouă Suflul Vieții!
Frații: Noi vom respira Suflul Vieții!
Bătrânul: Tată Ceresc, dă-ne nouă Puterea Ta!
Frații: Noi vom construi împărăția lui Dumnezeu cu Puterea
Tatălui Ceresc!
Bătrânul: Tată Ceresc, dă-ne nouă Iubirea Ta!
Frații: Ne vom umple inimile cu Iubirea Tatălui Ceresc!
Bătrânul: Tată Ceresc, dă-ne nouă Înțelepciunea Ta!
Frații: Noi vom trăi după Înțelepciunea Tatălui Ceresc!
Bătrânul: Tată Ceresc, dă-ne nouă Viața Eternă!

Frații: Noi vom trăi asemenea Arborelui Vieții Eterne!

Bătrânul: Pace vouă!

Frații: Pace ție!

Îngerul Soarelui

*Trezește-te și rotește-te
Deasupra munților
Înger nemuritor al Soarelui,
Armăsar strălucitor!
Adu Lumina lumii!*

Înger al Soarelui, tu ești Izvorul Luminii;
Tu destrami întunericul.
Deschide porțile orizontului!
Înger al Soarelui, tu sălășluiești departe de Pământ,
Dar razele tale dau căldură și viață zilelor noastre.
Carul dimineții ne aduce lumina
Soarelui care răsare
Pentru a bucura inimile oamenilor.
Înger al Soarelui, luminează drumul nostru
Cu razele splendorii tale.
Înger al Soarelui,
Trimite-mi razele tale!
Fie ca ele să mă atingă și să mă pătrundă!
Eu mă abandonez ție și îmbrățișării tale
Binecuvântată de focul vieții!
Un flux de bucurie sacră
Se scurge către mine
În fața ta, Înger al Soarelui!
Nimeni nu poate fixa
Soarele cu ochii liberi
După cum nimeni nu poate privi pe Dumnezeu în față
Fără a fi mistuit de flăcările
Care protejează Arborele Vieții.
Studiază, deci, Legea Sfântă,
Căci fața Soarelui și fața lui Dumnezeu
Pot fi văzute numai de acela

Căruia i s-a revelat Legea.
Gândești tu că moartea este sfârșitul?
Tu ești tot atât de neștiutor ca un copil
Care, în fața unui cer întunecat
Se plânge de dispariția Soarelui.
Vrei tu să te întărești în Lege?
Fii, deci, ca Soarele la prânz
Care strălucește cu lumină și căldură pentru toți
Și răspândește cu generozitate gloria sa aurie.
Atunci Fântâna Luminii nu te va abandona niciodată,
La fel cum Soarele care este mereu luminos
Împrăstie fără oprire razele sale.
Și, când Soarele răsare,
Pământul făcut de Creator
Este purificat,
Apele curgătoare devin pure,
Apele fântânilor devin pure,
Apele mării devin pure,
Apele stătătoare devin pure,
Și toate Ființele Sfinte devin pure.
Strălucirea și gloria luminii a trezit
Pe omul născut să asculte
Sfintele Cuvinte ale Legii
A căror Înțelepciune este infinită.
Prin strălucirea și gloria lor
Determină cursul Soarelui pe cer;
Prin strălucirea și gloria lor
Determină cursul Lunii pe cer;
Prin strălucirea și gloria lor
Determină cursul stelelor pe cer.
Să invocăm cu jertfă și rugăciune
Soarele, nemuritor și strălucitor armăsar.
Când Lumina Soarelui devine mai intensă,
Și strălucirea lui mai fierbinte,
Atunci forțele cerești se ivesc.

Ele-și revarsă Gloria asupra Pământului,
Creat de Tatăl Ceresc,
Pentru dezvoltarea Copiilor Luminii
Pentru dezvoltarea Soarelui
Nemuritor, strălucitor armăsar.
Cel care oferă un sacrificiu
Soarelui nemuritor, strălucitor armăsar,
Pentru a rezista întinericului,
Pentru a rezista morții care pândește din nevăzut
L-a oferit Tatălui Ceresc,
L-a oferit îngerilor,
L-a oferit propriului suflet.
Cel care oferă un sacrificiu
Soarelui nemuritor, strălucitor armăsar,
Se bucură de toate forțele cerești și pământești.
Eu voi aduce ofrande acestei prietenii
Cea mai puternică dintre toate,
Cea care domnește între Îngerul Soarelui
Și fiii Maicii Pământești.
Eu binecuvântezez Gloria și Lumina,
Puterea și Tăria,
Îngerului Soarelui nemuritor, strălucitor armăsar!

Îngerul Apei

*Apele Izvoarelor Eterne
Izvorăsc și se scurg
Din Marea Cerească.*

Frații l-au dus pe Îngerul Apei
În deșertul arid și sterp
Ca el să poată da viață acolo unei grădini înverzite,
Plină de arbori și flori parfumate.
Aruncă-te în brațele Îngerului Apei,
Lasă-l să te înlănțuie,
Să te purifice și să gonească răul din tine.
Fie ca iubirea mea să urce spre Tine, Tată Ceresc,
După cum râurile curg către mare,
Și fie ca iubirea Ta să vină la mine, Tată Ceresc,
Ca ploaia blândă care sărută pământul.
Legea Sfântă
Este ca un râu care șerpuiește prin pădure.
Toate ființele depind de el,
Și el nu se refuză nimănui.
Legea este în lumea oamenilor
Ceea ce fluviul este pentru râuri și pârâuri.
Frații care învață Legea Sfântă pe semenii lor
Sunt asemănători apei în deșert.
Tu poți să-ți potolești setea cu ajutorul apei,
Dar poți să te îneci, de asemenea, cu ea.
La fel, Legea Sfântă este o sabie cu două tăișuri.
Prin Ea poți fi distrus,
Sau poți să-L vezi pe Dumnezeu.
Tată Ceresc!
Toate apele care parcurg cele șapte împărății,
Se nasc din Marea Ta Cerească
Și alimentează continuu pământul cu apă,

Din vară până în iarnă și din iarnă până în vară.
Marea Ta purifică semințele masculine,
Organele reproducătoare feminine
Precum și laptele matern.
Marea Ta Cerească se revarsă
Peste câmpurile de grâu cu spicele ridicate,
Peste pășunile cu iarba cosită
Și peste întreaga Lume Pământescă.
Mii de Izvoare pure curg spre câmpiile
Care hrănesc copiii Luminii.
Dacă cineva îți face o ofrandă Sfânt Înger al Apei,
Tu vei aduce frumusețe și glorie,
Sănătate și vigoare corpului său.
Și, în consecință,
Marea Cerească îi va prelungi viața.
Să venerăm apele sfinte
Care potolesc setea pământului,
Și toate apele sfinte pe care Creatorul le-a făcut,
Și toate plantele pe care Creatorul le-a făcut,
Tot ceea ce este sfânt.
Să venerăm Apa Vieții
Și toate apele pământului
Care băltesc, sau care curg, sau apele fântânilor,
Și cele ale torentelor de primăvară,
Sau ale picăturilor binecuvântate ale ploii.
Aducem ofrande bunelor și sfintelor ape,
Daruri ale Legii Sfinte.
Lasă marea să mugească, și toate apele,
Și lumea, și cei care sălășluiesc în ea.
Lasă torențele să se izbească de maluri,
Și dealurile să se bucure împreună.
Vocea Domnului răsună deasupra apelor
Și Gloria Divină izbucnește ca un tunet.
Tată Ceresc! și tu, Înger al Apei!
Îți mulțumim și binecuvântăm Numele Tău.

Un torent de iubire țâșnește
Dintr-un izvor ascuns sub pământ
Fraternitatea este binecuvântată
Pentru totdeauna de Apa Sfântă a Vieții.

Îngerul Aerului

*Noi glorificăm Suflul Sacru
Care este mai presus
De toate lucrurile create;
Și venerăm
Înțelepciunea Sa adevărată.*

Tu vei găsi Îngerul Aerului
În aerul proaspăt al pădurilor și câmpiilor
Unde ei așteaptă cu răbdare ca tu să părăsești
Orașele jilave și suprapopulate.
Caută-l atunci și aspiră adânc
Suflul său vindecător pe care ți-l oferă.
Respiră îndelung și profund
Ca Îngerul Aerului să te poată pătrunde,
Căci ritmul respirației este cheia cunoașterii
Care îți va revela Legea Sfântă.
Îngerul Aerului
Planează pe aripi invizibile.
Urmează calea sa nevăzută
Dacă vrei să vezi fața lui Dumnezeu.
Mai dulce decât nectarul fin
Al unei rodii cu gust de miere
Este parfumul vântului dintr-un crâng de chiparoși.
Mai dulce încă este parfumul celor cucernici
Care venerează și învață Legea Sfântă.
Sfânt este Îngerul Aerului,
Care purifică orice murdărie
Și transformă orice lucru rău mirositor
Într-o mireasmă plăcută.
Apropiati-vă nori, apropiați-vă!
Prin mii de picături,
Prin glorie și strălucire, vânturile suflă,

Conducând norii, de sus în jos,
Spre izvoarele inepuizabile ale pământului.
Vapori se înalță din văile munților,
Purtați de vânt pe calea Legii
Care mărește împărăția Luminii.
Prin puterea Sa, Tatăl Ceresc a creat pământul;
Lumea este născută din înțelepciunea Sa.
Cerurile s-au desfășurat prin voința Sa.
Când El ridică glasul,
O multitudine de ape apar în ceruri
Și din adâncurile pământului El atrage cețurile;
Și Suflul Său devine vânt.
După cum marea adună apele
Care urcă spre cer și coboară pe pământ,
Și urcă din nou spre cer,
Tot așa, ridică-te și urmează mișcarea lor!
Căci pentru a te ridica și dezvolta,
Tatăl Ceresc a creat
Spațiul etern și luminos.
Nimeni nu se poate prezenta în fața lui Dumnezeu
Dacă Îngerul Aerului nu-l lasă să treacă.
Corpul tău trebuie să respire aerul Maicii Pământesteți
Și spiritul tău – Legea Sfântă
A Tatălui Ceresc.

Îngerul Pământului

*Să invocăm Pământul îmbelșugat
Care se bucură de sănătate și
fericire
Și este mai puternic
Decât toate Creaturile sale!*

Să aducem omagiu acestui întins Pământ,
Căilor care duc departe,
Câmpurilor fertile
Care sunt mama ta, plantă sfântă!
Să laudăm pământul pe care crești tu, înmiresmată,
Care crești repede,
Produs al Maicii Pământești.
Să laudăm bunul, puternicul și binefăcătorul
Înger al Pământului
Care se bucură de rouă cerului,
Fertilitatea pământului,
Și de recolte abundente de grâu și struguri.
Să laudăm munții înalți,
Bogați în ape și pășuni,
Leagăne ale râurilor și torenților.
Să laudăm plantele sfinte ale Îngerului Pământului
Care cresc pe pământ,
Pentru a hrăni animalele, și oamenii,
Și Copiii Luminei.
Pământul este Apărătorul puternic,
Apărătorul sfânt, Susținătorul!
Să laudăm forța și vigoarea
Puternicului Apărător, pământul,
Creat de Tatăl Ceresc!
Să laudăm vindecătorii de pe Pământ,
Care cunosc secretele ierburilor și plantelor

Și căroră Îngerul Pământului
Le-a revelat vechile sale învățături.
Înțeleptul știe să utilizeze remediile
Pe care Domnul le-a răspândit pe pământ.
Și El a dat unora dintre frați darul tămăduirii
Ca Legea să poată fi onorată și împlinită.
Astfel ei pot vindeca oamenii,
Și le pot alina durerile,
Și munca lor este fără de sfârșit,
Și ei aduc pacea pe Pământ.
Faceți, deci, loc vindecătorilor și respectați-i,
Deoarece Tatăl Ceresc i-a creat!
Păstrați-i pe lângă voi, aveți nevoie de ei.
Să laudăm, pe aceia care lucrează solul
Împreună în Grădina Fraternității,
Pe terenurile cu care i-a binecuvântat Domnul.
Acela care lucrează pământul cu mâinile sale
Va recolta din belșug fructe,
Plante și grăunțe aurii hrănitoare.
Dulceața și abundența se vor revărsa pe pământ
Și acele câmpuri îmbelșugate
Vor aduce sănătatea și vindecarea.
Acela care seamănă grâul, iarba și fructele
Seamănă Legea Sfântă și o face cunoscută.
Când Pământul va fi o mare grădină,
Atunci toată lumea nu va mai cunoaște
Bătrânețea și moartea, corupția și degenerarea
Niciodată!
Mila și încrederea vor fi mână în mână,
Dreptatea și pacea braț la braț,
Adevărul va izvorî din pământ,
Și gloria va sălășlui pe pământul nostru.

Îngerul Vieții

*Nu fi nerecunoscător Creatorului
tău,
Căci El ți-a dat Viața.*

Nu căuta Legea în cărți, pentru că Legea este viața,
Iar Scripturile – numai cuvinte.
Adevăr spun ție:
Moise n-a primit Legile sale de la Dumnezeu în scris,
Ci prin cuvântul viu.
Legea este cuvântul viu al lui Dumnezeu cel Viu
Adresat profeților vii pentru oameni vii.
Legea este înscrisă în orice lucru în care există viață.
Ea se găsește în iarbă și copaci,
În râuri, în munți, în păsările cerului,
În creaturile pădurii și peștii mărilor,
Dar, mai ales, ea se găsește în tine însuși.
Tot ce este viu este mai aproape de Dumnezeu
Decât Scripturile care sunt fără viață.
Dumnezeu a făcut viața și tot ce este viu
Astfel încât cuvântul nemuritor
Să învețe pe fiii omului Legile Tatălui Ceresc
Și ale Maicii Pământești.
Dumnezeu n-a scris Legile Sale în pagini de carte,
Ci în inima ta și în spiritul tău.
Ele se află în respirația ta, în sângele tău, în oasele tale,
În fiecare părticică vie a corpului tău.
Ele sunt prezente în aer, în apă,
În pământ, în plante, în razele soarelui.
În adâncuri și pe înălțimi.
Ele toate îți vorbesc
Ca tu să poți înțelege vorbirea și voința
Lui Dumnezeu cel Viu.

Scripturile sunt operele omului
Dar viața și toate gazdele sale sunt
Opera lui Dumnezeu.
La început, O, Mare Creator,
Tu ai creat Forțele Cerești
Și Le-ai revelat Legile Cerești!
Apoi ne-ai dat gândirea,
Izvorâtă din propriul Tău Spirit
Și apoi ne-ai dat un corp fizic.
Noi Îți suntem recunoscători, Tată Ceresc,
Pentru toate darurile Tale ale vieții:
Pentru darurile prețioase ale Cerului, pentru rouă,
Pentru prețioasele fructe coapte de soare,
Pentru darurile datorate lunii,
Pentru munții milenari și comorile lor,
Pentru comorile colinelor cu existență îndelungată,
Și pentru comorile pământului.
Noi Îți suntem recunoscători, Tată Ceresc,
Pentru vigoarea sănătății, sănătatea corpului,
Înțelepciunea luminată și clară, iuțeala piciorului,
Auzul fin, brațele puternice
Și vederea de vultur.
Pentru toate darurile Vieții
Noi venerăm Focul Vieții
Și Lumina Sfântă a Ordinii Cerești.
Noi venerăm Focul,
Bun și prietenos,
Focul Vieții!
Binefăcător și de ajutor,
Focul Vieții!
Cel mai mare sprijin, cel mai generos,
Focul care este Casa Domnului!
Priviți acum Copilul Luminii
Care este în comuniune cu Îngerul Vieții:
Priviți puterea spatelui său,

Și forța pieptului său.
El avansează în pas de gigant.
Pulpele sale sunt solide,
Oasele sale sunt ca de bronz,
Membrele sale sunt ca de fier.
El se hrănește la masa Maicii Pământești
Cu ierburile câmpului și apele râului,
Căci munții îi aduc hrană bogată.
Binecuvântată este puterea sa și frumusețea sa.
Pentru că el servește Legea.
Corpul în care Focul Vieții
Arde cu Lumina eternă,
Este un sanctuar al Spiritului Sfânt,
Îți mulțumim Tată Ceresc
Că ne-ai condus la izvoarele dătătoare de viață,
Într-un ținut al uscăciunii,
Alimentând cu apă o grădină a minunilor, eternă,
Copacul Vieții, mister al misterelor,
Care își înalță ramurile nemuritoare
Iar rădăcinile se afundă în Fluxul Vieții
Care provin dintr-un izvor etern.

Îngerul Bucuriei

*Cerurile zâmbesc, pământul este în
sărbătoare,
Stelele dimineții își unesc vocile lor,
Și fac să izbucnească bucuria
Copiilor Luminii.*

Să cântăm Tatălui Ceresc un nou cântec.

Să cântăm pentru Maica noastră Pământească, întreg
pământul.

Fie ca cerurile să se bucure, pământul să se înveselească,

Fie ca valurile să mugească și să izbucnească plenitudinea
Vieții Eterne!

Fie ca lanurile și tot ceea ce este în ele să se bucure

Și ca toți pomii pădurii

Să se bucure în fața Legii Sfinte.

Cântați Tatălui Ceresc,

Voi ceruri ale cerurilor,

Și voi ape care sunteți dincolo de ceruri,

Toți munții și toate colinele,

Vânturi ale furtunii care ascultați Cuvântul Său,

Voi pomi fructiferi și toți cedrii,

Animale sălbatice și toate vitele,

Ființe târâtoare și zburătoare,

Regi ai pământului și toate popoarele,

Prinți și toți judecătorii pământului,

Băieți și fete, bătrâni și copii,

Să cântăm Tatălui Ceresc cu Bucurie.

Cântați pentru Domnul cu harpa, și vocea unui psalm,

Cu trâmbițe și flaute

Cântați un cântec vesel Îngerilor.

Fie ca și câmpiile să aplaude,

Și colinele să se bucure în fața Domnului.

Cântați un cântec vesel în fața Domnului, voi toate ținuturile.
Slujiți pe Tatăl Ceresc și Maica Pământească
Cu veselie și bucurie.
Veniți în fața Lor cântând.
Spiritul Legii Sfinte este deasupra mea
Deoarece Bătrânii m-au uns
Să duc vești bune celui umil.
Ei mă trimit să alin inimile zdrobite,
Să aduc libertatea captivilor
Și eliberarea lor din închisorile în care sunt închiși,
Să alin toate plânsetele,
Să le trimit sfântul Înger al Bucuriei
Să le ofere frumusețe din cenușă,
Balsamul bucuriei pentru tristețe,
Veșmântul de Lumină pentru greutatea spiritului;
Chinul să dureze o noapte
Dar bucuria să apară dimineața.
Acea care înaintează în întuneric
Vor vedea o mare lumină,
Iar deasupra celor care sălășluiesc în ținuturile umbrelor
mortii,
Va străluci lumina Legii Sfinte.
Deschideți-vă voi ceruri,
Lăsați să se reverse fericirea
Asupra oamenilor tristeții,
Ca ei să-și urmeze drumul lor
În bucurie și pace.
Fie ca munții și colinele
Să izbucnească în cântece către ei
Și ca ei să ia parte la Sfânta Sărbătoare,
Și să mănânce fructul Arborelui Vieții
Care se înalță în Marea Eternității.
Lumina eternă a Legii îi va lumina mai viu
Decât au făcut-o vreodată soarele și luna
Și vor cunoaște gloria veșnică

A Tatălui Ceresc și a Maicii Pământești.
Pentru ei, soarele nu va mai apune,
Luna nu va mai părăsi cerul,
Legea va fi lumina lor eternă
Și zilele lor de doliu vor fi terminate.
Mă voi bucura mult în Legea Sfântă.
Sufletul meu va fi vesel printre îngerii
Pentru că ei m-au îmbrăcat în haine de lumină
Și m-au învăluit în hainele bucuriei.
După cum Pământul produce muguri,
Și grădina face semințele să răsară,
Tatăl Ceresc va face Legea Sfântă
Să izvorască cu bucurie și veselie
În fața tuturor Copiilor Luminii.
În Grădina Fraternității
Întreg Pământul sfânt exaltă,
Căci grăunțele Legii Sfinte au fost semănate în el.
Legea este cel mai mare bun
Al Copiilor Luminii.
Ea le dă strălucire și glorie,
Sănătatea și vigoarea corpului,
O viață lungă în comuniune cu îngerii
Și o bucurie infinită și eternă.
Noi vom cânta laude Tatălui Ceresc,
Și Maicii Pământești,
Și tuturor îngerilor,
Atât cât vom trăi în Grădina Fraternității.
Aducem omagiu Legii Sfinte
Tot timpul în vecii vecilor.

Maica Pământească

*Respectă pe Maica Pământească,
pentru ca zilele tale să fie îndelungate
pe pământ.*

Maica Pământească este în tine și tu ești în Ea.
Ea te-a născut, Ea ți-a dat viața,
Ea este Acea care ți-a dat trupul
Și Ei Îi vei reda acest trup într-o zi.
Fericit vei fi dacă O vei cunoaște pe Ea
Și împărăția Ei.
Dacă tu primești îngerii Maicii tale Pământești
Și urmezi Legile Ei
Nu vei cunoaște niciodată boala
Pentru că puterea Maicii noastre nu are egal.
Ea domnește asupra trupurilor tuturor oamenilor
Și ale tuturor ființelor vii.
Sângele care curge în noi
Este născut din sângele Maicii noastre Pământești.
Sângele Ei cade din nori,
Ia naștere din matricea pământului,
Murmură în pârâurile munților,
Se scurge abundant în râurile câmpiilor,
Dormitează în lacuri,
Și mugește cu putere în mările furtunoase.
Aerul pe care îl respirăm,
Ia naștere din respirația Maicii noastre Pământești.
Respirația Ei este azurul din înălțimile cerurilor,
Ea suspină pe înălțimile munților,
Freamătă printre frunzele copacilor,
Unduie lanurile de cereale,
Se liniștește în adâncurile văilor,
Și se încălzește în deșert.

Tăria oaselor noastre
Provine din oasele Maicii noastre Pământești,
Din stânci și din pietre.
Ele se înalță spre ceruri
Pe vârfurile munților
Și sunt ca niște uriași care dorm
Pe pantele munților,
Ca niște idoli în deșerturi
Și ascunse în adâncimile pământului.
Delicatețea cărnii noastre
Ia naștere din carnea Maicii noastre Pământești
Care devine galbenă și roșie
În fructele pomilor
Și ne hrănește cu brazdele câmpurilor.
Lumina ochilor noștri
Și auzul urechilor noastre,
Iau naștere din culorile și sunetele Maicii noastre Pământești
Care ne învăluie
Ca apa mării peștele,
Și vârtejul aerului pasărea.
Omul este fiul Maicii Pământești
Și de la Ea și-a primit Fiul Omului trupul,
Chiar dacă corpul nou-născutului
Este născut din pântecul mamei sale.
Tu ești una cu Maica ta Pământească.
Tu ești în Ea și Ea este în tine.
Din Ea te-ai născut, în Ea trăiești
Și în Ea te vei întoarce.
Urmează deci Legile Ei
Pentru că viață lungă și fericită, poate avea numai acela,
Care respectă pe Maica sa Pământească
Și urmează Legile Ei.
Pentru că respirația ta este respirația Ei,
Sângele tău sângele Ei,
Oasele tale oasele Ei,

Carnea ta carnea Ei,
Ochii și urechile tale
Ochii și urechile Ei.
Maică Pământească!
Fie ca întotdeauna să fim îmbrățișați de Tine,
Întotdeauna să fim înconjurați de frumusețea Ta.
Noi nu putem trăi departe de Ea,
Nici nu putem să sondăm misterele
Veșnic reînnoite ale creației Sale.
Ceea ce există nu exista,
Ceea ce exista nu mai există.
În împărăția Ei,
Totul este întotdeauna nou, întotdeauna vechi.
Noi trăim în Ea fără să O cunoaștem.
Ea ne vorbește continuu,
Fără ca vreodată să-și dezvăluie secretele Ei.
Oricât pregătim pământul și recoltele,
Noi nu avem nici o putere asupra Ei.
Fără încetare Ea construiește și distruge
În locuri ascunse ochilor oamenilor.

Îngerul Puterii

Ție, Tată Ceresc!

Îți aparține Puterea, când ai trasat

O Cale pentru fiecare și pentru toți.

Ce înseamnă Fapta bine făcută?
Este aceea făcută de Copilul Luminii
Care respectă Legea mai mult ca orice.
Cel mai prețios dintre toate darurile
Pe care Ți-l cer Ție,
Cel mai bun dintre toate Făpturile,
Tată Ceresc,
Este ca Legea Sfântă să se împlinească în noi
Prin al Tău Înger al Puterii!
Îți adresez Ție invocațiile mele
Ca marele Tău dar al puterii
Să protejeze Ordinea Ta Cerească,
Și conștiința Ta creatoare din noi, pentru totdeauna.
Noi Te preamărim, O, Tată Ceresc,
Împărate Atotputernic!
Și binecuvântăm mereu puterea Ta.
Cât timp vom fi în stare și vom avea putere,
Vom învăța mereu pe oameni
Despre Acțiunile pe care trebuie să le facă,
Cu credință către Tatăl Ceresc,
Maica Pământească, sfinții îngeri
Și toți Copiii Luminii
Care lucrează pământul Grădinii Fraternității,
Și cu dorința viitoarei Ordini Cerești
În sufletele și corpurile lor.
Căci a Ta a fost puterea, O, Tată Ceresc,
Cu adevărat a Ta, Creator al iubirii!
Cu înțelegere și cu Spirit

Ne-ai trasat o cale pentru fiecare dintre noi.
Prin Puterea Ta vom merge la oameni
Și-i vom învăța, spunându-le, să creadă în Lege,
Și să meargă pe căile sfinților îngeri,
Și veți trăi pe pământ,
Hrăniți într-adevăr la masa Maicii Pământești.
Desfată-te cu Puterea Tatălui Ceresc,
Și El va îndeplini dorințele inimii tale.
Nu permite aroganței să ajungă pe buzele tale
Căci Tatăl Ceresc ți-a dat ca regulă Legea Sfântă,
Și El îți va cântări acțiunile tale.
El te coboară în mormânt sau te înalță.
Puterea Legii te face sărac sau bogat.
Puterea Sa coboară sau înalță.
El îl înalță pe sărac din praf
Și îl poate face pe cerșetorul așezat pe un morman de gunoi
Moștenitorul tronului Său de glorie.
Din înaltul cerului El trimite trăsnetul
Asupra copiilor întunericului.
Domnul va judeca prin Puterea Sa sfârșitul lumii.
Ascultați vocea Fraților
Care strigă în sălbăticie și pustiu:
Pregătiți calea Legii,
Neteziți căile Tatălui Ceresc,
Și ale Maicii Pământești,
Și ale tuturor sfinților îngeri ai zilei și ai nopții.
Văile vor fi umplute,
Munții și dealurile rase,
Sinuozitățile îndreptate,
Drumurile netezite,
Și toate făpturile vor vedea Puterea Legii.
Noi te preamărim Tată Ceresc
Pentru că Tu ne-ai înălțat.
O, Doamne, Tatăl nostru Atotputernic,
Noi Te-am invocat și Tu ne-ai vindecat.

Tu ai eliberat din morminte sufletele oamenilor,

Tu i-ai păstrat în viață Ca să nu cadă în groapă.

O, Tată Ceresc, Tu ești Legea.

Mai devreme sau mai târziu noi vom căuta îngerii Tăi.

Sufletele noastre sunt însetate de Lege,

Carnea noastră tânjește după Lege.

Legea este un râu de Putere sfântă

Într-un ținut uscat și însetat unde nu există apă.

Buzele noastre vor lăuda Puterea Ta cât vom trăi

Și ne vom ridica mâinile în numele Tău.

Noi vom păstra, vom hrăni Ordinea Ta Cerească

Prin împlinirea Acțiunilor.

Noi vom invoca și vom pronunța zi și noapte Puterea Ta sfântă,

Și fie ca Ea să vină să ne ajute;

Va fi ca și cum o mie de îngeri

Ar veghea asupra fiecărui om.

Ție, Tată Ceresc, îți aparține toată Puterea,

Și, de asemenea, iertarea.

Fie ca Legea Ta să recompenseze pe fiecare om

Potrivit lucrărilor sale.

Îngerul Iubirii

*Iubirea este mai puternică
Decât curenții apelor profunde.
Iubirea este mai puternică ca
moartea.*

Să ne iubim unul pe altul
Pentru că iubirea provine de la Tatăl Ceresc
Și oricine iubește este născut
De Tatăl Ceresc și Maica Pământească
Și cunoaște îngerii.
Să vă iubiți unul pe altul
Așa cum vă iubește Tatăl Ceresc,
Pentru că Tatăl Ceresc este Iubire
Și cine sălășluiește în iubire
Sălășluiește în Tatăl Ceresc
Și Tatăl Ceresc este în el.
Acela care iubește este asemănător soarelui
Când strălucește cel mai puternic.
Fraților, să fim toți într-un cuget
Și să avem iubire nesfârșită și compasiune unul pentru altul.
Să uiți răzbunarea și ranchiuna
Față de fiii poporului tău
Și să-ți iubești aproapele ca pe tine însuși.
Dacă un om spune:
Iubesc pe Tatăl Ceresc, dar urăsc pe fratele meu,
El minte.
Pentru că dacă el nu iubește pe fratele său pe care îl vede,
Cum ar putea el să iubească pe Tatăl Ceresc
Pe Care nu-L vede?
Acela care iubește pe Tatăl Ceresc,
Iubește, de asemenea, pe fratele său.
Să iubiți, de asemenea, pe străini

Pentru că și voi ați fost străini în Egipt.
Se spune de către lume
Că mai bună este o masă de ierburi oferită cu iubire
Decât o masă îmbelșugată cu carne oferită cu indiferență.
Cuvintele de iubire sunt ca mierea,
Dulci sufletului și sănătoase oaselor.
Cuvintele sunt în gura omului ca apele de adâncime
Și izvorul iubirii este ca o fântână arteziană.
Legea Sfântă îți cere
Să acționezi cu dreptate, și să iubești cu compasiune,
Și să mergi umil împreună cu îngerii.
Astfel, noi vom ști că Îngerul Iubirii
Sălășluiește în noi
Când iubim pe Tatăl Ceresc
Și-I respectăm Legea.
O, Iubire Grațioasă!
O, Creator al Iubirii!
Revelează-ne cele mai minunate cuvinte
Prin conștiința Ta Divină care trăiește în noi!
Spune Copiilor Luminii
Care cultivă pământul în Grădina Fraternității:
Să respecte pe toată lumea.
Iubește întreaga Fraternitate.
Supune-te Legii.

Îngerul Înțelepciunii

*Ascultarea față de Domnul
Este începutul Înțelepciunii
Și cunoașterea Celui Unic
Este înțelegerea supremă.
Pentru că prin ea
Zilele tale vor fi înmulțite,
Și anii vieții tale
Vor fi prelungiți.*

Întreaga Înțelepciune vine de la Tatăl Ceresc
Și este cu El pentru eternitate.
Prin Legea Sfântă Îngerul Înțelepciunii
Călăuzește pe Copiii Luminii.
Cine poate număra firele de nisip ale mării,
Picăturile ploilor și zilele eternității?
Cine poate afla înălțimile cerului,
Întinderile și adâncimile pământului,
Și înțelepciunea?
Înțelepciunea a fost creată înaintea tuturor lucrurilor.
Te poți vindeca prin bunătate,
Te poți vindeca prin dreptate,
Te poți vindeca cu ajutorul plantelor,
Te poți vindeca prin Cuvântul Înțelept.
Dintre toate remediile,
Cel mai important este acela
Care vindecă prin Cuvântul Înțelept.
Acesta înlătură cel mai bine boala
Din corpurile celor credincioși,
Pentru că înțelepciunea este cel mai bun dintre toate
remediile.
Să urmezi Legea Sfântă este încununarea înțelepciunii,
Aducând pacea și făcând să înflorească sănătatea,
Amândouă daruri ale îngerilor.

Noi ne vom apropia de Tine, O, Tată Ceresc!
Cu ajutorul îngerului Tău al Înțelepciunii,
Care ne călăuzește prin Ordinea Ta Cerească,
Și prin acțiunile și cuvintele
Inspirate de Sfânta Ta înțelepciune!
Vino la noi, Tată Ceresc, cu Mintea Ta creatoare
Și dă-ne, Tu care ești deținătorul darurilor,
Prin Ordinea Ta Cerească,
Daruri ca Înțelepciunea eternă Copiilor Luminii
Ca această viață să poată fi trăită în serviciul sfânt
În Grădina Fraternității.
Prin bunătatea infinită a Minții Tale,
Încorporează în mințile noastre
Calea Înțelepciunii care izvorăște
Din Ordinea Cerească
Unde sălășluiește Arborele Sfânt al Vieții.
Spune-ne nouă, O, Tată Ceresc,
În ce mod se manifestă Legea Ta
O, Tată Ceresc!
Tatăl Ceresc a răspuns:
Prin gândul bun
În perfectă unitate cu Înțelepciunea,
O, Copil al Luminii!
Ce este cuvântul bun?
Este binecuvântarea cuvântului Înțelepciunii.
Ce este gândul bun?
Este acela pe care îl gândește Copilul Luminii,
Acela care poartă Gândirea Sfântă
Cel mai valoros lucru din câte există.
Astfel, Copilul Luminii își va dezvolta
Concentrarea și comuniunea,
Prin care își va spori Înțelepciunea.
Continuând astfel
Până ce îi vor fi revelate toate
Misterele Grădinii Infinite

În care se înalță Arborele Vieții.
Atunci el va spune aceste cuvinte victorioase:
O, Tată Ceresc,
Dă-mi sarcina mea
Pentru construirea
Împărăției tale pe pământ,
Prin gânduri bune, cuvinte bune, acțiuni bune,
Care sunt pentru Copilul Luminii
Cel mai prețios dar al său!
O, tu, Ordine Cerească,
Și Tu, Minte Universală,
Te venerăm pe Tine și Tatăl Ceresc
Deoarece a lor este mintea creatoare din noi
Care face împărăția nepieritoare să progreseze!
Sfânta Înțelepciune eliberează toți oamenii de teamă,
Liniștește inimile și le ușurează conștiința.
Înțelepciune Sfântă, înțelegere infinită, care te
Dezvolți continuu,
Tu nu ești dobândită din textele sfinte.
Ignoranța este aceea care ruinează majoritatea oamenilor,
Atât aceia care au murit
Cât și aceia care vor muri.
Când ignoranța va fi înlocuită de Sfânta Înțelepciune
Blândețea și fertilitatea vor reveni
Pe câmpurile noastre,
Cu sănătatea și vindecarea,
Cu abundența și creșterea,
Și noi vom recolta legume și grâne din belșug,
Și fluvii ale Păcii vor curge în deșerturi.

Îngerul Vieții Eterne

*Și Enoh merse cu Dumnezeu;
Și nu mai fu, pentru că Dumnezeu îl
luă la El.*

Nici un om de pe pământ n-a fost asemenea lui Enoh,
Pentru că el a fost luat de pe pământ.
El a fost ca steaua dimineții în mijlocul unui nor,
Și ca luna plină,
Ca soarele strălucind deasupra templului Celui Preaînalt
Și curcubeul luminând norii,
Ca floarea de trandafir primăvara,
Ca floarea de crin pe malurile râurilor,
Ca ramurile pinului
În timpul verii,
Ca frumosul măslin căruia îi cresc măslinile
Asemenea chiparosului care se înalță până la nori.
Enoh a fost primul care a urmat Legea,
Primul dintre vindecători, dintre înțelepți,
Fericitul, gloriosul, puternicul,
Care a știut să învingă boala și moartea.
El a obținut o sursă de remedii
Pentru a rezista bolilor și morții,
Pentru a rezista durerii și febrei,
Pentru a rezista răului și infecției
Pe care ignorarea Legii
Le-a creat împotriva corpurilor muritorilor.
Noi invocăm pe Enoh,
Stăpân al vieții,
Fondatorul Fraternității noastre Omul Legii,
Cel mai înțelept dintre toate ființele,
Cel mai bun judecător dintre toate ființele,
Cel mai strălucit dintre toate ființele,

Cel mai glorios dintre toate ființele,
Cel mai demn de a fi invocat dintre toate ființele,
Cel mai demn de a fi glorificat dintre toate ființele,
Primul care a gândit ce este bine,
Primul care a spus ce este bine,
Primul care a făcut ce este bine.
El a fost primul Preot,
Primul Plugar al Pământului,
Primul care a cunoscut și învățat Cuvântul,
Și s-a supus Legii Sfinte.
El a dezvăluit Copiilor Luminii
Toate secretele vieții.
El a fost primul purtător al Legii.
Iată cuvintele părintelui nostru Enoh
Așa cum au fost ele scrise:
Noi slăvim pe Creator,
Tatăl Ceresc,
Înșeri luminoși și glorioși.
Noi slăvim cerurile strălucitoare,
Noi slăvim înțelepciunea binecuvântată, strălucitoare, prea
fericită,
A sfinților Înșeri ai Eternității.
Dă-ne nouă, Tată Ceresc,
Dorința și cunoașterea celei mai corecte căi,
Celei mai corecte deoarece ea aparține
Ordinii Cerești a Vieții,
Cea mai bună Viață a înșerilor,
Strălucitoare, mereu glorioasă⁷
!
Dacă sănătatea este perfectă, la fel este și Viața Eternă,
Amândouă provenind din Ordinea Cerească,
Cea care a creat virtutea minții
Și acțiunile vieții trebuie împlinite cu devoțiune

---

⁷ Aici „glorios” înseamnă a avea o aură foarte puternică, deci foarte sănătoasă și înalt spirituală. (n.t.)

Față de Creatorul Vieții Eterne.
Noi slăvim Cerul Suveran,
Noi slăvim timpul infinit,
Noi slăvim oceanul infinit al Vieții Eterne.
Noi invocăm cea mai glorioasă dintre Legi.
Noi invocăm împărăția Cerurilor,
Timpul infinit și îngerii.
Noi invocăm Legea Sfântă eternă.
Noi urmăm căile Stelelor,
Lunii, Soarelui și Luminii nesfârșite,
Mișcându-se mereu pe căile lor circulare.
Și adevărul deplin în Gând, Cuvânt și Faptă
Va plasa sufletul omului credincios
În lumina infinită a Vieții Eterne.
Eu aparțin Tatălui Ceresc
De la începutul drumului Său, înainte să fi terminat vechea Sa
lucrare.

Eu am fost creat din eternitate, de la început,
Chiar înainte să fi existat pământul.
Am fost creat înainte de a exista orice fel de abisuri:
Înainte ca El să fi făcut Pământul sau câmpiile,
Înainte să fi existat praful lumii.
Când El a creat cerurile, eu eram acolo,
Când El a delimitat abisurile,
Când El a făcut bolta înstelată cerului,
Când fântâna adâncului a devenit puternică,
Când El a dat contur mărilor
Ca apa să nu încalce Legea Lui,
Când El a marcat fundațiile Pământului
Atunci am fost pe lângă El ca supraveghetor.
Și eu eram zilnic plăcerea Lui
Bucurându-mă totdeauna înaintea Sa,
Bucurându-mă pe pământul său ospitalier,
Iar bucuria meu fiind compania fiilor oamenilor.
Tatăl Ceresc domnește pentru eternitate,

El este învăluit în majestate și putere.
El este din totdeauna!
Mulțimile se înalță ca valurile, O, Doamne,
Și-și ridică vocile lor,
Ca valurile mari ale apelor.
Tatăl Ceresc din înălțimi
Este mai puternic decât zgomotul numeroaselor ape,
Și chiar decât cele mai puternice valuri ale mării.
Numele Lui va dăinui în veci,
Numele Lui va fi de-a pururi,
Și toți Copiii Luminii vor fi binecuvântați în El,
Și toți oamenii vor chema binecuvântarea Lui.
Fie ca întreg Pământul să fie saturat
Cu gloria Tatălui Ceresc,
A Maicii Pământești,
Și a tuturor sfinților îngeri.
Eu am căpătat vederea interioară
Și prin Spiritul Tău din mine
Am aflat secretul Tău minunat.
Prin pătrunderea Ta mistică
Mi-ai făcut un izvor de cunoaștere
Să se dezvolte în mine,
O fântâna de putere, revărsând ape vii,
Un torent de iubire și înțelepciune atotcuprinzătoare
Asemănătoare splendorii Luminii Eterne.

Îngerul Creației

*Cine a măsurat apele
În căușul palmei Sale,
Și a măsurat Cerul cu palma,
Și a adunat praful Pământului
Într-o cupă,
Și a cântărit munții și colinele,
Pe o balanță?*

Soarele se înalță și Frații se adună împreună;
Ei pleacă să lucreze câmpurile.
Cu spatele lor solid și inimile lor vesele
Ei lucrează împreună în Grădina Fraternității.
Ei sunt Făuritorii Binelui,
Deoarece ei realizează binele Tatălui Ceresc.
Ei sunt spiritul, conștiința și sufletul celor
Care învață Legea și luptă pentru Ea.
Ei lucrează pământul cu ambele mâini,
Ca deșerturile să se coloreze în verde și auriu.
Cu mâinile lor ei așază temelia
Pe care se va construi împărăția Cerurilor pe pământ.
Ei sunt mesagerii Îngerului Creației:
În ei este revelată Legea Sfântă.
O, Tată Ceresc, cât de diverse sunt operele Tale!
Tu le-ai făcut toate cu înțelepciune;
Pământul este plin de bogățiile Tale.
Tu ai creat izvoarele în văi
Care curg printre coline.
Tu potolești setea tuturor animalelor pe câmpuri
Și faci să crească iarba pentru vite.
Tu fixezi copacii puternici în locurile lor,
Ca păsările cerului să-și facă în ei cuiburile
Și să cânte frumos printre ramuri.
Tu ai pus ierburile în serviciul omului

Ca el să-și poată obține hrana din pământ.
În mâinile Fraților toate darurile Tale dau roade,
Pentru că ei construiesc împărăția Cerurilor pe Pământ.
Tu Ți-ai deschis mâinile Tale pline cu bunuri,
Tu le-ai trimis Spiritul Tău, prin care ei au fost creați
Și, împreună cu sfinții Tăi îngeri,
Ei vor reînnoi fața Pământului.
O, Tu, Tată Ceresc,
Unicule!
Revelează Copiilor Luminii:
Care este locul de pe Pământ
Unde se află fericirea supremă?
Tatăl Ceresc a răspuns:
Este locul pe care unul din Frați
Care urmează Legea Sfântă pășește
Cu gândurile sale bune, cuvintele sale bune și actele sale bune
Al cărui spate este solid la lucru,
Ale cărui mâini nu sunt leneșe,
Care își înalță vocea în deplin acord cu Legea.
Este sfânt locul în care unul din Frați
Recoltează din abundență grâu, iarbă sau fructe,
Unde udă solul uscat,
Sau seacă pe cel prea umed.
Pentru că pământul a fost dat în grija Copiilor Luminii
Care îl păstrează ca pe o comoară și îl îngrijesc,
Și aduc din adâncimile lui numai
Ce este necesar pentru hrana corpului.
Binecuvântați sunt Copiii Luminii
A căror bucurie este împlinirea Legii
Care lucrează în Grădina Fraternității ziua,
Și se unesc cu îngerii Tatălui Ceresc noaptea.
Din buzele lor s-a povestit istoria
Care servește ca învățătură fiilor oamenilor.
Se spune că pomii se adunară cândva
Să-și aleagă un rege peste ei

Și ei îi cerură măslinului:

„Domnește asupra noastră.”

Dar măslinul le-a răspuns:

„Trebuie să renunț la fertilitatea mea

Demnă de Dumnezeu și de oameni

Pentru a deveni regele pomilor?”

Și pomii se adresară smochinului:

„Vino tu și domnește asupra noastră.”

Dar smochinul le-a răspuns:

„Trebuie să renunț la dulceața și bunătatea fructului meu

Pentru a deveni regele pomilor?”

Atunci pomii s-au adresat viței de vie:

„Vino și domnește asupra noastră.”

Dar vița de vie le-a răspuns:

„Trebuie să renunț la vinul meu,

Plăcerea lui Dumnezeu și a oamenilor

Pentru a vă deveni conducător?”

Omul Legii care își îndeplinește sarcina

Nu are nevoie de alte binecuvântări.

Îngerul Păcii

*Pentru ca pământul să fie umplut cu
Pacea Tatălui Ceresc, la fel cum apele
acoperă marea.*

Voi invoca Îngerul Păcii
Al cărui suflu este prietenos
Și a cărui mână poartă puterea.
În împărăția Păcii nu există nici foame, și nici sete,
Nici vânt rece, și nici vânt cald,
Nici bătrânețe, și nici moarte.
În împărăția Păcii
Atât animalele cât și oamenii vor fi nemuritori,
Plantele vor fi eterne, apele nu vor seca,
Hrana vieții nu vor lipsi niciodată.
S-a spus că munții vor aduce Pacea lumii,
Iar colinele joase – dreptatea.
Va fi pace cât timp vor dăinui soarele și luna
De-a lungul tuturor generațiilor.
Pacea va cădea ca ploaia peste iarba cosită,
Ca aversa ce udă pământul.
Sub domnia Păcii, Legea va crește puternic
Și Copiii Luminii vor stăpâni pământul
De la un țărâm la altul, până la sfârșitul lui.
Împărăția Păcii își are izvorul
În Tatăl Ceresc.
Prin forța Lui a fixat trainic munții
Și a făcut zorile și apusul
Să se bucure în Lumină.
El face să curgă spre pământ râul Legii,
Pentru a-l uda și îmbogăți.
El înprospătează pământul cu ploi bogate.
Ele stropesc pășunile deșertului

Și bucură ambele pante ale colinelor joase.
Pășunile sunt populate cu turme;
Văile, de asemenea, sunt acoperite de grâu;
Ele strigă de bucurie și, de asemenea, cântă.
O, Tată Ceresc,
Adu, pe pământul Tău domnia Păcii!
Atunci ne vom aminti cuvintele
Aceluia care i-a învățat pe vechii Copii ai Luminii:
Eu dau pacea Maicii tale Pământești -
Corpului tău
Și pacea Tatălui tău Ceresc -
Spiritelui tău.
Și fie ca pacea lor
Să domnească printre Fiii Oamenilor.
Veniți la Mine toți cei care sunteți oboșiți
Și care suferiți în luptă și chin!
Pentru că pacea Mea vă va întări și reface.
Pentru că pacea Mea este mai mult decât plină de bucurie.
De aceea Eu te salut totdeauna astfel:
Pace ție!
Așa să faci și tu, mereu, când vă salutați unul pe altul
Pentru ca pacea Maicii tale Pământești
Să coboare în corpul tău,
Iar în spiritul tău,
Pacea Tatălui Ceresc.
Și atunci vei afla pacea cu tine însuși
Pentru că împărăția Legii este în tine.
Întoarce-te la frații tăi și dă-le și lor pacea
Pentru că fericiți sunt aceia care luptă pentru pace,
Pentru că ei vor găsi pacea Tatălui Ceresc.
Și dă pacea ta fiecăruia,
Așa cum Eu ți-am dat ție pacea Mea.
Pentru că pacea Mea este de la Dumnezeu.
Pace ție!

Tatăl Ceresc

*În împărăția Cerurilor
Există lucruri necunoscute și
minunate.
Prin Cuvântul Său există toate
lucrurile.
Există lucruri mai mari decât
acestea
Care ne sunt încă ascunse,
Căci noi nu vedem decât o mică
parte din lucrarea Sa:
Tatăl Ceresc a creat toate lucrurile.*

Frumusețea cerului, gloria stelelor,
Luminează locurile cele mai înalte ale Mării Cerești.
Santinele ale Celui Preaînalt, ele păzesc ordinea lor
Și nu slăbesc supravegherea niciodată.
Priviți curcubeul și laudați pe Acela care l-a făcut;
El este foarte frumos în strălucirea sa.
El înconjoară cerul cu un cerc glorios
Și a fost făcut de mâinile Celui Preaînalt.
Prin Legea Sa, El face să cadă zăpada
Și trimite rapid fulgerele judecății Sale.
Toate comorile sunt deschise
Și norii zboară ca niște păsări.
Prin marea Sa putere, El face să încremenească norii
Și împrăștie grindina.
La privirea Sa, munții se cutremură
Și la dorința Sa bate vântul din sud.
Zgomotul tunetului face pământul să tremure:
El face furtunile din nord și viforul
Și împrăștie zăpada ca păsările-n zbor,
Iar ochiul se minunează
De frumusețea albului din ea,

Iar inima este uimită în fața ploii.
Astfel cerurile proclamă gloria lui Dumnezeu
Și bolta înstelată arată lucrările Sale.
Cine a creat apele
Și cine a creat plantele?
Cine a supus vântului norii furtunii,
Cursurile de apă și chiar cele mai mici ape?
Cine, O, Tată Ceresc,
Este Creatorul Legii Sfinte în sufletele noastre?
Cine a creat lumina și întunericul?
Cine a creat somnul și orele animate ale zilei?
Cine face ca soarele și stelele
Să-și urmeze neabătute drumul lor?
Cine a stabilit cum va crește luna
Și cum va descrește?
Cine, dacă nu Tu, Tată Ceresc,
A creat aceste lucruri glorioase?
Doamne, Tu ai fost sălașul nostru
În toate generațiile.
Înainte de formarea munților,
Chiar înainte de crearea pământului și a lumii
Din eternitate, Tu ai fost Legea.
Numele Tău este înțelegerea,
Numele Tău este înțelepciunea,
Numele Tău este Binefăcătorul,
Numele Tău este Inaccessibilul,
Numele Tău este cel care a făcut Adevărul,
Numele Tău este Atotvăzătorul,
Numele Tău este Vindecătorul,
Numele Tău este Creatorul.
Tu ești Păzitorul nostru,
Tu ești Creatorul și Sprijinitorul,
Tu ești Cunoscătorul și Spiritul.
Tu ești Legea Sfântă.
Aceste nume au fost ale Tale

Înainte de Creația Cerului,
Înainte de facerea apelor și plantelor,
Înainte de nașterea sfântului nostru părinte Enoh.
Înainte de începerea timpului,
Tatăl Ceresc a plantat Sfântul Arbore al Vieții,
Care se înalță pentru veșnicie în mijlocul Mării Eterne.
Sus pe ramurile sale cântă o pasăre
Și numai aceia care au ajuns acolo
Și au auzit cântecul misterios al păsării
Vor vedea pe Tatăl Ceresc.
Ei îl vor întreba numele Său.
Și El le va răspunde: Eu sunt Cel ce Sunt,
Eu sunt Eternul acum și întotdeauna.
O, Tu, Tată Ceresc,
Ce minunat este numele Tău pe tot pământul!
Gloria Ta este deasupra cerurilor.
Când vedem cerurile Tale, lucrarea mâinilor Tale,
Luna și stelele care s-au făcut din porunca Ta,
Ne întrebăm ce este omul pentru care Te îngrijești?
Dar Tu ai făcut o înțelegere
Cu Copiii Luminii
Și ei merg împreună cu sfinții Tăi îngeri;
Tu i-ai încoronat cu glorie și cu onoare,
Tu i-ai făcut stăpâni
Peste lucrările mâinilor Tale
Și i-ai însărcinat
Cu hrănirea și protejarea
Tuturor celor ce trăiesc și cresc pe pământul Tău verde.
O, Tată Ceresc,
Ce minunat este numele Tău pe tot pământul!
Ascultă vocea care Te imploră:
Unde să fug de Spiritul Tău?
Sau unde să mă feresc de prezența Ta?
Dacă mă înalț la cer, Tu ești acolo;
Dacă mă afund în iad, Tu ești acolo;

Dacă eu iau vântul dimineții
Și zbor la capătul mării,
Chiar și acolo mâna Ta mă călăuzește,
Și mâna Ta dreaptă mă susține.
Dacă eu spun: „Desigur că întunericul mă va ascunde”,
Lumina se va aprinde deasupra mea chiar noaptea;
Și întunericul nu m-a ascuns de Tine,
Căci noaptea luminează ca ziua.
Pentru Tine întunericul și lumina sunt tot una,
Căci Tu le ești Stăpânul.
După cum cerbul tânjește după apa pârâului
Tot așa sufletul meu tânjește după Tine, O, Doamne!
Sufletul meu este însetat de Tatăl Ceresc cel Viu.
Legea este lumina și salvarea mea.
De ce mi-ar fi frică?
Legea este sprijinul și puterea vieții mele.
De ce ar trebui să mă tem?
Un singur lucru doresc de la Lege
Pe care îl doresc tot timpul:
Acela de a sălășlui în casa Legii Toate zilele vieții mele
Pentru a putea privi frumusețea Tatălui Ceresc.
Acea care sălășluiesc în locul secret al Celui Preaînalt
Vor fi adăpostiți în umbra Celui Atotputernic.
Noi vom spune Legii:
„Tu ești refugiul nostru, fortăreața noastră;
Noi avem credință în Legea Sfântă.”
Și Tatăl Ceresc
Ne va acoperi cu penele Sale
Și noi credem în adăpostul Său.
Adevărul Său va fi scutul nostru, pavăza noastră.
Nu ne vom teme de tenebrele nopții,
Nici de pericolele care ne pândesc ziua,
Nici de ciuma care amenință în noapte,
Nici de distrugerea care lovește la prânz
Pentru că ziua vom merge

Cu îngerii Maicii Pământești,
Iar noaptea vom face comuniuni
Cu îngerii Tatălui Ceresc.
Iar când soarele va ajunge la zenit,
Noi vom contempla tăcuți cele șapte căi ale Păcii
Și nici un râu nu ne va mai atinge,
Nici o nenorocire nu se va apropia de sălașul nostru
Pentru că El a dat îngerilor Săi sarcina
De a ne purta pe calea lor.
Tatăl Ceresc este refugiul și puterea noastră.
De aceea nu ne vom teme
Dacă pământul s-a mișcat,
Dacă munții s-au prăbușit
În mijlocul mării,
Dacă apele sunt tumultoase,
Munții se cutremură și se înalță.
Există un râu care curge spre Marea Eternă.
Pe malul râului se înalță Arborele Sfânt al Vieții.
Acolo locuiește Tatăl meu Ceresc și locuința mea este în El.
Tatăl Ceresc și cu mine suntem una.

Legea Sfântă

*Tu, O, Lege Sfântă,
Arborele Vieții
Care te înalți în mijlocul
Mării Eterne,
Care ești denumit
Arborele Vindecării,
Arborele uimitoarelor Vindecări,
Al tuturor Vindecărilor
Și pe care se sprijină semințele
Tuturor invocărilor noastre!*

Ați cunoscut-O? Ați auzit de Ea?
Ți s-a povestit despre Ea de la începuturi?
Ridică-ți ochii în sus și privește Legea Sfântă,
Care a fost stabilită mai înainte de eternitatea
Spațiului suveran și luminos,
Care a creat fundațiile pământului,
Care este prima și cea din urmă,
Care trăiește în inimile Copiilor Luminii.
Pentru că Legea este mare
După cum Tatăl Ceresc este mare, deasupra îngerilor Săi:
El este Acela care ne-a dat Legea, El este Legea.
În mâinile Sale se află locurile adânci ale pământului,
A Sa este și puterea colinelor
Și mările sunt ale Sale, El le-a creat.
Și tot mâinile Sale au făcut uscatul.
Vino, să-L preamărim și să ne plecăm Lui,
Să îngenunchem în fața Tatălui Ceresc,
Pentru că El este Legea,
Și noi suntem popoarele pășunii Sale
Și enoriașii turmei Sale.
Copiii Luminii invocă Legea Sfântă
Cu cântece de bucurie.

Boala dispare în fața Ei,
Moartea este înlăturată,
Ignoranța este îndepărtată.
Trufia, ura și furia,
Bârfa, discordia și răul,
Toate neliniștile și violențele,
Și cuvintele mincinoase ale falsității,
Toate sunt îndepărtate de puterea Legii Sfinte.
Aici este Legea Care va nimici boala,
Care va nimici moartea,
Care va nimici persecutorii omului,
Care va nimici trufia,
Care va nimici ura,
Care va nimici furia,
Care va nimici toate bârfele,
Care va nimici toate discordiile,
Care va nimici cele mai mari rele,
Care va îndepărta ignoranța de pe pământ.
Noi binecuvântăm invocarea și rugăciunea,
Puterea și vigoarea Legii Sfinte.
Noi invocăm spiritul, conștiința și sufletul
Copiilor Luminii care învață Legea,
Care lupta cu împărăția întunericului
Pentru a aduce Lumina Legii fiilor oamenilor.
Noi binecuvântăm victoria
Gândurilor bune, cuvintelor bune și acțiunilor bune
Care pun baze puternice Împărăției Luminii.
Fie ca fiii omului care gândesc, vorbesc și fac
Gânduri bune, cuvinte bune și fapte bune
Să moștenească cerurile drept casă a lor.
Și fie ca aceia care gândesc, vorbesc și fac
Gânduri rele, cuvinte rele și fapte rele
Să locuiască în haos.
Puritatea este, imediat după viață,
Cel mai mare bun pentru om.

Puritatea se află în Legea Sfântă
Care face iarba să crească în munți
Și limpezește inimile oamenilor
Cu gânduri bune, cuvinte bune și fapte bune.
Curat va fi focul,
Curată apa,
Curat pământul,
Curate stelele, luna și curat soarele,
Curați vor fi bărbatul credincios și femeia credincioasă
Curată Lumina eternă, infinită,
Curată împărăția Maicii Pământești,
Și împărăția Tatălui Ceresc,
Curate lucrurile bune făcute de Lege
Al căror produs este Creația Sfântă.
Pentru a obține comorile lumii materiale,
O, fii ai oamenilor,
Nu încălcați lumea Legii.
Pentru că acela care, pentru a obține comorile Lumii
materiale,
Distruge în el lumea Legii
Nu va avea în el forța vieții,
Nici Legea,
Și nici Lumina Cerească.
Dar acela care merge cu îngerii
Și care urmează Legea Sfântă
Va obține orice bun.
El va intra în Marea Eternă
Unde se înalță Arborele Vieții.
Comuniunile cu Legea sunt perfecte,
Ducând sufletul din întuneric la lumină.
Mărturisirea Legii este sigură,
Aducând înțelepciune celui simplu.
Regulile Legii sunt drepte, bucurând inima.
Porunca Legii este pură Luminând privirea.
Adevărul Legii este limpede pentru totdeauna.

Fie să triumfe Copiii Luminii pretutindeni
Între Ceruri și Pământ!
Să respirăm Legea Sfântă în rugăciunea noastră!
Cât de frumoase sunt lăcașurile Tale sfinte
O, Tată Ceresc!
Sufletul meu tânjește, chiar dacă e slăbit,
După Arborele Vieții
Care se înalță în mijlocul Mării Eterne.
Inima mea și carnea mea cheamă pe Dumnezeu cel Viu.
Da, vrabia și-a găsit o casă,
Și rândunica un cuib al ei
Unde își poate adăposti puii.
Copiii Luminii
Care lucrează în Grădina Fraternității
Se adăpostesc în Legea Sfântă.
Binecuvântați sunt aceia care sălășluiesc în Ea!

Îngerii

*Tatăl Ceresc
A dat îngerilor Săi responsabilitatea
În ce te privește
Și în brațele lor
Te vor ridica
Până la Arborele Vieții
Care se înalță în mijlocul
Mării Eterne...*

Pentru înțelepciunea Legii,
Pentru puterea de necucerit a Legii,
Și pentru vigoarea sănătății,
Pentru gloria Tatălui Ceresc
Și a Maicii Pământestei,
Și pentru toate binecuvântările și remediile
Păcii înșeptite,
Să laudăm sfinții îngeri.
Eforturile noastre de a-i întâlni
Și comuniunile noastre cu ei
Ne fac plăcuți în ochii Tatălui Ceresc.
Legea este împlinită de îngerii
Luminoși și sfinți,
Puternici și magnifici
A căror privire le îndeplinește dorințele,
Care sunt nemuritori și sfinți
Care sunt șapte și toți șapte, toți într-un Gând,
Care sunt șapte și toți șapte, toți într-o Vorbire,
Care sunt șapte și toți șapte, toți într-o Acțiune.
Gândul lor este același,
Cuvântul lor este același,
Acțiunea lor este aceeași.
Tatăl lor este Același,
Și anume Tatăl Ceresc!

Îngerii care își văd sufletele unii altora,
Aduc împărăția Maicii Pământești
Și împărăția Tatălui Ceresc Copiilor Luminii
Care lucrează în Grădina Fraternității.
Îngerii sunt Făuritorii și Conducătorii
Modelatorii și Supraveghetorii,
Păzitorii și Păstrătorii Pământului îmbelșugat
Și al tuturor creațiilor Tatălui Ceresc.
Noi invocăm bunii, puternicii, binefăcătorii
Îngeri ai Tatălui Ceresc și ai Maicii Pământești:
Acela al Luminii!
Acela al Cerului!
Acela al Apelor!
Acela al Pământului!
Acela al Plantelor!
Acela al Copiilor Luminii!
Acela al Sfintei Creații Eterne!
Noi laudăm îngerii
Care, în primul rând, ascultă gândul și învățătura
Tatălui Ceresc
Ai cărui îngeri au format sămânța noroadelor.
Noi laudăm îngerii
Care au atins sprânceana
Părintelui nostru Enoh
Și au călăuzit Copiii Luminii
Pe șapte plus șapte căi
Care duc la Arborele Vieții
Care se înalță pentru veșnicie în mijlocul Mării Eterne.
Noi venerăm toți îngerii
Buni, eroici și generoși,
Ai lumii fizice a Maicii Pământești
Și aceia ai Tărâmurilor Invizibile,
Ale Lumilor Cerești ale Tatălui Ceresc.
Noi laudăm binecuvântații îngeri nemuritori
Cu înfățișare splendidă strălucitoare,

Creaturi mărețe și devotate Tatălui Ceresc,
Ei care sunt nepieritori și sfinți.
Noi venerăm strălucitorii, glorioșii,
Generoșii îngeri sfinți,
Acea care conduc drept și care rezolvă toate lucrurile cu
dreptate.

Auziți vocile vesele ale Copiilor Luminii
Care laudă sfinții îngeri
Când lucrează în Grădina Fraternității:
Noi cântăm cu bucurie apelor, pământului și plantelor,
Acestui Pământ și acestor Ceruri,
Vântului sfânt, soarelui sfânt și lumii sfinte,
Eternelor stele, fără de început,
Și tuturor creaturilor sfinte ale Tatălui Ceresc.
Noi cântăm cu bucurie Legii Sfinte,
Care este Ordinea Cerească,
Zilelor și nopților,
Anilor și anotimpurilor,
Care sunt stâlpii Ordinei Cerești.
Noi venerăm Îngerii Zilei,
Și Îngerii Lunilor,
Precum și pe aceia ai Anilor și Anotimpurilor.
Toți buni și eroici,
Îngeri nemuritori, binecuvântați
Care sprijină și păstrează Ordinea Cerească.
Noi dorim să ne apropiem îngerii puternici,
Toți îngerii Ordinei Cerești,
Deoarece Legea Sfântă
Este cel mai mare bun dintre toate.
Noi dăruim aceste gânduri bine gândite,
Acele cuvinte bine vorbite
Și aceste acțiuni bine făcute
Generoșilor îngeri nemuritori
Care își exercită conducerea lor dreaptă.
Noi dăruim aceste daruri Îngerilor Zilei

Și Îngerilor Noptii Nemuritori și care ajută mereu,
Care rămân etern cu Minte Divină.

Fie ca bunii, și eroicii, și generoșii

Îngeri ai Tatălui Ceresc

Și ai Maicii Pământești

Să meargă cu sfințele lor picioare

În Grădina Fraternității.

Și fie ca ei să meargă mână în mână cu noi

Cu virtuțile vindecătoare ale binecuvântatelor lor haruri,

Pe toată întinderea pământului,

Pe tot cursul râurilor,

Peste tot unde luminează soarele

Pentru încurajarea avansării omului

Și pentru ampla sa dezvoltare.

Ei sunt sfinții îngeri

Care vor restaura Lumea!

Ca niciodată de acum înainte să nu mai existe bătrânețe și
moarte!

Niciodată să nu mai existe putreziciune, ci viață veșnică și
dezvoltare veșnică.

Atunci Viața și Nemurirea vor veni

Și Lumea va fi refăcută!

Creația se va dezvolta veșnic,

Împărăția Tatălui Ceresc va prospera

Și răul va fi distrus!

Fraternitatea

*Priviți cât de bine și de plăcut le este
Copiilor Luminii
Să sălășluiască împreună în unitate!
Pentru Fraternitate,
Tatăl Ceresc
A dat Legea.
Și chiar viața veșnică.*

Legea a fost plantată în Grădina Fraternității
Pentru a lumina inimile Copiilor Luminii,
Pentru a netezi drumul în fața lor
La cele șapte plus șapte căi care duc la Arborele Vieții
Ce se înalță în mijlocul Mării Eterne.
Legea a fost plantată în Grădina Fraternității
Ca ei să poată recunoaște
Spiritul adevărului și minciuna,
Adevărul născut din izvorul Luminii,
Minciuna născută din adâncimile întunericului.
Domeniul tuturor Copiilor Adevărului
Se află în mâinile puternicilor Îngeri ai Luminii,
Astfel încât ei merg pe căile Luminii.
Copiii Luminii sunt servitorii Legii
Și Tatăl Ceresc nu-i va uita.
El le-a șters păcatele lor ca un nor gros
El a aprins candela Adevărului în inimile lor.
Cântați voi, ceruri,
Cântați umile fragmente ale pământului,
Izbucniți în cântece voi, munților,
Voi, păduri cu fiecare copac al vostru
Pentru că Tatăl Ceresc a aprins flacăra Sa
În inimile Copiilor Luminii
Și gloriificați-L în ei.
Legea Sfântă a Creatorului

Purifică pe aceia care urmează Lumina
De toate gândurile, cuvintele și faptele rele,
Așa cum un vânt puternic și repede
Curăță câmpia.
Lăsați Copilul Luminii să învețe, așa cum dorește,
Cuvântul Sfânt,
De la primul până la ultimul ceas al zilei,
De la primul la ultimul ceas al nopții.
Mintea lui trebuie să-și dezvolte inteligența,
Iar sufletul lui să crească puternic în Legea Sfântă.
Când mijește de ziua
El va privi cu insistență soarele care răsare
Și va întâmpina cu bucurie pe Maica sa Pământească.
Când mijește de ziua
Își va spăla corpul în apă rece
Și va întâmpina cu bucurie pe Maica sa Pământească.
Când mijește de ziua
El va respira aerul înmiresmat
Și va întâmpina cu bucurie pe Maica sa Pământească.
În timpul zilei
El va lucra cu frații săi
În Grădina Fraternității.
La vremea amurgului
El se va aduna cu frații săi
Și împreună vor studia cuvintele sfinte
Ale taților lor și ale taților taților lor,
Chiar până la cuvintele Părintelui nostru Enoh.
Și când stelele se vor înălța pe cer,
El va face comuniuni
Cu sfinții îngeri ai Tatălui Ceresc.
Și vocea sa se va înălța cu bucurie
Către cel Preaînalt, zicând:
Noi Te slăvim Creatorule,
Făcătorul tuturor lucrurilor bune
Mintea Bună

Și Legea,
Nemurirea
Și Focul Sfânt ai Vieții.
Noi vom oferi Legii Înțelepciunea Limbii
Vorbirea Sfântă, Faptele și Cuvintele drepte.
Binecuvântează-ne Tată Ceresc,
Ca noi să putem aduce abundență
Lumii pe care Tu ai creat-o,
Ca noi să putem înlătura foamea și setea
Din lumea pe care ai creat-o,
Ca noi să putem înlătura bătrânețea și moartea
Din lumea pe care ai creat-o.
O, bunule, cel mai binecuvântat Tată Ceresc,
Binecuvântează-ne ca să putem gândi
Potrivit Legii,
Ca să putem vorbi
Potrivit Legii,
Ca să ne putem comporta
Potrivit Legii!
„O, Tată Ceresc,
Care este invocarea cea mai importantă
În măreție și binecuvântare?”
Este aceea, O, Copil al Luminii,
Care te face,
De când te scoli și până mergi la culcare,
Tot timpul cât lucrezi,
Să ai gânduri bune, să spui cuvinte bune și să faci fapte bune
Și să respingi gândurile rele, cuvintele rele și faptele rele.
Primul pas
Pe care sufletul Copilului Luminii l-a făcut
Îi așază în Paradisul Gândului Bun,
Împărăția Sfântă a înțelepciunii.
Al doilea pas
Pe care sufletul Copilului Luminii l-a făcut
Îl așază în Paradisul Cuvântului Bun,

Împărăția Sfântă a Iubirii.

Al treilea pas

Pe care sufletul Copilului Luminii l-a făcut

Îl așază în Paradisul Faptei Bune,

Împărăția Sfântă a Puterii.

Al patrulea pas

Pe care sufletul Copilului Luminii l-a făcut

Îl așază în Lumina Infinită.

Tatăl Ceresc cunoaște inimile Copiilor Luminii

Și moștenirea lor va fi în veci.

Pe ei nu-i vor speria vremurile rele

Și vor face față cu succes zilelor de foamete.

Cu ei este Fântâna Vieții,

Iar Tatăl Ceresc nu-și abandonează copiii Săi.

Sufletele lor vor respira tot timpul și totdeauna,

Iar formele lor vor fi înzestrate cu Viața Eternă.

Binecuvântați fie Copiii Luminii

Care și-au împletit destinele cu Legea

Și merg cu Adevărul pe toate căile lor.

Fie ca Legea să-i binecuvinteze cu toate bunurile

Și să-i ferească de toate relele,

Și să le lumineze inimile

Cu vederea în interiorul viului

Și, grație acesteia, cu cunoașterea lucrurilor eterne.

Arborii

*Mergi către arborii înalți
Și, în fața unuia dintre ei
Care este cel mai frumos, mai înalt și
mai maiestuos
Spune-i aceste cuvinte:
Te salut
Arbore bun al Vieții
Făcut de Creator!*

În zilele de demult, când Creația era tânără,
Pământul era plin de arbori uriași
Ale căror ramuri ajungeau deasupra norilor
Și în care sălășluiau Vechii noștri Părinți
Care au umblat cu îngerii
Și au trăit în Legea Sfântă.
În umbra ramurilor lor toți oamenii trăiau în pace
Înțelepciunea și cunoașterea erau cu ei
Precum și revelația Luminii Infinite.
Prin pădurile lor curgea Râul Etern,
Iar în centru se înălța Arborele Vieții,
Iar Acesta nu le era ascuns.
Ei mâncau la masa Maicii Pământesteți
Și dormeau în brațele Tatălui Ceresc,
Și au făcut un legământ etern cu Legea Sfântă.
Atunci, arborii erau frații oamenilor
Și viața lor era îndelungată
Tot atât cât cea a Râului Etern
Care curgea fără încetare
Din Izvorul Necunoscut.
Acum deșertul acoperă pământul cu nisip arzător,
Arborii uriași sunt praf și cenușă,
Iar râul larg – o grămadă de mâl.
Deoarece legământul sacru cu Creatorul

A fost încălcat de Fiii Oamenilor,
Ei au fost izgoniți din casele lor din arbori.
Acum drumul ducând la Arborele Vieții
Este ascuns ochilor oamenilor
Și tristețea umple cerul
Unde cândva se înălțau ramurile semețe.
Acum în deșertul arzător
Vin Copiii Luminii
Să lucreze în Grădina Fraternității.
Sămânța pe care ei o plantează în pământul sterp
Va deveni o pădure puternică,
Iar arborii se vor înmulți
Și-și vor întinde ramurile lor verzi
Până ce pământul va fi acoperit din nou.
Întreg pământul va fi o grădină
Și copacii înalți vor acoperi pământul.
În acea zi Copiii Luminii vor cânta un nou cântec:
Fratele meu, Arbore,
Lasă-mă să nu mă ascund de tine,
Ci să împărtășim împreună respirația vieții,
Pe care ne-a dat-o Maica Pământescă!
Mai frumos decât cea mai fină bijuterie
A artei covoarelor
Este covorul de frunze verzi sub piciorul meu gol.
Mai maiestuos decât baldachinul de mătase
Al unui negustor bogat
Este coloritul ramurilor deasupra capului meu
Prin care ajunge la mine lumina strălucitoare a stelelor.
Vântul, printre frunzele chiparoșilor,
Produce un sunet asemănător unui cor de îngeri.
Prin stejarul masiv și cedrul regal
Maica Pământescă a trimis un mesaj de Viață Eternă
Tatălui Ceresc.
Rugăciunea mea pornește de pe arborii înalți:
Ramurile lor care se îndreaptă către cer

Vor duce vocea mea la Tatăl Ceresc.
Pentru fiecare copil, tu vei planta un arbore
Pentru ca pântecul Maicii tale Pământești
Să-și aducă viață puternică,
După cum pântecul femeii aduce viață.
Acela care distruge un arbore
Și-a tăiat propriile sale mădulare.
Așa vor cânta Copiii Luminei
Când pământul va deveni din nou o grădină:
Arbore sfânt, dar divin al Legii,
Maiestatea ta reunește pe toți aceia
Care și-au pierdut adevărata lor casă,
Care este Grădina Fraternității!
Toți oamenii vor deveni din nou frați
Sub ramurile tale întinse.
După cum Tatăl Ceresc îi iubește pe toți copiii Săi,
Tot așa noi iubim și îngrijim toți copacii
Care cresc pe pământul nostru.
Să-i păstrăm și să-i îngrijim,
Ca ei să poată crește înalți și puternici
Și să umple din nou pământul cu frumusețea lor,
Pentru că arborii sunt frații noștri,
Și ca frați ne vom păzi și iubi unii pe alții.

Stelele

*Stele îndepărtate,
Albe, sclipitoare!
Stele îndepărtate, pătrunzătoare,
Aducătoare de sănătate!
Razele lor strălucitoare,
Strălucirea și gloria lor
Sunt toate, prin Legea Ta Sfântă,
Vorbitorii slavei Tale
O, Tată Ceresc!*

Pe fața Cerului
Tatăl Ceresc și-a arătat puterea:
Și iată! El a răspândit un Râu de Stele în urma Sa!
Noi invocăm strălucitoarele și glorioasele Stele
Care înlătură toate temerile ființelor
Și aduc sănătate și viața întregii Creații.
Noi invocăm strălucitoarele și glorioasele Stele
Căroră Tatăl Ceresc le-a dat
O mie de simțuri,
Glorioasele Stele care poartă în ele
Sămânța Vieții și a Apei.
Strălucitoarelor și glorioaselor Stele
Noi le facem o Invocare:
Cu înțelepciune, putere și iubire,
Cu vorbe, fapte și cuvinte potrivite,
Ne sacrificăm strălucitoarelor și glorioaselor Stele
Care zboară către Marea Cerească
Asemenea săgeții Aruncate spre Spațiul Ceresc.
Invocăm strălucitoarele și glorioasele Stele
Care își arată frumusețea
Și răspândesc alinare și bucurie
Când se împărtășesc între ele.
Lucrurile Sfinte,

Stelele, Sorii, și coloratele Aurore
Care aduc Lumina Zilelor,
Toate sunt, prin Ordinea Cerească,
Grăitorii slavei Tale,
O, Tu, mare ctitor, Lege Sfântă!
Invocăm Domnul Stelelor,
Înger al Luminii,
Veșnic-treazul!
Care este în posesia
Frumoasei, necuprinsei Legi,
Cu măreție și putere
Și a cărui față privește
Cele șapte plus șapte împărății ale Pământului.
El este iute printre cei iuți,
Generos printre cei generoși,
Puternic printre puternici,
Dăruitor al Roadelor Pământului,
Dăruitor al Suveranității,
Dăruitor al Bucuriei și Fericirii.
Noi invocăm Domnul Stelelor,
Îngerul Luminii,
Care este grăitor al adevărului,
Cel cu o mie de urechi și zece mii de ochi,
Cel cu o cunoaștere deplină, puternic, veșnic-treaz.
Ordinea Cerească străbate toate lucrurile pure,
Care sunt Stelele,
În a căror lumină sunt îmbrăcați
Îngerii glorioși.
Mare este Tatăl nostru
Ceresc și mare este puterea Sa!
Înțelegerea Sa este infinită.
El spune numărul stelelor,
El le cheamă după nume.
Priviți la înălțimea stelelor!
Cât de sus sunt ele!

Și totuși, Tatăl Ceresc le ține în palmele Sale
Așa cum cernem noi nisipul într-ale noastre.
Cel care nu cunoaște Legea Sfântă
Este ca o stea rătăcitoare
În întunecimea unui cer necunoscut.
Știi că există doar o cale
De a vedea bolta înstelată?
Închipuiește-ți stelele ca niște găuri în cer
Prin care gloria cerească este revelată
În fragmente de lumină înflăcărată!
În noaptea purpurie,
Străbătută de Stelele eterne,
Sufletele Copiilor Luminii
Se vor înaripa și se vor alătura îngerilor Tatălui Ceresc.
Apoi, Marea Eternă
Va reflecta gloria strălucitoare a cerurilor
Și ramurile Arborelui Vieții vor atinge stelele.
Atunci împărăția Cerurilor
Va umple pământul cu glorie
Și stelele strălucitoare ale Celui Preaînalt
Vor înveseli inimile Copiilor Luminii
Și vor încălzi și alina fiii cercetători ai oamenilor.

Luna

*Lunii luminoase
Care păstrează în ea
Sămânța multor specii
Să-i facem invocarea
Cu respect și rugăciune.*

Când Lumina Lunii crește devenind mai prietenoasă,
Plantele colorate în auriu cresc pe pământ.
În timpul primăverii,
Noi o lăudăm de la Luna Nouă
Până la Luna Plină.
Secera Lunii Noi este plină de Pacea Sfântă:
Noi lăudăm Îngerul Păcii.
Luna strălucitoare și luminoasă
Păstrează în ea sămânța:
Strălucitoare, glorioasă,
Dătătoare de apă,
Dătătoare de căldură,
Dătătoare de înțelepciune,
Dătătoare de meditație,
Dătătoare de prosperitate,
Vindecătoarea, Luna Păcii!
Cu lumina tăcută și dătătoare de pace
Luna luminează
Pășunile, locuințele,
Apele, pământurile și plantele
Grădinii noastre pământești.
Luna și Soarele,
Vântul sfânt și Stelele fără început,
Autodeterminate și automișcătoare,
Toate stabilesc Ordinea Sfântă
A zilelor și nopților,

A lunilor și anilor.
Fața lunii nu-și schimbă aspectul;
Rămâne totdeauna aceeași
După cum Legea Sfântă nu arată o față diferită
Fiecărui Copil al Luminii,
Ci rămâne neschimbată în Esența sa.
Noi invocăm Luna Nouă și Luna în creștere,
Precum și Luna Plină care înlătură noaptea.
Și sărbătorile anului și anotimpurile Tatălui Ceresc,
Pentru că El a fost Acela care a dat Lunii
Creșterea și descreșterea ei
Putând cunoaște prin ea
Mișcările zilei și ale nopții.
Tu, lună de argint luminoasă,
Noi suntem recunoscători că putem privi la tine
Și că vedem în reflectarea ta
Fața binecuvântată a Maicii noastre Pământești!
În lumea fiilor omului,
Frații Luminii sunt flăcări de strălucire,
Iar stelele pălesc în prezența
Lunii luminoase și strălucitoare.
Luna călătorește strălucitoare de-a lungul cerului,
Și veselă în Legea Sfântă umple inimile noastre.
Pace! Pace! Pace!
Sfânt Înger al Păcii,
Luminează luna argintie cu sfințenia ta,
Căreia toată lumea îi privește frumusețea
Și îi simte Pacea ta eternă.
Cerul gol este albastru noaptea
Și noi vedem prima rază a Lunii Noi
Castă și frumoasă!
Atunci Frații se felicită unul pe altul
Cu iubire și recunoștință
Spunând: „Pace ție!” „Pace ție!”

Psalmi de laudă și recunoștință

*Îți sunt recunoscător, Tată Ceresc,
Pentru că m-ai ridicat la înălțimea
Eternității
Și merg în mijlocul minunățiilor
simple.*

*Tu m-ai călăuzit
Să ajung la compania Ta eternă
Din adâncimile pământului.
Tu ai purificat corpul meu
Pentru a mă alătura armatei
îngerilor pământului
Iar sufletul meu să ajungă
În însoțirea îngerilor cerești.
Tu ai dat omului eternitatea
Pentru a lăuda în zori și la amurg
Lucrările și minunățiile Tale
În cântece vesele.*

O, voi toate lucrările Ordinii Cerești,
Binecuvântați Legea!
Lăudați și slăviți Legea mai mult ca orice, pentru totdeauna.
O, voi ceruri, binecuvântați Legea!
Lăudați și slăviți Legea mai mult ca orice, pentru totdeauna.
O, voi îngeri ai Tatălui Ceresc,
Și voi îngeri ai Maicii Pământești,
Binecuvântați Legea!
Lăudați și slăviți Legea mai mult ca orice, pentru totdeauna.
O, voi ape, care sunteți deasupra cerurilor
Binecuvântați Legea!
O, voi puteri ale sfinților îngeri binecuvântați Legea!
O, voi soare și lună, binecuvântați Legea!
O, voi stele ale cerului, binecuvântați Legea!
O, voi picăturilor de ploaie și rouă, binecuvântați Legea!

O, voi vânturilor, binecuvântați Legea!
O, voi focurilor și căldurilor, binecuvântați Legea!
O, voi iarnă și vară, binecuvântați Legea!
O, voi lumină și întuneric, binecuvântați Legea!
O, voi ceață și furtuni de zăpadă, binecuvântați Legea!
O, voi nopți și zile, binecuvântați Legea!
O, voi fulgere și nori, binecuvântați Legea!
O, voi munți și coline, binecuvântați Legea!
O, voi lucrurilor care creșteți pe pământ, binecuvântați Legea!
O, voi fântâni, binecuvântați Legea!
O, voi mari și râuri, binecuvântați Legea!
O, voi balene și tot ce se mișcă în ape,
Binecuvântați Legea!
O, voi păsări ale aerului, binecuvântați Legea!
O, voi animale sălbatice și vite, binecuvântați Legea!
O, voi copii ai oamenilor, binecuvântați Legea!
O, voi spirite și suflete ale Copiilor Luminii,
Binecuvântați Legea!
O, voi lucrători sfinți și umili
Din Grădina Fraternității, binecuvântați Legea!
Fie ca întreg Pământul să binecuvânteze Legea!
Aduceți mulțumiri Tatălui Ceresc
Și binecuvântați Legea Sa!
O, voi, toți aceia care slăviți Legea,
Lăudați pe Tatăl Ceresc
Și Maica Pământescă,
Și toți sfinții îngeri
Și aduceți-le mulțumiri
Pentru ca Legea să fie pentru totdeauna!
Noi slăvim Legea zi și noapte.
Slavă Tatălui Ceresc!
Slavă Maicii Pământești!
Slavă îngerilor sfinți!
Slavă Copiilor Luminii!
Slavă sfântului nostru Părinte Enoh!

Slavă întregii Creații Sfinte
Care a fost, este și va fi în veci!
Noi laudăm stelele luminoase și glorioase,
Noi laudăm cerul suveran,
Noi laudăm timpul infinit,
Noi laudăm Legea bună,
A închinătorilor Creatorului,
A Copiilor Luminii
Care lucrează în Grădina Fraternității.
Noi laudăm calea Legii Sfinte.
Noi laudăm toți îngerii sfinți
Ai lumii nevăzute.
Noi laudăm toți îngerii sfinți
Ai lumii materiale.
Aduceți mulțumiri Tatălui Ceresc pentru că El este bun,
Aduceți mulțumiri Dumnezeuului îngerilor,
Aduceți mulțumiri Domnului Luminii
Pentru mila sa veșnică.
Celui care singur a făcut marile minuni,
Celui care prin înțelepciunea Sa a făcut cerurile,
Celui care a ridicat pământurile deasupra apelor,
Celui care a făcut marile lumini ale cerurilor,
Celui care a făcut soarele pentru a stăpâni ziua,
Și luna, și stelele pentru a stăpâni noaptea,
Aduceți laudă nesfârșită și recunoștință fără margini,
Ca mila Sa să dureze veșnic.
Și venerăm vechea și sfânta religie
Care a fost statornicită la Creație,
Care a fost pe pământ în timpul Arborilor uriași,
Religia sfântă a Creatorului
Splendidă și glorioasă
Revelată de Părintele nostru Enoh.
Noi venerăm Creatorul,
Și Focul Vieții,
Și Apele bune care sunt sfinte,

Și Soarele splendid, și Luna,
Și stelele strălucitoare, glorioase.
Și mai mult ca orice, noi slăvim Legea Sfântă,
Pe care Creatorul, Tatăl nostru Ceresc,
Ne-a dat-o nouă.

Ea este Legea care face sfânt sălașul nostru,
Care este întinsul Pământ verde.

Slăviți Legea!

Legea vindecă inimile zdrobite
Și le alină rănilor.

Mare este Legea și de mare putere.

Înțelepciunea Legii este infinită.

Ea îl înalță pe cel blajin

Și-l ține legat de pământ pe cel păcătos.

Cântați Legii cu recunoștință,

Cântați laude cu harpa Legii

Care acoperă cerul cu nori,

Care aduce ploaie pământului,

Care face să crească iarba pe munți.

Noi lăudăm cu voce tare

Gândul bine gândit,

Și Cuvântul bine rostit,

Precum și Fapta bună.

Vom veni la voi, O, nemuritori generoși,

Vom veni la voi preamărindu-vă și invocându-vă,

Îngeri ai Tatălui Ceresc și ai Maicii Pământeste!

Noi venerăm Domnul Sfânt al Ordinii Cerești

Creatorul tuturor fapturilor bune ale pământului.

Noi venerăm cele rostite de Părintele nostru Enoh

Și vechea, pura sa religie,

Credința sa și cunoașterea sa, mai veche decât începutul
timpului.

Vom cânta Legii atât cât vom trăi,

Vom aduce laude Tatălui Ceresc

Atât cât vom trăi,

În Grădina Fraternității.
Comuniunile noastre cu îngerii vor fi plăcute;
Vom fi fericiți în Lege.
Bindecuvântează Legea, O, sufletul meu!
Lăudați Legea Sfântă!
Copii ai Luminii, iubiți Legea,
Deoarece Legea aude vocile voastre
Și rugăciunile voastre!
Legea are, aplecată către noi, o ureche care aude orice.
De aceea noi vom chema Legea atât cât vom trăi.
Legea a eliberat sufletele noastre de moarte,
Ochii noștri de lacrimi și picioarele noastre de primejdii.
Noi vom merge în fața Legii în țara vieții
Pe cărările Grădinii infinite a Fraternității.
Zilele fiilor oamenilor sunt ca iarba.
Ei înfloresc ca florile câmpului
Pentru că vântul trece peste ei și ei sunt duși.
Dar mila Legii este nemărginită
Și aduce nemurirea celor care o urmează.
Bindecuvântați pe Tatăl Ceresc și pe toți îngerii Săi
Voi, preoți ai Săi, care Îi faceți plăcerea!
Bindecuvântați pe Domnul și toate lucrările Sale
În toate locurile împărăției Sale!
Bindecuvântează pe Domnul, O, suflete al meu!
O, Tată Ceresc, Tu ești foarte mare!
Tu ești învăluit în onoare și măreție
Care Te acoperă cu lumină ca o hlamidă,
Care se întinde de-a lungul cerului ca o cortină,
Care lasă nimbul de raze a camerelor Sale în ape,
Care face din nori caleașca sa,
Care merge pe aripile vântului,
Care face spiritele îngerilor Săi,
Copiii Săi ai Luminii, un foc orbitor
Să aprindă Adevărul în inimile fiilor oamenilor,
Care a pus temeliiile Pământului,

Binecuvântează pe Tatăl Ceresc, O, suflete al meu!

Bocete

*Din străfunduri am țipat către Tine,
O Doamne.*

Doamne, ascultă-mi vocea!

Ascultă rugăciunea mea, O, Doamne
Și lasă strigătul meu s-ajungă la Tine.
Nu-Ți ascunde fața de la mine
În ziua în care am necazuri.
Apleacă-Ți urechea către mine.
În ziua când Te chem, răspunde-mi repede.
Pentru că zilele mele se duc ca fumul
Și oasele mele sunt arse ca un rug,
Inima mea este lovită și veștejită ca iarba
Așa că am uitat să-mi mănânc pâinea.
Din cauza geamătului vocii mele
Oasele îmi despică pielea.
Sunt ca un pelican în sălbăticie,
Sunt ca o bufniță în deșert.
Mă trezesc și sunt ca o vrabie,
Singură pe acoperiș.
Zilele mele sunt ca o umbra în scădere
Și mă veștejesc ca iarba.
O, Dumnezeul meu, nu mă lua în mijlocul zilelor mele.
Cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale.
Ele vor pieri, dar
Tu vei rămâne.
Primul pas făcut
De sufletul omului păcătos
Este să rămână în iadul gândului rău.
Al doilea pas făcut
De sufletul omului păcătos
Este să rămână în iadul cuvântului rău.

Al treilea pas făcut
De sufletul omului păcătos
Este să rămână în iadul faptei rele.
Al patrulea pas făcut
De sufletul omului păcătos
Este să rămână în întunericul fără sfârșit.
Eu știu că Tu poți să faci orice lucru
Și că nici o hotărâre a Ta nu poate fi împiedicată.
Acum ochiul meu Te caută pe Tine,
Deoarece eu mă urăsc pe mine însumi
Și mă târăsc în praf și cenușă.
Deoarece fiii păcătoși ai oamenilor
Au păcătuțit împotriva lor înșiși
Și iadul lor de gânduri rele, cuvinte rele și fapte rele
Este un iad al propriei lor creații.
Dar durerea mea și lacrimile mele amare
Sunt pentru strămoșii noștri
Care au păcătuțit față de Creator
Și au fost izgoniți
Din împărăția Sfântă a Arborilor uriași.
De aceea eu plâng și-mi ascund fața în tristețe
După frumusețea Grădinii Pierdute
Și dulceața cântecului Păsării
Care cânta în ramurile Arborelui Vieții.
Ai milă de mine, O, Dumnezeuule,
Și curăță-mă de păcatul meu.
Bucuria inimilor noastre a încetat,
Dansul nostru s-a transformat în doliu,
Coroana a căzut de pe capul nostru.
Vai și amar nouă care am păcătuțit!
De aceea inima noastră este ofilită
Și vederea noastră este slabă.
Tu, Tată Ceresc, îți păstrezi pe vecie
Tronul Tău din generație în generație.
Pentru ce ne-ai uitat

Și ne-ai părăsit atât de multă vreme?
Întoarce-te la noi, O, Doamne,
Reînnoiește-ne zilele, ca altădată.
Unde nu există dreptate sau compasiune,
Totul va deveni deșert, cu animale sălbatice,
Iar casele oamenilor vor fi pline de creaturi jalnice.
Și acolo vor sălășlui bufnițele,
Și vor dansa satirii,
Iar sălbăticiunile vor urla în casele lor dezolante.
Spală-mă O, Doamne, și voi fi mai alb ca zăpada!
Fă-mă să aud numai bucurie și veselie!
Întoarce-Ți fața de la păcatele mele,
Și șterge-mi toate nedreptățile mele!
Creează în mine o inimă curată, O, Doamne
Și reînnoiește un spirit drept în mine!
Nu mă lipsi de prezența Ta
Și nu-ți lua Spiritul Tău Sfânt de la mine!
Refă în mine bucuria Grădinii Tale Infinite
Și susține-mă cu îngerii Tăi sfinți!
Lasă-mă să alung tot răul
Și toată murdăria
Din foc, apă,
Pământ, arbori,
De la bărbatul credincios și femeia credincioasă,
Din stele, lună, soare,
Din Lumina infinită,
Din toate lucrurile bune,
Create de Tine, Tată Ceresc,
Al căror tipar este Legea Sfântă.
Pe zidurile Babilonului
Ne așezăm și plângem,
Când ne amintim de Sion.
Ne atârnăm harpele noastre în sălcii.
Cum am mai putea cânta cântecul Domnului
Într-o țară păcătoasă?

Dacă te voi uita, o Ierusalime,
Mâna mea dreaptă să-și piardă îndemânarea.
Dacă nu-mi voi aminti de tine,
Să mi se despice limba de la rădăcină
Pentru că Babilonul înseamnă sclavia în lume,
Iar Sionul este libertatea în Fraternitate.
O, Doamne, către Tine voi striga
Pentru că focul a devastat pășunile Sălbăticunilor,
Iar flăcările au ars toți arborii ținutului.
Vitele ținutului au strigat și ele după Tine
Pentru că apele râurilor au secat,
Și focul a devastat Pășunile sălbăticunilor.
Toți locuitorii țării tremură
Pentru că ziua venirii Domnului
Este atât de aproape:
O zi de întuneric și tristețe,
O zi înnourată și de un întuneric dens,
O zi când pământul se va cutremura
Și cerurile vor tremura.
Soarele și Luna vor fi întunecate,
Iar stelele își vor întrerupe strălucirea.
Din adâncuri strigăm către Tine,
O, Doamne! Doamne, ascultă-ne glasurile!

Profeții

*Ascultă-mă poporul meu
Și apleacă-ți urechea către mine!
Ridică-ți ochii către ceruri
Și privește în jos la pământ:
Pentru că cerurile vor dispărea ca
fumul,
Iar pământul va arăta ca o haină
veche,
Iar cei care îl locuiesc
Vor pieri în același mod.
Dar împărăția mea va fi veșnică
Și Legea Mea nu va fi desființată.*

Și în acea zi iadul își va lărgi dimensiunile,
Și-și va deschide gura fără măsură,
Și gloria, mândria și parada răului
Va coborî în ea.
Omul obișnuit va fi doborât,
Iar omul puternic umilit.
Așa cum focul va devora miriștile
Iar flăcările vor consuma paiele,
Rădăcinile lor vor fi consumate de putrezire,
Iar florile lor vor fi împrăștiate ca praful.
Aceasta deoarece ei au respins
Legea Sfântă a Ordinii Cerești
Și au disprețuit cuvântul Copiilor Luminii.
Și în acea zi, cine va privi peste pământ
Va vedea numai întuneric și tristețe,
Iar lumina în ceruri va fi stinsă.
Conducătorii popoarelor le vor duce în păcat
Și acestea vor fi distruse.
Lumea va deveni ipocrită și făcătoare de rele
Și gura fiecăruia va spune nebunii.

Răutatea va arde ca focul
Și va devora ghimpi și spini.
Ea se va aprinde în hățişurile pădurii
Și se va înălța ca fumul.
Prin pedeapsa Legii,
Pământul va fi în întuneric
Și omul va lucra asupra sa.
Și oamenii vor deveni lemne pentru foc:
Nimeni nu-și va cruța fratele.
Vai celor care n-au respectat Legea Sfântă!
Vai celor îngâmfați!
Vai celor ce poftesc lucruri lumești
Și sunt corupți prin voia lor de fapte rele,
Care au vederi greșite și păcătuiesc în judecată
Pentru că ei sunt oameni răzvrățiți, oameni mincinoși,
Oameni care nu vor auzi Legea Domnului,
Care spun clarvăzătorilor să nu arate ce văd
Și Profeților să nu spună adevărul,
Ci să spună fapte îndulcite, profeții mincinoase!
Vai celor care dau hotărâri nedrepte
Și scriu nenorocirile pe care le-au impus!
Vai celor care unesc casă de casă
Și leagă câmp de câmp,
Până ce în dorința de a se izola
Nu-și mai găsesc loc pe pământ!
Vai celor ce se trezesc în zori,
Nu pentru a face comuniuni cu îngerii,
Ci pentru a bea băuturi tari și a continua până noaptea
Până îi aprind aburii vinului!
Vai celor care numesc răul bine și binele rău,
Care iau întunericul drept lumina, și lumina întuneric!
Vai acelora
Care, lăsând de-o parte judecata,
Iau dreptul celui sărac,
Care jefuiesc văduvele și înrobesc orfanii!

De aceea, în vremurile ce vor veni,
Mâna Domnului va curăța uscăturile
Prin judecata Legii,
Iar cei înalți vor fi micșorați
Și cei trufași – umiliți.
Țipați voi de durere, pentru că ziua Legii este aproape.
Ea va veni ca o distrugere de la Atotputernic.
De aceea, toate mâinile vor fi slabe
Și inimile oamenilor vor fi înmuiate,
Și ei vor fi îngroziți.
Privirea lor va vedea numai dureri și tristețe;
Ei vor trăi în chinuri ca femeile care nasc;
Ei vor fi uimiți unul față de altul;
Fețele lor vor fi ca flăcările.
Priviți, ziua Domnului sosește
Crudă, cu furie și urgie,
Pentru a lăsa pământul pustiu
Și El va distruge și goni păcătoșii din el.
Și aceasta se va întâmpla într-o zi când
Domnul va pedepsi gazda celor înalți,
Și regii de pe pământ.
Ei vor fi adunați împreună
Și închiși ca prizonieri în puțuri,
Și vor fi aruncați în pușcării,
Și Domnul va apare din sălașul Său,
Și va coborî,
Și va porunci de pe înălțimile cele mai mari ale Pământului
Și munții se vor topi sub El,
Și văile vor fi ca ceara în fața focului,
Și apele vor cădea în prăpastie.
Atunci luna și soarele se vor întuneca,
Iar stelele cerului și constelațiile lor
Nu vor mai lumina.
Soarele se va întuneca de atunci înainte,
Iar luna nu-și va mai lăsa lumina să strălucească.

Domnul va cutremura cerurile,
Iar pământul se va îndepărta de la locul său,
În ziua urgiei Legii,
În ziua groaznicei mâinii a Domnului.
Orașele strălucitoare vor rămâne pustii,
Și vor fi invadate de fiarele sălbatice ale deșerturilor.
Fânul se va ofili, iarba va dispărea,
Și pe întreg Pământul nu va mai exista nici un pic de verdeață.
În acea zi, orașele puternice
Vor fi scuturate ca o creangă,
Iar o furtună de grindină
Va mătura orice adăpost
Și ape groaznice
Vor inunda locurile ascunse ale râilor.
Apele râurilor și fluviilor
Vor fi deasupra fiecărui munte,
Deasupra fiecărei coline,
În ziua marelui masacru
Când turnurile se vor prăbuși.
În acea zi, lumina lunii
Va fi la fel ca lumina soarelui,
Iar lumina soarelui va fi de șapte ori mai puternică.
Iată, numele Legii va veni de departe
Arzând cu mânie fierbinte
Și povara este grea:
Buzele Domnului sunt pline de indignare,
Iar limba Sa un foc distrugător.
El își va arăta puterea brațului Său
Cu flacăra distrugătoare a focului,
Răvășind totul cu furtuni și ploi de pietre.
Pământul va fi complet pustiit și distrus.
Pentru că Fiii Oamenilor și-au întors fața de la Lege.
Orașele rătăcirii vor fi dărâmate:
Fiecare casă se va închide
Și nici un om nu va putea intra în ea.

Pe străzi se vor auzi țipete și vaiete.
Va dispărea orice bucurie, orice veselie pe Pământ.
Cel care va fugi de zgomotul fricii
Va cădea în abis,
Iar cel ce va reuși să iasă din abis
Va cădea în capcană
Pentru că ferestrele spre înalt vor fi deschise,
Iar temeliele Pământului se vor cutremura.
Pământul se va prăbuși în întregime,
Se va topi
Și se va mișca cu o viteză foarte mare.
Atunci Luna se va răsturna,
Soarele se va ascunde
Și pământul se va deplasa într-o mișcare de dute-vino ca un
om beat,
Se va prăbuși și nu se va mai ridica.
Toți cei din ceruri vor pieri,
Iar cerurile se vor înfășură asemeni unui rulou
Și toți se vor prăbuși
Ca o frunză de viță de vie,
Și ca o smochină din smochin.
Apele se vor revărsa din mări,
Iar râurile vor fi părăsite și uscate.
Fluviile se vor transforma în mlaștini,
Iar praful – în pucioasă
Și întreg pământul va deveni o mlaștină în flăcări.
Fumul nu se va opri zi și noapte
Și nici un om nu va putea trece prin el.
Cormoranii și buhații de baltă
Vor stăpâni Pământul.
Bufnițele și corbii îl vor popula de asemenea.
Peste el se va întinde
Dezordinea și pietrele pustiului.
Ei vor chema nobilii din împărăție,
Dar nimeni nu va fi acolo

Și toți prinții nu vor fi nimic.
Palatele ei vor fi cuprinse de mărăcini.
Muri și urzici vor crește în fortărețele lor
Și vor deveni o locuință pentru dragoni
Și o curte pentru bufnițe.
Ambasadorii păcii vor plânge amarnic
Și străzile largi vor fi pustii.
Nu va mai exista gloria pădurilor
Și a câmpurilor rodnice.
Da, copacii vor fi atât de puțini
Încât un copil îi va putea număra.
Iată, va veni ziua când toate acestea
Se vor petrece pe pământ
Și tot ce v-au lăsat părinții în cămară
Se va transforma în fum,
Pentru că voi n-ați ascultat pe Tatăl vostru Ceresc
Și Maica voastră Pământescă
Și ați distrus Legea Sfântă.
Oh, Tu vei despica cerurile
Și vei coborî
Și munții se vor topi puternic în prezența Ta.
Când mâna Ta va arăta puterea Legii Tale,
Tu vei cobori furios.
Munții se vor topi în prezența Ta
Și focuri insuportabile vor arde.
Iată, Tu ești mânios pentru că noi am păcătuit.
Noi suntem asemănători mării tulburate, când nu este liniștită
Ale cărei ape adună noroi și murdărie.
Noi credem în vanitate și am spus minciuni;
Picioarele noastre aleargă spre rău;
Pustiirea și distrugerea sunt în drumul nostru.
Noi orbecăm asemenea orbului,
Ne împiedicăm în miezul zilei ca în toiul nopții.
Noi ne aflăm în locuri dezolante ca niște oameni morți.
Dar acum, O, Tată Ceresc,

Tu ești Tatăl nostru.
Noi suntem argila, Tu ești Olarul,
Și noi toți suntem poporul Tău.
Orașele Tale sfinte sunt un pustiu,
Pădurile Tale sunt distruse,
Întregul Tău Pământ este devastat.
Sfânta și frumoasa noastră casă
Unde părinții noștri Te laudau pe Tine
Este arsă de foc.
Chiar vechea cunoaștere a Părintelui Enoh
Este călcată în picioare în praf și cenușă.
Și eu privesc Pământul și, iată,
El este fără formă și gol.
La fel, și cerurile sunt fără lumină.
Eu privesc munții și, iată, ei tremură
Și toate colinele se mișcă ușor.
Eu privesc și, iată, nu zăresc nici un om.
Și toate păsările cerului au plecat.
Eu privesc și, iată, grădinile sunt o pustietate
Și toate orașele sunt prăbușite
La prezența Domnului, prin mânia Sa grozavă.
Pentru că Domnul a spus:
„Întreg Pământul va fi pustiit,
Dar acesta nu va fi sfârșitul tuturor lucrurilor.”
Iată, brațul Legii nu s-a scurtat,
Nimeni nu se poate salva,
Nimic nu îi este prea greu urechii Legii
Să audă.
Din afara deșertului Eu aduc o sămânță
Și aceasta va fi plantată
În Grădina Fraternității,
Și ea va încolți,
Și Copiii Luminii vor acoperi pământul pustiu
Cu iarbă înaltă și pomi purtători de fructe.
Și ei vor reconstrui, din ruine, locurile pustii:

Ei vor reclădi orașele pustii,
Tristețea multor generații.
Ei se vor numi cei care îndreaptă încalcările Legii
Și restauratori ai căilor de urmat.
Ei vor fi încununarea gloriei Domnului
Și o diademă regală în mâna Legii.
Sălbăticia și locurile pustii
Vor fi vesele pentru ei
Și deșertul se va bucura înfloritor ca un trandafir.
Va înflori abundent,
Și se vor veseli cu bucurie și cântece.
Ochii orbilor vor vedea,
Urechile surzilor vor auzi,
Șchiopii vor putea alerga precum cerbii,
Iar mușii vor putea să cânte.
În sălbăticie, apa va izvorî
Și apele vor curge în deșert.
Se vor forma rezerve de apă subterană,
Izvoarele vor potoli setea pământului însetat.
Și o stradă largă va fi trasată
Care se va numi Calea Legii.
Cei necurați nu vor putea să o folosească.
Ea va fi rezervată Copiilor Luminii
Ca ei să treacă Râul Etern spre locul ascuns
Unde se înalță Arborele Vieții,
Iar copiii oamenilor vor reveni pe Pământ,
Și vor intra în Grădina Infinită
Cântând, și cu o infinită bucurie deasupra capetelor
Ei vor cunoaște bucuria și fericirea,
Departate de regrete și tristețe.
Și în ultimele zile se va întâmpla,
Ca muntele unde se înalță sălașul lui Dumnezeu
Să domine toți ceilalți munți
Și să se înalțe peste dealuri,
Și Fiii Oamenilor se vor scurge spre el.

Și mulți vor merge și vor spune:
„Veniți, să mergem spre muntele Domnului,
La templul Sfintei Legi
Și sfinții îngeri ne vor învăța
Căile Tatălui Ceresc
Și ale Maicii Pământesti.
Și noi vom merge pe cărările celor drepti,
Căci din Grădina Fraternității
Apar Legea
Și Cuvântul Domnului spre Copiii Luminii.
Și Domnul va judeca noroadele,
Și va dojeni un mare număr de oameni,
Și ei își vor transforma săbiile în pluguri,
Și lănciile în prăjini de adunat fructe.
Nici un norod nu va mai ridica sabia împotriva celuilalt,
Nimeni nu va mai învăța arta războiului.
Ascultați vocea Fraților
Care strigă în deșert:
Pregătiți calea Legii!
Neteziți în deșert cale largă Dumnezeului nostru!”
Văile vor fi înălțate,
Munții și dealurile vor fi micșorați,
Drumurile întortocheate – îndreptate,
Și neregularitățile – netezite.
Și se va auzi atunci glasul Tatălui Ceresc:
„Eu, într-adevăr, sunt Legea; și nu există alta în afara Mea.
Eu eram în zorii timpurilor
Și nimeni nu poate fi salvat fără Mine.
Ascultați-Mă, voi Copii ai Luminii!
Eu sunt Cel ce Sunt; Eu sunt Începutul și Sfârșitul.
Mâna mea a pus temeliiile pământului,
Și mâna Mea dreaptă a întins cerurile.
Ascultați-Mă, Copii ai Luminii!
Voi care cunoașteți ceea ce este drept,
Copiii Mei ale căror inimi sunt pline de Legea Mea:

Fiți fericiți și în pace!
Munții și dealurile
Vor izbucni în fața voastră în cânt,
Toți arborii câmpiei vă vor aclama,
Ridicați-vă și străluciți, O, Copii ai Luminii,
Căci Lumina Mea a coborât asupra voastră,
Și prin voi, gloria Legii
Va domni asupra noului Pământ!”

Cartea a patra
Învățăturile celui ales

Prefața

Era în anul 1928 când Edmond Bordeaux Szekely a editat pentru prima dată traducerea „Cărții întâi” a *Evangheliei eseniene*, un vechi manuscris pe care l-a descoperit în arhivele secrete ale Vaticanului. Această traducere a fost rodul unei răbdări infinite, al unei erudiții și al unei intuiții tot atât de sigure pe cât și, admirabile. Versiunea în limba engleză a apărut în 1937 și de atunci acest mic volum a călătorit de-a lungul lumii, apărând în diferite limbi și atrăgând din ce în ce mai mulți cititori, fără să fi avut nevoie de vreo publicitate comercială. Până în prezent au fost vândute peste un milion de exemplare în Statele Unite. A trebuit să se aștepte aproape cincizeci de ani de la prima traducere în franceză pentru ca să apară „Cartea a doua” și „Cartea a treia”. Ele au devenit de asemenea clasice ale literaturii eseniene.

„Cartea a patra” a venit ca o surpriză pentru cititorii care aflaseră de moartea dr. Bordeaux Szekely în 1979. Dacă aș avea erudiția sa, dacă aș fi arheolog sau filolog ca el, aș da aici câteva explicații, dar eu nu sunt decât fidela sa secretară, căreia el i-a lăsat moștenire instrucțiuni clare și anume de a edita „Cartea a patra” a *Evangheliei eseniene* la doi ani după moartea sa. Aceasta a fost totul și eu îndeplinesc acum dorința sa.

„Cartea a patra” constituie încă o parte a manuscrisului în limba aramaică păstrat în arhivele secrete ale Vaticanului și în limba slavonă veche în Biblioteca Regală a Habsburgilor (proprietate actuală a statului austriac). De ce a întârziat așa de mult apariția ei? Eu nu pot decât să presupun că dr. Bordeaux Szekely dorea ca realitatea vie a acestor adevăruri eterne să se afirme prin ea însăși, fără mijlocirea traducătorului. În 1937, el declara în prefața primei ediții londoneze a „Cărții întâi”: „Noi am editat această parte înaintea celorlalte texte, deoarece este partea de care umanitatea în suferință are cea mai mare nevoie astăzi”. În același mod, poate, la patruzeci și patru de ani după

aceasta lumea noastră tulburată are nevoie de această „Carte a patra”.

Dr. Bordeaux Szekely declară de asemenea: „Noi nu avem nimic de adăugat acestui text. El vorbește de la sine. Cititorul care studiază atent paginile următoare va resimți vitalitatea eternă și puternica dovadă a acestor adevăruri profunde mai imperativ necesare ca oricând pentru umanitatea de astăzi”.

„Și adevărul se va mărturisi prin el însuși”.

Orosi, Costa Rica

1981

NORMA NILSON – BORDEAUX SZEKELY

Comuniunile eseniene

Și Domnul Iisus îi adună pe Fiii Luminii pe malul râului, pentru a le revela ceea ce le rămăsese ascuns; trecuseră șapte ani și toți erau maturi pentru adevăr, la fel cum floarea se deschide când Îngerul Soarelui și Îngerul Apei o aduc la timpul înfloririi.

Și toți difereau unul de celălalt; unii erau în vârstă, alții păstrau încă prospețimea tinereții pe chipurile lor, unii fuseseră educați potrivit tradițiilor părinților lor, iar alții nici nu-și cunoscuseră tatăl și mama. Dar, la toți strălucea limpezimea privirii și se remarcă suplețea corpurilor, acesta fiind semnul că, timp de șapte ani ei au mers cu îngerii Maicii Pământeste și i-au ascultat Legile. Și timp de șapte ani îngerii necunoscuți ai Tatălui Ceresc i-au învățat în timpul orelor de somn. Și acum a sosit ziua când ei vor intra în Fraternitatea Celui Ales și vor învăța învățăturile ascunse ale Bătrânilor, chiar și pe acelea ale lui Enoh sau de mai înainte.

Și Domnul Iisus îi conduse pe Fiii Luminii la un arbore bătrân de pe malul râului și îngenunche acolo, la locul unde rădăcinile acestuia, noduroase din cauza vârstei, se întindeau spre cursul apei. Și Fiii Luminii îngenuncheară de asemenea, atingând cu respect trunchiul bătrânului arbore, pentru că ei învățaseră că arborii sunt Frații Fiilor Oamenilor. Pentru că mama lor este Aceeași, Maica Pământescă, al cărei sânge curge în seva arborelui și în corpul Fiului Omului. Și tatăl lor este Același, Tatăl Ceresc, ale cărui Legi sunt scrise în ramurile arborelui și ale cărui Legi sunt gravate pe fruntea Fiului Omului.

Și Domnul Iisus își îndreptă mâinile spre arbore și spuse: „Iată Arborele Vieții care se înalță în mijlocul Mării Eterne. Nu priviți numai cu ochii corpului fizic, ci vedeți cu ochii spiritului Arborele Vieții în izvorul apelor curgătoare, în izvorul viu dintr-un ținut al însetării. Vedeți Grădina Eternă a minunilor și, în centrul său, Arborele Vieții, mister al misterelor, înălțându-și în veci ramurile și afundându-și rădăcinile în râul vieții care

provine dintr-un izvor etern. Vedeți cu ochii spiritului Îngerii Zilei și Îngerii Noptii care-i protejează fructele cu flăcările Luminii Eterne și închizând cu foc orice cale.”

„Vedeți, O Fii ai Luminii, ramurile Arborelui Vieții îndreptându-se către împărăția Tatălui Ceresc. Și vedeți rădăcinile sale coborând în sânul Maicii Pământești. Și Fiul Omului este ridicat la înălțimea eternității și merge printre minunățiile câmpiei pentru că numai Fiul Omului poartă în corpul său rădăcinile Arborelui Vieții, aceleași rădăcini care sug la sânul Maicii Pământești și numai Fiul Omului poartă în sufletul său ramurile Arborelui Vieții, aceleași ramuri care se îndreaptă spre cer, spre împărăția Tatălui Ceresc.”

„Și timp de șapte ani voi ați lucrat tot timpul zilei cu Îngerii Maicii Pământești; și timp de șapte ani, voi ați dormit în brațele Tatălui Ceresc. Și acum răsplata voastră va fi mare pentru că vi se va da darul graiului ca voi să puteți folosi întreaga putere a Maicii voastre Pământești și să ordonați Îngerilor Săi și să stăpâniți toate împărățiile Sale; și ca voi să vă puteți atrage gloria orbitoare a Tatălui vostru Ceresc, să puteți ordona Îngerilor Săi și să intrați în viața veșnică a împărățiilor cerești.”

„Și timp de șapte ani nu vi s-au dat aceste cuvinte, pentru că acela care utilizează darul vorbirii pentru a căuta bogății sau pentru a-și înfrânge dușmanii, acela nu mai poate fi un Fiu al Luminii, ci o progenitură a răului și o creatură a întunericului. Pentru că numai apa pură poate oglindi bine lumina soarelui, iar apa care a devenit mocirloasă și întunecată nu mai poate reflecta nimic. Dar când corpul și sufletul Fiului Omului au mers împreună cu Îngerii Maicii Pământești și ai Tatălui Ceresc timp de șapte ani, atunci el este asemănător apei râului sub soarele de prânz, reflectând bine luminile orbitoare și jucăuse ca ale briliantelor.”

„Ascultați-Mă Fii ai Luminii, Eu vă voi împărtăși darul vorbirii, ca vorbind Maicii voastre Pământești dimineața și Tatălui vostru Ceresc seara, să puteți realiza din ce în ce mai strâns unitatea împărăției pământului și a cerurilor, unitate la care Fiul Omului a

fost destinat de la începutul timpului.”

„Vă voi face cunoscute lucruri adânci și misterioase. Pentru că „adevăr zic vouă, toate lucrurile există prin Dumnezeu și nimic în afara Lui. Îndreptați-vă, deci, inimile ca să puteți merge pe căile drepte în prezența Sa.”

„Când vă deschideți ochii dimineța, chiar înainte ca Îngerul Soarelui să vă cheme corpul, spuneți-vă vouă înșivă aceste cuvinte și permițându-le să producă ecou în spiritele voastre, deoarece cuvintele sunt asemănătoare frunzelor moarte, când în ele nu mai există viața spiritului. Spuneți deci aceste cuvinte: «Eu intru în Grădina Infinită și eternă a misterelor, spiritul meu în uniune cu Tatăl Ceresc, corpul meu în uniune cu Maica Pământescă, inima mea în armonie cu frații mei, Fiii Oamenilor, dedicându-mi spiritul meu, corpul meu și inima mea Învățăturii sfinte, pure și salvatoare, acea Învățătură care în vechime era cunoscută lui Enoh.»”

„Și, după ce aceste cuvinte au intrat în spiritul vostru, în prima dimineață după Sabat, spuneți aceste cuvinte: «Maica Pământescă și cu mine suntem una. Respirația Ei este respirația mea; sângele Ei este sângele meu; oasele Ei, carnea Ei, organele Ei interne, ochii și urechile Ei sunt oasele mele, carnea mea, organele mele interne, ochii și urechile mele. Niciodată nu mă voi despărți de Ea și totdeauna Ea îmi va hrăni și susține corpul meu.» Și voi veți simți puterea Maicii voastre Pământești curgând prin corpul vostru asemenea râului când apele sale sunt umflate de ploii și este puternic și face zgomot mare.”

„Și în a doua dimineață după Sabat, spuneți aceste cuvinte: «Înger al Pământului, fă fecundă sămânța mea și cu puterea ta dă viață corpului meu.» Întocmai cum sămânța voastră creează o viață, tot așa are loc scurgerea în pământ a seminței Îngerului Pământului: în iarbă, în sol, în toate ființele vii care cresc pe sol. Aflați, O, Fii ai Luminii că același Înger al Pământului care transformă sămânța voastră în fiii voștri, transformă, de asemenea, mica ghindă în acest măreț stejar și face grâul purtător de sămânță să crească pentru pâinea Fiului Omului. Și

nu este nevoie ca sămânța corpului vostru să intre în corpul femeii pentru a crea viață; pentru că puterea Îngerului Pământului poate crea atât viața spiritului cât și viața corpului fără ea.”

„Și în a treia dimineață, după Sabat, spuneți aceste cuvinte: «Înger al Vieții intră și dă putere membrilor corpului meu.» Și cu aceste cuvinte îmbrățișați Arborele Vieții, așa cum îmbrățișez Eu acest stejar și veți simți puterea Îngerului Vieții curgând prin brațele voastre, picioarele voastre, și toate părțile corpurilor voastre; la fel cum seva curge în arbori primăvara, scurgându-se chiar și în afara trunchiului, tot așa Îngerul Vieții inundă corpul vostru cu puterea Maicii Pământestei.”

„Și în a patra dimineață după Sabat, spuneți aceste cuvinte: «Înger al Bucuriei coboară pe pământ revărsând frumusețe și bucurie tuturor copiilor Maicii Pământestei și ai Tatălui Ceresc.» Și vă veți duce în câmpurile cu flori după ploaie și veți aduce mulțumiri Maicii Pământestei pentru mirosul plăcut al acestora; pentru că, adevăr zic vouă, o floare nu are alt scop decât să aducă bucurie în inima Fiului Omului. Și voi veți asculta cu urechi noi cântecele păsărilor și veți vedea cu ochi noi culorile Soarelui la răsărit și la apus; și toate aceste daruri ale Maicii Pământestei vor face ca bucuria să izvorască în voi la fel ca un izvor care apare brusc într-un loc pustiu. Și voi trebuie să știți că nimeni nu poate veni în fața Tatălui Ceresc dacă Îngerul Bucuriei nu-l lasă să treacă; pentru că în bucurie a fost creat Pământul și în bucurie, Maica Pământescă și Tatăl Ceresc au dat naștere Fiului Omului.”

„Și în a cincea dimineață după Sabat, spuneți aceste cuvinte: «Înger al Soarelui, intră în corpul meu și mă îmbăiază în focul vieții.» Și voi veți simți razele Soarelui intrând în centrul corpului vostru, centru în care Îngerii Zilei și ai Noapții se amestecă; și puterea Soarelui poate fi a voastră și voi o puteți îndrepta spre oricare parte a corpului vostru pentru că Îngerii sălășluiesc în el.”

„Și în a șasea dimineață după Sabat, spuneți aceste cuvinte: «Înger al Apei, intră în sângele meu și dă Apa Vieții corpului meu.» Și voi veți simți, asemenea curentului repede al râului,

puterea Îngerului Apei intrând în sângele vostru; și asemenea pâraielor ce se revarsă într-un râu, trimiteți puterea Maicii Pământeste prin sângele vostru, tuturor părților corpului vostru. Și ea va contribui la vindecare, deoarece puterea Îngerului Apei este foarte mare; și când voi îi vorbiți, el își va trimite puterea sa ori de câte ori îi cereți, pentru că atunci când îngerii lui Dumnezeu sălășluiesc în Fiul Omului, toate lucrurile îi sunt posibile.”

„Și în a șaptea dimineața după Sabat, spuneți aceste cuvinte: «Înger al Aerului, intră în mine împreună cu respirația mea și dă Aerul Vieții corpului meu.» Să știți, O, Fii ai Luminii, că Îngerul Aerului este mesagerul Tatălui Ceresc și nimeni nu poate merge în fața lui Dumnezeu dacă Îngerul Aerului îl oprește. Pentru că noi nu ne gândim la Îngerul Aerului când respirăm, căci respirăm fără să gândim, tot așa cum fiii întunericului își trăiesc viața fără a gândi. Dar când puterea vieții intră în cuvintele voastre și în respirația voastră, atunci, oricând veți invoca Îngerul Aerului, veți invoca, de asemenea, Îngerii necunoscuți ai Tatălui Ceresc și veți fi din ce în ce mai apropiați de împărățiile Cerești.”

„Și în seara Sabatului spuneți aceste cuvinte: «Tatăl meu Ceresc și cu mine suntem una.» Și închideți ochii, Fii ai Luminii și, în somn, veți intra în tărâmurile necunoscute ale Tatălui Ceresc. Și vă veți îmbăia în lumina stelelor și Tatăl Ceresc vă va ține în brațele Sale și va face să apară în voi un izvor de cunoaștere pentru a dezvolta o fântână de putere revărsând ape vii, o revărsare de iubire și de înțelepciune atotcuprinzătoare, asemănătoare splendorii Luminii Eterne. Și într-o zi, ochii spiritului vostru se vor deschide și voi veți cunoaște toate lucrurile”.

„Și în prima seară după Sabat, spuneți aceste cuvinte: «Înger al Vieții Eterne, coboară în mine și dă viață eternă spiritului meu.» Și închideți ochii, Fii ai Luminii, și în somn contemplați unitatea vieții de pretutindeni. Pentru că, adevăr zic vouă, în timpul orelor zilei picioarele noastre sunt pe Pământ și nu avem aripi să putem zbura. Dar spiritele noastre nu sunt legate de

pământ și, odată cu venirea nopții, noi ne rupem de legăturile noastre cu pământul și ne legăm de ceea ce este etern. Fiindcă Fiul Omului nu este deloc ceea ce pare și numai cu ochii spiritului putem vedea acele fire aurii care ne leagă cu viața de pretutindeni.”

„Și în a doua seară după Sabat, spuneți aceste cuvinte: «Înger al Creației, coboară pe Pământ și dă belșug tuturor Fiilor Oamenilor.» Pentru că acest cel mai puternic dintre Îngerii Tatălui Ceresc este cauza mișcării și numai în mișcare există viață. Lucrați Fii ai Luminii în Grădina Fraternității pentru a crea împărăția Cerurilor pe pământ. După cum veți lucra, tot așa Îngerul Creației vă va hrăni și va desăvârși sămânța spiritului vostru, astfel ca voi să puteți vedea pe Dumnezeu.”

„Și în cea de-a treia seară după Sabat, spuneți aceste cuvinte: «Pace, pace, pace, Înger al Păcii, să fii întotdeauna pretutindeni.» Caută pe Îngerul Păcii în tot ceea ce trăiește, în tot ceea ce faci, în fiecare cuvânt pe care îl spui. Pentru că Pacea este cheia întregii cunoașteri, a tuturor misterelor, a întregii vieți. Unde nu există Pace, domnește Satana. Și fiii întunericului se străduiesc în mod deosebit să fure de la Fiii Luminii pacea lor. Mergeți de aceea în această noapte la fluxul de aur al luminii care este îmbrăcăminte pentru Îngerul Păcii. Și aduceți înapoi dimineții pacea lui Dumnezeu, pace care depășește înțelegerea, deoarece cu această pace perfectă voi puteți liniști inimile Fiilor Oamenilor.”

„Și în cea de-a patra seară după Sabat, spuneți aceste cuvinte: «Înger al Puterii, coboară în mine și umple cu putere toate acțiunile mele.» Adevăr zic vouă, așa cum fără Soare nu există viață pe Pământ, tot așa nu există viață spirituală fără Îngerul Puterii. Ceea ce gândești și ceea ce simți sunt întocmai ca scripturile moarte care sunt numai cuvinte pe hârtie, sau ca vorba fără viață a celor morți. Dar Fiii Luminii, nu numai că vor gândi și vor simți, ci vor acționa, iar acțiunile lor le vor umple gândurile și sentimentele așa cum fructele aurii ale verii dau sens frunzelor verzi ale primăverii.”

„Și în cea de-a cincea seară după Sabat, spuneți aceste cuvinte:

«Înger al Iubirii, coboară în mine și umple cu iubire toate simțurile mele.» Pentru că, prin iubire, Tatăl Ceresc, Maica Pământească și Fiul Omului devin Una. Iubirea este eternă. Iubirea este mai puternică decât moartea. Și în fiecare noapte Fiii Luminii se îmbăiază în sfânta apă a Îngerului Iubirii, cu care dimineața ei îi botează pe Fiii Oamenilor cu fapte blânde și cuvinte tandre. Pentru că atunci când inima Fiului Luminii este botezată în iubire, ea exprimă numai blândețe și tandrețe.”

„Și în cea de-a șasea seară după Sabat, spuneți aceste cuvinte: «Înger al Înțelepciunii, coboară în mine și umple cu înțelepciune toate gândurile mele.» Să știți, Fii ai Luminii, că gândurile voastre sunt puternice ca fulgerul din timpul furtunii care lovește și distruge arborele puternic și singuratic. Acesta este motivul pentru care a trebuit să așteptați șapte ani să învățați să vorbiți cu Îngerii; pentru că voi nu cunoșteți puterea gândurilor voastre. Utilizați, deci, înțelepciunea în tot ceea ce gândiți, spuneți și faceți. Pentru că, adevăr zic vouă, ceea ce este făcut fără înțelepciune este ca un cal fără călăreț, cu gura înspumată și ochi sălbatici, alergând nebunește spre hăul unei prăpăstii. Dar când Îngerul Înțelepciunii guvernează actele noastre, atunci calea către tărâmurile necunoscute este fixată, iar ordinea și armonia guvernează viețile voastre.”

„Și acestea sunt comuniunile cu Îngerii care au fost dați Fiilor Luminii. Aceștia, cu corpurile purificate de Maica Pământească și spiritele purificate de către Tatăl Ceresc, pot ordona și sluji Îngerilor, mereu, de-a lungul timpului, în toate momentele zilei și în ordinea ei firească; de la primirea luminii din sursa sa până la venirea serii și de la plecarea luminii la plecarea întunericului și venirea zilei, mereu, în toate generațiile timpului.”

„Adevărul este născut din izvorul Luminii, minciuna din puțul întunericului. Tărâmul tuturor copiilor adevărului este în mâinile Îngerilor Luminii, astfel că ei pot merge pe căile Luminii.”

„Binecuvântați sunt toți Fiii Luminii care și-au încredințat soarta Legii, care merg cu adevărul deplin pe toate căile lor. Fie ca Legea să vă binecuvânteze cu tot binele său, și să vă ferească

de rău, și să vă ilumineze inimile cu vederea interioară a lucrurilor vieții, și să vă dea cunoașterea Eternă a lucrurilor.”

Și pacea ca o lună plină se ridică deasupra munților și își trimise lumina argintie să se reflecte în apele râului. Iar Fiii Luminei, ca unul, îngenunchară cu respect și recunoștiință pentru cuvintele Domnului Iisus, care îi învățase cum să meargă pe vechile căi ale strămoșilor lor, precum a fost și Enoh învățat cândva.

Și Domnul Iisus a spus: „Legea a fost făcută pentru a răsplăti pe Copiii Luminei cu vindecare și pace din belșug, cu viață lungă, cu semințe fertile ale binecuvântării veșnice, cu bucurie eternă în nemurirea Luminei Eterne.”

„În zori, îmbrățișez pe Maica Mea, cu venirea nopții Mă alătur Tatălui Meu și, cu alternanța serii și a dimineții, Eu voi respira Legea Lor și nu voi întrerupe aceste Comuniuni până la sfârșitul timpului.”

Darul Vieții în firul ierbii

Era în luna lui Tevet, când pământul era acoperit cu iarba ieșită după ploaie și învelișul verde smarald era tot atât de gingaș ca puful de pui. Și era într-o dimineață deplin însorită când Domnul Iisus adună în jurul Său pe noii Frați ai Alesului ca ei să poată auzi cu urechile lor și să înțeleagă cu inimile lor învățăturile Părinților lor așa cum i-au fost date lui Enoh în vechime.

Și Domnul Iisus se așază sub un arbore bătrân și noduros, ținând în mâinile Sale o mică ulcică de pământ ars în care se aflau mlădițe de grâu, cea mai perfectă dintre plantele purtătoare de sămânță. Și gingașele fire din ulcică împrăștia viața asemenea ierbii și plantelor care acopereau dealurile până dincolo de orizont. Și Domnul Iisus atinse plantele din ulcică cu mâinile Sale tot atât de delicat ca și cum ar fi atins capul unui copilăș.

Și Domnul Iisus a spus: „Feriți-vă sunteți voi, Fiii Luminii, pentru că ați intrat pe calea nemuririi și mergeți pe calea adevărului, așa cum Părinții voștri au fost învățați de Cei Mari. Cu ochii și urechile sufletului veți vedea și auzi imaginile și sunetele împărăției Maicii Pământestei, cerul albastru unde sălășluiește Îngerul Aerului, râul înspumat unde plutește Îngerul Apei, lumina aurie ivită din Îngerul Soarelui. Și, adevăr zic vouă, toate acestea sunt în voi ca și în jurul vostru; pentru că respirația voastră, sângele vostru, focul vieții din voi, toate sunt una cu Maica Pământescă.”

„Dar mai presus de orice, cel mai prețios dar al Maicii voastre Pământestei este iarba de sub picioarele voastre pe care voi o călcați fără să vă gândiți, Îngerul Pământului este umil și blând pentru că el nu are aripi să zboare și nici raze aurite să străbată pâcla. Dar mare este puterea sa și vast domeniul său pentru că el acoperă întreg Pământul cu puterea sa și fără el Fiii Oamenilor n-ar exista, pentru că nimeni nu poate trăi fără iarba, pomii și plantele Maicii Pământestei. Și acestea sunt darurile Îngerului

Pământului către Fiii Oamenilor.”

„Dar acum vă voi vorbi despre lucruri misterioase pentru că, adevăr zic vouă, umila iarbă este mai mult decât hrană pentru om și pentru vite. Sub aspectul său umil, iarba își ascunde gloria asemenea celui rege despre care se spune că își vizita supușii deghizat în cerșetor; el știa că aceștia ar povesti mai multe unui cerșetor, dar ar cădea în genunchi cu spaimă în fața regelui lor. Tot așa plină de umilință, iarba ascunde puterea sa sub un simplu înveliș verde. Fiii Oamenilor merg peste ea, o ară, își hrănesc vitele cu ea, fără a se gândi că ea deține, printre secretele ei, pe cel al vieții eterne în împărățiile cerești.”

„Dar Fiii Luminii vor cunoaște ce este ascuns în iarbă pentru că ea a fost dată să le aducă alinare Fiilor Oamenilor. Întocmai cum ne învață Maica Pământească, cu această mică mână de grâu într-o simplă cană, aceeași este ulcica pe care voi o folosiți ca să beți lapte și să adunați miere de albine. Acum ulcica este umplută cu sol negru, îngrășat cu frunze moarte și umezit cu roua dimineții, cel mai prețios dar al Îngerului Pământului.”

„Și Eu am umezit o mână plină de grâu, ca Îngerul Apei să intre în el. Îngerul Aerului l-a îmbrățișat de asemenea; tot așa și Îngerul Soarelui și puterea celor trei Îngeri, a trezit Îngerul Vieții din grâu și tulpinița și rădăcinața s-au format la fiecare bob.”

„Apoi am pus grâul, astfel trezit, în solul Îngerului Pământului și puterea Maicii Pământești și toți îngerii Săi au intrat în grâu și, după ce Soarele a răsărit de patru ori, grăunțele au devenit fire de grâu. Adevăr zic vouă, nu există minune mai mare ca aceasta.”

Și Frații priviră cu respect la gingașele fire din mâinile Domnului Iisus, iar unul îl întrebă: „Doamne, care este secretul plantei pe care o ții în mână? Care este diferența dintre aceasta și iarba care acoperă dealurile și munții?”

Și Domnul Iisus le-a răspuns: „Nu este nici o diferență, Fiu al Luminii. Toate ierburile, toți pomii, toate plantele din oricare parte a lumii fac parte din împărăția Maicii Pământești. Dar Eu am separat în această ulcică o mică parte din împărăția Maicii Pământești ca voi s-o puteți atinge cu mâinile spiritului și ca

puterea Ei să poată intra în corpul vostru.”

„Pentru că, adevăr zic vouă, există un Flux Sfânt al Vieții care dă naștere Maicii Pământești și tuturor Îngerilor Ei. Invizibil este acest Flux al Vieții ochilor Fiilor Oamenilor pentru că ei merg în întuneric și nu văd Îngerii Zilei și Îngerii Noptii care îi înconjoară și care planează deasupra lor. Dar Fiii Luminii au mers timp de șapte ani cu Îngerii Zilei și Îngerii Noptii și acum li s-au dat secretele comunicării cu Îngerii. Și ochii sufletului vostru se vor deschide și voi veți vedea și auzi și pipăi Fluxul Vieții care a dat naștere Maicii Pământești. Și voi veți intra în Fluxul Sfânt al Vieții și el vă va conduce cu infinită tandrețe la viața nemuritoare din împărăția Tatălui Ceresc.”

„Cum vom face aceasta, Doamne?”, întrebă cineva nedumerit. „Ce secrete trebuie să mai cunoaștem pentru a vedea și auzi și pipăi acest Sfânt Flux al Vieții?”

Și Domnul Iisus nu a răspuns. Dar El își puse mâinile în jurul firelor de iarbă în creștere din ulcica de pământ ars, cu delicatețe, ca și cum ar fi fost fruntea unui copilăș. Și El închise ochii și în jurul Său apărură valuri de lumină sclipind în Soare, întocmai cum căldura verii face să tremure lumina sub un cer senin. Și Frații îngenunchiară și-și plecară cu respect capetele în fața puterii Îngerilor care se revărsa din figura Domnului Iisus Hristos, așa cum El era așezat în tăcere, cu mâinile închise într-o atitudine ca de rugăciune, în jurul firelor de iarbă.”

Și nimeni nu știa dacă s-a scurs o oră sau un an, pentru că timpul se oprise și era așa ca și cum întreaga creație și-ar fi ținut respirația. Și Domnul Iisus Își deschise ochii și mireasma înfloririi umplu aerul în timp ce El vorbi: „Aici este secretul, Fii ai Luminii, aici în umilele plante. Aici este locul de întâlnire a Maicii Pământești și al Tatălui Ceresc; aici este Fluxul Vieții care dă naștere întregii creații; adevăr zic vouă, numai Fiului Omului îi este dat a vedea, a auzi și a pipăi Curentul Vieții care curge între împărăția Pământească și cea Cerească. Puneți-vă mâinile în jurul delicatelor plante ale Îngerului Pământului și veți vedea, auzi și pipăi puterea tuturor Îngerilor.”

Și unul câte unul, fiecare dintre Frați se așezară cu respect înaintea puterii Îngerilor, ținând în mâinile lor gingașele plante. Și fiecare simți Fluxul Vieții intrând în corpul său, cu o forță ca a unui torent după o furtună de primăvară. Și puterea Îngerilor curse prin mâinile lor, în sus, prin brațele lor și-i scutură puternic, așa cum vântul de nord scutură ramurile copacilor. Și toți se minunară de puterea umilelor plante care putea cuprinde toți îngerii și împărățiile Maicii Pământeste și a Tatălui Ceresc. Și ei se așezară în fața Domnului Iisus și fură învățați de El.

Și Domnul Iisus spuse: „Iată Fii ai Luminii, umilele fire de plante. Vedeți că în interiorul lor sunt cuprinși toți îngerii Maicii Pământeste și ai Tatălui Ceresc. Acum voi ați pășit în Fluxul Vieții și curenții săi vă vor transporta în timp la viața nemuritoare din împărăția Tatălui vostru Ceresc.”

„Pentru că în plante sunt toți îngerii. Aici este Îngerul Soarelui, aici în strălucirea culorii verzi a firelor de grâu. Pentru că nimeni nu poate privi Soarele când este el sus pe cer, deoarece ochii Fiului Omului sunt orbiți de strălucirea luminii. Acesta este motivul pentru care Îngerul Soarelui schimbă în verde orice plantă căreia îi dă viață, ca Fiul Omului să poată privi multele și variatele forme de verde și să găsească putere și sprijin în aceasta. Adevăr zic vouă, tot ceea ce este verde și cu viață are puterea Îngerului Soarelui în interior, chiar aceste gingașe mlădițe de grâu.”

„Și, de asemenea, Îngerul Apei binecuvântează plantele, pentru că, adevăr zic vouă, Îngerul Apei este mai mare decât oricare alt Înger al Maicii Pământeste. Pentru că dacă voi zdrobiți plantele în mâna voastră, veți simți apa vieții, care este sângele Maicii Pământeste, și de-a lungul zilelor, când voi atingeți plantele și intrați în Fluxul Vieții, voi dați câteva picături de apă pe care plantele le pot folosi pentru reînnoire, prin puterea Îngerului Apei.”

„Să știți de asemenea că, Îngerul Aerului se află în interiorul plantelor, pentru că tot ce este viu și verde este casa Îngerului Aerului. Apropiați-vă fața de plante, respirați adânc și lăsați

Îngerul Aerului să pătrundă adânc în corpul vostru. Pentru că el se află în plante, așa cum se află stejarul în ghinda și peștele în mare.”

„Îngerul Pământului este acela care dă naștere plantelor după cum copilul din pântecul mamei trăiește cu hrana acesteia; tot așa pământul dă din el însuși bobului de grâu făcându-l să încolțească pentru a îmbrățișa Îngerul Aerului. Adevăr zic vouă, că fiecare bob de grâu care țâșnește spre cer este o victorie asupra morții, unde domnește Satana. Pentru că Viața reîncepe mereu.”

„Este Îngerul Vieții acela care circulă prin firișoarele plantelor în corpul Fiului Luminii, scuturându-l cu putere. Pentru că planta este Viață, și Fiul Luminii este Viață, și Viața curge între Fiul Luminii și plante, făcând o punte cu Sfântul Flux al Luminii care dă naștere întregii creații.”

„Și când Fiul Luminii ține între mâinile sale lăstarele plantelor, Îngerul Bucuriei îi umple corpul cu muzică. Pentru a intra în Fluxul Vieții trebuie să fii una cu cântecul păsărilor, cu culorile florilor din natură, cu mirosul spicelor de cereale proaspăt apărute pe câmpuri. Adevăr zic vouă, când Fiul Omului nu simte bucurie în inima sa, el lucrează pentru Satana și pentru copiii întunericului. Nu există tristețe în împărăția Luminii, ci numai Îngerul Bucuriei. Învățați, deci, de la tinerele lăstare cântecul Îngerului Bucuriei cu care Fiii Luminii pot merge întotdeauna să aline inimile Fiilor Oamenilor.”

„Maica Pământească este Acea care are grijă de corpurile noastre, pentru că noi suntem născuți de Ea și ne trăim viețile în Ea. Așa procedează și atunci când ne dă ca hrană foarte tinerele fire de plante, pe care noi le pipăim cu mâinile noastre. Pentru că, adevăr zic vouă, nu numai sub formă de pâine ne poate hrăni grâul. Noi putem mânca, de asemenea, gingașele fire de plante ca puterea Maicii Pământești să poată intra în noi. Dar mestecați bine plantele pentru că Fiul Omului are dinți diferiți de aceia ai vitelor și numai când noi mestecăm bine firele vegetale poate Îngerul Apei să intre în sângele nostru și să ne dea putere.

Mâncați, deci, Fii ai Luminii, din această cea mai perfectă plantă de pe masa Maicii noastre Pământești, ca zilele voastre să poată fi îndelungate pe Pământ, pentru că astfel de lucruri sunt binecuvântate în ochii lui Dumnezeu.”

„Adevăr zic vouă, Îngerul Puterii intră în voi când atingeți Fluxul Vieții prin firele de plante. Pentru că Îngerul Puterii este ca o lumină sclipitoare care înconjoară orice ființă vie, întocmai cum luna plină este înconjurată de o aureolă de lumină și ca ceața care se ridică de pe câmpuri când Soarele se înalță pe cer. Și Îngerul Puterii intră în Fiul Luminii când inima sa este pură și dorința lui este numai de a consola și a învăța pe Fiii Oamenilor. Pipăiți, deci, firele de plante și simțiți cum Îngerul Puterii intră în buricele degetelor voastre, urcă prin corpul vostru și vă scutură până ce voi tremurați cu uimire și înfiorare.”

„Să știți, de asemenea, că Îngerul Iubirii este prezent în firele plantelor pentru că iubirea este în dăruire și mare este iubirea dată Fiilor Luminii de către gingașele firișoare de iarbă. Pentru că, adevăr zic vouă, Fluxul Vieții circulă prin orice ființă vie și tot ce trăiește se îmbăiază în Sfântul Flux al Vieții. Și când Fiul Luminii atinge cu iubire firele de plante, acestea îi înapoiază iubirea sa și îl conduc la Fluxul Vieții unde el poate găsi viața veșnică. Și această iubire nu se epuizează niciodată, deoarece sursa ei este în Fluxul Vieții care curge în Marea Eternă și, indiferent cât de departe s-ar afla Fiul Omului de Maica sa Pământească și de Tatăl său Ceresc, atingerea lăstarelor îi vor aduce întotdeauna un mesaj de la Îngerul Iubirii și el va fi din nou îmbăiat de Fluxul Vieții.”

„Iată, Îngerul Înțelepciunii este acela care guvernează mișcarea planetelor, ciclul anotimpurilor și ordinea creșterii tuturor ființelor vii. Astfel, Îngerul Înțelepciunii prescrie comuniunea Fiilor Luminii cu Fluxul Vieții prin gingașele fire de iarbă. Pentru că, adevăr zic vouă, corpul vostru este sfânt, deoarece el se îmbăiază în Fluxul Vieții care este de Ordin Etern.”

„Pipăiți firele de plante, Fii ai Luminii, și pipăiți Îngerul Vieții Eterne în același timp. Pentru că dacă voi priviți cu ochii

spiritului veți vedea, într-adevăr, că plantele sunt eterne. Acum ele sunt tinere și gingașe având strălucirea nou-născutului. Curând ele vor fi înalte și grațioase ca puietul la primele sale fructe. Apoi ele se îngălbenesc cu vârsta și își pleacă capul cu răbdare până la seceriș. În final se usucă deoarece mica ulcică de pământ ars nu poate conține întreaga cantitate de viață necesară grâului. Dar el nu moare, pentru că frunzele brune se reîntorc la Îngerul Pământului, care ține planta în mâinile sale și-l invită să doarmă. Și toți îngerii lucrează în interiorul frunzelor veștejite și, iată, ele s-au transformă și nu mor apărând, din nou, sub o altă înfățișare. Așa se va întâmpla și cu Fiii Luminii, niciodată nu vor vedea moartea, ci își vor găsi singuri transformarea și se vor înălța spre Viața Veșnică.”

„Și, astfel, Îngerul Creației nu doarme niciodată, ci trimite rădăcinile grâului adânc în Îngerul Pământului, ca încolțirea gingașei plante să depășească moartea și împărăția lui Satana. Pentru că, viața este mișcare și Îngerul Creației nu stă niciodată, ci lucrează fără încetare în via Domnului. Închideți ochii voștri când atingeți plantele, Fii ai Luminii, dar nu adormiți pentru că a atinge Fluxul Vieții înseamnă a atinge ritmul etern al împărățiilor nemuritoare și a te îmbăia în Curentul Vieții, înseamnă a simți din ce în ce mai mult Puterea Îngerului Creației în voi, creând pe Pământ, împărăția Cerurilor.”

„Pacea este darul Fluxului Vieții către Fiii Luminii. De aceea, ori de câte ori ne întâlnim unul cu altul ne salutăm: «Pace vouă!» Tot așa face și planta când salută corpul vostru cu Sărutul Păcii. Adevăr zic vouă, Pacea nu este numai absența războiului pentru că foarte repede poate râul liniștit, plin de pace, să se transforme într-un torent răvășitor și aceleași valuri ale mării care poartă liniștit corăbiile le pot sfărâma repede de stânci. La fel acționează și violența care stă la pândă în Fiii Omului când ei nu veghează asupra Păcii. Pipăiți aceste fire de plante pentru că prin ele pipăiți Fluxul Vieții. În el veți găsi Pacea; Pacea este construită cu puterea tuturor Îngerilor. Tocmai cu această Pace, razele Sfintei Lumini vor goni întunericul în întregime.”

„Când Fiii Luminii sunt una cu Fluxul Vieții, atunci puterea firelor vegetale îi va călăuzi către împărăția nepieritoare a Tatălui Ceresc. Și voi veți cunoaște mai multe din aceste mistere cărora nu le-a venit încă timpul să le auziți. Pentru că mai există și alte Fluxuri Sfinte în împărățiile nemuritoare. Adevăr zic vouă, împărățiile cerești sunt intersectate mereu și mereu de curenți de lumină aurie, arcuindu-se departe, dincolo de bolta cerească și neavând sfârșit. Și Fiii Luminii vor călători cu acești curenți pentru totdeauna, necunoscând moartea, călăuziți de iubirea eternă a Tatălui Ceresc. Și, adevăr zic vouă, toate aceste mistere sunt conținute în firele umile ale plantelor când le mângâiați cu tandrețe și vă deschideți inima către Îngerul Vieții interioare.”

„Adunați, deci, grăunțe de grâu și plantați-le în mici ulcele de pământ ars; și, în fiecare zi, cu inima deschisă faceți comuniuni cu Îngerii, ca ei să vă poată călăuzi către Sfântul Flux al Vieții și ca voi să puteți aduce din sursa sa eternă alinare și putere pentru Fii Oamenilor. Pentru că, adevăr zic vouă, tot ceea ce învățați, tot ceea ce văd ochii spiritului vostru, tot ceea ce aud urechile spiritului vostru, toate acestea sunt ca o gaură făcută de o săgeată în vânt, dacă voi nu trimiteți un mesaj de adevăr și lumină Fiilor Oamenilor. Pentru că, prin fructe, putem cunoaște valoarea pomului. Și a iubi este o învățătură fără sfârșit. Pentru că așa au învățat și părinții voștri de la Părintele Enoh. Acum mergeți. Pace vouă!”

Și Domnul Iisus, ținând înaintea ulcica de pământ ars cu tinerele lăstare de grâu ca în binecuvântare, porni către dealurile înșorite de pe malul râului, așa cum era obiceiul tuturor Fraților. Și ceilalți îl urmau, fiecare păstrând în el cuvintele Domnului ca pe o comoară de preț în inima sa.

Cele șapte căi ale păcii

„Pace vouă!” spuse Maivârstnicul salutând Frații care erau adunați pentru învățătură.

„Pace Ție” răspunseră ei și merseră împreună pe malul râului,

așa cum era obiceiul când Fratele mai mare îi învăța pe Frați ca ei să poată împărtăși învățăturile cu Îngerii Maicii Pământești: Îngerul Aerului, Îngerul Soarelui, Îngerul Apei, Îngerul Pământului, Îngerul Vieții și Îngerul Bucuriei.

Iar Maivârstnicul spuse Fraților: „Aș vrea să vă vorbesc despre pace, pentru că dintre toți îngerii Tatălui Ceresc, Îngerul Păcii este acela după care omenirea tânjește cel mai mult, după cum un bebeluș obosit este nerăbdător să pună capul pe pieptul mamei sale. Lipsa păcii tulbură împărățiile, chiar dacă nu sunt în război. Pentru că violența și starea de război pot domni într-o împărăție, chiar fără să se audă zăngănitul săbiilor. Chiar dacă nu sunt armate în marș, una împotriva celeilalte, încă nu este pace dacă Fiii Oamenilor nu merg cu îngerii lui Dumnezeu. Adevăr zic vouă, mulți sunt aceia care nu cunosc pacea pentru că ei sunt în război cu propriul lor corp; ei sunt în război cu gândurile lor; ei nu sunt în pace cu tații lor, mamele lor, copiii lor; ei nu sunt în pace cu prietenii lor și vecinii lor; ei nu cunosc frumusețea Manuscriselor Sfinte; ei nu lucrează în timpul zilei în împărăția Maicii lor Pământești; nici nu dorm în brațele Tatălui lor Ceresc. Pacea nu domnește în ei pentru că ei sunt avizi pentru ceea ce la sfârșit le aduce numai mizerie și durere, acele capcane ale bogăției și faimei, prin care Satana îi ispitește pe Fiii Oamenilor; și ei trăiesc în ignorarea Legii Sfinte prin care trăim: calea Îngerilor Maicii Pământești și a Tatălui Ceresc.”

„Cum putem atunci să aducem pacea fraților noștri, Învățătorule?” Îl întrebă careva pe Maivârstnic, „pentru că ar trebui ca toți Fiii Oamenilor să împărtășească binecuvântările Îngerului Păcii.”

Și El a răspuns: „Într-adevăr, numai acela care este în pace cu toți îngerii poate răspândi lumina păcii celorlalți. De aceea, mai întâi fiți în pace cu toți îngerii Maicii Pământești și ai Tatălui Ceresc, pentru că vânturile unei furtuni agită și tulbură apele râului și numai liniștea care urmează le poate calma iarăși. Aveți grijă, când frații voștri vă cer pâine voi să nu le dați pietre. Trăiți mai întâi în pace cu toți îngerii pentru că atunci pacea voastră va

fi ca o fântână care se reumple singură dăruind și cu cât mai mult veți da cu atât mai mult veți primi pentru că așa este Legea.”

„Trei sunt sălașurile Fiului Omului și nici unul dintre ele nu poate să apară în fața lui Dumnezeu dacă nu-l cunoaște pe Îngerul Păcii în fiecare dintre ele. Aceste trei sălașuri sunt corpul fizic, gândurile sale și sentimentele sale. Când Îngerul Înțelepciunii călăuzește gândurile sale, când Îngerul Iubirii purifică sentimentele sale și când faptele corpului său reflectă atât iubire cât și înțelepciune, atunci Îngerul Păcii îl călăuzește în mod neabătut către tronul Tatălui său Ceresc. Și el se va ruga fără încetare ca puterea lui Satana, cu bolile și murdăriile sale, să poată fi îndepărtată din toate cele trei sălașuri, ca Puterea și Înțelepciunea și Iubirea să poată domni în corpul său, în gândurile sale și în sentimentele sale.”

„Mai întâi de toate, Fiul Omului trebuie să caute pacea cu propriul său corp; deoarece corpul său este ca un lac de munte care reflectă Soarele când este liniștit și limpede; dar când el este plin de noroi și pietre, el nu mai reflectă nimic. Trebuie ca, mai întâi, Satana să fie înlăturat din corp pentru ca îngerii lui Dumnezeu să poată reintra în el și să sălășluiască acolo. Într-adevăr, nici o pace nu poate domni în corp, dacă acesta nu se comportă ca un templu al Legii Sfinte. De aceea, când cineva suferă dureri și chinuri groaznice și vă cere ajutor, spuneți-i să se regenereze prin ajunare și rugăciune. Spuneți-i să invoce Îngerul Soarelui, Îngerul Apei și Îngerul Aerului ca ei să intre în corpul său și să gonească puterea lui Satana.

Arătați-i botezul interior și botezul exterior. Spuneți-i ca întotdeauna să mănânce la masa Maicii Pământești așternută cu darurile Sale: fructele pomilor, plantele câmpurilor, laptele vitelor bun de mâncat, mierea albinelor. Să nu invoce puterea lui Satana, mâncând carnea animalelor, pentru că cine ucide, își ucide fratele și cine mănâncă carnea animalelor omorâte, mănâncă corpul morții. Spuneți-i să-și prepare alimentele sale cu focul vieții, nu cu focul morții, pentru că Îngerii vii ai lui Dumnezeu cel Viu servesc numai oamenii vii.”

Și, deși, el nu poate să-i vadă, nici să-i audă și nici să-i pipăie, el este înconjurat în orice moment de puterea Îngerilor lui Dumnezeu: „Deoarece ochii săi sunt închiși și urechile sale sunt închise din cauza necunoașterii Legii și lăcomiei la plăcerile lui Satana, el nu-i vede, nu-i aude și nu-i poate pipăi. Dar dacă el ajunează și se roagă lui Dumnezeu cel Viu să-i îndepărteze toate bolile și murdăriile lui Satana, atunci ochii și urechile sale se vor deschide și el va găsi pacea.”

„Dar nu suferă numai acela care adăpostește bolile lui Satana în el, ci și mama sa, tatăl său, soția sa, copiii săi, tovarășii săi vor suferi de asemenea, deoarece nu este o insulă cu sine însuși și puterea care curge prin el fie că este de la Îngeri, fie de la Satana, îi afectează pe ceilalți în bine sau rău.” „Având aceasta în vedere, rugați-vă astfel Tatălui vostru Ceresc, când Soarele este sus pe cer, la miezul zilei: «Tatăl nostru care ești în ceruri trimite tuturor Fiilor Oamenilor Îngerul Tău al Păcii și trimite corpului nostru Îngerul Vieții pentru a sălășlui în acesta pentru totdeauna.»”

„Atunci, Fiul Omului va căuta pacea cu propriile sale gânduri: este Îngerul Înțelepciunii acela care îl călăuzește. Pentru că, adevăr zic vouă, nu există putere mai mare în ceruri și pe pământ decât gândurile Fiului Omului. Deși nevăzut de ochii corpului, orice gând are o mare putere, chiar atât de mare că poate cutremura cerurile.”

„Pentru că nici unei alte creaturi din împărăția Maicii Pământești nu i s-a dat puterea gândului, pentru că toate animalele ca și păsările care zboară, nu trăiesc pe baza propriei lor gândiri, ci a Legii Unice care guvernează totul. Numai Fiilor Oamenilor le este dată puterea gândului care sfărâmă lanțurile morții. Să nu credeți că, dacă nu se vede, gândul n-are putere. Adevăr zic vouă, fulgerul care distruge stejarul măreț sau cutremurul care produce crăpături în scoarța pământului sunt jocuri de copil în comparație cu puterea gândului. Într-adevăr, oricare gând al întunericului, fie că este de răutate, de mânie sau de răzbunare dă frâu liber distrugerii, asemenea unui foc

năvalnic în uscăciuni sub un cer fără vânt. Dar omul nu vede carnagiul, nici n-aude țipetele sfâșietoare ale victimelor sale, pentru că el este orb la lumea spiritului.”

„Dar când această putere este călăuzită de Sfânta Înțelepciune, atunci gândurile Fiului Omului îl conduc la împărățiile cerești și astfel este paradisul construit pe pământ: atunci gândurile voastre sunt acelea care ridică sufletele oamenilor așa cum apele reci ale unui curs de apă răcoresc corpul vostru în căldura verii.”

„Când o pasăre zburătoare încearcă pentru prima oară să zboare, aripile n-o pot ține și ea cade la pământ, iarăși și iarăși. Dar ea încearcă mereu și, într-o zi, se ridică în înalt, părăsind pământul și cuibul său rămâne departe în urmă. Așa se întâmplă și cu gândurile Fiilor Oamenilor. Cu cât omul merge mai mult timp în compania Îngerilor și păstrează Legea lor, cu atât mai puternice devin gândurile sale în Sfânta Înțelepciune. Și, adevăr zic vouă, va veni acea zi când gândurile sale vor depăși chiar moartea și vor zbura la viața veșnică în împărățiile cerești; pentru că gândurile sale călăuzite de Sfânta Înțelepciune îi face pe Fiii Oamenilor să construiască o punte de lumină prin care ajung la Dumnezeu.”

„Pentru aceasta, rugați-vă Tatălui vostru Ceresc, când Soarele este la prânz, astfel: «Tatăl nostru care ești în ceruri trimite tuturor Fiilor Oamenilor Îngerul Tău al Păcii și trimite gândurile noastre Îngerului Puterii cu care noi putem sfărâma lanțurile morții.»”

„Atunci, Fiul Omului va căuta pacea cu propriile sentimente; familia sa se poate bucura de tandrețea sa iubitoare: tatăl său, mama sa, soția sa, copiii săi și copiii copiilor săi. Pentru că Tatăl Ceresc este de o sută de ori mai mare decât toți tații de sămânță și de sânge la un loc și Maica Pământească de o sută de ori mai mare decât mamele prin corpul fizic la un loc, iar adevărații frați sunt aceia care fac voia Tatălui vostru Ceresc și a Maicii voastre Pământești, și nu frații voștri de sânge. Chiar așa, voi veți vedea pe Tatăl Ceresc în tatăl vostru prin sămânță și pe Maica

Pământească în mama voastră prin trup, pentru că nu sunt ei, de asemenea, copiii ai Tatălui Ceresc și ai Maicii Pământești? Chiar așa, voi veți iubi pe frații voștri prin sânge, așa cum vă iubesc pe voi adevărații voștri frați care merg cu Îngerii, pentru că nu sunt ei de asemenea, copiii ai Tatălui Ceresc și ai Maicii Pământești? Adevăr zic vouă, este mai ușor să iubești pe cineva nou întâlnit, decât pe aceia din propria noastră case, care ne-au cunoscut slăbiciunile, ne-au auzit vorbele de mânie și ne-au văzut în goliciunea noastră, pentru că ei ne cunosc așa cum ne cunoaștem noi înșine și suntem rușinați. Atunci noi vom chema Îngerul Iubirii să intre în sentimentele noastre ca ele să fie purificate. Și tot ce înainte a fost nerăbdare și discordie se va transforma în armonie și pace, precum pământul pârjolit absoarbe apa unei ploii liniștite și devine verde și moale, gingaș, cu noua viață.”

„Pentru că multe și chinuitoare sunt suferințele Fiilor Oamenilor când ei nu rămân credincioși Îngerului Iubirii. Într-adevăr, un om fără iubire aruncă o umbră întunecată asupra celor pe care îi întâlnește, în special asupra celor cu care el trăiește; vorbele sale aspre și mânioase cad asupra fraților săi asemenea aerului puturos care se înalță dintr-o mocirlă. Și el suferă cel mai mult, deoarece întunecimea care îl învăluie îl invită pe Satana și pe diavolii săi.”

„Dar când el cheamă Îngerul Iubirii, atunci întunecimea este împrăștiată și lumina fericirii pleacă de la el și culorile curcubeului se învârtesc deasupra capului său și o ușoară ploaie cade din degetele sale și el aduce pace și putere tuturor celor care se află în apropierea lui.”

„De aceea rugați-vă Tatălui vostru Ceresc, când Soarele este în înalt, la prânz: «Tatăl nostru care ești în ceruri trimite tuturor Fiilor Oamenilor al Tău Înger al Păcii și trimite celor care sunt de o sămânță și de un sânge cu noi Îngerul Iubirii ca armonia și pacea să poată sălășlui în casa noastră pentru totdeauna.»”

„Atunci Fiul Omului va căuta pacea cu ceilalți Fii ai Oamenilor, chiar și cu fariseii și preoții, chiar cu cerșetorii și cei fără de adăpost, chiar cu regii și guvernatorii, pentru că toți sunt Fii ai

Oamenilor, indiferent de condiția lor socială, indiferent de calificarea lor, indiferent dacă ochii lor sunt deschiși pentru a vedea împărățiile cerești sau dacă ei merg în întuneric și ignoranță.”

„Pentru că justiția oamenilor poate să recompenseze pe un vinovat și să pedepsească un nevinovat, dar Legea Sfântă este aceeași pentru toți, indiferent că este cerșetor sau rege, păstor sau preot.”

„Căutați pacea cu toți Fiii Oamenilor și lăsați-o să fie cunoscută și de Frații Lumunii, pentru că noi trăim potrivit Legii Sfinte încă din timpul lui Enoh sau mai dinainte. Pentru că noi nu suntem nici bogați, nici săraci. Și noi împărțim toate lucrurile noastre, chiar îmbrăcămintea și sculele cu care lucrăm pământul. Și lucrăm în câmpuri împreună cu Îngerii Maicii Pământești pentru a produce darurile pentru toți, necesare a le consuma ca hrană.”

„Pentru că cel mai puternic dintre Îngerii Tatălui Ceresc, Îngerul Creației, binecuvântează fiecare om să lucreze în modul cel mai bun pentru el și atunci nu va cunoaște nici pofta, nici excesul. Într-adevăr, există abundență pentru toți oamenii în împărățiile Maicii Pământești și ale Tatălui Ceresc, când fiecare om lucrează la munca sa, pentru că, dacă cineva se sustrage de la sarcina sa, altul trebuie să-i ia locul, pentru că nouă ne sunt date toate lucrurile în împărăția cerească și pe Pământ ca preț al muncii.”

„Întotdeauna Frații Lumunii au trăit acolo unde se bucură Îngerii Maicii Pământești: în apropierea râurilor, în apropierea pomilor, în apropierea florilor, în apropierea muzicii păsărilor, unde Soarele și ploaia le pot îmbrățișa corpul, care este templul spiritului. Nu vrem să avem de-a face cu decretele conducătorilor; nici nu-i susținem, pentru că legea noastră este Legea Tatălui Ceresc și a Maicii Pământești; nici nu ne opunem lor; nici o lege nu te salvează de voința lui Dumnezeu. Mai degrabă noi ne străduim să trăim în acord cu Legea Sfântă și să îndreptăm întotdeauna ceea ce este bun în toate lucrurile; atunci,

împărăția întunericului se va transforma în împărăția luminii; pentru că, unde este lumină, cum ar mai putea rămâne întunericul?”

„Pentru aceasta, rugați-vă Tatălui Ceresc când soarele este în înalt, la prânz, astfel: «Tatăl nostru care ești în ceruri trimite tuturor Fiilor Oamenilor al Tău Înger ai Păcii și trimite întregii umanități Îngerul Creației, ca având o sarcină sfântă, noi să nu mai cerem nici o altă binecuvântare.»”

„Atunci, Fiul Omului va căuta pacea prin cunoașterea vârstelor trecutului; pentru că, adevăr zic vouă, în Manuscrisele Sfinte este o comoară de o sută de ori mai mare decât toate diamantele și tot aurul din bogățiile împărățiilor și chiar mai prețioase, pentru că, în mod sigur, ele conțin toată înțelepciunea revelată de Dumnezeu Fiilor Luminii, chiar acele tradiții care provin de la Enoh sau de mai înainte, pe calea fără de sfârșit în trecut, învățăturile Celor Mari. Și acestea sunt moștenirea noastră, întocmai cum fiul moștenește posesiunile tatălui său, când el se arată demn de binecuvântarea acestuia. Într-adevăr, prin studierea învățăturilor a căror înțelepciune este fără vârstă vom ajunge să cunoaștem pe Dumnezeu, pentru că, adevăr zic vouă, Cei Mari L-au văzut pe Dumnezeu față în față; de aceea când noi citim Manuscrisele Sfinte, noi atingem picioarele lui Dumnezeu.”

„Și când am ajuns să vedem cu ochii înțelepciunii și să auzim cu urechile înțelegerii adevărurile fără vârstă ale Manuscriselor Sfinte, atunci noi trebuie să mergem printre Fii Oamenilor și să-i învățăm, pentru că, dacă noi ascundem cu gelozie învățătura sfântă pretinzând că ea ne aparține numai nouă, atunci noi suntem ca aceia care descoperă un izvor în înălțimile munților și decât să-l lase să curgă la vale pentru a potoli setea omului și a vitelor, îl îngroapă sub pietre și praf, lipsindu-se ei însuși de apă. Mergeți printre Fiii Oamenilor și vorbiți-le despre Legea Sfântă, spuneți-le că ei se pot salva ei înșiși și că pot intra în împărățiile cerești. Dar vorbiți-le în cuvinte pe care să le înțeleagă, în parabole din natură care vorbesc inimii, pentru că fapta trebuie

mai întâi trăită ca dorință în inima trezită.”

„Pentru aceasta rugați-vă Tatălui Ceresc, când soarele este în înalt, la prânz, astfel: «Tatăl nostru care ești în ceruri trimite tuturor Fiilor Oamenilor al Tău Înger al Păcii și trimite-ne nouă cunoașterea Îngerului Înțelepciunii ca noi să putem merge pe calea Celor Mari care au văzut fața lui Dumnezeu.»”

„Atunci Fiul Omului va căuta pacea cu împărăția Maicii Pământești, pentru că nimeni nu poate trăi îndelungat, nici să fie fericit, decât numai acela care respectă pe Maica sa Pământească și Legile Sale. Pentru că respirația voastră este respirația Ei; sângele vostru - sângele Ei; oasele voastre - oasele Ei; carnea voastră - carnea Ei; organele voastre - organele Ei; ochii și urechile voastre - ochii și urechile Ei.”

„Adevăr zic vouă, voi sunteți una cu Maica voastră Pământească; Ea este în voi și voi în Ea. Din Ea v-ați născut, în Ea trăiți și în Ea vă veți întoarce. Sângele Maicii noastre Pământești cade din nori și curge în râuri; respirația Maicii noastre Pământești este aceea care împrăștie frunzele pădurii și suflă cu putere dinspre munte; dulce și solidă este carnea Maicii noastre Pământești în fructele pomilor; puternice și ferme sunt oasele Maicii noastre Pământești în stâncile și pietrele gigantice care stau ca santinele ale timpurilor trecute; într-adevăr, suntem una cu Maica Pământească și acelaia care este credincios Legilor Maicii sale și Ea îi va fi credincioasă de asemenea.”

„Dar va veni o zi când Fiul Omului își va întoarce fața de la Maica sa Pământească și chiar o va renega, precum și dreptul Său de naștere. Atunci el o va înrobi și carnea Sa va fi răvășită, sângele Său poluat, respirația Sa înăbușită; el va aduce focul morții în toate părțile împărăției Sale și furia sa va devora toate darurile Ei și în locul lor nu va mai rămâne decât un deșert.”

„Toate aceste lucruri se vor datora ignorării de către el a Legii și ca om muritor, cu încetul, el nu-și va mai putea mirosi propria duhoare și, astfel, Fiul Omului va deveni orb la adevăr și el își va jefui, răvăși și distruge pe Maica sa Pământească, ceea ce înseamnă că el se va prăda, și răvăși, și distruge pe el însuși.

Pentru că el a fost născut de Maica sa Pământească și el este una cu Ea, și tot ceea ce i se întâmplă Ei, i se întâmplă lui însuși.”

„Cu mult timp înaintea Marelui Potop, Cei Mari mergeau pe pământ și arborii giganti, care au rămas în prezent o legendă, erau casa lor și împărăția lor. Ei trăiau mai multe generații, pentru că ei mâncau la masa Maicii Pământești și dormeau în brațele Tatălui Ceresc și nu cunoșteau boala, nici bătrânețea, nici moartea. Ei lasă Fiilor Oamenilor, prin testament, toată gloria împărățiilor lor, chiar cunoașterea ascunsă a Arborelui Vieții care se înalță în mijlocul Mării Eterne. Dar ochii Fiilor Oamenilor fură orbiți de imaginile lui Satana și prin promisiunile puterii, chiar acea putere care se cucerește prin forță și cu sânge. Și atunci Fiul Omului a rupt firul care îl lega de Maica sa Pământească și de Tatăl său Ceresc și a abdicat de la Sfântul Flux al Vieții unde corpul său, gândurile sale și sentimentele sale erau una cu Legea și a început să utilizeze numai propriile sale gânduri, propriile sale sentimente și propriile sale acte făcând sute de legi unde înainte nu exista decât Una.”

„Și, astfel, Fiii Oamenilor s-au exilat ei înșiși din propria lor casă și s-au îngrămădit în spatele zidurilor de piatră, nemaiauzind vântul în arborii înalți ai pădurii dincolo de orașele lor.”

„Adevăr zic vouă, Cartea Naturii este un Manuscris Sfânt și voi dacă vreți să se salveze înșiși Fiii Oamenilor și să găsească viața veșnică, învățați-i să citească iarăși paginile vii ale Maicii Pământești. Pentru că în fiecare ființă în care există viață este înscrisă Legea. Ea este înscrisă în iarbă, în arbori, în râuri, munți, păsările cerului și peștii mărilor și, înainte de orice, în Fiul Omului. Numai când el revine la sânul Maicii sale Pământești își va găsi viața veșnică și Fluxul Vieții care îl conduce la Tatăl său Ceresc; numai așa imaginea întunecată a viitorului poate fi oprită.”

„Pentru aceasta, rugați-vă Tatălui Ceresc când soarele este în înalt, la prânz, astfel: «Tatăl nostru care ești în ceruri trimite tuturor Fiilor Oamenilor al Tău Înger al Păcii și trimite împărăției

Maicii noastre Pământești Îngerul Bucuriei ca inimile noastre să fie pline de cântec și bucurie, așa cum suntem cuibăriți în brațele Maicii noastre.»”

„În sfârșit, Fiul Omului va căuta pacea cu împărăția Tatălui său Ceresc pentru că, într-adevăr, Fiul Omului nu este născut numai de tatăl său de sămânță și de mama sa de corp, ci el își poate găsi adevărata sa moștenire și poate cunoaște în sfârșit că el este Fiul Regelui.”

„Tatăl Ceresc este Legea Unică, care a creat stelele, soarele, lumina și obscuritatea și Legea Sfântă din sufletele noastre. El este peste tot și nicăieri. Tot ceea ce cunoaștem și tot ceea ce nu știm este guvernat de Lege. Căderea frunzelor, curgerea râurilor, muzica insectelor din noapte, toate acestea sunt guvernate de către Lege.”

„În tărâmul Tatălui nostru Ceresc, există multe sălaşuri și multe sunt lucrurile ascunse pe care încă nu le cunoașteți. Adevăr zic vouă, împărăția Tatălui nostru Ceresc este vastă, atât de vastă încât nici un om nu-i cunoaște limitele. Cu toate acestea, întreaga Sa împărăție poate fi găsită în cea mai mică picătură de rouă de pe o floare de câmp sau în mirosul ierbii proaspăt cosită pe câmpurile de sub soarele verii. Într-adevăr, nu există cuvinte pentru a descrie împărăția Tatălui Ceresc.”

„Într-adevăr, glorioasă este moștenirea Fiului Omului pentru că numai lui îi este dat să intre în Fluxul Vieții care îl conduce la împărăția Tatălui Ceresc. Dar, mai întâi, el trebuie să caute și să găsească pacea cu corpul său, cu gândurile sale, cu sentimentele sale, cu Fiii Oamenilor, cu cunoașterea sfântă și cu împărăția Maicii Pământești. Pentru că, adevăr zic vouă, acesta este vasul care îl poartă pe Fiul Omului pe Fluxul Vieții la Tatăl său Ceresc. El trebuie să aibă o pace înșeptită înainte ca el să poată cunoaște pacea unică ce depășește înțelegerea, chiar pe aceea a Tatălui său Ceresc.”

„Pentru aceasta, rugați-vă Tatălui vostru Ceresc, când soarele se află cel mai sus, la prânz, astfel: «Tatăl nostru care ești în ceruri trimite tuturor Fiilor Oamenilor al Tău Înger al Păcii și

trimite împărăției Tale, Tatăl nostru Ceresc, al Tău Înger al Vieții Eterne, ca noi să putem zbura dincolo de stele și să trăim pentru totdeauna.»

Și apoi Maivârstnicul tăcu și o mare liniște se așternu asupra Fraților și nimeni nu dorea să vorbească. Umbrele după-amiezii târzii jucau pe râul liniștit și argintiu ca sticla și pe cerul în curs de întunecare abia se putea observa secera de filigran a lunii păcii. Și marea pace a Tatălui Ceresc îi învălui pe toți într-o iubire nemuritoare.

Fluxul sacru

„Ați ajuns la partea cea mai interioară a cercului, la misterul misterelor, care era vechi deja când Enoh era tânăr și umbla pe pământ. Voi ați ajuns din ce în ce mai aproape în călătoria voastră de mai mulți ani, totdeauna urmând calea dreaptă, trăind potrivit Legii Sfinte și a legămintelor Fraternității și ați făcut din corpul vostru un templu sfânt în care sălășluiesc îngerii lui Dumnezeu. Mulți ani ați împărtășit bucuria orelor petrecute cu Îngerii Maicii Pământești; mulți ani ați dormit în brațele Tatălui Ceresc învățați de Îngerii Săi necunoscuți. Ați învățat că legile Fiului Omului sunt șapte, ale Îngerilor trei și a lui Dumnezeu una. Acum voi veți cunoaște cele trei legi ale Îngerilor, misterul celor trei Fluxuri Sacre și vechea cale de a-i traversa; astfel, voi vă veți îmbăia în lumina cerului și în cele din urmă veți contempla revelația misterului misterelor: Legea Lui Dumnezeu care este Una.”

„Acum, cu o oră înainte de răsăritul soarelui, chiar înainte ca Îngerii Maicii Pământești să respire viață în pământul încă adormit, voi intrați în Fluxul Sfânt al Vieții. Fratele vostru, arborele, este acela care deține misterul acestui Sfânt Flux și este Fratele vostru arborele acela pe care voi îl veți îmbrățișa în gândul vostru, așa cum în timpul zilei îl îmbrățișați ca salut, când mergeți de-a lungul malului lacului. Și voi veți fi una cu arborele, pentru că la începutul timpului așa am făcut toți când ne-am împărtășit din Sfântul Flux al Vieții care a dat naștere întregii creații. Și așa cum îmbrățișați Fratele vostru arborele, veți simți în întregul corp puterea Sfântului Flux al Vieții și veți tremura în fața puterii sale. Atunci, respirați adânc Îngerul Aerului și spuneți cuvântul «Viață» odată cu expirația. Atunci, voi veți deveni într-adevăr Arborele Vieții care își trage rădăcinile sale adânc în Sfântul Flux al Vieții, dintr-o sursă eternă. Și pe măsură ce soarele încălzește pământul și toate creaturile uscatului, apelor și aerului, bucurați-vă în noua zi, așa cum o vor face corpul și

sufletul vostru în Sfântul Curent al Vieții care curge la voi, prin Fratele vostru arborele.”

„Și, când soarele este în înaltul cerului, atunci căutați Sfântul Flux al Sunetului. În căldura prânzului, toate creaturile sunt liniștite și caută umbra; Îngerii Maicii Pământești sunt tăcuți pentru o perioadă de timp. Atunci este momentul ca voi să lăsați să vă intre în urechi, Sfântul Flux al Sunetului pentru că el nu poate fi auzit decât în tăcere. Gândiți la râurile care se formează în deșert după o furtună bruscă și sunetul zgomotos al apelor care dau năvală pe lângă voi. Într-adevăr, aceasta este vocea lui Dumnezeu, dar voi n-o știați. Pentru că așa cum s-a scris, la început a fost Sunetul, și Sunetul era cu Dumnezeu, și Sunetul era Dumnezeu. Adevăr zic vouă, când noi ne naștem, intrăm în lume cu sunetul lui Dumnezeu în urechile noastre, chiar cântecul unui vast cor al cerului și sfântul cântec al stelelor în ciclurile lor fixe; Fluxul Sacru al Sunetului este acela care traversează bolta stelelor și intersectează împărăția nesfârșită a Tatălui Ceresc. El este chiar în urechile noastre, dar noi nu-l auzim. Pentru aceasta ascultați în tăcere la prânz; îmbăiați-vă în el și lăsați ritmul muzicii lui Dumnezeu să bată în urechile voastre până ce sunteți una cu Sfântul Flux al Sunetului. Acest sunet a fost acela care a format Pământul și lumea, și a născut munții, și a pus stelele pe tronurile lor de glorie în cele mai înalte ceruri.”

„Și voi vă veți îmbăia în Fluxul Sunetului și muzica apelor sale va curge asupra voastră; pentru că la începutul timpului noi toți ne-am împărtășit din Sfântul Flux al Sunetului care a dat naștere întregii creații. Și forța năvalnică a Curentului Sacru al Sunetului va umple întregul vostru corp și voi veți tremura în fața forței sale. Atunci, respirați adânc Îngerul Aerului și deveniți Sunetul însuși și Fluxul Sacru al Sunetului vă poate transporta către împărăția fără de sfârșit a Tatălui Ceresc, acolo unde ritmul lumii se înalță și coboară.”

„Și, când lăsarea întunericului închide ușor ochii Îngerilor Maicii Pământești, atunci când voi, de asemenea, adormiți, este momentul ca sufletul vostru să se alăture Îngerilor necunoscuți ai

Tatălui Ceresc. Iar în momentele de dinainte de adormire, veți gândi la stelele luminoase și glorioase, stelele albe, sclipitoare, din depărtări pătrunzătoare. Pentru că gândurile voastre înainte de adormire sunt ca arcul arcașului dibaci care își trimite săgeata unde dorește. Permiteți gândurilor voastre, înainte de a adormi, să fie împreună cu stelele; pentru că stelele sunt Lumină, și Tatăl Ceresc este Lumină, chiar acea Lumină care este de o mie de ori mai strălucitoare decât strălucirea a o mie de sori. Intrați în Fluxul Sacru al Luminii ca lanțurile morții să se desfacă pentru totdeauna și, eliberați de înlănțuirea pământului, să urcați pe Curentul Sacru al Luminii către razele orbitoare ale stelelor, în împărăția infinită a Tatălui Ceresc.”

„Întindeți-vă aripile voastre de lumină și cu ochiul gândirii voastre zburăți cu stelele în cele mai îndepărtate părți ale cerului, unde sori inimaginabili orbesc cu lumina lor. Pentru că la începutul timpului, Legea Sfântă a zis «Să fie Lumină» și a fost Lumină. Și voi veți fi una cu ea și puterea Fluxului Sacru al Luminii vă va umple întregul corp și voi veți tremura în fața puterii sale. Spuneți cuvântul «Lumină» în timp ce respirați adânc Îngerul Aerului și veți deveni una cu Lumina însăși; și Fluxul Sacru vă va transporta către împărăția infinită a Tatălui Ceresc, ea pierzându-se acolo în Marea Eternă a Luminii care a dat naștere întregii creații. Și veți fi una cu Fluxul Sacru al Luminii totdeauna înainte să adormiți în brațele Tatălui Ceresc.”

„Adevăr zic vouă, corpul vostru a fost făcut nu numai pentru a respira, și mânca, și gândi, ci, de asemenea, pentru a intra în Fluxul Sacru al Vieții. Și urechile voastre n-au fost făcute numai pentru a auzi vorbele oamenilor, cântecul păsărilor și muzica ploii, ci, de asemenea, au fost făcute pentru a auzi Fluxul Sacru al Sunetului. Și ochii voștri n-au fost făcuți numai pentru a vedea răsăritul și apusul soarelui, unduirea lanurilor de cereale și cuvintele Manuscriselor Sfinte, ci ei au fost făcuți, de asemenea, pentru a vedea Fluxul Sacru al Luminii. Într-o zi, corpul vostru se va reîntoarce la Maica Pământescă, ca și urechile și ochii voștri. Dar Fluxul Sacru al Vieții, Fluxul Sacru al Sunetului și Fluxul

Sacru al Luminii, n-au fost născute niciodată și nu vor muri niciodată. Intrați în Fluxurile Sacre, acela al Vieții, acela al Sunetului și acela al Luminii care v-au dat naștere ca voi să ajungeți în împărăția Tatălui Ceresc și să deveniți una cu El așa cum râul se varsă în marea îndepărtată.”

„Mai mult de atât nu poate fi spus, deoarece Fluxul Sacru vă va conduce în acel loc unde nu mai există cuvinte și despre a căror mistere cuprinse în el, nici Manuscrisele Sfinte nu mai pot relata.”

CUVÂNT DE ÎNCHEIERE

Iubite semen cititor, sper că lectura cărții de față ți-a confirmat cele spuse de mine în „Cuvântul înainte”.

Dacă citind-o ai simțit fiorii unei extraordinare bucurii traversându-ți corpul, sau chiar ai plâns de bucurie, înseamnă că ai o sensibilitate normală, o „permeabilitate” mistică normală.

Punând această sensibilitate în slujba adevărilor care ți-au fost revelate prin spusele Domnului nostru Iisus Hristos în această carte, înseamnă că ai toate șansele să devii Copil al Luminii, un factor activ al construirii împărăției Tatălui Ceresc pe pământ.

Conformându-te Legii Sfinte înseamnă că te conformezi Creatorului tău și că Îl iubești cu adevărat.

Dar supunerea față de Legea Sfântă înseamnă să te supraveghezi continuu ca în tine să nu încolțească nici un gând negativ, nici un sentiment negativ și să le înlături la orice tendință de manifestare.

Sper că ai înțeles că Iubirea Necondiționată atât de bine evocată în această carte de Domnul Iisus Hristos, este Legea fundamentală a Tatălui Ceresc. Ea stă deasupra oricărui alt concept elaborat de oricine altcineva, deasupra oricărei violențe de orice fel, de orice grad și de orice nivel.

Iubirea Necondiționată rezolvă toate problemele omenirii, ale Universului. Ea trebuie să fie deasupra noțiunilor de stat, națiune, etnie, religie, sex, rasă. Ea desființează armele și armatele, granițele, violențele de orice fel (inclusiv cele de limbaj).

Supunerea față de Iubirea Necondiționată înseamnă desființarea poluării multilaterale a planetei, înlăturarea pericolului de sfârșit al lumii (care se poate produce, în orice clipă, în condițiile nerespectării ei).

Acceptarea Iubirii Necondiționate ca Lege Supremă a existenței noastre înseamnă refuzul conștient și permanent al

maleficului în viața noastră, înseamnă reducerea lucidă și voluntară a entropiei personale care, prin efect holistic, înseamnă reducerea celei planetare.

Iubirea Necon condiționată înseamnă toleranța totală, așa cum trebuie să caracterizeze orice creștin adevărat, după cum bine a mărturisit recent, I.P.S.Corneanu, Mitropolitul Banatului.

Iubite semen cititor, nu te lăsa înșelat de dezvoltarea tehnologică actuală care, în general, este în slujba maleficului, prin crearea unei imagini, unei realități „virtuale” mincinoase, false, aparținând întunericii. Dezvoltarea tehnologică nu înseamnă desprinderea omului de animalitatea la care tot ea are tendința de a-l conduce.

Nu uita că Iubirea Necon condiționată pleacă de la Divin în cadrul „bioenergiei” și trebuie restituită Lui, la fel de pură ca la plecare.

Ține seama de faptul că pentru a te conforma Legii Sfinte a Tatălui Ceresc, adică Iubirii Necon condiționate, viața ta trebuie să se desfășoare asemenea omului din perioada ancestrală, a purității lui, de chip asemenea Creatorului său, când nutriția, munca și sexualitatea au fost acte sacre.

Cred că ai reținut faptul, exprimat cât se poate de clar de Domnul Iisus Hristos în *Evanghelia eseniană*, că Duminica (Duminica vine de la *Dominus Dei* = Ziua Domnului), respectul față de Tatăl Ceresc trebuie să meargă până acolo (în mod necon condiționat) încât să îți acorzi tot timpul acestei zile, renunțând la mâncare.

Este exact contrariul a ceea ce se întâmplă în mod concret în Duminicile noastre, ale civilizației „tehnologice”, când omul sporovăiește cel mai mult, cu mâncarea în gură, „înfundându-se” pe săturate: Egoul poate fi mulțumit, s-a înclinat încă o dată maleficului.

Iubite semen cititor, Iubirea Necon condiționată este deasupra tuturor religiilor, pentru că ea înseamnă unitatea tuturor oamenilor sau chiar a tuturor ființelor din întregul Univers.

Prin legiferarea „iubirii aproapelui”, în afară de aceea către Dumnezeu, religia creștină ar vrea să fie cel mai mare beneficiar

al ei. Din păcate, această legiferare are un caracter formal, în loc ca noțiunea „aproapele nostru” să se confunde cu întreg „viul” Universului, situație în care religia creștină ar deveni „Religia Iubirii Necondiționate”, așa cum de fapt o dorește Domnul Iisus Hristos.

În mod curios, se pare că tocmai religia creștină care ar trebui să fie „religia unității”, are numărul cel mai mare de dezbinări, prin numeroasele ei culte și secte.

Să nu se uite însă că orice dezbinare este împotriva Legii Sfinte a Tatălui Ceresc, adică în ultimă instanță, împotriva lui Dumnezeu Însuși.

Primul și cel mai mare efect al Iubirii Necondiționate este Pacea!

Dar Pacea, în înțelesul clar din *Evangelhia eseniană* înseamnă mai mult decât înțelesul politico-militar, acordul dintre două state sau popoare. După cum desigur ai văzut în comuniunea cu Îngerul Păcii din „Comuniunile”, Pacea este Viață eternă pentru întreg viul benefic pe Pământ. Acest termen, „Pace”, condensează în el tot de la Tatăl ceea ce poate dori Dumnezeu omului sau tot ce-și poate dori omul Ceresc. De aceea, salutul Domnului Iisus Hristos era Pace ție! sau Pace vouă!

În termenii științei holistice, sacral-spirituală, Pacea înseamnă echilibrarea perfectă între entropie și negarea ei, între energiile dextrogire și cele levogire, între malefic și benefic.

Supraviețuitorii Apocalipsei nu pot fi decât aceia care respectă Legea Iubirii Necondiționate.

Fie ca Pacea înșeptită să se dezvolte în noi și între noi, între noi și Sfânta Treime!

Pace ție, iubite semen!

Radu Ilie Mânecută

Ucea de Jos

08.07.1997